İsrail ve siyonizm kıskacında TÜRKİYE

Prof.Dr.Cemal ANADOL

5. Baskı

BİLGİ YAYINCA

İsrail ve Siyonizm Kıskacında
TÜRKİYE

Prof. Dr. Cemal ANADOL

BİLGE KARINCA

Bilge Karınca
İstanbul - 2004
Genel Yayın Nu- 73
ISBN - 975-6553-31-6

© Telif yasası gereğince bu kitabın yayın hakları **Bilge Karınca** Yayınları ve **Prof. Dr. Cemal Anadol**'a aittir.

İzinsiz yayınlanamaz.

İsrail ve Siyonizm Kıskacında
TÜRKİYE

Prof. Dr. Cemal ANADOL

BİLGE KARINCA

Alemdar Mah. Salkım Söğüt Sk. Yerebatan Cad. Ağa Apt. Nu: 20
Kat: 1 Daire : 3 Sultanahmet/ İSTANBUL
Tel : (0.212) 528 64 70 - Belge Geçer: (0.212) 512 36 69

Kitabın Adı -İsrail ve Siyonizm Kıskacında Türkiye
Yazarı - Prof. Dr. Cemal Anadol
Bilge Karınca'da İlk Yayın Tarihi - 2004
&
Yayıncı
Lâtif Uğurdıkan
&
Genel Sanat Yönetmeni
Ahmet Biçer
&
Basın ve Reklam
Batuhan Şafak
&
Halkla İlişkiler
Sinem Turan
&
İç Tasarım
Sevda Uğurdıkan
&
Kapak Grafik
Sevda Uğurdıkan
&
Düzelti
Soner Ongun
&
Montaj
Turuncu Matbaası Montaj Servisi
&
Bu kitap **Turuncu Matbaa** ve **Ciltevinde** basılıp, ciltlenmiştir.

Kapak Resimleri : Bilge Karınca Özel Arşivi

İÇİNDEKİLER

İthaf. 9
Sunuş. 11
Siyonizm Nedir? 13
Yahudilik 18
Tevrat. 18
Talmut 20
Talmut'ta Dünya Hâkimiyeti 24
İnsanlığa Karşı İhanetleri 27
Para İşlerinde Yahudi 29
Talmuttan Krallara 31
İnsanlığı Sömürmek 32
Talmut Hakkında Tenkitler 37
Tevratta Tanrı Anlayışı 41
Tevratta Ahlâk 41
Bir İtirafın Ardındaki Gerçek 43
Başka Bir Gerçek 45
Amerikan Yahudi Komitesi ve Kahhal New-York. 45
Sup 46
İslâm Dünyasının Kararı ve Beynelmilel Yahudi 49
Yahudilere Hizmet Eden Dernekler 50
Başka Siyonist Oyunu Yehova Şahitleri 51
Amerikan Yahudileri 54

Dünyanın En Güçlü Casusluk Teşkilâtlarından Biri: Mossad 59
Kur'ân-ı Kerim, Ondört Asır Önce Ortadoğu Buhranını Haber Vermişti 62
Başlık Parası Bir Yahudi Geleneğidir 66
Sultan II. Abdülhamid Han ve Yahudiler 66
İttihat ve Terakki'nin Masonluğu 86
Osmanlı Ülkesinde Yahudi Milis Kuvvetleri 92
Casus Yahudiler 107
Bosna-Hersek'i Nasıl Kaybettik? 111
İtthat ve Terakki ile İşbirliği 115
Hitler ve Yahudiler 120
Hitler ve Masonlar 123
Yahudilik ve Marksist İşçi Hareketi 140
En Büyük Sömürücü Yahudilerdir 142
Osmanlı İmparatorluğunu Yıkan Sebeplerden Biri 150
İlhanlı Devletini de Yıkan Yahudilerdi 151
Hamursuzda Müslüman Kanı 155
Dünya Yahudileri 157
Komünizm Bir Yahudi Oyunudur 161
Lenin'de Rütbeli Bir Mason'du 166
Stalin'de Yahudidir 167
Kapitalizm, Komünizm ve İhtilaller 168
Nil'den Fırat'a Kadar 172
Türk Düşmanlığı 174
31 Mart Olayı Siyonist ve Masonların Eseridir 175
Siyon Protokolleri 197
Yahudi'nin Dünya Hakimiyetinde Kuvvet Kullanma Yolları 201

Kudüs'te Yahudiler 205
OrtaDoğu'da Yahudi Oyunu 206
Yahudi Katliamları 208
Lübnan İşgali-Sabra ve Şatilla Katliamları 211
Lübnan İşgali, Yahudinin "Nil'den Fırat'a Kadar"
İdealinin Bir Devamıdır 213
Uzun Vadeli Çıkarlar 216
Sütlüce Suikasti 216
Yahudi Tarihinde Sahte Mesihler
Dönmelik ve Dönmeler 218
Sabetay Sevi, Dönmelik ve Dönmeler 222
Dönme Bayramları 225
Dönme Duası 228
Dünyada ve Bizde Yahudi Tehlikesi 230
Türkiye Yahudileri 232
Türkiye Yahudileri ile Türkiye Rumları
Aynı Yoldadırlar 234
Altuna'nın Kaderi 234
Masonluk Bir Yahudi Oyunudur 241
Her Yerde Yahudi 250
Türkiye'de Yahudi Meselesi 252
Masonluk Kanun Dışıdır 258
Masonluğun Kökü Dışarıdadır 260
Türkiye'de Mason Locaları
Atatürk Tarafından Kapatılmıştır 263
Siyonist Cephe 264
İthalatçı Yahudiler 267
Bilderbergler 268
Bu Oyun Örtüsüz Oynanmalı 272

Televizyondaki Yahudi 278
Bir Olay ve Açıklaması 281
Gizli Devlet 282
Lozan'da Yahudi Etkisi 287
Kürtçülük Hareketinde Yahudi Parmağı 295
Sinagog Katliamı 297
Sonsöz 298
EK BÖLÜM 303
Masonlar ve Adnan Menderes 305
Başbakan "Bu Çalkantıya Son Verilmelidir" Dedi 317
"Bu Gibi Hadiseler Milletleri Vahim
Akibetlere Götürebilir" 318
(Menderes'in Kasasından Aşk Mektupları Çıktı) 331
Propeller Club 343

İTHAF

1948 yılındaki Arap-Yahudi Savaşı sırasında; Mısır'dan külliyetli miktarda silâh ve cephane siparişi aldıktan sonra, İstanbul Sütlüce'deki kendisine ait Patlayıcı Maddeler Fabrikası'nın bir suikast sonucu patlatılarak havaya uçurulması sonucu hayatını kaybeden aile büyüklerimizden millî kahramanımız Nuri Paşa (Killigil)'nın aziz hâtırasına...

Prof. Dr. Cemal ANADOL

SUNUŞ

Sayıları ne olursa olsun nerede yaşarlarsa yaşasınlar; "Yahudi" çok zeki bir milletin adıdır.

Atalarımız Osmanlı gemicileri, İspanya'da engizisyon mezalimine uğrayan, aşağılanan horlanan ve katledilen Yahudiler'i Türkiye'ye getirip yerleştirerek dünya üzerinde, bir millete karşı yapılabilecek en büyük iyiliği yapmışlar. Hahambaşılıklarını, havralarını, sinagoglarını kurdurup, dinlerini korumuşlar. Başka bir yerde hiçbir zaman kazanamayacağı parayı kazandırıp, fakir Yahudi'yi zengin, patron Yahudi yapmışlar. İsrail büyük bir kısmı Türkiye'den götürülen paralarla kuruldu. Ancak, ne yazık ki, dünya üzerinde Türk Milleti'ne nereydeyse en büyük zararı veren Yahudiler'dir. Onların, bitmek tükenmek bilmeyen "para" ihtirasları; dünyayı da, ülkemizi de, insanımızı da mahvetmiş, etmekte ve edecektir.

Bir tarım ülkesi olan Türkiye'de; elma isteyen küçük yavrusunu; "akşama baban getirecek" diye, ona hissettirmemeye çalıştığı gözyaşlarını silerek ağlayan genç anneler; dünyanın da, ülkemizin de insanlık onurunu zedeleyen bir ekonomik sömürünün kurbanlarıdırlar. Ülkemizde insan onurunun, bu derece ayaklar altına alındığı, aşağılandığı hiçbir zaman dilimi gösterilemez.

Devleti ayaklar altına atan; dalgalı kur sistemi ve serbest pazar ekonomisi adı altındaki Atatürk ilkelerine ters düşen, devletin anayasasında koruma altında olduğu belirtilmesine rağmen vatandaşların hizmetlerinin, bu derece yok edildiği bir zaman dilimi daha görülmemiştir. De-

ğil sağlıklı yaşamayı, sadece ekmekle karın doyurmaya çalışan insanların saatlerce ucuz ekmek kuyruklarında bekledikleri, Enternasyonal Para Fonu (IMF), Dünya Bankası ve "Biz, Cudio-Kretien (Yahudi -Hıristiyan) kültürü ve topluluğuyuz bu yüzden sizi hiç bir zaman aramıza almayız. Boşuna uğraşmayın," diyen Avrupa Birliği reçeteleriyle ezilen, horlanan ve yok edilmeye çalışılan Türkiye'de işsizler ve yersizler ordusu, her geçen gün bir çığ gibi büyüyor, çocuğumuzu okutamıyor, insanımızı kaybediyoruz.

Bu topluluklardan "İthal" bakan bile getirip, onu seçimsiz "bakan" yapan bir ülkenin, başbakanının dünyada bir eşi daha var mı? bilmiyoruz. Hangi ülkelerin ve hangi devirde, kaç Yahudi veya Sabetaist ile idare edildiğini ise, bir gün tarih mutlaka yazacaktır.

Prof. Dr. Cemal Anadol

SİYONİZM NEDİR?

Yahudilerin tarih sahnesine ne zaman çıktıkları kesin olarak belli değildir.

Hazreti Musa'nın[1] Peygamberliği ise; kesin olmamakla beraber, Milâttan önce 1200 yılları civarında başlar. İsrailli'lerin işkenceye maruz kaldıkları yıllarda Amram denilen bir İbrâni yaşamıştı. Bu zât, halası olan **Yokebedi** ile evlenmiş ve ondan bir çocuk meydana getirmişti. Çocuğa **Musa** ismini vermişlerdi.

Yokebedi, Hz. Musa'yı doğurduğunda onu hemen gözlerden gizledi. Onun haberi Firavun'a ulaşmamıştı. Onu bir müddet yanında saklamış, işinin açığa çıkmasından korktuğu zaman ise Allah ona bir sandık hazırlamasını ve Musa'yı onun içine koymasını, sonra da zift ile sıvamasını, nihayet onu Nil Nehri'ne bırakmasını ilham etmişti. En sonra da onun kalbini yatıştırıp Musa'nın yine kendisine döneceğini müjdelemiş, onu peygamberlerden kılacağını da ona haber vermiştir.

Firavun'un adamları sandığı sudan çıkarıp Firavun'a getirince, Firavun'un karısının gözü hemen çocuk Musa'ya ilişir. Allah da kalbine Musa'nın sevgisini vermişti. Kadın, kocasının bütün İsrail çocuklarını öldürdü-

1. **Musa kelimesi,** Süryânice isimdir. İki kelimeden meydana gelmiştir. **Mu:** Eski Mısır dilinde su demektir **Sa:** Ağaç demektir. Annesinin onu ağaç ile su arasında bıraktığı yerde bulunduğu için bu adı almıştır. Başka görüşe göre de Musa kelimesi, Mısır lûgatından olup çocuk demektir.

ğü gibi onu da öldüreceğini anlamış ve Firavun'a şöyle demişti:

"Bu çocuk benim ve senin için bir göz aydınlığıdır. Onu öldürme, belki bize faydası dokunur, çocuktan mahrum edildikten sonra da belki onu oğul ediniriz."

Bunun üzerine Firavun karısına hak verdi ve Musa'yı ona bıraktı.

Bu sıralarda İsrailoğulları, Mısır'da esir olarak yaşıyorlardı. Firavun'un gördüğü bir rüya üzerine bütün Yahudi erkek çocukları öldürtmesine karşılık, Hazreti Musa, bizzat Firavun'un sarayında büyümüş, gençlik yıllarında bir kaza ile Mısırlıyı öldürmesi üzerine, Mısır'dan kaçmış ve Sina Dağı'nda ilâhi vahye mazhar olmuştur.

Çeşitli mucizeler gösteren Hazreti Musa, kavmi ile Sina dağının bulunduğu gölde kırk gün dolaşmış İsrailoğullarını Firavun'un elinden kurtarmış, Kızıldeniz'den geçirmek suretiyle Mısır'dan çıkarmıştır.

Henüz Şeria vadisinde iken, Arz-ı Mev'ûd (vadedilmiş toprak)ları ele geçirmeden ölen Hazreti Musa'nın yerine halefi Yoşua geçmiş ve Filistinlileri kovarak, Yahudileri bu topraklara yerleştirmiştir.

Önce Silo Şehri yakınında Gerizm dağında kurbanları takdim edebilecekleri bir **"Mezbah"** inşa edilmiştir. Ancak; geleneğe göre; Allah, emir ve kurallara hakkıyla uymayan İsrailoğullarının başına Filistinlileri musallat etmiş ve onları M.Ö.1110 yıllarında mezbahlarını yıktırarak ülkeden kovdurmuştur.

Saul'un himayesinde kurulan krallığın başına M.Ö. 1015 yılında Hazreti Davut geçmiş, Kudüs başşehir yapılmıştır.

Krallığın en muhteşem devresinde Hazreti Süleyman "Siyon" dağında "Süleyman Mabedi"ni yaptırmıştır. Yahudi geleneğinde "Beyt Hamikdaş" (Kutsal Ev) denilen bu mâbedin "Siyonizm'in dünya hakimiyeti ideali bahsinde çok önemli yeri vardır. Bu yer, Kudüs'te "Ömer Câmii"nin bulunduğu sahaya rastlar. Günümüze kadar, bu mabedin sadece "Batı duvarı"nın kaldığı bilinmekte ve "Ağlama Duvarı" denilen bu duvar kutsal bir ziyaret yeri olarak muhafaza edilmektedir.

Yahudilerin mukaddes kitapları; Ahdi Atik ve onun ilk beş kitabını teşkil eden Tevrat'ta Mabed'in varlığı ile ilgili yüzlerce emir bulunmaktadır.

"Siyonizm" genel anlamıyla, Filistin dışındaki bütün Yahudileri "Kazanılmış Toprak"larda toplamak suretiyle, Süleyman Mabedi'ni Siyon dağında yeniden inşa etmek olarak bilinse de gerçek anlamıyla "Yahudinin dünya hakimiyeti ideali"dir ki, meşru olmasa bile bugün gayri meşru olarak bu gerçekleşmiştir.

Muharref Tevrat'ın İşaya Kitabında 61'nci Bâb'da 10 ve 12'nci cümle, Hezekiel Kitabında 34'ncü Bâb'da 23'ncü cümle, İşaya Kitabında 6'ncı Bâb'da 13'ncü 46'ncı Bâb'da 13'ncü cümle, 2'nci Samuel Kitabında 22'nci Bâb'da 44'ncü cümle, Tekvin Kitabında 13'ncü Bâb'da 18'nci cümle, 28'nci Bâb'da 14'ncü cümle, 48'nci Bâb'da 3'ncü cümle. İşaya Kitabı'nın 61'nci Bâb'ında 10'ncu cümle. Yoel kitabının 2'nci Bâbında 28'nci cümle. İşaya Kitabının 25'nci Bâbında, 7'nci Bâb'da 13'ncü cümle "Yahudi'nin dünya hâkimiyetinden" söz eder.

Muharref Tevrat'a göre; Yahudiler için üstün karektifler vardır. Tevrat'ta cenk Yahudiliğin topuzu, ihtilâl silâhıdır.

Tekvinde, Nehemya'da, Ezra'da "ırkçı" direktifler vardır. Tevrat'ta cenk Yahudiliğin topuzu, ihtilâl silâhıdır.

Tesniye, İşaya kitaplarında; Yahudiliğin, milletlere ve insanlığa karşı olan düşmanlığı, kini yazılıdır.

Yahudi olmayan milletlerin hükûmetlerinin Yahudi Politikası için ele geçirilmesi yazılıdır.

Rus ihtilâli'ni yapan Lenin, Troçki, Steklof, Martof, Zivonief, Kamenef, Susanof, Sagerski, Bogdanof, Uruçki, Larin, Kamkof, Ganeçki, Dan, Meşovski Parvus, Riasanof, Martinof, Çernomorski Solnzef, Piatniski, birer Yahudidirler.

Rus ihtilâlini Yahudi bankerleri finanse etmişlerdir.

Masonluk Siyonizmin bir yan kuruluşudur.

Her mason locasında bir Yahudi vardır.

Yahudilerin izni olmadan mason olunamaz.

Mesela Fransa'da bir dönemin Cumhurbaşkanı ve Başbakanı Yahudi ve masondurlar.

Amerika başkanlarının bir kısmı Yahudidir.

Bugün Amerika'daki Yahudi lobileri çok etkindirler.

Amerikada, bankaların çoğu ve silâh fabrikaları Yahudilerin elindedir.

M.Ö. 926'dan itibaren, Hz. Süleyman'ın halefleri arasında ihtilâflar, kanlı boğuşmaları arka arkaya gelişti. En iğrenç ahlâksızlık, hile ve fuhuşun her çeşidi Yahudinin haya-

tı oldu. Rehiboam zamanında zaten küçük bir beylik genişliğinde olan Yahudi ülkesi ikiye ayrıldı:

1. Merkezi Samaria olan İsrail Devleti (Kuzeyde).

2. Merkezi Kudüs olan Yahudi Devleti (Güneyde).

Bu iki kardeş devlet uzun müddet birbirleriyle savaştılar ve bu yüzden zayıf düştüler. Önce İsrail krallığı M.Ö. 721'de Asurlular tarafından yıkıldı ve İsrail halkı sürüldü.

Yahudilerin bu andan itibaren dinî ve siyasî guruplara bölünmeleri daha da hızlandı. Nihayet M.Ö. 597'de Babil şehri kuşatıldı. Kudüs teslim oldu. Bir kısım Yahudiler Babile götürüldüler. Ancak Mısır taraftarlarının isyanı üzerine, Nabukadnezar, tekrar Kudüsü işgal etti. Ve nihayet M.Ö. 587 yılında şehir tamamen yakıldı. Halkının çoğu Babile götürüldü.

Sürgün Med Kralı Kurus'un M.Ö. 530'da Babil'i yıkması ile sürgünler son buldu. Kurus Yahudilerin tekrar Filistine dönebilmelerini sağladı. Ancak, Yahudilerin bu yeni hâmisi de yıkılmakta gecikmedi. Kurus'tan sonra gelen Darius M.Ö. 449'da Elenler tarafından mağlup edildi. Daha sonra Filistin, Makedonyalıların ve Romalıların eline geçti. Makedonyalılar devrinde, Elen kültürü Orta-Doğuya yayıldı. Ve İskenderiye kuvvetli bir Yahudi merkezi haline geldi ve bu arada Tevrat Yunancaya çevrildi.

İskenderden sonra Yahudiler, İskender İmparatorluğundan çıkmış olan Batlamyus (Ptoleme) devletine tabii oldular. Ancak fırsat buldukça isyan ettiler. Selevkoslar zamanında "Makkabi" isyanı patlak verdi. Selevkoslardan sonra Roma, Orta-Doğu'ya hâkim olunca, M.S. 63'de Pompeius, Kudüsü aldı. Üç sene sonra yeni bir isyan patlak verdi. İsyan M.S. 70 senesine kadar devam etti. Bu

ayaklanma Titus tarafından kanlı bir şekilde bastırıldı ve Kudüs yıkıldı.

M.S. 70 tarihinden sonra Yahudiler önce Akdeniz havzasına daha sonra da bütün dünyaya yayıldı ve yayıldıkları ülkelerin içinde etkin olmaya başladılar.

YAHUDİLİK

Yahudi kelimesinin aslı Yahuda'dan gelmektedir. Yahudi; Hz. Yakup'un dördüncü oğlunun adıdır.[2] Yahudiler Yahuda'ya mensupturlar. İsrail kelimesinin mânâsı da şöyledir: Yahudiler Hz. Yakup'un Allah'la görüştüğüne inanırlar. Efsanelerine göre; bir gece sabaha karşı Hz. Yakup insan şeklinde peyda olan birisiyle çadırının önünde iki saat güreş yapmış, yenişememişler. O meçhul adam ismini öğrendikten sonra "senin ismin bundan böyle Yakup değil İsrail'dir," demiş. Yani İsrail, Allah'la uğraşan adam mânâsına geliyormuş. Hz. Yakup'un güreştiği o meşhul adam güya, Allah'mış!..

TEVRAT

Yahudilere indirilen ağır darbeler, onların kalbinde insanlığa karşı öç alma, kin ve öçalma duygularını kamçıladı.

Dört Haham, uzun süren bir inziva sonunda Hz. Musa'nın Tevrat'ını tamamen değiştirerek uydurma bir öçalma kitabı olan Talmut'u meydana getirdiler. Talmut iki kısmı ayrılır. El Nesne-El Kumar., İkincisi birincisinin

2. Kamûsu'i - kitabi'l - Mukaddes 2/527.

açıklamasıdır. Kudüs'te yazılana **Orselim,** Babil'de kaleme alınana **Babili** denir.

Tevratta beş bölüm bulunmaktadır:

1. Tekvin: Yaratılıştan, Nuh tufanından ve İsrailoğullarının hayatlarından bahseder 50 bâbtır.

2. Huruç: Çıkış: Musa Peygamberden, İsrailoğullarının Mısır'dan çıkışlarından ve Haz. Musa'nın Tur dağında Allahtan emir almasından bahseder 40 bâbtır.

3. Leviler: Ayin ve merasime ait kaideler kurban, temizlik ve bayramların düzenini izâh eder 27 bâbtır.

4. Sayılar: Hz. Musa'nın ölümünden sonra İsrailoğullarının Turdan Filistin'e gelmelerinden bahseder. 36 bâbtır.

5. Tesniye: Yasalar Kitabı olan bu bölüm Musa Peygamber'in ölümünden ve ondan sonraki durumundan bahbeder.

Meşhur Tevrat Nüshaları:

1. İbranice Nüsha: Bu Yahudiler ve Protestan âlimlerince makbuldür.

2. Yunanca Nüsha: Roma ve doğu kiliselerinde makbuldür.

3. Samiri Nüsha: Samirilerce geçerli olan nüshadır.

Bu nüshaların Tevrat'ın en meşhur nüshaları olmasına rağmen yine de bunlarda birbirini tutmayan beyanlar vardır. Mesela Adem'in yaratılışından Nuh tufanına kadar geçen zaman, İbranice nüshada 1650 sene, Yunanca nüsha da 2260 sene, Samirice nüshada 1307 senedir.

TALMUT

Yahudi âlimlerinin bin yıldan fazla süren çalışmaları sonunda Tevrat'ın yerini, meydana getirdikleri Talmut almıştır. Talmut Yahudilerin en tutucu tarikatı olan Farislerin kitabıdır denilebilir. Farisilik zamanla Talmudizm olarak gelişip, yayılmıştır.

Farisilik ırkçı ve Yahudi olmayanlara karşı da kincidir.

Talmut, tarihi bakımdan ikiye ayrılır: İbraniceyle yazılı **"Mişbah"** (Hahamların Milâttan sonra 200'ncü yıla kadar eski Ahit'e dayanan yazılarını içerir. Lûgat anlamı "Tekrarlama" veya "Yeniden kaleme alma"dır) ikincisi ise büyük kısmı Aramice yazılı olup Mişbah'a bağlı olarak Milâttan sonra 300'e kadar Hahamların yazı ve konuşmalarını içeren **"Gemara"** ("İkmal")dır. İşte Talmut bu iki kitabın bir araya getirilmesinden meydana gelmiştir. Mişbah önce "başlangıcın" ismini söylemek suretiyle zikredilir (bugünkü Talmut'ların çoğu 13 forma üzerine basılmıştır ve 63 bölümdür). Ve sonra bölümlerle paragraflar latince rakamlarla işaretlenir. Mesela **Abodahsarah** (-putperestlik bölümü) şu şekli alır: (1- bölüm 1. Paragraf **1. Gemara**'ya gelince, bölümün adına ve her bir bölümde sayılı sayfaya göre anılır. Bunun önü bir **A** ile, arkası bir **B** ile işaretlenir. Mesela Abodahsarah 3-b sayfa 3. Yeni Talmut baskılarının dizilişinde her sayfa metin sayfasına tamamiyle uymaktadır.

Talmutun meşhur Mişbah kısmı altı emri ihtiva eder.

1. **Zeraim:** Ekim, mahsul ve hasat ile ilgili kanunlar, merasim teşekkülleri, dua ve niyazdır.
2. **Mode:** Şubat ve diğer mukaddes günlerdeki ayinler ile meşgul olur.

3. **Nashim:** Evlenme ve boşanma kanunlarıdır.
4. **Nezikin:** Medeni ve ceza kanunuyla meşgul olur.
5. **Kodoshim:** Tamamiyle ilahlara sunulan kurbanlar için yapılan ayinlerden bahseder.
6. **Tohorus:** Çeşitli ayinlere başlamadan önce yapılması mecburi olan temizliklerden bahseder.

Meşhur Talmut Nüshaları:

1. Filistin Talmutu: Filistinde Tabariye Sephoris ve Caesarea İbrani medreselerinde ciddi bir biçimde Talmut üzerinde çalışılarak Babil ve çevresindeki İbrani medreseleriyle sıkı bir işbirliği yapılmakta idi. Fakat Filistin birçok harp ve işgal tehlikelerine maruz olduğundan daha sonra da Hıristiyanlık dini, bir kuvvet olarak Yahudilere üstün gelmesi üzerine Filistin medreselerinde hazırlanan hükümler biraz aceleye gelmiş ve baştan savma olmuştur. Bu Talmut gerçi Babil Talmutu gibi dev cüsseli değilse de yine oldukça büyük bir kitaptır.

Bu Talmut'da Hağgadan ismi altında son derece dikkat çekici büyücülük bölümü bulunmaktadır ki irticanın gericiliğin şaheseri olup, ilgili bölümde sözü edilecektir.

Yahudiliğin hakiki mahiyetini anlamak için Talmut'u ve ona dayanan dini eserleri (meselâ **Maymonides'i, Şulhan Aruh** vs.) bilmek gerçekten çok önemlidir. Bunlar öyle belgelerdir ki, bunları bilmeden Yahudiler hakkında açık bir fikir edinmek mümkün değildir.

"Talmut, Yahudiliğin ruhunu hem açıkça, hem de kusursuz olarak belirtir."[3]

3. "Allgemeine Zeitung des Judentums" adlı Yahudi-liberal gazete, 1907 tarihli ve 45 sayılı nüshası.

"Talmut bilgini ve Felsefe profesörü Yahudi-liberal Kohen, 5 Nisan 1888'de, Marburg ceza mahkemesinde bilirkişi olarak verdiği ifadede şunları söylüyordu: "Talmut'un esas aldığı dini kurallar ve ahlâki hükümler, Yahudiler için bağlayıcıdır. Ve hepsi bir kanun (Halahah) değerindedir."

Talmut'a göre Yahudiler Allah'ın indinde meleklerden daha lâtif kimselerdir.[4] Allah yüceliğini yalnız ona bağlı Yahudilere gösterir.[5] İnsanlar ancak Yahudiler sayesinde Allah tarafından takdis edilir.[6] Bütün Yahudiler kral çocuğu olarak doğarlar.[7] Yahudi olmayan bir kimse Yahudiyi döverse ölüm cezasına mahkûm edilmelidir. Çünkü Allahı tokatlamış sayılır.[8] Allah Yahudilere hiçbir zaman öfkelenmez. Öfkesini yalnız Yahudi olmayanlara gösterir.[9]

Yahudi âlimler (Hahamlar) çok daha yüksektirler ve imtiyazlara sahiptirler. Kim bir Haham'a karşı gelir, onunla kavga eder veya ona karşı kötü söz söylerse, Allah'a karşı gelmiş demektir.[10] Hahamın şerefi Allah'ın şerefi demektir.[11] Bir Haham'a karşı saygıyla ayağa kalkan ve ona hizmet eden kimse, Allah'a hizmet etmiş sayılır.[12] Alimlerin talimatını hiçe sayan kimse ölüm cezasına çarptırılmalıdır.[13]

4. Chulin- 91 b
5. Berahat - 7 a
6. Yobamat - 63 a
7. Şabbat - 67 a-128 a
8. Sanhedril- 58 b
9. Abodah Sarah - 4 a
10. Sanhedrin - 110 a
11. Pirke Abot - 11-12
12. Kiddusin - 36 b
13. Erubin - 21 a

Talmut'a göre Yahudi olmayanlar insan sayılmazlar, hepsi sadece ehli hayvandırlar ve hiçbir hakka sahip değildirler. "Yalnız Yahudilere İnsan denir. Yahudi olmayanlara insan denilmez."[14] Hazekiyel'in şu fıkrası[15] onlar için söylenmiştir: "Onların eti eşek eti gibidir."[16] Yahudi olmayanlara karşı kin, Yahudi kanunlarıyla birlikte Sina dağında indirilmiştir.[17] Yahudi olmayan biri bir şey kaybeder ve onu bir Yahudi bulursa, sahibine geri vermeyecektir. Ancak bir "Kardeşine" yani bir başka Yahudi'ye verebilir.[18] Keza bir Yahudi bir mal satın aldığı vakit, mal sahibi bir hata yaparsa, Yahudi bundan kendi çıkarına yararlanacak ve şayet mahkemelik olurlarsa Yahudi olmayanın dâvâyı kaybetmesi için her türlü hukuki hilelere başvurulacaktır.[19] Bir Yahudi Yahudilerden kurulu olmayan bir mahkemede bir Yahudi'nin aleyhine şahitlik yapamaz (aynı yerde). Yahudi olmayan bir kimsenin sığırı Yahudi'nin sığırına zarar verirse tazminat ödemeye mecburdur, ama Yahudi'nin sığırı aynı işi yaparsa o Yahudi bunun için tazminat ödemeyecektir.[20] "Komşu" veya "Kardeş" yani Yahudilere haksızlık ve baskı yapılamaz, ama Yahudi olmayana yapılabilir.[21] Yahudi olmayandan rüşvet alınabilir (Baba Mezia) Zina ancak yaşlı bir Yahudi bir başka yaşlı Yahudi'nin karısını iğfal ederse geçerli sayılır, ama aynı şeyi Yahudi olmayanın karısıyla yapan bir Yahudi zina yapmış sayılmaz.[22] Bir Yahudi, Yahudi olmayan bir kızı kirle-

14. Baba Batra - 114 b, Yebamat 61 a, Keritot 6 b-7 a
15. Hazikiyel 20-23
16. Niddah 45 a
17. Şabbat 89 a
18. Baba Kamma 113 b.
19. A.g.b.-113 a.
20. A.g.b.-37 b.
21. Sanhedrin 57 a-Baba Mezia 70 b.
22. A.g.b.-52 b.

tebilir ama onunla evlenemez.[23] Bir Yahudi kendi karısını cinsi zevki için istediği şekilde kullanabilir.[24]

TALMUT'TA DÜNYA HÂKİMİYETİ

Talmut Yahidi'nin "Dünya Hakimiyeti" idealini de şöyle telkin ediyor.

"Ey Siyon kızı, kalk harmanını döv, zira boynuzunu demir, tırnaklarını tunç edeceğim. Sen daha çok kavimler ezeceksin. Ve onların kazancını Yehova'ya ve mallarını bütün dünyanın Rabbına tahsis edeceğim."[25]

"Hüküm derecesinde Rabbın günü yakındır. Güneş ile ay kararacak, yıldızlar, ışıklarını vermeyecekler, Yehova Siyon'dan nağra atacak gümbürdeyecek. Yerusalimden seslenecek ve gökle yer sarsılacak. Fakat Yehova kendi kavmi için hisar olacak. Bileceksiniz ki mukaddes dağınız Siyon'da oturan Allahınız Rab benim. Yerusalim mukaddes olacak. Onun içinden yabancılar geçmeyecek."[26]

"Milletlerin bütün soyları senin önünde secde edecek. Bütün milletler sana kulluk etsinler."[27]

"Denizden denize kadar ve ırmaktan yerin uçlarına kadar saltanat sürsün."[28]

Evet! Mısır'dan ta Fırat'a kadar bütün ülkeler Abraham'a ve "onun ırkına" vadedilmiştir.[29] Ve daha sonraları

23. Abodah Sarah.-37 a.
24. Nebarim - 20 b.
25. Mika-4-18
26. Yuel - 3- 14
27. Mazmurlar - 82-27
28. A.g.b. - 78 - 8
29. Mûsa'nın I. kitabı - 15-18

Abraham, Isaak ve **Yakup** soylu Mısır'dan çıkarken kendilerine şu haber ulaşmıştır: "Seni Atalarına vadettiğim ülkeye götürüyorum. Sana, kendin hiçbir zaman inşa etmediğin büyük ve zengin şehirler, senin hiçbir zaman doldurmadığın her çeşit mal ve bereketlerle dolu evler, kendin hiçbir zaman bulamadığın budanmış ağaçlar, kendin hiçbir zaman dikmediğin bağlar ve zeytin bahçeleri veriyorum. Bunları yiyecek ve doyacaksın."[30]

Ve bakınız ki ilk tahsilini bir Yahudi okulunda yapmış olan Sadrazam Talât Paşa, 1907 yılında Yahudilere Filistin'de bir yurt vermeyi vaad etmişti.[31]

Ve yine bakınız ki Beynelmilel Siyonist Kongresinde; Yahudiler şu kararı almışlardı:

"Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalamadıkça İsrail Devleti kurulamaz, her çareye başvurarak Osmanlı Devleti yıkılmalı, Filistin'de Türk bayrağı indirilmeli, Türk askeri Filistin'den çıkmalıdır ve ancak ondan sonra da Yahudi devleti kurulmalıdır."

Tahrif edilmiş Tevrat'ta geçen bahisler ve Siyonistler'in aldıkları kararlar şöyledir.

"İsrail Devleti'nin sınırları, Nil'den Fırat'a kadardır."

İsrail Devleti'nin kuruluş tarihinden bir gün sonra 15 Mayıs 1948'de Başkanları Ben Gourion Gallio, Yahudi okulu öğrencilerine, önündeki haritayı göstererek şunları söylüyordu:[32]

30. Musa'nın V kitabı - 6, 10
31. Yahudiler Dünyayı Nasıl İstilâ Ediyorlar - Cevat Rifat Atılhan - sayfa : 216
32. Siyonizmin Gayeleri - Salih Özcan - s. 32

"Bu harita devletimizin coğrafi haritası değildir. Başka bir harita daha vardır ki, onu gerçekleştirmek için bu görev sizlere düşer. Bu; Nil'den başlayarak Fırat'a kadar uzanan toprakları içine alan İsrail İmparatorluğu'dur."

Baruh Levi adlı Yahudi ise, komünizm'in babası Yahudi Karl Marx'a gönderdiği bir mektupta şöyle diyordu:[33]

"Yahudi milleti bir bütün olarak kendi kendinin Mesihi olacaktır. Onun dünya üzerindeki hakimiyeti, bütün insan soylarının birleşmesi, ayrılığın surları olan sınırlarla monarşilerin kalkması ve dünyanın her tarafından Yahudilere eşit haklar tanıyan bir dünya cumhuriyetinin kurulmasıyla gerçekleşecektir. İnsanlığın bu yeni teşkilâtında İsrailoğulları - işçi yığınlarının başına Yahudi soyundan liderler getirmeyi becerirlerse en yüksek mevkilere erişecekler ve hiçbir muhalefetle karşılaşmadan önder zümreyi teşkil edeceklerdir. Dünya Cumhuriyetini, meydana getirecek olan milletlerin hükümetleri proletaryanın yardımıyla, Yahudilerin eline kolayca geçecektir. Özel mülkiyet ortadan kaldırılacak ve bütün devlet malları, Yahudilerin kontrolu altındaki hükümetlerce zaptedilecektir. Ve böylece, Mesihin gelişiyle yeryüzündeki bütün milletlerin mal ve mülklerinin anahtarları Yahudilerin eline geçeceği yolundaki Talmut'un vaad ve müjdesi yerine getirilmiş olacaktır."

33. Baruh Levi'nin Karl Marks'a mektubundan. Bunun Fransızca metni "Revue de Paris" dergisinde yayınlanmıştır. Sayı 35, s. 574

İNSANLIĞA KARŞI İHANETLERİ

Talmut, insanlığa karşı ihanetlerle doludur. İşte bunlardan bazıları:

"Milletlerin kralların, sütünü emeceksiniz. Milletlerin servetini yiyeceksiniz."[34]

"Siz Allah'ınız Rabbin oğullarısınız. Cenaze için vücudunuzda yara açmayıp, kaşlarınızın arasını yolmayasınız. Zira sen Allah'ın mukaddes bir kavmisin. Ve Rab yeryüzünde bulunan kavimlerin hepsinden üstün tuttuğu kendine bağlı olmak üzere seni seçti.[35]

Yahudi ırkı dışındakilerin malı, terkedilmiş bir mal hükmündedir. Ona Yahudinin sahip olması en tabii hakkıdır.

Allah Yahudi milletine, bütün kabilelerin hayatı ve kazancı üzerinde bir hakimiyet vermiştir.[36]

İnsanın hayvan üzerinde üstünlüğü olduğu gibi, Yahudi'nin de bütün insanlara karşı üstünlüğü vardır.[37]

Allah Yahudi'nin haricindeki milletlere, faizle muâmeleyi emretmiştir. Ayrıca Yahudiler'in başkalarına kârsız borç vermesini de haram kılmıştır. O halde, faizsiz borç vermek Yahudilerce doğru değildir. Bilakis Yahudi

34. İşaya - 60-18-61-6

35. Tesniye 14-1

36. Faslı baba petra ve Fi sifri hıkriym, 3.cilt, fasıl 25 (mecelletu'l meşrik'den nakledilmiştir.) 18-770

37. Sırf sanhedriya.

olmayanlara, diğerlerinden daha ağır yükler yüklemek gereklidir.[38]

Romen Yahudilerinin Hahambaşı Rabino Fitchi, 1952 yılında Budapeşte'de düzenlenen "Milletlerarası Haham Konferansı"nda şunları söylemiştir:

"Şundan kesin olarak eminim ki, bundan on sene sonra Siyonist Cemiyetine mensup kimseler efendi, bu cemiyetin dışında kalan zümre ise uşak olmaya mahkumdur. 1930'daki çalışmalarımız Amerika ile Almanya arasında bir gerginliğin meydana gelmesine ve bunun bir neticesi olarak da İkinci Dünya Harbinin patlak vermesine sebep oldu. Bütün dünyada geniş çalışmalarımıza tekrar başlamış bulunuyoruz. Ve gayretlerimiz kötü sonuçlarıyla İkinci Dünya Harbini gölgede bırakarak üçüncü dünya harbinin çıkmasına sebep olacaktır. Bu üçüncü dünya harbi, beyaz nesli ortadan kaldıracak ve biz dünyaya hakim olduğumuz zaman beyaz bir erkeğin beyaz bir kadınla evlenmesini men edeceğiz. Aynı şekilde siyah bir kadının siyah bir erkekle evlenmesine müsaade etmeyeceğiz. Bütün diğer dinleri ve aleyhimize düşmanlık tohumları saçan Ruhban sınıfını da mahvedeceğiz."

Ve Newyork'taki Kuhn, Loeb Bankasının sahiplerinden Otto H. Kuhn, şöyle diyordu.[39]

"İnanmış bir kozmopolit olan ve 1848 ihtilaline fiilen katılmış olan anne ve babam bana hiçbir dinî ve mali bir Yahudi terbiyesi vermedi. Ama şimdi yaşlandıkça Yahudiliğin bir ırk ve kan dâvâsı olduğunu anlıyor ve takdir ediyorum ve idealist siyonist önderlerine karşı büyük bir hayranlık duyuyorum. Benim saham sanat sahasıydı. Ve şimdi anlıyorum ki, milletlerarası sanatın daha da geliş-

38. Es-Suhyûniyye, Michel Kefûri.

39. "Hammer" dergisi, sayı 626 (15 Temmuz 1928)

mesi için bugüne kadar ne yaptımsa, hepsini Yahudiliğe karşı duyduğum sevgi ve hayranlıktan yaptım."

PARA İŞLERİNDE YAHUDİ

Para işlerinde "Yalan yere yemin" etmeye müsaade edilmiştir.[40]

"Yahudi olmayanın malı, mülkü sahipsiz sayılır. Ona herkesten önce el koyan Yahudi, o malın sahibi olur.[41]

"Bir Yahudi, bir Yahudi olmayanla bir iş yaparsa ve bir başka Yahudi olmayanı aldatmak, ölçüyü bozmak, malın ağırlığını veya sayısını azaltmak hususlarında yardım ederse, ikinci Yahudi'nin birinciye para karşılığında veya parasız yardım ettiği gözönüne alınmadan, elde edilen kârı bu iki Yahudi aralarında paylaşacaklardır."[42]

"Yahudi olmayan birinin bıraktığı şeyi gören bir Yahudi ise, onu almaya haklıdır."[43]

"Bir Yahudi bir Yahudi olmayana borçlu ise ve alacaklı ölmüşse ve borçtan hiçbir Yahudi'nin bilgisi yoksa o zaman Yahudi ölen alacaklının varislerine bir şey ödemeye mecbur değildir."[44]

"Bir Yahudi olmayanın hatasından yararlanmak Yahudi'ye caizdir. Meselâ hesapta bir hata yapılmışsa veya onun unuttuğu bir şeyin geri verilmesi söz konusu ise, Ya-

40. Yoreh déah 232, 14 Hagag.

41. Hoşem ha-mişpat 156-5, Hagag

42. A.g. bölüm 183-7, Hagag

43. A.g. bölüm 266-1

44. A.g. bölüm 283

hudi bunun farkına varmadığı için "adına" karşı saygısız davranmış sayılmaz."[45]

"Yahudi, hiçbir Yahudi gümrük görevlisini asla aldatmamalıdır. Ama Yahudi olmayan bir gümrük görevlisini ve hatta bir kralı bile aldatabilir. Memlekette geçerli olan kanunlar bunu yasaklamış olsa bile bir Yahudi gümrük memuru ve bir Yahudi gümrük borçlusu, sebep olacakları zararın Yahudi olmayan devlet veznesine yatırılması gibi bir tehlikenin mevcut olmadığı hallerde, Yahudi olmayan memleket kanunlarını hiçe sayabilir."[46]

Yahudi tarihinin yalnız önemli unsurlarını değil, fakat Yahudi zihniyet ve emellerinin birçok ihmal ve ifşalarını da ihtiva eden Tevrat'ta şöyle denilmektedir:

"Çünkü senin Allah'ın seni kurtardığı gibi, takdis de edecektir. Ve sen böylece pek çok kavimlere borç para verecek, fakat hiçbir kavimden borç para almayacaksın. Sen çok kavimleri hükmün altına alacak, fakat hiçbir kavmin hükmü altına girmeyeceksin."[47]

Bu bahisler Yahudileri misafir eden milletler aleyhine korkunç bir şekilde gerçekleşmiş bulunmaktadır.

İşte bu yüzden dünya tarihi büyük Yahudi yağmacılık ve vurgunculartyla dolup taşmaktadır.[48]

Borsacılık, bir Yahudi sistemidir. Bunu bizzat ünlü bir Yahudi'den dinleyelim.[49]

45. 348-2

46. A g. bölüm 369, Sultan Aruh s. 117

47. Musa V.-15. 6

48. Tarih Boyunca Yahudi Meselesi I. Fritsch. S. 310

49. Maks Nordau, "Medeniyetin Yalanları", S. 214

"Borsayı lüzumlu ve faydalı bir kurum diye savunanlar olmuştur. Bundan daha korkunç bir iddia tasavvur edilemez. Borsa lüzumlu ve faydalı bir kurum olmak şöyle dursun, bu kurumun içinde ortaçağın hırsız çeteleri reislerinin modern varislerinin ve bu kurumun yakınından geçenin boğazını kesenlerin yuvarlandığı bir haydut inidir. Tıpkı eski zamanların hırsız çete liderleri gibi, şimdiki borsa dolandırıcıları da halkı soyarak geçinen bir çeşit aristokrasi teşkil ederler. Ve tıpkı onlar gibi tüccar ve esnafı haraca bağlarlar. Ama onlardan daha imtiyazlıdırlar: Daha kuvvetli biri onları suçüstü yakaladığı zaman asılmaktan korkmazlar. Ama bu takdirde borsacılığın yararlılığını savunanlar ya çalınan paraları proletaryanın geri istemeye hakkı olduğunu kabul edeceklerdir, ya da savundukları nazariye kocaman bir yalandan başka bir şey değildir."

TALMUTTAN KRALLARA

Talmut'ta Yahudi Tanrısı Yahova, milletlere ve milletlerin başındaki krallara şöyle hitap ediyor:

"Uluyun ey çobanlar ve feryat edin ey sürüye baş olanlar. Çünkü boğazlanmak için günleriniz doldu. Sizleri dağıtacağım. Çobanlara kaçacak yol ve sürüye baş olanlara kurtuluş yolu kalmayacak. Sadece çobanların feryat sesi ve sürüye baş olanların uluyuşu vardır."[50]

İşte bu da bir Yahudi emperyalizmi değil midir?

"Krallar sana hizmet edecekler. Milletlerin servetlerinin sana getirilmesi ve onların krallarının sana getirilmesi için kapıların daima açık duracak. Çünkü sana kulluk

50. Yeremya-25.

etmeyen millet ve ülke yok olacak. Tamamen harap olacaktır."[51]

İNSANLIĞI SÖMÜRMEK

Talmut, İsrailoğullarına insanlığı sömürmek vazifesini vermiştir.

"Bak bugün milletler üzerine ve ülkeler üzerine onları kökünden sökmek, yıkmak için helak etmek ve yok etmek için seni koydum."[52]

"İsrail'in Allahı Rab bana söylüyor. Benim elimden bu öfke şarabı kâsesini al ve seni göndereceğim bütün milletlere içir. Ve onlar içecekler ve ebediyen sendeleyecekler. Gönderdiğim kılıcın yüzünden çıldıracaklar.

Sen benim cenk topuzum ve cenk silâhımsın. Ve seninle milletleri kıracağım ve seninle ülkeleri helak edeceğim."

"Ve o gün yerin bir ucuna kadar Rabbinin öldürdüğü adamlarla dolacak. Bütün kavimleri bitirecekler. Onlar toplanıp gömülmeyecekler toprağın yüzünde gübre olacaklardır."[53]

Rabyehora şöyle diyor:

"Senin oğullarını kucaklarında getirecekler ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar. Kırallar sana lala ve kıraliçeler sana dadı olacak. Yere kapanıp ayaklarının tozunu yalayacaklar."[54]

51. İşaya-60.

52. A.g. bölüm 18.

53. A.g.b. 15

54. A.g.b. 23

Bu hezeyanları, daha da çoğaltmak mümkündür:

"Senin görüş ve inanışlarına taban tabana zıt olsa bile Hahamların sözlerinin gökden indiğine inanacaksın.

"Talmut'a karşı saygısızlık. Tevrat'a hürmetsizlik demektir."

"Yahudi maksat ve gayetleri uğruna işlenen bütün günahlar gizli olmak şartıyla mübahtır."

"Yahudi olmayanlara karşı daima riyakâr bir güleryüz gösteriniz. Fakat onların sulh yapılmaz birer düşman olduklarına asla unutmayınız."

"Yalnız Yahudi olanlara insan gözüyle bakılır. Yahudilerden gerisi sadece birer hayvandır."

"Allah dünyanın bütün servetini yalnız Yahudilere tahsis etmiştir. Bütün dünya serveti onlarındır."

"Bir şey çalmayınız, hırsızlık etmeyiniz, hakkındaki emir sadece Yahudilere karşıdır. Diğer milletlerin can ve malları helaldir."

"Yahudi şeriatı erkeklere zinayı haram kılmıştır. Fakat bu yalnız Yahudi kadınları içindir. Yahudi olmayanların ırzı namusu helaldir.

"Siz, Yahudi olmayanlardan birini öldürmek suçu ile mahkemelerde bunu yeminle açıkça inkâr edebilirsiniz. Çünkü öldürülen bir hayvandır."

BÂBİL TALMUTU: Bu Talmutun meydana gelmesinde başlıca âmil Abba Acerha denilen şahıs olmuştur. Bu kitabın dikkat çeken tarafı cümleler arasına sıkıştırılan birçok noktalar ve virgüllerdir ki Talmutu tetkik eden insanların zihinlerini alt üst eder. Bütün esrarlar bu noktalar ve vir-

güllerde gizlidir. Bu eserleri tetkik eden Yahudi olmayan ilim adamları kitabta kasten yapılan imlâ ve cümle hatalarının birkaç türlü mânâ ifade ettiğini ve bir maksat takip ettiğini keşfetmişlerdir.

KETHUBOTH TALMUTU: Bu Talmutu 198. Sayfasına kadar Dr. Samuel Daiches 198. Sayfadan sonra Dr. İsrael W. Slotki yazmışlardır. Londra'da 1936 yılında The Soncino Press tarafından basılmıştır.

Talmutların en müstehcen maddeleri bu kısımda bulunur. Cinsi münasebetler, zinalar ve fuhşa ait misaller buradadır. Elde mevcut İbrani dilinde yazılmış eski Kethubothlar bu mevzuda zengin bilgilerle doludur. Bu yazılar Doktor Samuel Daicles ile Doktor İsrael W. Slotki tarafından İbraniceden İngilizceye tercüme edilmiştir.

Şimdi de Kethuboth Talmut'undan parçalar nakledelim:

"Bir Yahudi kızının bekareti iki yüz akçe (zuz) değerindedir. Bu pazarlık edilerek peşin de ödenebilir.

"Bir çocukla küçük bir kızla yahut karısı ile makat yerinden temas ederken bütün temas müddetince temas edilen kimse bağırır ise ve bunu etraftan işitirlerse bu işi yapan şahsa bu çocukla yahut kızla bu işi yapmaması söylenir. Eğer kadın eşi ise bir müddet için bu şekilde hareket etmemesi bu işi yapan şahsa bildirilir."[55]

"Bütün cinsi işler akşam karanlığında yahut karanlık odada yapılmalıdır. Sebebi açık havada böyle bir şey yapılırsa herkes işini gücünü bırakıp manzarayı seyre koyulurlar daha fenası o adamlar çalışacak yerde çiftleşen insanları taklide kalkışırlar."

55. Kethuboth Talmutu-Bab 11

" Durum böyle olanca da, fırıncının ekmeği yanar, üzümcünün üzümlerini Yahudi olmayanlar çalar, çanakçının çanağı elinden düşer kırılır, nöbetçinin gözü döner şehri düşman basar. Karanlıkta bu işi yapmanın başka bir faydası da eğer bu cinsi teması Yahudi olmayan birisiyle yapıyorsanız bu Yahudi olmayan kimseyi şahit olarak gösteremez hatta kendisi bile yüzünü iyi göremez."

"O adam ki kızkardeşi ile beraber yatıp kendilerini cinsi zevklere bırakırlar ve kız kardeşi bundan şikayet etmezse bunda bir günah ve kabahat yoktur. Fakat kızkardeşi şikayette bulunursa bu işi tekrarlamaması adama bildirilir."

"O şahıs ki daha annesi yaşlı değildir ve babası ölmüştür ve annesi yabancı erkeklerin koynuna girmek istemez ve kendi oğlu ile yatmak ister ve keza oğlu da annesiyle yatmak isterse böyle bir vaziyette eğer bu işler zor kullanılmadan yapılıyorsa bize düşen bir vazife yoktur. Ta ki oğul evlenme yaşına gelip de başka bir kızla evlenmek isterse ve annesi buna mani olmak isterse oğul hem kendi karısının cinsi arzularını hem de annesinin arzularını tatmin etmeli ta ki annesi başka bir erkek buluncaya kadar."

YETHAMUTH TALMUTU: Bu Talmut da cinsi münasebetler, zinalar ve fuhşa ait misaller ihtiva etmektedir. "Son derece lezzetli bir şey gibi kadınların birbirleriyle ve hayvanlarla yaptıkları şahvani münasebetlerden bahsedilir. Ve sonunda şöyle cümlelere raslanır. Birkaç parça okuyalım:

"Bir dul kendisini tatmin için her türlü usullere baş vurabilir. Bir kadın sebebler göstererek bir hayvan ile

hayvani münasebetleri ilerletirse bunda münasebetsiz bir şey yoktur. Böyle işler ve zevklere kendisini verip de sonradan evlenmeyi düşünen bir kadını bir baş Haham bile alabilir."[56]

"Harikulâde güzel bir kadın sıcaktan dolayı açık giyinmiş bir halde yeri silerken köyün maaruf köpeklerinden biri kapıda belirmiş ve kadına arkadan tasallut etmiş kısa bir zaman sonra da bu kadına bir rahiple evlenmek için müsaade verilmiştir. Fakat para ile kendisini satan bir kadın para karşılığı müşterilere zevk vermek için bir köpekle cinsi münasebette bulunursa bu hareket başka türlü anlaşılır ve Hahamlıkça hoş görülmez. (Aynı Tamut'un aynı kısımları)."

Talmut'lara karşı, tarihte pek çok kişi çeşitli mücadeleler vermişlerdir. Bunların belli başlıları şunlardır.

1. Fransa Kralı IX. Louis 1244 senesinde bu kitapları yaktırmıştır.
2. Papa IV. Innocent aynı sene içinde Talmut nüshalarını Roma meydanlarında yaktırmış.
3. Kardinal Legate Odo 1248'de Talmut nüshalarını toplatarak tekrar yaktırmıştır.
4. Fransa Kralı Güzel Philip 1299'da Talmutları yaktırmıştır. 1309 senesinde de Yahudileri Fransa'dan kovmuştur.
5. Fransa Kralı X. Louis, Fransa'nın Toulose şehrinde yeniden türemeye başlayan Talmutları büyük bir halk kitlesinin gözü önünde ateşe verdirmiştir.

56. Yethamuth Talmutu-56 a -59 b

6. Papa XXII. John 1322 tarihinde Talmutları yaktırmıştır ve etrafındaki Yahudileri yakalatıp linç ettirmiş ve mallarını fakir halka dağıtmıştır.
7. Papa XXIII. Julius, 1553'de Talmutları yaktırmıştır.
8. Kardinal Ghislileri, 1588'de Roma'daki Talmutları yaktırmıştır.
9. Sextus Sinensis 1559 tarihinde Talmut nüshalarını toplatarak yaktırmıştır.

TALMUT HAKKINDA TENKİTLER

İmam Muhammed İbn. Suûd İslâm Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Abdullah İbn Abdu'l Muhsin at- Turky aynı Üniversitenin öğretim üyelerinden. Ass. Prof. Yusuf Uralgiray Cevat Rifat Atilhan'ın "İslâm ve Beni İsrail" isimli eserlerinin Arabça'ya tercümesinde; Talmutlar hakkında şunları yazmıştır.

Talmut metinleri beşeriyeti yıpratıp yıkmak için Yahudilerin kurnazca tertipledikleri komploların izlenebilmesi, kendilerine mahsus özel çıkarılan talimata vakıf olmak, dünyada kendilerini başkalarına karşı üstün ve unsur saydıklarını ve kendilerine özel ve başkalarını içine almayan kanunlar çıkardıklarını öğrenmeye yarar. Zina yapmak, hırsızlık işlemek ve cinayet işletmek gibi suçlar, Yahudilerin başkalarına karşı işlendikçe çıkardıkları kanunlar, onlara bunları helal saymaktadır. Tersi olduğu takdirde de yabancı katilin kaderi, ölümdür. Talmut metinlerinde bir Yahudi kadının uygunsuz yollara sapmasında ya da kendisini kiralamasında bir sakınca yoktur. Bu hareketler içinde olanların yargılanması söz konusu değildir. İşte

böylece Yahudiler, insan soyunu ortadan kaldırmak ve yoketmek için ve bu yollara sapılması için en büyük teşvikçidir. Kitapları Talmut'ta (kızkardeşi ile yatıp; seks yapan bir Yahudi, kız kardeşinden aleyhine bir şikayet sözkonusu olmadıkça bu işin yapılmasında bir sakınca olmadığı)nı ifade eden metinler vardır.

Annesiyle seks yapan ve bu ifadesini kaleme almaktan utandığımız kötü fiilleri doğru kılan benzeri daha nice metinleri bunlarla mukayese ediniz. Böyle bir kitap, insan cinsine mensup bir millete nasıl anayasa olabilir? Ve bu kitabı yazanlar hangi anayasa ile dünya'ya hüküm edeceklerdir?

İşte bu sebeple Avrupa Krallarının ve Papalarının, Yahudilerin dünya kamuoyundan sakladıkları Talmut'u adeta yarışırcasına yakmış olmalarının sebebi, böylece daha iyi anlaşılmaktadır.

Yahudi gizli örgütlerinden biri de **"Kabala"**dır.

Cinsiyette büyük şöhreti olan (B'nei Brith) (Alyans Israelit Universal), (Stern), (Haggana), (Igun Zvay Liumi), (Haskala) ve benzeri diğer örgütlerdir.

Çok ilginçtir bu örgütler, çocukları altı yaşında teslim alıp onlara kaba kuvvetle saldırıya geçmeyi ve cinayet işlemeyi öğretmektedirler.

Bu örgütlerin uyguladığı faaliyetlerin içinde olanlar dikkatle takip edildiğinde, bunların, birçok ihtilâllerde ve devlet yönetiminde hassas kilit noktaları işgal etmeye kadar ilerletilen bir çok mason şahsiyetlerinin arkasında giz-

lendikleri görülür. Gerek Almanya'da Hitler, bunların komplolarını, cinayet, uslup ve şebekelerini ortaya çıkarmış, gerek İtalya'da Mussolini onların gerçek yüzlerini keşfetmiş, sonra da kendisini bu işin kurbanı olmuş. Mesela Rusya'da 1917'de büyük Komünist devriminin arkasında gizlendikleri, Lenin'in de onların adamlarından biri olduğu bilinmektedir. Yahudiler aynı zamanda Sovyetler Birliği Devletinde gaddarlığıyla ün yapan (Beria)'yı kilit noktalarından biri olan istihbarat örgütünün başkanlığına getirtmekte rol oynamamışlar ve onun devlette mutlak söz sahibi olmasını sağlamışlardır. En nihayet devrinin en kuvvetli adamı olan Kruşçef, onun hakkından gelmiştir.

Komünizm devrinde Yahudilerin etkisinden söz edilirken, 18. Yüzyıl sonlarında meydana gelen büyük Fransız devriminde de etkili oldukları bir gerçektir.

Bütün bunların yanı sıra İslâm alemi de bu grupların ellerine düşmekten kurtulamamıştır; Zira İslâm aleminde meydana gelen bir çok karışıklık, huzursuzluk, devrim ve savaşlar. Yahudilerin tedbirlerinin neticesi ve onların plânlarının ürünüdür. Yahudiler fırsat kollayarak müslümanlara tam zamanında cinayet darbelerini indirmişler, sömürgecilerle yardımlaşmışlar, aldatıcı parlak ve uydurma vaatlerle İslâm alemini parçalamışlardır.

İslâmiyete karşı mücadele eden cemiyetler ve örgütler, hep Yahudi desteklidir. 1948'de kurulan İsrail devleti, ancak Bal Konferansı'ndan beri bu örgütlerin hazırlaya geldiği siyasi hava içinde, 1917'de ilan edilen Balfour Vaadi sayesinde, Birinci ve İkinci Dünya Savaşları sırasında, tertiplenen plânlar gölgesinde kurulmuştur.

Yahudilerin Sabra, Şatila ve Beyrut'ta yaptıkları katliamların izleri, hâlâ bütün insanların kulağında çınlamaktadır. Bu katliam, değişik ülkelerde hakimiyeti ellerinde bulunduran Yahudilerin kurbanlarını hatırlara getirmektedir.

Rusya'da 1917 ihtilâlinde gereksiz yere ölen insan sayısı iki milyondan fazladır. Bu günahsızların 100'ü piskopos, 43,000'i papaz, 8000'i doktor, 467,000'i er ve subay, 28,000'i tüccar, 194,000'i işçi, 819,000'i çiftçidir ki ihtilâli yürüten Yahudi komünistler, ihtilâlin bu zavallıları kurtarmak için yapılmış olduğunu iddia ediyorlardı.

Yahudi komünistler, Yunanistan'da yalnız üç yıl içinde 100.000 insanın canına kıymışlar, Polonya'da ise ihtilal sırasında 1,500,000 Polonya vatandaşını öldürmüşlerdir.

Buna izatfetle yapılan iki dünya savaşında kurban giden 78,000,000 insanın ölümü arkasında Yahudi parmağının olduğu apaçıktır. Şimdi aklı yerinde olan herkes için açıkça anlaşılmaktadır ki bu Yahudiler'in, Amerika'yı çıkmazlara sürükleyerek onu üçüncü dünya savaşına doğru itmeye çalıştıkları hiç de akla uzak, bir düşünce değildir.

Yahudiler'in ve taraftarlarının milletleri katliamı teşvik eden özel karakterlerini istisna edersek biz aynı zamanda her ahlâki çöküntünün arkasında bunların gizlendiklerini görürüz. Bunlar her türlü fuhuş ve sapıklığı, içki ve kumarı, bölücü ideoloji'yi, yıkıcı faaliyetleri, çirkin edebiyatı, insanları öldüren sigara vb ürünleri imal eden fabrika ve tesislerin ya sahibidirler ya da hissedarıdırlar. Onlar, yıkıcı mezheplerin kurulmasında önayak olurlar. Faiz sistemiyle milletlerin kalkınmasını engelleyen, her

türlü ekonomik faaliyetin arkasındadır. Onlar, yeryüzünde anarşi ve fesadı yayan bütün yokedici ihtilâl ve ayaklanmaların arkasındadırlar.

TEVRATTA TANRI ANLAYIŞI

Muharref Tevrat'ta Tanrı anlayışı, çelişkilerle doludur.

Yahya (yahut Yahova) yalnız Yahudilerin Allahıdır.[57] Yahve insanlaştırılmıştır.[58]

Yahve yanılabilir.[59]

Yahve kararsızdır.[60]

Yahve Adaletsizdir.[61]

Yahve namussuzdur.[62]

Yahve kinci ve gaddardır.[63]

TEVRATTA AHLÂK

Muharref Tevrat; yanlışlıklar, hile, hırsızlık, ahlâksızlık ve cinsi ilişkilerle doludur. Şimdi Talmut bahsinde açıklanan bir hususu naklediyorum:

"Laban'ın iki kızı vardı. En büyüğünün adı Lea, en küçüğünün adı Rahel idi. Lea'nın parlak gözleri vardı.

57. Musa Kitabı - 1- 17 - 8
58. Musa'nın 1. Kitabı - 3-8
59. Musa'nın 1. Kitabı -6, 5/6-8, 212-32, 14.
60. Musa'nın 1. Kitabı - 18,26, 32
61. Sam 2-24, 1-15
62. Musa 2. Kitabı - 3, 21-22
63. Musa 5. Kitabı - 5, 7, 2-5, 13, 10 Yos 6,21. 1 Sam 15. 1-35 - Yer 48, 10 - Musa 5; 32-42 Amos 9, 5-28, 22-27.

Ama Rahel güzeldi ve çok cazip bir görünüşü vardı. Yakup, Rahel'i seviyordu. Ve Laban'a şöyle dedi: Rahel'in hatırı için yedi yıl sana hizmet edeceğim. Laban cevap verdi. Onu bir yabancıya vereceğime sana vermeyi elbette tercih ederim. Yanımda kal. Böylece Yakup, Rahel'in hatırı için yedi yıl Laban'ın yanında çalıştı ona hizmet etti.

Yakup, Laban'a şöyle dedi: Ver karımı. Zamanı geldi, onunla çiftleşeceğim. O zaman Laban bir ziyafet verdi ve bu şölene davet etmediği kimse kalmadı. Ama gece olunca kızı Lea'yı aldı, odasına götürdü ve onunla yattı.[64]

Başka bir nakil: Nuh kendine geldiği ve küçük oğlunun ona ne yaptığını farkına vardığı vakit, şöyle dedi: Lanet olsun sana Kanaan! En sefil bir köle gibi kardeşlerine hizmetçilik edeceksin.[65]

Yine devam ediyoruz: Bir akşam iki genç ve yakışıklı erkek Lut'un evine gelirler. Sodomlular, bir gece ihtiyar, Lut'un evini sardılar ve ona şöyle dediler: Bu akşam senin evine gelen erkekler nerede? Onları bize de ver ki, biz de onlarla yatalım(!)[66]

Bir nakil daha: Lut, iki kızıyla birlikte, yaşıyordu. Bir aralık büyük kız küçüğüne şöyle dedi: Babamız ihtiyarladı artık. Herkesin yaptığı gibi, bizimle yatacak kimse kalmadı bu dünyada. Gel, babamıza şarap verelim, biz de onun yanına uzanalım. O gece babalarına şarap sundular. Önce büyüğü içeri girdi ve babasının yanına uzandı. Ama o ne yanına uzandığının farkına vardı, ne de kalktığının.

64. Musa 1 - 29, 16-23

65. Musa I - 9, 20-25

66. Musa I -19, 4-5

(Aynı işi ertesi gece küçük kız da yaptı.) (Lut'un iki kızı babalarından gebe kalmıştı(!)[67]

Bir kimse kendi kızını esir olarak satarsa, esir kadınlar gibi azat edilemez... Ama onu kendi oğluna verirse, ona kendi kızı gibi bakacaktır.[68]

Nakillere devam: Sonradan öyle olduk ki, Davut'un oğlu Absolon, Tamar adında güzel bir kızkardeşe sahip oldu. Davut'un öbür oğlu Ammon onu sevmişti. Tamar'a olan sevdası onu hasta etti ve çok büyük ıstırap çekti. Çünkü kız bakireydi ve Ammon ona bir şey yapamıyordu. Ama bu fazla sürmedi ve zorla ırzına geçti ve onunla bir arada yaşadı. Ama Ammon sonradan ona karşı derin bir nefret duymaya başladı. Nefreti ona karşı beslediği sevgiden büyüktü. Sonunda ona emretti: Kalk, defol![69]

Babanın ayıbını Sen'de (Kudüs) meydana çıkarırlar. Kanı pis olanları Sen'de kurban ederler. Biri komşusunun karısıyla düşüp kalkmış, yapmadığı rezalet bırakmamıştır. Biri kendi gelinini kirletmiştir. Öbürü kendi kız çocuğunun, diğeri kendi kızkardeşinin ırzına geçmiştir.[70]

BİR İTİRAFIN ARDINDAKİ GERÇEK

15 Kasım 1974 günü Türkiye'de gazeteler Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı Brown'ın bir açıklamasına yer verdiler. Dünya meselelerinin temelinde yatan gerçekleri bilmeyen kamuoyu, bu haberi dikkatten

67. Musa I - 19, 30-38.

68. Musa II - 21, 7/9

69. 2 Sam - 13, 1-15

70. Hes. 22, 16-13.

kaçırdı. İslâm dünyasının, İsrail'in Birleşmiş Milletlerden çıkarılması için almış olduğu karar dolayısıyla şu anda çok büyük bir önem kazanan bu açıklamayı aynen sunuyorum:

Amerika Birleşik Devletleri Genelkurmay Başkanı General Brown, Kuzey Carolina'nın Durham kentindeki "Duke Üniversitesi"nde düzenlenen bir açık oturumda yaptığı konuşmada "Amerika'da bankalar ve gazeteler Yahudilerin elindedir," demiştir.

Washington Post gazetesinin açıkladığına göre General Brown bu açık oturumda Amerika Birleşik Devletlerinin Orta Doğu'da kuvvete başvurma ihtimaliyle ilgili bir soru üzerine şöyle demiştir:

"Bilmiyorum. Fakat böyle olmasını da temenni etmem. Bu yönde bir plânımız yok. Fakat akla gelmeyecek bir şey değil sanırım. Bu arada başka bir petrol ambargosu ihtimali düşünebilirsiniz. Bu ülkenin insanları rahatsız olmakla kalmadılar, ülkede. Yahudi nüfuzunu azaltacak ve bu baskı grubunu kıracak kadar da sertleşiyorlar."

Washington Post, Üniversite öğrencilerinden birinin General Brown'ın sözlerini banda aldığını ve gazetenin bir temsilcisinin daha sonra da Savunma Bakanlığı görevlilerinin bandı dinlediklerini ve bu dinlediklerinden Generalin, Yahudi kuruluşlarını tam olarak anlamasına yetmeyeceğini belirtiyorlar.

General Brown Üniversitedeki bu konuşması sırasında şunları da söylemiştir:

"Yahudi baskısı şu sırada inanamayacağınız kadar ağır. Bir takım İsrailliler gelip yardım programı istiyorlar. Biz; onlara böyle bir yardım programı için kongrenin desteğini sağlamamız imkânsız diyoruz. "Siz kongreyi boş verin, biz onun icabına bakarız," cevabını alıyoruz.

BAŞKA BİR GERÇEK

"Haham Richorm, 1869 yılında Prag'da Simeon - Ben Yahunda'nın mezarı başında söylediği nutukda şöyle demişti:

"Büyük kuvvetlerden biri de basındır. Basın istenilen herhangi bir fikri defalarca tekrar ederek, nihayet bu haberi üstüste okuyana doğruymuş gibi kabul ettirir."

Haham Rıchorm yine 1869 yılında yaptığı özel bir konuşmada ise şöyle demişti:

"Demokratik rejimi durmadan övmek suretiyle Hıristiyanları siyasi partilere ayıracak, millî birliklerini yok edecek, aralarına nifak sokacağız. Onlar nihayet aciz kalacaklar ve daima müttefik ve dâvâmıza sadık olan bankalarımızın para politikalarına boyun eğecekler."

"Birleşik Amerika'da halkın adlarını pek iyi bilmediği ve Yahudi olmayanların kuruluşlarına benzedikleri anlayışını veren Yahudi Cemiyetleri, birlikleri ve locaları vardır. Zira, bu kuruluşların içinde aldıkları kararlar kanun sertliği taşıyan ve faaliyetleri Yahudiliğin temayüllerini ifade eden bir merkez grubu, bir iç idare vardır."[71]

AMERİKAN YAHUDİ KOMİTESİ VE KAHHAL NEW-YORK

"Büründükleri esrar bakımından olduğu kadar kudretleri bakımından da bu iki Yahudi kuruluşunun özel bir dik-

71. Birleşik Amerika'da Yahudi Faaliyetleri.

katle üzerlerine eğilmeye değer. Bunlar "Kahhal New York" ve "Amerikan Yahudi Komitesi"dir.[72]

Yahudi olmayanlardan yüzde birinin bile adını duymadıkları bu teşkilâtlar, hiç farkına vardırmadan Amerikan halkının hayati meseleleri ile çok yakından ilgilidir.

"Kahhal" kelimesi **"cemaat" "meclis"** anlamına geldiği gibi, **"dünyaya dağılma"** şeklinin gerektirdiği biçimde bir **"hükümet"**tir. İbranice **"birlik"** demektir. Yani mukadderat, Yahudileri yeryüzünde mütemadiyen dolaşmak zorunda bıraktıktan sonra, gittikleri yerlerde Hıristiyanlar veya Müslümanlar tarafından kurulmuş hükümetleri endişelendirmeden çalışmak üzere bulunmuş bir **"hükümet"** şeklidir.

"New York Kahhal" Yahudilerin dünyanın dört bir yanından Amerika'ya göç etmelerine imkân hazırlamıştır.

"Kahhal" Siyonizm'ın Vatikanıdır.[73]

SUP

Bu kuruluşun 42 adet fenni locası mevcuttur. Bu localarda ruhani işlerin maskesi altında her türlü cinayetler işlenir. Bu locaların en önemlisi, onbir şubesi bulunan ve (Milliyetçilik savaşı) ismiyle adlandırılan locadır.

Kahhal kuruluşu (SUP) adı verilen bir heyet tarafından idare olunur. Sup'un mânâsı, Yunancadan alınmış, (Ruhun özü) demektir. Ruh, görülmeyen meçhul bir şey olduğuna göre (Sup) ta ruhun ihtiva ettiği gizli mânâdan

72. Rus İhtilâli ve Yahudiler - General Netchelodon.

73. A.g.e. vd.

daha gizlidir. (Sup) u idere eden heyet yedi üyeden meydana gelir. (Hahamlar, bunları aralarından gizli olarak seçerler). Bu kuruluş şöyle izah edilebilir:

Sup'un kuruluşu: Bu kuruluş 1781 tarihinde Paris'te kurulmuştur. Aslen Sıfrtli olan İbrahim El-Cebel ile Yusuf Bluminis ve yine Sıfrtli olan İsmail bin Tevlithot ve Şalum Fulman ve Mayisin Biria ve İşayas Şalomon ve Muşi Babilyon adlarındaki yedi filozof ki bunlar, anlaşıldığına göre vaktiyle kendilerinden üreyen ve Keldani hükümdarlarından Nabukut ile Nasır'ın hükmetmiş oldukları Keldaniler'e, karşı savaşmış bulunan ailelerin reisleri idiler. O zaman geçerli olan kanunlar gereğince bu filozoflardan birisi ölünce geri kalan altısı toplanarak gizli oyla aralarından birini, yeni üyeyi belirleyecek olan heyete sekreter seçerler. Sekreterin oy hakkı yoktur. Geri kalan beş (Sup) üyesi, boşalan yere onbir kabilenin ileri gelenlerinden ve halk tabakası ile akrabalığı bulunmayan ve önemli aile mensuplarından birini yeni âzâ seçerler.

Teşekkül locaları: Teşekkül locaları veya Küçük Kahhaller âzâlarını tayin yetkisi (Sup) teşekkülüne aittir. -Her iki teşekkülün ismi bu şekilde tanınmıştır.-Küçük Kahhaller; Adalet Kahhalleri, Dini Kahhaller, Maliye Kahhalleri ve Milliyetçilik Kahhaleri adıyla dört kısma ayrılmıştır. Adı geçen dört teşekkül de Siyonist havaları nezdinde maruf olan (Faal Locaları) tayin eyler.

Locaların Selâhiyet ve Vazifeleri:

Adalet Kahhalleri Siyonistlerin çok eski zamanlarda kabul edip boyun eğdikleri (Hamurabi Kanunu)nu muhafaza etmekle görevlidir. Siyonist olmayan şahıs, teşekkül ve milletler hakkında ceza ya da beraat kararı vermek te

bu teşekkülün yetkileri arasındadır. Yok etmek veyahut medeni hukuktan iskat etmekle de hüküm verebilir. Yok etmek üzere aldığı kararın uygulanışı üç bölüme ayrılır.

1. Karar giymiş olan memlekette iktisadi buhran çıkartmak,
2. Orada isyan ve ihtilâller meydana getirmek,
3. O memlekette yapılacak savaşın zamanını tayin etmek.

Kahhal, saldırgan bir karaktere sahiptir. Kapitalist veya bolşevik, Haham, sosyalist lider, işgalciler, grev kışkırtıcıları, hepsi "Yahudi"nin "siyonist" sancağı altında toplanmıştır.

"Kahhal" da bütün Siyonist kuruluşları da Yahudi olmayan her insan ve her şeye karşı duydukları "kin" de birleşmişlerdir.

"Üyelerinin sert kanaatlere sahip bulundukları **"Kahhal"**ın idaresi devlet idaresinde, adalet çevrelerinde ve günlük hayatta, mali çevrelerde şöhret yapmış şahsiyetlerin elindedir.

New York Yahudileri arasında bir veya birkaç mason locası gizli cemiyet veya komite azası olmak geleneği yaygındır. Bu türlü cemiyet, teşkilât veya federasyon tahmin edilemeyecek kadar çoktur. Yahudilerin, bu tür teşkilâtlara girmelerinin, bu kadar çeşitli faaliyetlerde bulunmalarının başlıca sebebi, dünyanın her yerinde olduğu gibi New York hayatını hemen bütün noktalarında denenmiş Yahudi tesiri altında tutmak istemeleridir. Böylece, bütün hayat kaynaklarını faaliyetleri dar ve sıkı bir şekilde kontrol altında tutabilmektedirler."

Ülkemizdeki sosyal ve ekonomik çalkalanmalar tarihi gelişimi içinde iyi incelenirse, Siyonist tehlikenin ülkemizdeki boyutu anlaşılır.

İSLÂM DÜNYASININ KARARI VE BEYNELMİLEL YAHUDİ

Türkiye dahil 37 ülke, İsrail'in Birleşmiş Milletlerden çıkarılmasını öngören bir karar tasarısını kabul etti.

Akabinde Amerikan Senatosu bu kararı oybirliği ile protesto etmeye karar verdi.

Bütün İslâm dünyasının dünya üzerinde gerçek düşmanının Siyonistler olduğunu anlaması ve bu arada Türkiye'nin tarihinde ilk defa olarak, Yahudilere karşı çıkması, tarihi olduğu kadar da anlamlı bir olaydır.

Bir Yahudi avukat olan Dr. Klee, 19 Ocak 1926'da Breslau'da yaptığı bir konuşmada şunları söylemişti:[74]

"Birleşmiş Milletler sanıldığı gibi Wilson'ın eseri değildir ; büyük bir Yahudi eseridir ve bundan ne kadar kıvanç duysak hakkımızdır. Birleşmiş Milletler fikrini ilk ortaya atanlar, İsrail'in büyük peygamberleridir. Kılıçların sapan uçlarına dövüleceğini ve artık hiçbir halkın öbürüne harp ilan etmeyeceğini söyleyen Jesaye olmuştur. Birleşmiş Milletler'in temeli bu Yahudi fikirlerine dayanır. Onun kaynağı peygamberlerin bütünlüğü sevgiyle kucaklayan dünya görüşünde yatar ve milletlerarasında-kardeşlik bir öz Yahudi kültür malıdır."

74. Alman (Schlesische Volksstimme" gazetesi, 30 Ocak 1926, No. 5 ve No. 7, 1926.

"Yahudi Wiener Morgenzeitung" gazetesi de şunları yazmıştı:"[75]

Birleşmiş Milletler bizim için bir yol gösterici olmuştur. Onun gerçekleştirmeye muvaffak olduğu tek büyük iş, bu yeni Yahudi hukukunu yaratmış olmasıdır.

YAHUDİLERE HİZMET EDEN DERNEKLER

Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'ndaki bir takım komisyonlarla bazı dernekler de Yahudi oluşumudur.

"Granda Loge de France"[76] adlı locanın faaliyet ve gayesi daha da ilgi çekicidir. Bu locanın bir "Bülten"inde şöyle denilmektedir:

"İnsan Hakları Derneği"nin Fransız şubesi localarda kararlaştırılan hususları gerçekleştirmeye çalışır."

Bu şube; Almanya, Polonya, Avusturya, Belçika, Bulgaristan, İspanya, Macaristan, Romanya, Portekiz. Çekoslovakya ve İsviçre'deki şubelerin merkezi olduğu için ve masrafların büyük kısmını orası karşıladığı için, bütün millî şubeler onun, yani Paris mason localarının hüküm ve nüfuzu altındadır.

Meselâ "İnsan Hakları Derneği"nin İtalya Şubesi yalnız İtalya dışında faaliyet halindedir. Bunun genel sekreteri Luigi Campolonghi 1927 Paris Uluslararası Kongresi'ndeki konuşmasında kendi derneklerinin aslında anti faşist bir teşkilât olduğunu, Fransa, Brezilya, Arjantin ve

75. Wienner Morgenzeitung-Yahudiliğin Yarını başlıklı yazı - 28 Haziran 1925.

76. Grand Loge de France. Bulletiu Mars 1923.

İsviçre'de şubeleri bulunduğunu açıklamış ve şöyle demişti: "Derneğimiz anti-faşist propagandayı yürütür ve bu maksatla pek çok toplantılar tertip eder."

"İnsan Hakları Derneği"nin Avusturya şubesi yine bu Paris Kongresi'nde kendi sekreteri Dr. Szende'nin ağzıyla "Faşizm'e karşı mücadele ettiğini" "Bulgaristan ile Romanya'daki beyaz tethişe karşı" büyük gösteriler tertiplediğini" ve komünist casuslar Sacco-Venzetti'nin lehine, yargılanıp ceza almamaları için elinden geleni yaptığını açıklamıştı.

Bütün bu beyan ve açıklamalardan da anlaşıldığına göre, "İnsan Hakları Derneği" Siyonist çıkarlarının hizmetindedir ve dünyanın her tarafından siyonistlerin bir aletidir.

"Avrupa Birliği" plânı bir Yahudi oyunudur.[77]

Kound Table Groups, Council on Foreign Relations, Banque des Reglements internationauxs, Pugwash Conference, Pilgrim Vociety, Farmasonluk ve - bilmediğimiz daha birçok milletlerarası gizli cemiyet mevcuddur. Üstelik bunlar birbirleriyle sıkı işbirliği halindedirler. Her geçen gün Dünya'mızı, daha fazla Yahudi tahakkümü altına sürükledikleri de muhakkaktır.[78]

BAŞKA SİYONİST OYUNU YEHOVA ŞAHİTLERİ

Galatasaray mezunu, fevkalâde zeki bir arkadaşım vardı. Kardeşleri arasında aile bağlarının ve sevginin bu-

77. Tarih Boyunca Yahudi Meselesi - T Fritsch S. 239

78. Sosyal Demokrasi- Yesevizâde.

lunmayışından ana-baba uyuşmazlığına kadar geçimsizlikler, onu hırçınlaştırmıştı.

Fevkalâde bir kabiliyetti. Oysa ki, bir bankada çalışırken karşılaştığı haksızlıklar, onu yurt dışına kaçırdı. Önceleri buralarda zararlı akımların tuzağına düştü. İsveç'e gitti, peşine düştüler. İsviçre'ye gitti. Yakasını bırakmadılar. Avrupa'nın neresine gittiyse, arkasından geldiler. İnançları kayboldu komünist oldu. Fakat kesinlikle biliyorum ki, ajan olmadı.

Beni çok severdi. Komünizme inanmıştı. Önceleri değiştirmeyi denedim. Fayda etmedi. Ben de üzerine fazla varmadım. Türkiyeye geliş-gidişlerinde, tesadüfen karşıma çıkıyor ve uzun uzun içini döküyordu.

Biliyordum ki, beyni yıkanmıştı ve kurtulması da imkânsızdı bence...

Bir defasında, benim için çok şaşırtıcı bir şey oldu: Arkadaşım, solu bırakmak zorunda kalmış.

Benim için çok meraklı bir konu olduğu halde, yine de pek fazla üstüne gitmedim. Öğrenebildiğim kadarı ile tüm tanıdıkları Marksist-Leninst geçiniyor, beslendikleri beynelmilel komünist kaynaklardan aldıkları parayla rahat hayat yaşıyorlardı. Yani, aldatılmıştı bir bakıma...

Daha sonraki bir karşılaşmamda, "Yehova Şahidi" olmuştu. Onun ne yapmak istediğini bilmeyecek derecede, zayıf bir karakter taşıdığını söyleyemem. Bu ad bana yabancı değildi. 25 sene kadar önce de böyle birini tanımıştım. Mahkemelere düşmüş adı çıkmıştı. Sonra ne oldu bilmiyorum.

Arkadaşıma birkaç yıl önce son defa rastladığım da, artık hürdü ve Komünist değildi. Yehova Şahitleri'ne de

inanmıyordu artık... Oysa ki, daha önceleri bana. "Mukaddes Kitap"tan söz ederken, ne kadar da inanmıştı. Ona hiç karşı çıkmadan dinlemiştim, sadece...

Kimdir bu "Yehova Şahitleri?"

"Kitabı Mukaddes" Eski ve yeni Ahit'e göre Yehova, Yahudilerin millî ilahıdır. Yehova Şahitleri, Allah (C.C.) şahidi değil, batılın müridi veya sahte şahitleridir.

Yehova Şahitleri'nin kutsal kitabı, Hıristiyanların kutsal kitabıdır. Bu kutsal kitab, 66 kitaptan ibarettir. Bunların 39'u aynı zamanda Yahudilerin kutsal kitabıdır.

Yehova Şahitleri, öldükten sonra "Ruh"a inanmazlar. Yehova Şahitlerinin de mabetleri, krallık salonları vardır. Kendilerine mahsus ilahiler ve şarkılar söylerler. Kutsal kitaptan parçalar okuyarak ibadet ederler. Yehova Şahitlerinde de ***"Vaftiz"*** vardır. ***"Şükran yemeği"*** yahut ekmek - şarap yemeği, onlarda ***"Hatıra yemeği"***dir. Haftada en az bir, en çok beş defa dini maksatla, ibadet için toplanırlar. Vaaz verilir, vaaz dinlenir. Kutsal kitap okunur, yorum yapılır. Krallık salonlarında dini toplantılar düzenlenir.

Yahudilerden farklı olarak, **Pesah** (mayasız ekmek) bayramını, sünnet olmayı, domuz eti yememeyi ve (on emirde yer alan) Cumartesi gününü istirahatle geçirmeyi, buna benzer esasları benimsemezler.

Keza, Tevrat'ın Cumartesi günleri ateş yakılmaması emrine uymazlar.

Bazı Hıristiyan mezheplerinde olduğu gibi, mabedde resim, heykel, mum bulundurmak, resim yapma adetlerine de karşıdırlar.

AMERİKAN YAHUDİLERİ

"Siyonizm"i "ırkçılık" sayan Birleşmiş Milletler kararı dolayısıyla, başta Amerika idarecileri olmak üzere, "Beynelmilel Yahudi"nin telâşı göstermiştir ki, Amerika millet olmak bir yana karmakarışık nüfusu ile, bu esrarengiz kadronun manevi eseridir.

Amerika eski Devlet Başkanı Ford dahil, bir kısım Yahudilerin ve yardımcılarının karar öncesi Siyonizm aleyhine oy vermek isteyen ülkelere baskı yapmaya kalkmaları, Amerikan idarecilerinin bu ülkelere karşı "yardımları kesmek" tehdidinde bulunmaları, kendileri hesabına utanç verici bir olaydır.

İsrail'in yedek gücü, Amerikan Yahudileri'dir. İsrail'in eski dışişleri bakanı Abba Eban, Amerika üzerinde, İsrail lehine baskı yapabilecek tek halk topluluğunun Amerikan Yahudileri olduğunu söylemiştir.[79] Dört dalga halinde Amerika'ya yerleşen Yahudilerin ikibuçuk milyon kadarı halen New-York'ta yaşamaktadırlar.

Amerika dışında; Rusya'da ikibuçuk milyon, Almanya'da ise 30.000 kadar Yahudi bulunmaktadır.

1850'li yıllarda Levi Starus isimli bir Alman Yahudisi de Amerika"ya göç etmişti. Kafatasını Kızılderililerin elinden kurtarınca, bir altın arayıcısının tavsiyesine uyarak, "Blue Jean" isimli pantolonları imal ederek, dünyaca meşhur oldu. Amerikalılar, 1902 yılından beri Nobel ödülünü kazanan 25'ten fazla birçok bilim adamı, doktor, avukat ve kuzey eyaletleri ordusundaki dokuz Yahudi Ge-

79. Günaydın, Ayrıntılı Haber ve Yorum, İsrail'in nüfusunun 3 katı Yahudi Amerika'da yaşıyor. 17. Şubat 1974, Bölüm 2, sf. 2.

nerale rağmen, Blue Jean imalatçısı Levi Straus yüzünden, bütün Yahudileri "tüccar" sayarlar.

İsrail'in kuruluşu sırasında Arap-İsrail savaşları yüzünden Amerikan Yahudileri kendilerini Amerikalılar'a ***"kahraman"*** olarak kabul ettirdiler.

Bugün Amerika'daki Yahudiler'in sayısı; ABD nüfusunun yüzde üçünü aşmış bulunmaktadır. Golda Meir, İsrail'de başbakan iken, Başkan Nixon zamanında ABD'nin dışişleri bakanı olan Kissinger'de bir Yahudi idi.

İsrail, Birleşmiş Milletler'den ihraç yapabilecek duruma geldiğinde, ABD'nın Sovyetler Birliği'nden, ihraç isteklerinde ısrar etmemeleri için, üçüncü dünya ülkelerine baskı yapmasını istemesi, iki süper güç nezdindeki Yahudi nüfuzunun ne kadar yüksek olduğunu göstermektedir.

Bu yüzden, hangi Yahudi'nin hangi taraftan olacağı pek bilinmez. Rus vatandaşı ünlü matematikçi Anatoly Şarensky'de bir Yahudi'dir.

Rusya, 1977 yılında Anatoly Şarensky'yi Amerikan Merkezi Haber alma Teşkilâtı (CIA) ya Sovyet gizli belgelerini vermek suçundan 13 yıl hapis cezası vermişti. Şarenksy'ye sık sık cezaevi değiştirtiliyor, sık sık hücre hapsine çarptırılıyordu. Gerçekte Yahudiler'in İsrail'e göç etmeleri mücadelesi veren, bu ABD casusu, 1986'da Batı Berlin'de Glienicke Köprüsü üzerinde Rus casusları ile takas edildi.

Yahudiler'in pek çok alanda hakim oldukları ülkelerden biri de İngiltere'dir. Sabra ve Şatila katliamları sırasında mülteci kamplarından röportajlar veren BBC Radyo

ve Televizyon Kurumu, İngiltere'deki önemli siyonistlerden Stouart Young'ı önemli bir bölümünün başına getirmişti.

Stouart Young, aynı zamanda; İngiliz Yahudileri Naibler Konseyi Bağış Sandığı sekreteri, bir İngiliz-İsrail firması yönetim kurulu üyesi, yüzlerce şubesi olan **"Tisco"** isimli süper market firmasının yönetim kurulu üyesidir.

1957'de İstanbul'a gelen iktisatçı ve İngiliz milliyetçi fikir adamı Normand Thomson, Yeşilköy Hava Alanı'nda:

"-Siz, İngiltere'den çok şikâyet ediyorsunuz. Halbuki gerçekte İngiltere diye bir devlet yoktur. Eğer, merkezi Londra'da bulunan hükümeti kastediyorsanız, o İngiltere değil, Büyük İsrail Devletidir. Filistinde kurulan İsrail ise, onun küçük kızıdır. Bir zamanlar İngiltere'nin siyasetinde ve mukadderatında büyük rol oynamış olan d"Israili, başbakanlığı sırasında İngiltere'ye "İsrail Devleti" isminin konulmasını teklif edecek kadar ileri gitmiş ve gerçek İngilizler'in tepkisi ile karşılaşmıştı."[80]

Bugün İngiltere'de; devlet kuruluşlarında önemli mevkilerde çalışmaların dörtte biri, keza bakanlar kurulunun dörtte biri Yahudi asıllıdır ve Siyonizm için çalışırlar.

Dünyanın hiçbir yerinde sevilmeyen, her ayak bastığı yerde nefret ve tepki ile karşılanan Yahudi'nin "Siyonizm" dâvâsı, dünya milletleri için her halde en büyük tehlike durumudur.

80. Yahudilik ve Masonluk, Kemal İşçi, 10.31.1977 Millet, sf. 8.

Viyana'lı bir Yahudi olan Theodor Herzl, herhalde kurduğu Yahudi idealinin günün birinde dünyanın her tarafında böylesine başarıya ulaşacabileceğini beklemiyordu.

Aslen bir İngiliz Yahudisi olan Denis Hannau, Alder Smith'in "British Truth" isimli eserinde; aslına bakarsanız. İsrail Devleti, Birinci Dünya Savaşı sonrası parçalanan Osmanlı İmparatorluğu'nun toprakları üzerinde kurulmuştur," diye yazmaktadır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanması, İsrail Devleti'nin kurulması için temel hedefti. Bunu gerçekleştirmek için de casusluk ve politik metotların her türlüsüne baş vuruldu.

New York'ta çıkan "The New Palestin" isimli gazetenin Nisan 1923 nüshalarının birinde bu konuda şunları yazıyordu:

"Zannediyoruz ki, Birinci Dünya Savaşı'nın başlıca iki sonucundan birisi de Yahudi Devleti kurulması olduğunu tarih bize gösterecektir. Biz, bütün dünyayı bunun için savaşa soktuk ve yendik."

Yahudilerin dünya üzerinde yaptıklarına dair kendi itiraflarından bir kaçına şöylece bir göz gezdirelim:

Yahudi yazarı Kurt Munzer, 1910'da yayınladığı "Siyon'a Doğru" isimli kitabında şöyle der:

"Biz Yahudiler, bütün ırkların kanına girdik. Biz, her şeyi çılgın, bozuk, kokmuş ve bitmiş bir şekle soktuk. Savaşları hep biz körükledik."

Oskar Levi adındaki bir başka Yahudi yazar da şöyle diyordu:

"Büyük Savaşı biz Yahudiler yaptık. Dünyaya hesap sorduk, yaktık. Üstün millet ifadesini ve ırkçılığı biz icat ettik."

Amerikalılar, Birleşmiş Milletlerin "Siyonizm"i "ırkçılık" sayan kararında, kendi idarecilerine karşı duydukları şaşkınlığın sebebini araştırmak için uzaklara gitmesinler.

Kurt Münzer, "Siyon'a Doğru" isimli eserinde, Amerikalılar'ın bugünkü endişelerini şu sözleriyle daha o günden cevaplandırmış olmuyor mu:

"Biz Yahudiler, Avrupa'nın bütün ırklarının kanını bozduk. Artık her şey Yahudileşmiş demektir. Fikirlerimiz her yere nüfuz etmiştir. Dünyayı artık bizim ruhumuz idare ediyor. Dünya'nın efendisi ve hakimi biziz. Bizi kovsalar da, bizden iğrenseler ve tiksinseler de, kuvvetsiz olduğumuzu sanıp övünseler de, biz artık içlerinden çıkmayacak kadar onlarla kaynaştık. Bütün ırklara ağaç kurdu gibi sokulduk. Milletlere kanımızı bulaştırarak onları etkiledik. Başarıyla, onların kuvvetlerini söndürüp her şeylerini çürütüp küflendirdik. Bizim ruhumuz, artık onların içlerinden kazınıp atılamaz."

Yeryüzü'nde bütün insanlık, dün de, bugün de "Yahudi" denilen kavimle mücadele halindedir.

M.Ö. 586'da Babilliler Filistini ellerine geçirince bir çok Yahudiyi şimdiki Irak bölgesine sürmüşler ve orada

yaşamaya mecbur etmişlerdir. Bir kısım Yahudi ise Mısır'a hicret etmiş ve bu iki yer zamanla, Yahudi cemaatlarının başlıca kültür merkezleri haline gelmişti. Romalıların gelişi ile Filistin'de kalan Yahudilerin çoğu Asya ve Avrupa'daki Roma İmparatorluğu topraklarına dağılmışlardır. Orta Çağlarda Avrupa'da tekrar başgösteren Yahudi aleyhtarlığı neticesi 1290 senesinde Yahudiler İngiltere'den kovulmuşlar ve İngiltere'ye ancak; 1753'de Cromvel zamanında tekrar girmelerine müsaade edilmişti. Aynı şekilde 1206'da Fransa'dan kovulmuşlar ve 17'nci asra kadar bu ülkeye serbestçe girememişlerdi. 1391'de İspanya'da katledilmişler, zorla Hıristiyan olup hayatlarını kurtaranlar ise 1492'de tamamen kovulmuşlardı. 1541'de Napoli'den, 1542'de Bohemya'dan, 1544'de Avusturya'dan sınır dışı edilmişlerdi. Bu yerlerden kaçan Yahudiler Rusya ve Polonya'ya sığınıp bu ülkede büyük yerleşme merkezleri meydana getirdiler. Buralarda da başlayan Yahudi kıyımı ve katliamı neticesi Yahudiler bu defa, Amerika, Kanada, Batı Avrupa, Avusturalya, Güney Afrika gibi yerlere de göç etmeye başlamışlardır.

DÜNYANIN EN GÜÇLÜ CASUSLUK TEŞKİLÂTLARINDAN BİRİ: MOSSAD

İsrail Gizli Haberalma Teşkilâtı (MOSSAD) Amerikan CIA teşkilâtından sonra dünyada ki en güçlü casusluk teşkilâtı olarak bilinmektedir.

MOSSAD, zaman zaman CIA ajanları ile birarada çalışır, fakat zaman zaman da çatışır. Dünyanın en güçlü casusluk servislerinden birisi olan MOSSAD'ın dünyanın her tarafına yayılan ve sayıları 300'den fazla olan ajanları; ge-

mi kaçırır, adam öldürür, kamuoyu oluşturur, haber toplar, mektupları okur, telefon dinlerler.

Haber alma istihbaratları o kadar güçlü ve seridir ki Mehmet Ali Ağca olayında, onun FKÖ kamplarında eğitilmiş olduğunu, ilk açıklayan MOSSAD'dır.

ABD'nin BM'deki büyükelçi Andrew Young'ın telefonlarını dinleyip, onun FKÖ ile ilişki kurmak istediğini öğrenen ve bilgileri basına sızdırarak, Young'ın istifasına ve siyasi hayatının bitmesine sebep olan yine MOSSAD'dır.

MOSSAD ajanları, Fransa'daki **"Action Direct/Doğrudan Eylem"** teşkilâtının Türk teröristler ile işbirliğini tespit edip, CIA vasıtası ile İtalyan Gizli Haberalma Teşkilâtı'na, daha ilerideki araştırmalarının sonuçlarını aktarmışlardır.

MOSSAD ajanları, Irak'ta ki nükleer reaktörleri tahrip ettiler. Güney Fransa'da şirket bastılar. Uranyum yüklü bir gemiyi kaçırdılar. Münih Olimpiyatları baskınından sorumlu tuttukları, FKÖ'lü 12 teröristi yakalayıp yok ettiler. Kenya'dan adam kaçırdılar. Entebbe baskını ve zenci Yahudiler'in sessiz sedasız İsrail'e getirilmeleri, Fransa'nın, Irak'a satacağı reaktör parçalar ve Ortadoğuda dengeleri değiştirecek 65 kg uranyumun bulunduğu Joulon'daki ASST tersanesine asansör operasyonu düzenleyecek, kezkför parçalarını havaya uçuran, uranyumun gönderilmesini engelleyen hep MOSSAD ajanlarıdır. Ancak MOSSAD ajanları, bu büyük şöhretlerine rağmen, bazan çok büyük yanlışlıklar da yapabiliyorlar. Münih baskını sorumlusu saydıkları Ali Hashan Salameh yerine, Faslı garson Ahmed Boucki"in öldürülmesi, Avrupa'nın

çeşitli merkezlerindeki Yahudi kuruluşlarına karşı yapılan saldırılarda çaresiz kalmaları, Londra büyükelçilerinin öldürülmesine seyirci kalmaları, MOSSAD'ın aldığı kötü notlardır.

İngiltere'de yayınlanan "Morning Star Gazetesi"ne göre; Mossad görevlileri, Nablus şehri yakınlarındaki El Faria çocuk hapishanesinde yaşları 7-20 arasındaki çocuklara çağdışı işkenceler yapmaktadırlar. MOSSAD ve Shin Bath adlı iki gizli Yahudi teşkilâtı Tel-Aviv'deki bir askeri karargâhta bulunuyordu. Ancak, MOSSAD, bir süredenberi bu karargâhın karşısındaki bir caddede bulunan ve çok maksatlı olarak kullanılan bir ticaret merkezinin müştemilatında faaliyet göstermektedir ki, özel olarak inşa edilmiş olan duvarlarla çevrili bu binada özel laboratuvar, hükümete ait bir misafirhane de bulunmaktadır. MOSSAD ve Shin Bath'de seçme 10.000 kişi vazife görmektedir.

İsrail'in yerle bir ettiği Sur şehrindeki FKÖ kampının yöneticisi ile Yaser Arafat'ın Batı Beyrut'ta Fakhani Bölgesi'nde bulunan karargâhının önünde her sabah 3-5 keçi otlatan çobanlar, birer İsrail subayı olan MOSSAD ajanı idiler.

Mossad asla affetmez ve aldığı bir görevi inatla sonuçlandırır. Mesela Nazi suçlusu olarak tespit ettiği Adolf Elchman'ı, Arjantin'den İsrail'e kaçıran, Mısır'daki Alman roket imalatçılarını ve Mısır'lı Generallerle yakın dostluk kurarak onları öldüren Mossad ajanları, Yahudi'nin Yahudi'den başka dostu yoktur ilkesini en iyi şekilde uygular. Mossad'ın eski başkanlarından İsser Harel, teşkilâtın, yakaladığı bazı Nazi savaş suçlularının sorgusuz sualsiz "icabına baktığını" açıklamıştır.

KUR-ÂN-I KERİM, ONDÖRT ASIR ÖNCE ORTADOĞU BUHRANINI HABER VERMİŞTİ

Kur'an-ı Kerim, İsrailoğulları'nı şöyle tarif eder.[81]

"Biz kitapta İsrailoğullarına şu haberi verdik. Siz arz-ı mukaddeste iki defa fesat çıkaracak ve muhakkak büyük bir azgınlık yaparak şımaracaksınız."

Yüce Allah'ın büyük kitabı Kur'an-ı Kerim'e göre, İsrailoğullarının hasis olmaları dolayısıyla, nefislerinde meydana gelen doyumsuzluktan, onlara açgözlülük ve miskinlik damgası vurulmuştur. Bunun için, Yahudiler her yerde hakir görülürler. Ve ne kadar zengin olurlarsa olsunlar, safalet içerisinde yaşarlar. Yahudiler Allah'ın gazabına uğradıkları için cemiyetleri perişan olmuştur. Bunun sebebi, Allah'ın ayetlerine küfredip, **Hazreti Yuşa'yı, Hazreti Zekeriyya'yı, Hazreti Yahya**'yı ve **Hazreti İsa**'yı haksız yere katletmiş olmalarıdır.

Kur'an-ı Kerim'in Mâide Sûresinin 33. âyetine göre, İsrailoğullarına dünyada felâket ve çatışma, ahirette de büyük azap vardır.

Yahudi'nin yaptıklarını yine Maide Suresi'nde görmek mümkündür:[82]

Bugün tüm Filistin'deki Araplar yoldan bir ibrani geçerse yere tükürürler.[83]

Fakat çok ilginçtir tüm olumsuzluklarına rağmen, tüm dünyada neredeyse bütün sosyal, ekonomi, kültür hareketlerine rahatlıkla müdahale edebilmektedirler.

81. İsrâ Sûresi, âyet: 4

82. Mâide Sûresi - 63'üncü âyet.

83. Tarih Boyunca Yahudi Meselesi. S. 122.

Birçok ülkede meydana gelen isyanların, iç savaşların ayaklanmaların ve ihtilâllerin sorumlusu olarak beliriyorlar ama, yine de yaşadıkları ülkelerde en yüksek seviyelere çıkıyorlar.

Bugün Amerika'da demir - çelik ve harp sanayii'ne Bernard Baruh şirketleri, petrol sanayii'sine D. Rockfeller şirketleri, buğday piyasasında Dreyfüs, sermaye piyasasında Margan ve şirketleri hakimdirler.

Bugünkü ABD, bu yüzden bir nevi "Siyon Devleti"dir.

Kur'an-ı Kerim'den Yahudileri nakletmeye devam edelim.

"Yahudilerden (taşan) bir zulüm, onların (insanlardan) bir çoğunu Allah yolundan alıkoymaları (Tevrat'tan nehy edilmelerine rağmen riba (faiz) almaları, halkın mallarını haksız yere yemeleri sebepleriyledir ki biz, (evvelce kendileri için helal kılınan temiz ve güzel şeyleri üzerlerine haram ettik. İçlerinden kâfir olanlara pek acıklı bir azap hazırladık."[84]

"Andolsun ki Allah İsrailoğullarından sapasağlam söz almıştı. Biz içlerinden (ve nakıyblerinden) on iki de kefil dikmiştik. Allah demişti ki: "Ben muhakkak sizinle beraberim. Celalim hakkı için eğer namazı kılar, zekatı verir, peygamberlerime inanır, onlara kuvvetle yardım eder, Allah'a güzel bir ödünç ile ikraz ederseniz elbette sizden meydana gelen kusurları örterim. Her halde sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Artık içinizden kim bu sözden sonra nankörlük ederse, o muhakkak dümdüz bir yolun ortasından sapmıştır."[85]

84. En Nisâ sûresi, âyet: 160-161.

85. El-Mâide sûresi, âyet: 12

(Buna rağmen) onlar (verdikleri o kati te'minatı çözüp bozmuş oldukları içindir ki biz kendilerini rahmetimizden kovduk, kalplerini kaskatı yaptık. Onlar kelimeleri (Allah tarafından) konulan yerlerinden (kaldırıp değiştirdiler. Onlar nasihat ve ihtar edildikleri hakikatlerden bir nasip almayı da unuttular. İçlerinden birazı istisna olmak üzere sen, onlardan daima bir hainliğe maruz olup duracaksın. Sen yine onların suçundan geç aldırış etme. Şüphe yok ki Allah, iyilik edenleri sever."[86]

✷ ✷ ✷

"Ey İsrailoğulları size ihsan ettiğim bunca nimetlerimi hatırlayın. Tavsiyemi yerine getirin ki, ben de size karşı olan ahdimi yerine getireyim. Benden korkun. Nezdinizdeki Tevratı tastik edici olarak indirdiğim Kur'an'a iman edin, onu inkar edenlerin ilki siz olmayın, ayetlerimi az bir karşılıkla satmayın. Ve benden korkun."[87]

✷ ✷ ✷

"O Yahudiler âhirete bedel dünya hayatını satın almış kimselerdir. Bundan dolayı azapları kaldırılmayacak, hafifletilmeyecek. Onlara yardım da edilmeyecektir."[88]

✷ ✷ ✷

"İsrailoğulları Allah'a verdikleri sözü bozdukları içindir ki, biz kendilerini rahmetimizden kovduk, kalplerini kaskatı yaptık. Onlar, kelimeleri konuldukları asıl yerlerinden değiştirirler. Nasihat ve ihtar edildikleri şey-

86. El-Mâide sûresi, âyet: 13
87. El-Bakara sûresi, âyet: 40-41.
88. El-Bakara sûresi, âyet: 83.

lerden bir nasip olmayı da unuttular. İçlerinden birazı müstesna olmak üzere sen onlardan daima bir hainliğe muttali olup duracaksın..."[89]

✷ ✷ ✷

"Biz İsrailoğullarından sapasağlam teminat almış, onlara peygamberler göndermiştik. Ne zaman bir peygamber kendilerine canlarının hoşlanmayacağı bir şey getirdi ise, bir kısmını yalancı çıkardılar, bir kısmını da öldürdüler. Zannetiler ki, yaptıkları başlarına bir bela getirmeyecek. Kör kesildiler, sağır kesildiler..."[90]

✷ ✷ ✷

"İsrailoğullarından olup da küfredenlere Davud'un da, Meryem oğlu İsa'nın da dili ile lânet edilmiştir. Bunun sebebi Allah'a isyan etmeleri ve yanlış yola sapmaları idi."

"İnsanların, iman edenlere düşmanlık bakımında, en şiddetlisi, andolsun ki, Yahudilerle Allah'a eş koşanlardır. İman edenlere sevgi bakımından, daha yakınını da, and olsun, "Biz inananlarız" diyenleri bulacaksın..."[91]

✷ ✷ ✷

"Tur-ı Sina'ya giden Musa'nın arkasından İsrailoğulları altınlarından bir buzağı yapıp onu Tanrı edindiler..."[92] Ve daha pekçok Ayet bu konuyla ilgili açıklamalar yapmaktadır.

89. El-Mâide Sûresi, âyet: 13.

90. El-Mâide sûresi, âyet: 70

91. El-Mâide sûresi, âyet: 78-82.

92. El-A'raf sûresi, âyet 148.

BAŞLIK PARASI BİR YAHUDİ GELENEĞİDİR

"Asırlar öncesi nereden geldiği belli olmayan ve aslında tamamen bir Yahudi geleneği olan başlık parası bugün Anadolu'da birçok aile ocağının yıkılmasına sebep olmuş, gençlerimizi ise suç işlemeye teşvik etmiştir. Başlık parası ödemek için köyden şehre giden gençlerimizin kısa sürede yuvalarının yıkıldığını ve para bulamayanların kız kaçırmaya zorlandıklarını ve böylelikle cezaevlerine düştüklerini görüyoruz. Bazen de bu olaylar yıllar süren kan dâvâsına dönüşüyor.

İşte bu sebeplerle töre ve ilkelerimizle bağdaşmayan bu çağdışı geleneğe bir son verilmesi gerekmektedir.

SULTAN II. ABDÜLHAMİT HAN VE YAHUDİLER

1895'de Osmanlı demiryollarından büyük bir servet elde etmiş olan Baron Hirş adlı Yahudi ölürken, Yahudilere bir yurt kurulması için iki yüz elli milyon frank bırakmıştı. O devirde Doğu Avrupa'da, bilhassa Rusya'da Yahudilere çok zulüm ediliyordu. Baron Hirş, bunları kurtarmak ve toplu bir halde yaşatmak için tasavvur ettiği yurdun yerini de Arjantin olarak tayin etmişti.[93]

Baron, o zaman dünyanın her yerinden göçen ve birçok yerleri boş olan bu ülkede para ile toprak satın alınmasını ve göçmen Yahudilere verilmesini istemişti. Fakat

93. Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu, Sultan İkinci Abdülhamit ve Osmanlı İmparatorluğunda Komiteciler.

bu vasiyeti yerine getirmek için kurulan bir cemiyet, bu yurt edinme meselesine başka bir yön verdi. Theodor Herzl adındaki Yahudi de işe karışınca Arjantin'den vazgeçildi ve dünyadaki bütün Yahudileri Filistin'de kurulacak bir yurda taşımak fikri ortaya atıldı.[94]

Yahudilerin Abdülhamid'e müracaatları, bu karardan doğmuş ve değişik tarihlerde çeşitli kimseler aracılığıyla yapılan, hatta, milyonlarca altın rüşvet teklifine kadar varan müracaatların hepsi. Sultan İkinci Abdülhamid tarafından reddedilmişti.[95]

Siyonistlerin önderi, sonunda koskoca imparatorluğun yıkılmasına kadar gidecek olan mücadelesinin başlangıcını hatıralarında şöyle anlatıyor:

"Akşam Newlinsky kötü haberler ve asık bir suratla Yıldız Sarayı'ndan döndü. Garsona -yas alâmeti olarak- yarım şişe şampanya getirmesini emrettikten sonra iki kelime ile bana vaziyeti anlattı: "Hiçbir şey yapamadım. Zat-ı Şahane bu konuda hiçbir şey işitmek istemiyor.

Sultan (Abdülhamid) dedi ki: 'Eğer Mr. Herzl senin, benim arkadaşım olduğun gibi arkadaşın ise, ona söyle, bu meselede ikinci bir adım atmasın. Ben bir karış dahi olsa toprak satmam. Zira, bu topraklar bana değil, milletime aittir. Milletim bu İmparatorluğu kanlarını dökerek

94. Siyonizmin canlanmasında asıl hamleyi yapan, 1860'da doğup 1904'de ölen, gazeteci ve "Wiener Neuen Freien Presse" gazertesinin tefrika yazarı Dr. Theodor Herzl oldu. Bu adam 1896'da "Der Judenstaat" (Yahudi Devleti) başlıklı bir broşür yazdı ve bundan Siyonist teşkilatı doğdu. Bunun en yakın iş arkadaşı Marks Nordau idi. Birinci siyonist kongresi 1897'de İsviçre'nin Basel şehrinde toplandı.

95. Mabeyn Başkatibi Kara Tahsin Paşa'nın Hatıraları.

kurmuşlar ve yine kanlarıyla mahsuldar kılmışlardır. Benim Suriye ve Filistin alaylarımın efradı birer birer Plevne'de şehit düşmüşler, bir tanesi dahi geri dönmemek üzere hepsi savaş meydanında kalmışlardır. Türk İmparatorluğu bana ait değildir. Türk milletinindir, ben onun hiçbir parçasını veremem. Bırakalım. Yahudiler milyarlarını saklasın. Benim İmparatorluğum parçalandığı zaman onlar Filistin'i hiç karşılıksız ele geçirebilirler. Fakat yalnız bizim cesaretlerimiz taksim edilebilir. Ben canlı bir beden üzerinde ameliyat yapılmasına müsaade edemem!'

Bundan sonra başka şeyler konuşmuşlar. Newlinsky, Abdülhamid Han'a, Jön-Türkler'i devlet hizmetine almasını tavsiye etmiş, Abdülhamid soğukkanlılıkla "Önce yeni bir Anayasa, ondan sonra," demiş.

Libya'da yayınlanan "El Hedyül İslâm" dergisinde Şeyh Ali isminde bir zat, bizzat şahit olduğu bir olayı şöyle anlatıyor:

"Ben Hilafetin başkenti İstanbul'da idim. Anlatacağım olaydan yarım saat kadar evvel İslâm Halifesi'nin Yıldız Sarayı'na gelmiştim. Yanımda Arap Camii İmamı Mahmud Efendi de vardı. Biz salonda beklerken üç Yahudi'nin huzura girmek istediğini söylediler. Başkatip Tahsin Paşa bunları oturduğumuz salona alarak isteklerini sordu. Yahudiler, Sultan Abdülhamid ile mutlaka yüzyüze ve yalnız olarak konuşmak istediklerini söylediler. Tahsin Paşa ise ne söyleyeceklerse kendisine söylenmesini, bunların aynen Hünkar'a nakledileceğini ısrarla ifade etti. Yahudiler Tahsin Paşa'nın isteğine boyun eğmek mecburiyetinde kaldılar ve tekliflerini şöyle anlattılar. Yahudiler, Osmanlı Devleti'nin borçlarına yardımcı olmak ve sınır-

larda yapılacak tahkimat masraflarını karşılamak üzere derhal yirmi beş milyon altın borç(!) vermeye hazırdırlar. Buna mukabil iki arzuları vardır: 1) Senenin herhangi bir gününde Yahudilerin Kudüs'e girip çıkmalarına 2) Ziyaret için gitmiş olan bu Yahudilerin Kudüs'de kaldıkları müddet içinde barınabilecekleri bir misafirhane inşasına müsaade olunması.

Yahudi heyetinin bu isteklerini dinleyen Başkâtip Tahsin Paşa huzura girdi ve bir müddet sonra kıpkırmızı bir yüzle çıkarak Sultan Abdülhamid'in şu cevabını nakletti: "Devletin borca girmesi utanılacak bir şey değildir. Diğer devletler de -mesela Fransa'da borca girmiştir. Bizim borçlarımız zamanında ve kimseye muhtaç olmadan ödenecektir. Kudüs'ü Müslümanlara teslim eden Hz. Ömer'dir. Onun emanetine ihanet ederek Al-i Osman-ı lekeleyemem. Bahusus Devlet-i Aliyye, İslâm düşmanlarının paraları ile yapılacak tahkimatın arkasına sığınmaya asla tenezzül etmez."

Şeyh Ali devamla diyor ki: "Sonradan öğrendiğimize göre, Sultan, o günden sonra ziyaret adı altında Kudüs'de gezen Yahudilerin bir an evvel oradan çıkarılmasına ve Kudüs'e Yahudiler'in girmemesi için azami gayret gösterilmesine dair Mutassarrıf Rauf Paşa'ya kesin emir vermiş."[96]

"18 Mayıs 1901 tarihinde Arminius Vambery isimli bir Macar Yahudisi, Filistin'i satın almak için Sultan Abdülhamid'e muazzam bir meblağ teklif ettiği için derhal saraydan kovulmuştur."[97]

96. Osmanlı Dahiliye Vekaletinin 19 Kasım 1316 tarihli talimatıdır. İttihat ve Terakki'nin Suikastleri - Cevat Rifat Atilhan. S. 22.

97. İsrael Kohen - The Zionist Movement - s. 77

Aynı kaynak, Yahudilerin bir başka başvurusunu şöyle anlatıyor:

"23 Temmuz 1902'de ünlü Theodor Herzl; Padişahtan Filistin'i Yahudilere vermesini istemiş, Sultan da; memaliki şahanenin her yerinde Yahudilerin ikamet etmekte olduklarını, eğer İsrailoğullarının yeryüzünde barınacak bir yerleri yoksa ve Türk'ün asaletine iltica ediyorsa Irak, Suriye ve hatta Anadolu'da bile oturabileceklerini, fakat Yahudilerin Filistin'e yerleşmelerinin söz konusu olamayacağını bildirmesi üzerine Theodor Herzl, Sultan Abdülhamid'e bu defa 1.600.000 İngiliz altını vermeyi teklif etmiş, bunun üzerine de derhal huzurdan kovulmuştur."[98]

Sultan II. Abdülhamid'i o dönem iktidarı ellerinde tutan masonlar, kendisinden "Meşrutiyet" vaadi alarak tahta geçirmişlerdi. Bu işte en etkin isimlerden biri Mithat Paşa'ydı ve Mithat Paşa da tanınmış bir mason'du.

Bir Fransız yazarın kitabında[99] Mithat Paşa'ya ait şu bilgiler vardır:

"Macaristanlı bir Haham'ın oğlu olan Mithat Paşa, Türk devletinde bazı yenilikler yapmaya başlamıştır. Avrupalıların prensiplerine dayanan okullar açtırmış ve o okullarda ihtilalci doktrinleri öğretmiştir."

Yazar, bütün bunların Avrupa'da kendi sırdaşı olan Simon Deutch'un talimatı ile yapıldığını ve Abdülaziz

98. Fredrik Müller Neşriyat Müessesesi - 1945 Londra. A.g.e. aynı sayfa.

99. La Franca Juive - Edouard Srumont - Cilt 1 - s. 113-1889 baskısı.

Han'ın katlinin Mithat Paşa'nın gözleri önünde yapıldığını yazıyor.[100]

Abdülhamid, sözünde durmuştu. Yalnız, ne var ki; 19 Mart 1877'de açılan "Osmanlı Mebusan Meclisi" 8'i Arnavut, 14'ü Arap ve Dürzi olmak üzere 69'u Müslüman, 46'sı Hıristiyan ve Yahudi'den meydana gelmiştir ki, hiçbiri "Türk" milletini temsil edecek vasıflara sahip değildi ve meclis bu yüzden kapatıldı.

Bu ibret tablosunu, tarihin ışığında, aşağıda sunuyoruz:[101]

1. Merutiyet'de Mebusan Meclisi'nin ilk ve ikinci devre şahsiyetleri:

ADANA I. Devre:

Kozanlı Çamurdanzâde Dersiam Mustafa Efendi, Musabalıoğlu Kâzım Bey, Bızdıkoğlu Kirkor Efendi.

Adana II. Devre:

Kozanlı Çamurdanzâde Dersiam Mustafa Efendi, Adanalı Müderris Hacı Mustafa Efendi.

ANKARA I. Devre:

Süleyman Refik Efendi, Hacı Abdu Bey, Altıntop Mike (Mikael) Efendi.

ANKARA II. Devre:

Hacı Tevfik Efendi. Hacı Süleyman Efendi, Doniloğlu Milkon Efendi.

100. Simon Deutch, Nihilit Partisi'nin önemli şeflerinden olup, ihtilal tertiplemek suçundan 13 yıl ağır sürgün cezasına çarptırılmıştır.

101. Türkiye İstiklal ve Hürriyet Mücadeleleri Tarihi - Cemal Kutay. C. 13 - S. 7531.

AYDIN I. Devre:

Yenişehirlizâde Hacı Ahmed Efendi, Evliyazâde Hacı mehmet Efendi, Ragıp Bey, Zeytinoğlu Yanako Efendi.

AYDIN II. Devre:

Yenişehirzâde Hacı Ahmet Efendi, Menekşelizade Hacı Emin Efendi, Ragıp Bey.

BAĞDAT I. Devre:

Şerifbeyzâde Abdurrahman Vasfi Bey, Abdürrezzak Efendi, Menahem Efendi.

BAĞDAD II. Devre:

Abdürrezzak Efendi, Menahem Efendi.

BOSNA VE HERSEK I. Devre:

Yenipazarlı Osman Paşazâde Murad Bey, Benalukalı Simzâde Fehim Bey, Tiravnikli Naimefendizâde Mehmet Bey, Lipoşka Kaymakamı Nevesenli İbrahim Bey, Ali Efendi, Saray Ortodokslarından Petrika Efendi, Saray Latin Cemaatinden Saatçi Paro Efendi, Tiravnik Latin Cemaatinden Maroşik Efendi, İsteafan Efendi, Mostarlı Sava Efendi.

BOSNA VE HERSEK II. Devre:

Mostar Müftüsü Mustafa Sıtkı Efendi, Fehim Efendi, Saray Belediye Reisi Lijoskalı Mehmet Muhyi Efendi, Nevesenli İbrahim Bey, Pero Efendi, Saray Musevilerinden Yaver Efendi, Maroşik Yozo Efendi Salamon Efendi.

CEZAYİR-İ BAHR-İ SEFİD I. Devre:

Çanakkale'den Şeyh Nuri Efendi, Rodos'tan Hacı Vasil Efendi. Zafiraki Efendi, Nikolaki Efendi, Kıbrıslı Mehmet Bey.

CEZAYİR-İ BAHR-İ SEFİD II. Devre:

Şeyh Nuri Efendi, Hacı Vasilaki Efendi, Zafiraki Efendi, Vasil Gambi Efendi, Yorgalidi Efendi.

DERSAADET I. Devre:

Ahmet Vefik Paşa, Üsküdardan Ahmet Hilmi Efendi, Hasan Fehmi Efendi, Tütün Tüccarı Hacı Ahmet Efendi, Sebuh Maksudyan Efendi, Hüdaverdizâde Ohannes Efendi, Nikolaki Sulidi Efendi, Vasilaki Seragiyoti Efendi, Sarraf Avram Aciman Efendi.

DERSAADET II. Devre:

Yusuf Paşa, Sadık Paşa, Hasan Fehmi Efendi, Asım Molla Efendi, Ohannes Hüdaverdiyan Efendi, Şişmanoğlu Yuvan Efendi, Sakazâde Aliksan Efendi Galata'da Musevi şeker tüccarlarından Kemal Efendi.

DİYARBEKİR I. Devre:

Müftü Sıbgatullah Efendinin oğlu Hoca Mehmed Mes'ud Efendi, Harputlu Hafızlı Mahmud Vecdi Efendi, Mardinli Osep Kazazyan Efendi.

DİYARBAKIR II. Devre:

Hacı Mesud Efendi, Osep Kazazyan Efendi.

EDİRNE I. Devre:

Şerif Bey, Rıfat efendi, Rasim Bey, Hasanağazâda Hüsnü Bey, Rupen Efendi, Bulgarlardan Kara Mihailoğlu Yorgaki Efendi Tekirdağ'ından Yorgiya Atinadoros Efendi. Çiridoğlu Panayotaki Efendi.

EDİRNE II. Devre:

Şerif Bey, Rıfat Efendi, Rasim Bey, Reşit Bey, Rupen Efendi, Edirneli Kostaki Peridi Efendi, Samakovlu Zahari, Filibe'den Gümüşgerdan Mihalaki Efendi.

ERZURUM I. Devre:

Dursunoğullarından Şeref Bey oğlu Ahmed Muhtar Efendi, Erzincan'dan Hacı Rauf Bey, Hamzase Hallaçyan Efendi, Taniyel Karacıyan Efendi.

ERZURUM II. Devre:

.....

.....

GİRİT I. Devre:

Halil Rahmi Efendi.

GİRİT II. Devre:

.....

HALEP I. Devre:

Maraşlı Müderris Sadi Efendi, Cabiri Müftüzâde Abdünnafi Efendi, Bakizâde Hüseyin Hüsnü Efendi, Karaca Manok Efendi.

HALEP II. Devre:

Sadi Efendi, Nafi Efendi, Karaca Manok Efendi.

HİCAZ I. Devre:

Seyyid Ahmet Efendi, Seyyid Abdullah Efendi.

HİCAZ II. Devre:

Mehmet Zehyi Efendi, Mekke-i Mükerreme'den Seyyid Osman Efendi.

HÜDAVERDİGÂR I. Devre:

Şeyh Bahaeddin Efendi, Rıza Efendi Pavlidi Efendi, Sahak Yavrumyan Efendi.

HÜDAVENDİGÂR II. Devre:

Şeyh Bahaettin Efendi, Rıza Efendi, Pavlidi Efendi, Sahak Yavrumyan Efendi.

İŞKODRA I. Devre:

Toyzanzâde Sami Bey, Podgariçeli Yusuf Ziyaeddin Efendi, Angeli Efendi, Filip Efendi.

İŞKODRA II. Devre:

Selim Ağa Göriz, Podgariçeli Yusuf Ziyaeddin Efendi, Angeli Efendi, Filip Ağa Rosto.

KASTAMONU I. Devre:

Hacı Mustafa Bey, Salim Efendi.

KASTAMONU II. Devre:

Kacı Mustafa Bey, Salim Efendi.

KONYA I. Devre:

Çelebi Hüseyin Efendi, Hacı Fasih Efendi Değirmencioğlu Simonaki Efendi.

KOSOVA VE SOFYA I. Devre:

Şehsuvar Bey, Nişli Süleyman Bey, Feyzi Efendi, Zahari Efendi, Peşo (Petko) Efendi

KOSOVA II. Devre:

Piriştine Müftüsü Zeynelabiddin Efendi, Nişli Süleyman Bey, Nardalı Ömer (Şevki) Efendi, Ahmet Ağa, Apostol Ağa, Andon Ağa, Sotriraki Ağa, Mihodanoş Ağa.

MAMÜRET-ÜL AZİZ I. Devre:

MAMÜRET-ÜL AZİZ II. Devre:

Müderris Hafız Mahmud Vecdi Efendi.

SELANİK VE MANASTIR I. Devre:

Mehmet Tahir Paşa, İbrahim Nâmık Bey, İsmail Rasih Bey, Hacı Süleyman Efendi, Serez'den Mihalaki Bey, Yorgi Efendi, Dimitri Efendi, İstefan Tadi Efendi, Manastırlı Avram Efendi.

SELANİK VE MANASTIR II. Devre:

Evranoszâdelerden Mehmet Şerif Paşa, Radovişteli Mustafa Bey, Selanikli Abdülkerim Efendi, İskeçeli Şeyh Mollazâde Mehmet Efendi, Mihalaki Efendi, Papazoğlu Vasilaki Efendi, İstefan Tadi Efendi, Manastırlı Avram Efendi.

SİVAS I. Devre:

Mehmet Ali Efendi, Hacı Ahmet Bey, Agop Şahinyan Efendi.

SİVAS II. Devre:

.....

SURİYE I. Devre:

Hüseyin Efendi, Halid Efendi, Kudüs'den Halidizâde Yusuf Ziya, (Maruni Katoliklerinden) Nikola Nakkaş Efendi, Nikolaki Nevfel Bey.

SURİYE II. Devre:

Abdurrahim Behram Efendi Kudsizâde Mehmet Tevfik Efendi, Kudüs'den Halidizâde Yusuf Ziya Efendi, Ni-

kola Nakkaş Efendi, Sadaret Tercümanı Halil Gaanem Efendi.

TRABLUSGARB I. Devre:

Müderris Mustafa Hamdâni Efendi, Süleyman Kapudan Efendi.

TRABLUSGARB II. Devre:

Mustafa Haradan Efendi, Hacı Ahmed Galip Bey.

TRABZON I. Devre:

Dizdarlardan Tahirzâde Hacı Emin Efendi, Eyüpzâdelerden Ali Efendi, Yorgaki Karvonidi Efendi.

VAN I. Devre:

.....

.....

VAN II. Devre:

YANYA I. Devre:

.....

.....

Yanyalı Ahmet Paşazâde Mustafa Bey, Lebhovali Ali Naki Bey, Veysel Bey, Yanyalı Nikolaki Çanaka Efendi, Argiri Kantarcı Efendi.

YANYA II. Devre:

Daviçon Efendi, Mihali Harito Efendi.

YEMEN I. Devre:

Şeyh Ali Efendi, Seyyid Mehmet Efendi.

YEMEN II. Devre:

.....

.....

13 Şubat 1878'de Sultan II. Abdülhamid tarafından tatil edilen ilk mecliste Türk unsuru haricindeki Müslim ve gayrimüslim mebusların neler peşinde koştuklarını tahmin etmek zor değildir.

Araplar, Arabistan'ın, Ermeniler Ermenistan'ın, Yahudiler Filistin'in, Arnavutlar da Arnavutluk'un hayali içindedirler.

1876 Türk - Rus Harbi neticesinde Grandük Nikola'yı Ayastefanos karargahında karşılayanlar, bunların temsilcileri veya gizliden gizliye içinde bulundukları İhtilalci cemiyetlerin temsilcileriydi. Bu temsilcilerin Grandük Nikola'dan istedikleri Rusya'nın himayesinde olmak şartıyla, bağımlı bir bağımsızlıktı.

Yahudilerin Filistin'e göç etmesini sağlamak için Abdülhamid'e pek çok kimse müracaatta bulunmuş, hatta bir ara Almanya İmparatoru İkinci Wilhelm dahi bu işe karışmıştır... Theodor Herzl ise gayesi uğruna sık sık İstanbul'a gelip gitmiş, muhtelif kimselerle tanışmış, bunlardan bazılarını bol rüşvetle elde etmiş, fakat bütün gayretine rağmen başarılı olamamıştır!..

Yahudiler sistemli çalışmalarını başırılı kılabilecek bir çok kuvvetlere sahip bulunuyorlardı. Para onlarda idi. Milletlerarası ticaret münasebetlerinin en önemli isimleri kontrolleri altında idi. Avrupa basını ellerinde idi. Dünya kamuoyunda diledikleri anda, diledikleri fırtınayı koparabiliyorlardı. Dünyada, doğan yeni sebebler yüzünden beliren yeni yeni ittifak kombinezonları ve anlaşmalarla devletlerarası münasebetlerin Avrupa dengesini kökünden sarsmak üzere olduğu bir devir başlıyordu. Sultan Abdül-

hamid'i yıllardan beri oynadığı dış politika alanında yaya bırakmak, bir çok bakımlardan artık mümkün sayılabilirdi.

Önce, dünya basınını harekete geçirdiler, sonra Osmanlı topluluğunda Abdülhamid aleyhine mevcut bütün şartları birleştirme yoluna girdiler. O ana kadar tamamiyle başı bozuk bir hareket eden Meşrutiyetçilik birdenbire disiplinli bir saldırı halini almaya başladı. Kozmopolit hava içinde yetişmiş olan Abdülhamid düşmanlarını hedefe doğru yanyana yürütmek güç olmadı. Bu kozmopolitleri bir kozmopolit kurul pekala birleştirebilirdi. Osmanlı İmparatorluğu'na en yakın mason karargâhı olan İtalyan Maşrık-ı a'zamî, bu birleştirme ve kaynaştırma görevini üslenmişti. Buna sonradan Selanik Locası da katıldı.

Memleket içinde de saray düşmanları, Abdülhamid'e karşı birleştiler. Masonların yardımlarıyla kurulup, gelişmiş olan İttihat ve Terakki, Abdülhamid Han'ı devirmeyi başardığı gibi parçalanan ve yıkılan imparatorluk toprakları üzerinde kurulan,[102] bir sürü devletin yanında "Yahudi ideali"de gerçekleşti.

Nitekim, Yahudi Aleksandr Beim, yayınladığı bir eserde:

"İkinci Sultan Abdülhamid, gerçi Yahudilere Filistin'de ikamet müsaadesi vermemiş ise de biz, her türlü imkân ve çareye başvurarak onu tahtından indirdik ve Birinci Dünya Savaşı'nda Filistin cephesinde çarpışan Türk

102. İttihat ve Terakki'nin bu kararını Abdülhamid Han'a Arnavut Esat Toptani, Arif Hikmet Paşa, Yahudi Aram Efendi ve Selanik Farmason localarının kurucusu ve Selanikli bir Yahudi olan Emanuel karasso'dan oluşmuş bir heyet tarafından tebliğ edilmiştir.

Ordusunun belkemiğini kırarak, bu Orduyu biz perişan ettik," demek suretiyle bu hususu itiraf etmiştir.[103]

Sultan Abdülhamid'i tahttan indiren "Jön Türkler"in büyük çoğunluğunu Yahudi masonlar teşkil ediyordu.[104]

Masonların, Jön Türkler'e olan ilgisi, ihtilalden sonra bir Fransız gazetecinin Refik Bey adındaki bir Jön Türkle yaptığı röportaj ile daha iyi anlaşılmaktadır.[105]

Refik Bey şöyle demekteydi:

"Masonların, özellikle İtalyan Masonlarının bizi manen destekledikleri bir gerçektir. Macedonia Risorta ve Labort et Lux büyük yardımlarda bulundu, toplanma yeri sağladılar. Localarda Mason olarak toplandık; zaten aramızda hayli Mason vardı.

Bu sırada, İngiltere'de, gizli Türklerin İslâm alemindeki yüksek itibarlarını kırmanın yollarını arıyorlardı. Bu arada entellijans gizli servisinin tanınmış casuslarından Mısırlı Farmason Sakakini'ye, Arthur Toms Balfor onbeş bin İngiliz altını vermiştir. Bu altınları Sakakini Kıbrıslı bir zat ile Prens Aziz Hasan'a veriyor ve farmasonlardan Suhon ve Selanikli dönme Necmi vasıtasıyla, ikinci ve üçüncü ordudaki farmason subaylara dağıttırıyor.

Meşrutiyeti bahane ederek Türk milletinin bütün dünya müslüman milletleri nezdindeki imtiyazını yok etmek, Anglo-Siyonistlerin en büyük arzusu idi. Zira Büyük Britanya'nın doğudaki iktisadi ve siyasi emperyaliz-

103. İttihat ve Terakkinin Suikastleri - Cevat Rifat Atilhan s. 22.

104. Tarih Boyunca Yahudi Meselesi - Theodor Fristch.

105. Jön Türkler - E.E. Ramesaur - S. 126.

mine Türklerin İslâm aleminde sahip oldukları mevki engel teşkil edebilirdi. Bunun için takınmış yazarlar da pek iyi biliyorlardı ki; Türkler İslâmın rehberi oldukça, emperyalistlerin her türlü emelleri başarısız kalacaktı.

Entellijans gizli servisin Rumeli'deki askeri farmason konseyine 15 bin altın göndermesi de doğrudan doğruya Türk hükümdarının sahip olduğu en büyük dini gücün yakın bir gelecekte yok edilmesini hedef tutuyordu.

İtalyan gizli teşkilâtının Karaosso ile Metr Salem'e büyük ilgi ve samimiyet göstermesi ve yirmi dört dönmeyi istihbaratına alarak Rumeli'deki millî Türk birliğini yıkmakla görevlendirilmesi bizce hayli anlamlıydı.

Rumeli'nin en tanınmış Farmasonları "La bor et Lux" ve "Makedonya Rizorta" ile "Bizansiye Rizatorta" servislerine girerek, Türk ordusuna ve millî birliğe en iğrenç ve alçakça ihaneti yapmışlardır.

İtalyan hükümeti tarihi İtalyan imparatorluğunu kurarak Balkanlara, Anadolu'ya ve Ortadoğu ile Trablusgarb'a hakim olmayı arzu ediyorlardı. Mezkur farmason teşkilâtı da millî Türk birliğini yıkmak için yine onlar tarafından kurulmuştu.

1911'de Trablusgarb'ın ve on iki adanın İtalyanlar tarafından istilaya başlanması; onların emperyalist gayesini açık bir şekilde ortaya koymuştur. Evet, İtalyan hükümeti tarihi Roma imparatorluğunu kurarak, millî emperyalizme aktif bir enerji vermeyi arzu ediyorlardı. Fakat maddi yönden takviye görmedikçe bu işlerin gerçekleşmesi mümkün değildi. Her asırda olduğu gibi bu asırda da altın stokları Siyon liderlerinin elinde olduğundan, bu liderlerle anlaşma sağlanmadıkça idealleri gerçekleşemezdi.

15 Temmuz 1907'de Roma belediye başkanı Farmason üstadı E. Nathan'ın evinde Farmason Siyonistlerden Jakop Şif ile Medyano ve Alfons Roçilt'in sekreterinin katılımıyla olağanüstü bazı kararlar alınmıştır. Bu karar. Emanuel Karasso'nun tavsiyesiyle Osmanlı farmasonlarından Hakkı Paşa, Prens Aziz Hasan, dönme Remzi, Jak Sühami ile diğer bazı Türk farmasonları ve Sakakini'nin de onayına sunulmuş ve derhal tasdik edilmiştir ki, şu maddeleri kapsamaktaydı.[106]

1. Balkanları, Anadolu'yu ve Orta şark ile şimali Afrika'yı içine alan İtalyan-Latin imparatorluğu kuruluncaya kadar, dünya Siyon liderleri İtalyan hükümetini her bakımdan destekleyeceklerdir.
2. Büyük imparatorluk kurulduğunda Siyonistler 38 bin kilometrekare üzerinde Filistin'de SİYON devletini tesis edeceklerdir.
3. İtalyan orduları; İmparatorluğun kurulması için ilk taarruzu, Trablusgarb'a ve on iki adaya yapacaktır.
4. İtalyan-Osmanlı savaşı başladığı andan itibaren, İtalyan büyük maşrikine bağlı bütün Osmanlı farmason mahfilleri resmen İtalya'nın siyasi menfaatlerini destekleyeceklerdir.
5. Makedonya Rizorta ile La bor et Lux mahfilleri, harbin devamı müddetince İtalyan kamuoyunun gizli direktifine göre hareket edeceklerdir.
6. Osmanlı-İtalyan harbinin başladığı tarihten itibaren mezkür mahfillerin biraderleri ayda beş osmanlı altını ücret alacaklardır.

106. Farmason - Anarşizm. Hacı Veliyüddin Ömer Efendi.

7. Sultan İkinci Abdülhamid indirilinceye kadar Yunanistan'ın (K.İ.P.) ve (S.İ.P.) servisleri Osmanlı Farmasonlarına her türlü yardımda bulunacaklardır.

8. Yunan Farmasonları ile Osmanlı Farmasonları, Sultan Abdülhamid'in saltanattan uzaklaştırılmasını sağlamak için ortak çalışacaklardır.

9. Eğer Sultan Abdülhamid tahttan indirilirse Girit, İpros ve doğu Makedonya'daki Yunan jeoteknik ve jeopolitik statükosu "defaktü" kabul edildiğinden bu eyaletler, Yunan etnik idaresine terk edilecekdir.

Bu anlaşmayı bu şekilde neticelendirebilmek için Elefteryos Venizelos, Ahmet Rıza'ya on iki bin Osmanlı altını vermiştir. "Armonya" ile "Prodos" mahfillerinin farmasonları, İpros ve doğu Makedonya Türklerinin Yunan çetecileri tarafından öldürülmelerine ve kitleler halinde idam edilmelerine, seyirci kalan Osmanlı Farmasonları, en küçük bir itiraz sesi çıkarmak mertliğini dahi göstermeyecek dereceye düşmüşlerdir.

Girit, İpros ve doğu Makedonya'nın bakir toprakları yüz binlerce masum Türkün asil kanlarıyla al renge boyanırken, "Armonya" ve "Prodos"un Farmasonlarının sevinç ve neşelerine sebep olan haşmet ve azametiyle dünyayı önünde dize getiren Türk, şimdi şükran karşılığı olarak bu küstah nankörlerin karşısında çaresiz kalıyor ve inim inim inliyordu.[107]

16 Mayıs 1907'de Bulgar farmasonlarından ve Bulgar Makedonya birliği taraftarlarından ve O. R. İ. M. Teş-

107. Türk İşte Düşmanın - Cevat Rifat Atilhan - s. 62.

kilâtı kurucularından Albay Sarahof Mihailovski ile dönme Cavit ve Ahmet Rıza'yı temsilen Metr Salem'in Selanik'teki evinde, dört Yahudi arasında şu şartları ihtiva eden bir antlaşma yapılmıştır.

1. Sultan ikinci Abdülhamid saltanattan indirilinceye kadar Bulgar farmasonlarıyla Osmanlı -farmasonları müştereken çalışacaklardır.
2. Rumeli, Doğu ve Batı Makedonya'daki Bulgar komitecileri, tamamen mahalli "Makedonya Rizorta" ajanlarının direktifiyle hareket edeceklerdir.
3. Her yıl "O.R.İ.M." teşkilâtı, Selanikteki MAKABİ kulübünün başkanına sekiz bin Osmanlı altını vereceklerdir.
4. Sultan Abdülhamid hal'edildiğinde Bulgaristan, istiklalini ilan edecektir. Doğu Rumeli'deki jeoteknik Bulgar menfaatleri tarafımızdan "Defakto" kabul edilmişse de Doğu Rumeli'nin Bulgaristan'a ilhakı, mezkur beklenen olay gerçekleştiğinde derhal yürürlüğe konacaktır. Fakat sun'i bir hadiseyi teşkilâtlandırmak şarttır.
5. Bu anlaşma, padişah hal' edilinceye kadar geçerlidir.

Hareket ordusunu harekete geçiren, hiç şüphesiz bu akidlerdir. Dördüncü maddenin sonundaki ifade bizi uzun uzun düşünceye sevk ediyor. Zira Bulgaristan şarki Rumeli'yi ilhak ederken; mezkur yerlerdeki demiryolu işçilerinin çıkardığı grevi bahane ederek, bu Öztürk eyaletinin üzerine, kalkmamak şartıyla oturmuştu.

Demek ki bu demiryolu işçilerinin grevi, Farmasonların tertiplediği bir işten ibaretmiş.[108]

108. A.g.e. s. 90.

İşte, bir başka olay...

Selanikte Farmason ve Siyonist Karasso'nun evinde 5 Mart 1908'de Avusturya Farmasonları Viyanadaki "İsraelitsche Alliance" adına gelen sekiz farmason Siyonist arkadaşı şu aşağıdaki anlaşmayı imzalamış ve Osmanlı Farmasonlarından Jak Suhami, dönme Cavit, Sakakini ve Prens Aziz Hasan'ın da onayları alınmıştır.[109]

Bu anlaşma şu maddeleri ihtiva etmektedir:

1. Sultan ikinci Abdülhamid aleyhine harekete geçecek olan Rumelideki askeri farmason konseyini; Avusturyadaki farmason ve Siyonistler manen ve maddeten destekleyeceklerdir.
2. Sultan İkinci Abdülhamid saltanattan uzaklaştırıldığı takdirde Bosna-Hersek; Osmanlı farmasonlarının mevcudiyetlerini Avrupa farmasonlarına ve büyük maşrika tanıtmak için, Avusturya'ya terk edilecektir.
3. Ludvik Mayer; bu iki maddelik ittifakı Avrupa hükümetleri adına düzenlenip, uygulanması ile görevlendirilen batının tanınmış Siyon liderlerindendir. Karassoya on iki bin İngiliz altını vermiş ve kendisi de 1500 altın almıştır. "INTERNATIONALE POSTALE" adındaki ihtilal konseyinin lideri ve Siyonist Ludvik Mayer; Avusturya hükümetinden 1500 altın almasına rağmen, 1927'de Viyanada teşkilâtlandırdığı bir ihtilalde adliye sarayıyla bir çok binaları yaktırarak, Avusturya hükümetine milyonlarca dolarlık zarar vermiştir.

Karasso'ya verilen on iki bin altın dönme Cavit, dönme Remzi ve isimleri malum kişiler arasında taksim edil-

109. A.g.e. s. 71.

miştir. Zaman gelip de Bosna-Hersek'i Avusturya ilhak edince; bu Yahudi dönmeleri mevcut idareyi öyle müthiş bir tarzda protesto ederek Avusturyalılara karşı boykota girişmişlerdi ki; milliyetçi öz Türklerin ağızları dönmelerin bu feryadı karşısında iki karış açık kalmıştı.

İTTİHAT VE TERAKKİ'NİN MASONLUĞU

Osmanlıların eski Bahriye Vekili Topçu İhsan, 1909 yılında İttihat ve Terakki Kongresi'ne Edirne temsilcisi olarak gidecekti.

Notlarının İttihat ve Terakki'nin Masonluğu ile ilgili bölümünde şunları anlatıyor:[110]

"Hüseyin Kadri Beyle birlikte Sadık Beyin Şehzadebaşındaki evine gittik. Sadık Bey (sonra Hürriyet ve İtilaf Fırkası reisi), bizi güvenilir birer İttihatçı arkadaş sıfatiyle gayet dostane bir şekilde kabul etti.

Sadık Bey İttihat ve Terakki Kongresine siyonistlik ve masonluk aleyhinde bir bildiri göndermişti. Bunda; İttihat ve Terakkinin, inkılabımızın maksat ve gayesine aykırı bir cereyana kapılarak ve belki de bilmeyerek ve istemeyerek; Talat, Cavit, Cahit, Ahmet Rıza Beyler ve saire vasıtasıyla, mason teşkilâtına ve aynı zamanda siyonistliğe alet mevkiine getirilmek istendiğini iddia ediyor ve bu beylerle diğerlerinin cemiyetten tardedilmelerini istiyordu:

Sadık Bey şöyle diyordu:

110. Eski Bahriye Vekili Topçu İhsan, İttihat ve Terakki ve Masonluk, resimli Tarih Mecmuası, Cilt, 3 sf. 780-782.

"Bugün Yahudilikle masonluk dünya ekonomisine hakimdir. Teşkilâtları ile dünya basınına hakim olmuşlardır. Dünya umumi efkarını istedikleri tarafa çevirmektedirler. Her millet içinde bulunan mevki şöhret, menfaat ve şeref hırsındaki zekaları kendi taraflarına çekerek, masonluk ve diğer teşkilâtlar yardımıyla, onları devleti idare eden meclislere, yüksek mevkilere geçirmek yolunu buluyorlar. Üniversitelere kadar sokulmuşlardır. Biz ihtilal ve inkılap yaptık. Biz ümmeti ve milleti büsbütün sıkıntı veren ahlâktan kurtarmak istiyoruz. Sultan Hamid'i hal'ettik ama, bunu birkaç türedinin sivrilmesi ve halkın da yeni baştan bu türedilerin esiri olması için yapmadık. Bugün siyonistler nazarında Osmanlı devletinin çökmesi, hiç değilse Kudüs'ün ve Filistin'in bizden kopması lazımdır. Masonlar da onlarla beraberdir. Buralarda bir Yahudi hükümeti kurmak istiyorlar."

Bu mülakat insana korku veriyordu. Sadık Bey'i, biz Melami tarikatına mensup derviş meşrep bir zat olarak tanıyorduk ve öyle duymuştuk. Acaba yine öyle bir dini asabiyetle mi böyle konuşuyordu? Kendisine hitapla:

"Fakat Beyefendi, Talat nasıl olur da devletinin, milletinin aleyhinde olan ve bize hain bir teşkilâta alet olabilir? O belki inkılaptan evvel Selanik'te mason localarına girmiştir. Devri sabık malum. Dört kişinin bir araya gelerek konuşması bile tehlikeli. Her taraf hafiye dolu idi. Bundan başka Paris'te çalışan dış genel merkez ile temas kurmak lazımdır. Talat Bey İttihat ve Terakki'nin selamet ve muvaffakıyeti için mason localarından, masonluğun beynelmilel nüfuzundan istifadeyi düşünmüş ve o düşünce ile oraya girmiş olabilir," demiştim. Sadık Bey cevap verdi:

"Şüphesiz Talat, hatta Ahmet Rıza ve Hüseyin Cavit Beyler bilerek bunların elinde oyuncak olmak istemezler. Fakat onlar siyonistlerin elindeki dünya basınının ve mason localarının ifade ettiği hava içinde bütün dini, hatta millî ve şahsi hüviyetlerini kaybetmiş bulunuyorlar ve artık vatan millet ve devlet işlerinde bizim gibi düşünemezler, kuvvetin İttihat ve Terakki'ye geçtiğini gören mevki, menfaat şöhret sevdalıları şimdiden İttihat ve Terakki kulüplerini doldurmuşlardır. Yarın bunlar da masonluğun beynelmilel olan yardımcı nüfuzundan istifade etmek ve şöhret kazanmak hırsıyla bu localara girecekler, o kanalla Mebusan Meclisinde mebus sıralarını, Temyiz Mahkemesi ve Şüray-ı Devlet riyaseti gibi makamları işgal edeceklerdir. İttihat ve Terakki'yi mason localarının üstatları, maşrık-ı azamları Talat Bey ve adamları ellerinde bırakırsak millet adına kanunlar tanzim edecek, devlet yönetimine yön verecek ve Meclis-i Mebusan da bu loca taraftarlarıyla dolacak. Böylece devletin yüksek mevkileri de bunların eline geçerse, ihtilal yapan, inkılap yapan; milleti yükselteceğiz, vatanı kurtaracağız diye her şeyi yapan bizler de gafil bir seyirci vaziyetine düşüp kalmaz mıyız?"

Sadık Beyden ayrıldık. Muzdariptim. Zaten 31 mart hadisesini doğuran Millet Meclisindeki çirkin mücadeleler, basının kişiye özel şuursuz iddiaları küfürlerle dolu yazılar hep hürriyetin fena kullanılışından ileri gelmiyor mu idi?

Kongrede Sadık Beyin bildirisi okunmadı.

Ben; Doktor Nazım Beyle Ömer Naci Beyden bu bildiri hakkında ayrıntılı bilgi ve açıklama istedim ve bildirinin kongre genel heyetinde tetkik edilmesini talebettim.

O zaman vatanın her yerinden gelen, çeşitli millet ve mezheplere mensup ve cemiyete inkılaptan sonra dahil olmuş bulunan üyeler arasında bu bildirinin sözkonusu olması münasip ve doğru görülmedi.

Cemiyete inkılaptan evvel girmiş İttihat ve Terakki komitesi mensupları ile merkezi umumi üyeleri arasında yapılan özel bir toplantıda bu bildiri görüşüldü. Hazır bulunan üyelerle merkezi umumi üyeleri arasında mason olduklarından şüphe edilenler de vardı. Bu yüzden münakaşalar bazan çok hararetli olmakta idi.

Mason oldukları zannedilenler şöyle diyorlardı.

-Biz ihtilali, memleketin muhakkak felâketinden derin bir ıstırap duyarak, mahaza akıl ve esasatı İslâmiyeden kuvvet ve ilham alarak yaptık. Biz Mebusan Meclisini, mason localarını basamak yaparak gelecek kimselerle doldurmak istemeyiz. Şeriat ve akıl bize "kendisiyle istişare olunacak, memleket idaresinde onayı alınacak kimseler, kendilerine güvenilen ve inanılan kimseler olmalıdır," diyordu. Hulasa İttihat ve Terakki, yaptığı inkılabı yalnız memleketin kalkınması ve gelişmesine milletin selamet ve saadetini sağlamaya uygun olarak kendi gayesi üzerinde kurmaya mecburdur. Bu düşünceler inkılabımızın gayeleri ve bizim prensiplerimizdir.

Doktor Nazım, münakaşanın çok ciddileşmesi üzerine müdahale etmek mecburiyetinde kaldı:

-Bu bildiri Sadık Beyin kendi görüş duygusunun ifadesi olmadığı gibi hakikate de uygun değildir. İnkılaplarımızdan maddeten ve manen rahatsız olan veya bekledikleri gelecek ve menfaati elde edemeyenlerin ustaca bir şe-

kilde uydurup Sadık Beye verdikleri bir romandır. Arkadaşlar; masonluk siyasi olmaktan uzak beynelmilel bir teşekküldür. Mason localarında siyasetten bahsolunması bile kati surette menedilmiştir. O, yalnız bütün insanlığın mutluluk ve huzuru düşünceleriyle meşgul olmak ister. Milletleri, milletlerin büyüklerini birbirine tanıtmak, devletler arasında zuhur edecek ihtilafları, kanlı harplere meydan vermeden hakem usulüyle sulhen halletmek gibi düşüncelerle hareket eder. Bugün dünya masonluğunda birçok aydın ve insanlık dostu kişiler, hatta imparatorlar, krallar bulunmaktadır. Siyasetleri ve millî menfaatler açısından birbirlerine zıt olan bu kişiler, Yahudilerin bizim zararımıza Filistinde bir devlet kurmaları için mi masonluğa katılmışlardır? Böyle bir şeyi iddia etmeye imkân var mıdır?

Talat'ı, bu inkılabın en büyük adamını, yüksek vatanperver ve milliyetçi arkadaşımızı, kardeşimizi vaktiyle mason locasına girmiştir diye İttihat ve Terakkiden tard mı edeceğiz? Talat, İttihat ve Terakkiyi kuranlardan değil midir?

Cavit dönme, onun damarlarındaki kan Yahudi kanı imiş.. Maziyi tetkik edelim; tarihimize şeref veren büyükler arasında ecdadı şu veya bu dinden dönmüş, kan itibariyle başka ırklara mensup ne kadar hayat vardır.

Masonluk vasıtasıyla dini inançların gevşeyeceğinden, genel ahlâkın bozulacağından memleketin ve milletin manen çökeceğinden dem vurulmak isteniyor.

Arkadaşlar, hakikat şudur ki: vaktiyle Manastır heyeti merkeziyesinde bulunmuş olan Sadık Bey şimdi de bir an evvel fırkasının başına, oradan da hükümet riyasetine geçmek istiyor, bunun için telâşlıdır.

Nazım Bey'in bu sözlerini dinleyenler her iki tarafın da haklı ve haksız oldukları noktalar bulunduğuna kanaat getirerek münakaşanın daha fazla uzamaması için yumuşuyorlardı.

Fakat o günden sonra, İttihat ve Terakki'nin, gizliden gizliye de olsa, ne siyonistlik ne de masonluk tesirlerine alet olmaması için birçok tedbirler düşünüldü. Merkezi umumide de, İstanbul murahhası Kara Kemal Beyle, müderris ve ulemadan oluşan bir heyet oluşturularak, millete dini his ve terbiyenin takviyesi, genel ahlâkın korunması hususunda esaslı ve programlı bir yayın yapılması için mutabık kalındı.

Kongreden sonra Sadık Beyle aramız büsbütün açıldı ve sonraları İstanbul'daki Hürriyet ve İtilaf Fırkası içinden yayılmaya başlayan muhtelif rivayetler arasına İttihat ve Terakkinin ilk oluşumunda en fazla Selanikteki mason locasının etkili olduğu hakkındaki uydurma haber de karıştı.

İttihat ve Terakki ise, Osmanlı Camiasından ayrılmak isteyen ayrılıkçı unsurlarla mücadele ettiği gibi, artık siyonistlik ve masonluk aleyhinde de mücadeleye geniş yer vermiş ve bu maksatla bir büro kurmuştu.

Aynı zamanda, sırf masonluğa karşı bir hareket olmak üzere, dindarlığı ile bilinen Hacı Adil Bey İttihat ve Terakki Cemiyeti umumi kâtipliğine getirilmişti. Öte yandan da inkılaptan evvel cemiyete girmiş fedakâr arkadaşlar bilhassa bu işlerle meşgul olmak üzere vilayetlere gönderilmişti.

Cemiyetin Şehzadebaşı kulübünde Manastır'lı İsmail Hakkı Efendi ile değerli arkadaşlarının teşkil ettikleri

"Cemiyet-i İlmiyye" de İslâm uleması din ve ahlâka dair yazdırılan kıymetli eserler dağıtıyordu.

Fakat her şeye rağmen İttihat ve Terakki'nin masonluğa alet olduğu hakkındaki görüşlerin rivayetlerin, önüne geçmek tam anlamıyla mümkün olamamıştır.

OSMANLI ÜLKESİNDE YAHUDİ MİLİS KUVVETLERİ

Napolyon Bonapart Mısırda savaşırken, 1799 Haziran'da, Fransa'nın resmi gazetesi olan Le Moniteur'da iki haber çıktı. Bunlardan İstanbul kaynaklı olan birincisinde, General Bonapart'ın, Asya ve Afrikada yaşayan bütün Yahudileri, bayrağı altında toplayarak, eski Kudüs'ü yeniden kurmaya davet ettiği, daha şimdiden pek çoğunu silâhlandırdığı ve Yahudi taburlarının Halep şehrini tehdit ettikleri bildiriliyordu.[111] Fransız Ordusunun verdiği kayıpları telafi etmek için Mısır ve Suriyede, yerli ahaliden, yani, Rum, Kıpti ve siyahilerden asker devşirdiği bilinmektedir. İkinci haber ise, Fransız kamuoyunu yatıştırmak için tertiplenmişti. Buna göre, Bonapart'ın Suriye'yi fethetmekte gayesi, sadece Kudüsü Yahudilere iade etmek değildi. Bu çok daha büyük maksatların ancak ilk kademesini teşkil eden bir seferdi. Muzaffer Kumandan, Suriyeden İstanbula yürüyerek ve Osmanlıların taht şehrinden giderek, Viyana ile Rusyayı dize getirecekti.[112]

111. Osmanlı Ülkesinde Teşkilatlanan Yahudi Milis Kuvvetleri - Haluk V. Saltıkgil - Belgelerle Türk Tarihi Dergisi - Sayı: 12-13

112. İsrael and Her Neighbours - Norman Bentwich - s. 45.

Balfour Deklerasyonu'nun bu garip öncüsü, dünya Yahudilerince ciddiye alınmadı ve uğraşları bir propaganda gayretinden ileri gitmedi. Belki Mısır ve Filistindekiler, bir şeyler ummuşlardır. Ancak, Siyonizm'in uzun müddet bankerliğini yapan meşhur Rothschild'ler, bu sıralarda işe başlamış ve Avrupanın belli başlı merkezlerine dağılmışlardı. Bu kardeşler ve bunların oğulları, torunları, pek büyük paralar kazanacak, zamanla büyük devletlerin güvenini elde edip, dünya para piyasasında olduğu gibi, siyaset alanında da sözlerini geçirir hale gelecekler. Filistine giden Yahudi göçmenleri uzun süre, geniş çapta destekleyecekler ve sonunda, Sultan Abdülhamid ile pazarlığa bile kalkışacaklardı.

Bonapart'ın Mısır seferi, istediği neticeleri sağlayamadı ama, Orta Doğuya, tesirleri günümüze kadar gelen, hatta dünyayı etkileyen, bazı şeyler getirdi. Bunlardan birincisi, o günlerden, İsrail Devleti'nin kurulduğu 1948'e kadar, Filistin'i Yahudilere, yahut Yahudileri Filistin'e iade fikrinin, Orta Doğu Siyasetinde en önemli faktörlerden biri halini almasıdır. Bunun yan tesirleri hâlâ devam etmekte ve nerede bitecekleri bilinmez. İkincisi ise, Mısır Seferi ile, Avrupanın, bir daha çıkmamak üzere, Orta Doğuya yerleşmeye başlamasıdır. Bir diğer nokta da, Osmanlı topraklarında yaşayan Musevilerin, ilk defa, Devlete karşı ayaklanmaya teşvik edilip, silâhlandırılmalardır.

Ondokuzuncu Asrın başındaki bu kaynaşmadan sonra, Filistin ve orada yaşayan Yahudiler, yüzyıllardır süren beklemelerine devam ettiler. Bu hâl Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın Devlete meydan okumasına kadar devam etti. Napolyon Savaşları'ndan sonra, İngiltere, Mısır ve Filistin'e özel bir ilgi duymaya başlamıştı. Hindistana giden

en kısa yol, bu bölgeden geçiyordu. Denizden İskenderiye'ye gelinir, karadan Süveyş'e geçilerek, oradan itibaren, yine deniz yolu takip olunurdu. Bu yapılmadığı takdirde, Afrika'nın etrafını dolaşmak gerekirdi ki, aylarca süren bir seyahat demekti. Bu yüzden, Mehmed Ali Paşa'nın isyanı, İngiltereyi endişeye düşürdü. Müdahale lüzumunu hissetti. Napoleon devrinde olduğu gibi, İngiliz denizcileri, 1840 da, gine Akka'ya çıktılar. Bu sıralarda, Avrupalı devlet adamları, Mukaddes Toprakların geleceği üzerinde konuşmalara başlamışlardı. İngilterede bazı dini gruplar, buraların Yahudi Milletine açılması tezini savunuyorlardı. Hatta zamanın başbakanı Lord Palmerstone'a bile tesir etmeye başladılar. Fakat, hemen her seferinde olduğu gibi, Avrupa devletleri, bu işte de bir anlaşmaya varamadılar; ancak, Sultandan gayri müslim halkın, yani Hıristiyanlarla, Musevilerin, Müslümanlarla aynı haklara sahip olacakları vaadini aldılar.

İngiltere, Kudüse bir konsolos gönderdi. Böylece ilk Avrupalı diplomatik temsilci, Filistin'e girmiş oldu. Vazifelerinin başında, İngiliz tebaası olsun olmasın, bütün Yahudilerin himayesi geliyordu. Aynı günlerde, İngilizler ile Prusyalılar, beraberce, Kudüste bir Protestan Kilisesi kurup, başına, aslen Musevi olan bir Anglikan rahibini getirdiler. Diğer Avrupa milletleri de, Kudüse konsoloslar göndermekte ve rakip kiliseleri destekleme yarışına başlamakta gecikmediler. Fransızlar, eskiden beri, Doğuda Katolik Kilisesinin koruyucusu vaziyetinde idiler. Ruslar, Rum Ortodoks Kilisesini tutarlardı. Avusturyalılar, Almanlar ve İtalyanlar ise, Katolikleri desteklerlerdi. Böylece Filistin, din kisvesi altında, milletlerarası bir arena haline geldi. Zamanımızda olduğu gibi, o günlerde de, Batı Avrupa, Rusya ile çatışma halindeydi. Derken, biraz da,

Kiliseler arasındaki rekabetin etkisi ile Kırım Harbi (1854-1856) patladı. Bu, sonucu bilinen harbin, Filistinde mühim bir etkisi oldu. Padişah, bir İradeyle, ırk ve mezhep farkı gözetmeksizin, bütün tabaasına eşit vatandaşlık hakları tanıdı.

Kırım Harbinden sonra Avrupa'nın Filistin'e olan ilgisi, artmaya devam etti. İlk Avrupalı göçmenler, 1870 de gelen Hıristiyan Almanlar oldu. Würtemberg'li bu çiftçiler, **Kudüs, Yafa, Hayfa** ve **Nasıriye** civarına yerleştiler. Bunları, kısa bir süre sonra, Doğu Avrupa'dan, özellikle Rusya ve idaresindeki ülkelerden gelen küçük Musevi grupları takip etti. Bunlar da, **"koloniler"** yani zirai köyler kurarak, toprakla uğraşmaya başladılar. Yahudi Milletinin, Vaadedilen Topraklarda, Filistinde, yeniden vücut bulacağına dair dini inançları vardı. Başları sıkışınca, Rothschild'lerden her türlü yardımı görüyorlardı.

İngilizler, bu bölgeye olan ilgilerini İncil Diyarını inceleyip, tanımak maskesi altında gizlemeye çalışıyorlardı. 1865'de kurulan Filistin Keşif ve Araştırma Fonu (Palestine Exploration Foun) emrindeki subay ve istihkâmcılar, memleketin mükemmel bir haritasını çıkardılar. Subayların arasında, sonradan Sudan Fatihi, Majeste'nin Mısır Fevkalade Komiseri ve nihayet, İngiliz Orduları Başkumandanı ve Savunma Bakanı olan, Üsteğmen Herbert Kitchener de bulunuyordu. Süveyş Kanalı açıldıktan sonra, Filistin İngilizler bakımından daha büyük bir önem kazandı. XIX. Yüzyılın sonlarına doğru, İngiltere, Filistinle olan ticaretini arttırdığı gibi, Yahudileri de açıkça desteklemeye başlamıştı. İmparatorlukları için en mühim deniz yolu olan Süveyş Kanalının bulunduğu Mısır'ın kuzey komşusu bu memlekette de, durumunu kuvvetlendirmesi

gerektiği kanaatindeydi. Aynı zamanda, sayıca en az olmalarına ve Filistin üzerinde hiçbir hak sahibi -Ahdi Atik'in vaadi hariç - olmamalarına rağmen, Musevileri, Türk ve Araplardan daha yakın buluyordu. Dünya Yahudileri de, İngiltere'yi, kendilerine en yakın dost ve en büyük devlet olarak tanımakta kusur etmiyorlardı. Başlıca Siyonist teşebbüsleri, İngiliz Şirketleri olarak kurulmuşlardı. Hayfa ile Bağdat arasında tren işletmek için kurulmuş olan Fırat Vadisi Demiryolu Kumpanyası (The Euphrates Valley Railway Co.) ile, yine Hayfa ile Şam arasında demiryolu işletmek üzere kurulmuş olan Şirket, bunlardan sadece ikisidir, ikisi de, zarar ettiki için dağıldılar. Fransızların Yafa Limanından Kudüs'e döşedikleri 70-80 kilometrelik tren hattı ise, işlemeye devam etti.[113]

Diğer Avrupa milletleri ve bilhassa Almanlar da, Filistin'deki nüfuzlarını ve dini müesseselerini çoğaltmak için gayretlerini esirgemiyorlardı. Kayzer II. Wilhelm 1898'de, Abdülhamid'in misafiri olarak pek tantanalı bir şekilde, İstanbul'u ve Mukaddes Toprakları ziyaret etti. Kudüs'e gelişinde, dört büyük Alman dini kuruluşunun açılışlarını yaptı. İngilizler, bunların birer "müstahkem üs" olduklarını, yakın zamanlara kadar iddia ettiler.

Aynı yıllarda, T.E. Lawrence adında genç bir İngiliz arkeologu, Güney Anadolu'yu, Suriye'yi ve Mukaddes Toprakları karış karış yaya olarak geziyor ve görünüşte arkeolojik araştırma ve kazılar yaparken, Üsteğmen Kitchener gibi yapıp, en ufak ayrıntıyı dahi inceliyor, yerli halkla tanışıp yaşayışlarını tetkik ediyordu. Hatta, Akabe Körfezindeki yasak bölgeye bile girebilmişti. Bu sırada, Üsteğmen Kitchener, makamının adı ne olursa olsun, Mı-

113. A.g.e. s. 48

sır'ın fiili hakimi bulunuyor ve bu kartografi faaliyetini, Londra'daki Harbiye Nezaretinden ziyade, kendi idare ediyordu. Masrafları da, malum Filistin Keşif ve Araştırma Fonu karşılıyordu.[114] Bu T.E. Lawrence, kısa bir süre sonra, 1914-1918 Harbinde, Arapların, Osmanlı idaresine karşı ayaklanmalarında en büyük rollerden birini oynayacak ve avucunun içi gibi bildiği bu bölgede, Türklerle savaşacak olan meşhur "Casus" Lawrence'den başkası değildi.

Bu arada, Batıdan, özellikle Dolu Avrupa'dan, Yahudilerin Filistin'e göçleri devam ediyordu. Yahudi göçmenlerin sayıları Avrupa'daki duruma göre değişiyor, azalıyor, çoğalıyor, fakat göç (Aliyah), durmak bilmiyordu. Gelenler **"moşav"** denilen zirai köylere yerleştiriliyor veya yeni moşavlar kuruyorlardı. Bunların en eskilerinden biri, 1878'de temeli atılan Petah Tikva idi.

Bütün bunlar ve bunlara benzeyen daha bir sürü olay. Osmanlı Hükümeti'nin bu bölgede işleri, ne kadar gevşek tuttuğunu ve kısa bir zaman sonra karşılaşacağı olayları, hatta felâketleri, adeta davet ettiğini göstermiyor mu?

XX. asrın başında, Filistin'de iki türlü Yahudi bulunuyordu. Birincisi karikatürlere, fıkralara konu teşkil eden cinsten Musevilerdi. Bir kısmı, XIX. Asrın sonlarında gelen Avrupalı göçmenlerle Filistin'e varıp, yerleşmişlerdi. Kendilerini Vaadedilen Topraklara çeken şey, millî değil, dini bir idealdi. Eski Kudüs'ün Yahudi Mahallesinde oturur, sadaka ile geçinir dua, ile ömür tüketirlerdi. Başka bir takımı, Musevi hayır cemiyetleri ve özellikle Edmond ve Rothschild'in sayesinde, toprak ve sermaye

114. T.E. Lawrence - Liddel Hart -In Arabia and After. S. 31.

bulup, ziraatçiliğe başlamışlardı. Resmi makamlardan müsamaha görüyor, komşuları Araplarla iyi geçiniyorlardı. Bir taraftan Doğu Avrupa'da ve özellikle Rusya'daki baskı ve progromlardan[115] kurtulduklarına sevinirken, öteki taraftan mümkün olan süratle, hayat sürmeye bakıyorlardı. Evvela çalışacak Yahudi olmadığı için, sonra Siyonist ve sosyalist olmadıkları ve çok düşük ücretlere razı olduklarından, Arap işçileri tercih ederlerdi. Her türlü siyasi faaliyete şüpheyle, hatta korkuyla bakan, özellikle Siyonizm'den nefret eden bu Museviler, Filistin'e yapılacak büyük ölçüde bir Yahudi göçününün, Araplarla olan iyi komşuluk ilişkilerini bozmasından ve huzurlarını kaçırmasından endişe ediyorlardı. Bu "levantenleşmiş eski kolonlar, Baron'un[116] bağışları ile, basit bir hayat sürüp elleriyle çalışmaktan nefret eden, kavga çıkaran, rüşvet yedirip dolandırıcılık yapan, adamakıllı nahoş bir tipti."[117]

İkinci grup ise, Filistin'e tamamiyle siyasi maksatlarla gelmişlerdi. Bunların hepsi Siyonist ve sosyalistti. Yahudilerin Millî Yurdunun Filistinde, ancak kendi düşündükleri şekilde kurulabileceğine inanıyorlardı. Eğer Yahudi Milleti yeniden doğacaksa, bunun, diğer milletler gibi, çiftçi ve işçilerden kurulu sağlam bir temele dayanmakla mümkün olabileceğini iddia ediyorlardı. Ve tabii, ötekilerle geçinemiyorlardı. Böylece, Filistin Yahudileri, daha işin başında, birbirine tamamiyle zıt iki kampa ayrılmış durumdaydılar. Churchill'in, **"İkinci Dünya Harbi"** adlı eserinde "Yahudiler, dünyanın siyasete en düşkün ır-

115. İmparatorluk Rusya'sında, hükümetin idaresi altında çıkarılan kargaşalık ve katliam.

116. Edmond ve Rothschild'in lakabı.

117. Arthur Koestler - Promise and Fulfilment. S. 37.

kı olarak, Rumlarla rekabet halindedirler," diye yazar ve devam eder. "İçinde bulundukları durum ne kadar ümitsiz veya memleketlerini tehdit eden tehlike ne kadar ciddi olursa olsun, daima kendi aralarında şiddetli bir şekilde mücadele eden bir sürü lidere sahip, bir çok partilere ayrılmışlardır. Üç Yahudi bir araya gelince, iki başbakan ve bir muhalefet lideri görülür," diye, eserin çok yerinde bu konuya değinir. Bunun ne kadar doğru olduğu, İsrail kurulurken daha iyi meydana çıktı.

1903'te, İngiltere Hükûmeti, bir Yahudi Devleti kurmaları için, Siyonist Teşkilâtına Afrika'da, Uganda'da geniş bir yer teklif etti. Bunun üzerine, hemen bütün Yahudiler ikiye ayrıldılar. Filistin'de ise, kıyamet kopuyordu. Filistin Yahudilerinin hepsi, yaman birer "Ugandist" kesilmişler, dışarıdaki "Filistinci"lerle mücadele ediyorlardı. Neticede, dışarıdakiler ağır bastı ve Uganda fikri, suya düştü. Bu, Siyonist'ler için, iyi bir örnek olmuştu.

Siyonist'ler, yeni koloniler kurmak için, Araplardan toprak almaya başlamışlardı. Kısa bir zaman geçince Araplar, sattıkları arazinin parası tamamen ödenip, yeni moşavlar kurulunca gelenleri dehşete düşürüp kaçırarak, hem bedelini aldıkları toprağa, hem de yeni köye konmak için, sistemli bir saldırganlık siyaseti gütmeye başladılar. Bundan başka, mesela Petah Tikva'da yeni bir moşav kurulacağını duyan iki kabile birden, Yahudilere toprak satmaya kalkmış, gelenler sadece birinden toprak alınca, satamayanlar yeni koloniye saldırmaya başlamışlardı. Arapların kullandıkları bir taktik de, Yahudilerin tatil günleri Cumartesi olduğundan, en şiddetli hücumları o güne rastlamaktaydı. Kolonidekiler sinagogda ibadetle meşgul bulunduklarından, netice almak daha kolay oluyordu. İlgili makamların da bu gibi işlere pek karıştıkları yoktu.

Köylerde ve çiftliklerde, öteden beri, hükümetin bu bölgeye yerleştirdiği Çerkeslerden bekçi kullanılması gelenek olmuştu. Yeni gelen Siyonistler, bunlardan hoşlanmadılar. Çerkeslerin, vazifelerini iyi yapmadıklarını iddia ediyor, Yahudiyi Yahudi'nin koruması gerektiğini söylüyorlardı. Arap hücumlarının devam ederek, şiddetini arttırması üzerine, Yahudiler ciddi tedbirler almak lüzumunu hissettiler. **"Şomrim"** adında bir teşkilât kurdular. Ahdi Atik'ten alınmış olan bu adın isminin mânâsı, **"Bekçiler"**di. Bunlar at binmesini iyi bilen, Arapçayı rahat konuşanlar arasından seçiliyordu. Başlarına Araplar gibi kefiye doluyorlardı. Arap usul ve adetlerini öğrenmişlerdi. Birçoklarının Araplarla yakın dostlukları vardı.[118] Oldukça iyi bir şekilde silâhlanmış olmakla beraber, tamamiyle başı bozuk ve bir merkezden idare edilmeyen, ancak bir hücum sırasında silâha sarılan bu teşkilât, Yahudilerin Osmanlı topraklarında, yabancı bir devletten teşvik ve yardım görmeden kurdukları ilk milis kuvvetidir. Üyeleri arasında, bugünkü İsrail Devleti'nin kurucularından bazıları, mesela, ilk İsrail Başbakanı David Ben Gurion da bulunuyordu.

O sırada Filistin'e, Rusyadan yeni gelmiş olan ve bir çiftlikte çalışan Ben Gurion, teşkilâta girdiği ilk günleri şöyle anlatıyor: "İşçilerden çoğunun oturduğu hanın büyük odası, birdenbire silâhhaneye dönmüştü. Odaya girdiğimde her birinin elinde bir tüfek bulunan, yataklarına oturmuş, yirmi kadar genç adamı görünce şaşırdım. Birisi namluyu temizliyor, diğeri nişangâhı kontrol ediyor, başka biri kütüklerini dolduruyordu - silâhlarını mukayese ediyorlar, her birinin iyi ve kötü taraflarını sayıp döküyorlar... Ve yatma vaktine kadar bu, böyle devam ediyordu."[119]

118. A.g.e. s. 67.

119. Maurice Edelman - Ben Gurion, A. Political Biography, s. 42

"Bekçiler" ortaya çıkınca, Araplar, hücumlarını kolonilerden, açıktaki sürüler ve tarlalara kaydırdılar. Bu arada, iki taraf da, ilk ölülerini vermişti. Yahudiler de, fırsat buldukça, Arap köylerine misilleme yapmaya başladılar. Ben Gurion ve bazı arkadaşları, "Şomrim"in daha düzenli, daha ***"askeri"*** bir hale gelmesini istiyorlardı.

1905'te, Kişinev progomundan kaçanlardan yeni bir dalga, Filistin'e vardı. Gelenler arasında, küçük Rus şehirlerindeki Musevi savunma gruplarında çalışmış gençler de bulunuyordu. Bunlar, Avrupa'da edindikleri tecrübe ve bilgiyi, **"Şomrin"**in istifadesine sunmakta gecikmediler. Filistindeki ilk düzenli milis birlikleri, bunun neticesi olarak doğdu ve "Bekçiler"in yerini aldı. Bütün memleketi kapsayan bu yeni teşkilâtın adı **"Haşomer"** (Bekçi) oldu ve Yahudi savunma hareketi, daha çok, Rusya'dan gelen ve Rus - Japon Harbinden sonra patlak veren ihtilal teşebbüsüne karışmış öğrencilerin tesiriyle, tam bir siyasi nitelik kazandı. Artık, siyasi Siyonizm'in bir de silâhlı desteği vardı. Çok geçmeden, "Haşomer" de, Ben Gurion'un da katıldığı ilk savaşını veriyordu. Hükümet, bunu da, kısa süren birkaç tutuklama ile kapattı. Teşkilât mensupları takip altındaydı.

Ben Gurion da, yeniler gibi, Rusya'dan gelmeşti. 1886'de Plonsk kasabasında doğmuştu. Babası Avigdor Grün, Musevi cemaatinin ileri gelenlerinden bir dâvâ vekiliydi. Koyu Siyonistti. Sonradan Ben Gurion adını alacak olan David Grün'ün annesi, oğlu on yaşındayken, onbirinci çocuğunu doğururken öldü. Böylece David, küçük yaştan itibaren, babasının tesiri altında kaldı. O yıllarda, Rusyada ve Rus idaresi altındaki Doğu Avrupa memleketlerinde yaşayan Museviler, devamlı olarak baskıya maruz

kalıyor, uğradıkları saldırılar sonucu can ve mal kaybına uğruyorlardı. Buna karşı, özellikle yirminci yüzyılın başlarında, savunma tertiplerinin yanı sıra, siyasi bakımdan da teşkilâtlanmaya başladılar. Bir çoğu ise, Rusya'dan kaçarak Filistin'e ve başka ülkelere, sığınmışlardı. Küçük David, böyle bir hava içinde, birbiriyle çarpışan siyasi ve dini fikirlerin ortamında yetişti. Vaadedilen Topraklara, yani Filistin'e gitmeyi tasarlıyordu. Bir ara Varşova'ya kaçtı, misafir öğrenci olarak, bakaloryasını verdi ve Siyonist kongrelerine katıldı. 1906'da Filistin'e geldi. Militan bir Siyonist ve sosyalist olan David, buradaki havayı beğenmemişti. Kolonilerde Arap işçilerin değil, Yahudilerin çalışmasını istiyordu. Daha ilk günlerden itibaren, ırkdaşları ile çatışmaya başlamıştı. "Petah Tikva'daki Yahudi efendileri, yeni kolonilere gizlice fellahları sokuyorlar," diye bağırıyor, bir Yahudi işçi hareketi meydana gelmeden, Yahudi Milletinin vücut bulamayacağını önüne gelene söylüyordu. **"Bekçiler"** de ve **"Haşomer"**in kurulmasında faal bir rol oynadı. Bir taraftan da, sonradan İsrail Cumhurbaşkanı olan Ben Zvi'nin çıkardığı **"Ahdut"** (Birlik) gazetesine yazı yazıyordu.

Bu sırada, İstanbul'da İkinci Meşrutiyet ilan ediliyor ve bunu, senesi geçmeden, 1909'da, 31 Mart Vakası ve Abdülhamid'in tahttan indirilmesi takip ediyordu. İmparatorluk tam bir keşmekeş içindeydi. Filisti'nin dahil bulunduğu Suriye gibi uzak vilayetlerde, zaten bozuk olan idare büsbütün gevşemiş, yerli halk istediği gibi at oynatmaya başlamıştı. Altıyüz senelik Osmanlı Devleti'nin parçalanma çatırtıları, duyabilenleri huzursuz bırakacak bir dereceyi bulmuştu. İrili ufaklı bir sürü devlet, Osmanlı mirasına konmaya hazırlanıyordu.

Ben Gurion, bu devreyi, kendi bakımından şöyle anlatıyor ve aldığı bir kararı açıklıyor: "Dünyanın başka hiçbir yerinde, Yahudi cemaatinin. Eretz İsrail (Filistin) de olduğu kadar, devletin hayatından tamamen uzak, mahalli halk ve lisana tamamen yabancı, memleket ve adetlerinden tamamen habersiz olduğunu görmedim; birkaç şehirde çoğunlukta olmamıza rağmen, hiçbir siyasi önem taşımıyorduk ve kültür bakımından, yerlilerden kıyaslanmıyacak kadar üstün olmamıza karşı, vatandaşlığın her bakımından, onlardan çok aşağıydık. Bu soğuk vatandaşlık, memlekette kökleşmemize mani oluyor ve bizi, siyasi faaliyetlerde, özellikle zayıf düşürüyordu; işte bu yüzden, İstanbul'a giderek Türkçe öğrenip, hukukçu olmaya karar verdim. Böyle hazırlanmış olarak, ömrümü, Eretz İsrailin Yahudi halkının, vatandaşlık ve siyasi bakımlardan kökleşmesine adayacaktım. Ayrıca, müphem bir şekilde, Meclis-i Mebusana girmeyi de düşünüyordu.[120]

Önce İstanbul'a değil, Selaniğe gitti. Bu tercihin başlıca sebebi, orada büyük bir Yahudi cemaatinin bulunmasıydı. Siyonist Ben Gurion, Selanik'te karşılaştığı Osmanlı Musevilerini ve dönmeleri beğenmedi, onlarla geçinemedi. Hele, sonradan bakan olan Emanuel Karaso gibilerden hiç hoşlanmıyordu. Sekiz ay sabrettikten sonra, İstanbul'un yolunu tuttu. Burada, yakın arkadaşı Ben Zvi ile beraber, bir oda kiraladıktan sonra, Derülfunun'a yazıldı. İstanbul'da, bir sürü Filistinli genç Yahudi ile tanışmıştı. Bunların arasında, kendisi gibi hukuk öğrencisi olan, geleceğin Dışişleri Bakanı Moşe Şaret de vardı. David'in rahatı yerindeydi. Babası ayda otuz ruble gönderiyor, dersleri de iyi gidiyordu. Bir gün, Yahudi İşçi Partisi Poalei Zion'un, Dünya İcra Heyetine seçildiğini öğrendi. Bu sırada,

120. A.g.e. s. 48.

Jozef Trumpeldor adında, aslen Yahudi bir Rus eski subayı ile tanıştı. Trumpeldor, sol kolunu Rus-Japon Harbinde kaybetmiş, Japonlara esir düşmüş koyu bir Siyonistti. İlerde, **Çalutz** (Öncüler) teşkilâtını kuracak ve Birinci Dünya Harbinde, Türkler'e karşı Yahudi gönüllüleri toplanmasında büyük payı olacaktı. İstanbul'da başlayan dostluk, yıllar boyunca, pek inişli çıkışlı bir yol takip edecek ve Trumpeldor, 1920'de, Araplarla çarpışırken ölecekti.

Milletlerarası Siyonist Teşkilâtı, İstanbul'da da boş durmuyordu. Faaliyeti içinde, basın yoluyla propaganda da vardı. Almanya'da, Kolonya şehrinde bulunan Siyonist İç Hareket Komitesi tarafından idare edilen basın işlerini, İstanbul'da, Rus Siyonistleri tarafından tavsiye olunan **"Turc"** ve **"El Judeo"** isimli gazeteler, Osmanlı topraklarında yaşayan bütün Yahudilere ulaştırılıyordu. Ben Gurion, ilerde en büyük rakiplerinden biri ve Revizyonist Siyonistlerin lideri olacak olan Jabotinsky'le de İstanbul'da tanışmıştı.[121]

Bu arada, Haşomer'in başkanı İsrail Şohat da İstanbul'a gelmişti. Gurion ve Ben Zvi ile buluştu. Filistin ve milislerden getirdiği önemli haberleri vardı. Şohat Filistin'e dönmeden, hep beraber bir hatıra fotoğrafı çektirdiler.

Balkan Harbini İstanbul'da geçiren Ben Gurion ve Ben Zvi, 1914'te, Büyük Harp başlayınca, filistine dönerek, eski faaliyelerine devam ettiler. Yine Ahdut gazetesinde çalışıyorlardı. Osmanlı İmparatorluğunun harbe girmesi üzerine, Siyonizm tahrikçiliğinden dolayı tutuklandılar. Cemal Paşa'nın emri ile moşavlardaki bütün silâh-

121. A.g.e., s. 50.

lar toplanıyor ve Haşomer'in bilinen üyeleri tevkif edilerek, Yafa'nın kuzeyindeki bir kampta enteme ediliyorlardı. İsrail Şohat da yakalanmıştı. İlgililer, Ben Gurion'la, Ben Zvi'nin sınır dışı edilmelerini kararlaştırdılar. Bunun üzerine, iki arkadaş, henüz tarafsız olarak bilinen Amerika'ya giderek, orada bir şeyler yapmayı düşündüler. Pasaportlarına, "Bir daha dönmemek üzere" damgası basılmıştı.

28 Ocak 1915 günü, İngiltere Başbakanı Mr. Asquith, muhtıra defterine şunları kaydediyordu: "Herbert Samuel'den, Filistin İstikbali başlıklı bir muhtıra kısmında, susuz bir memleket olan Filistin'i İngiltere'nin ilhakı fikrini, oldukça uzun ve ateşli bir şekilde savunuyordu. Bu pek verimli olmayan bölgeye, üç, dört milyon kadar Avrupa Yahudisi yerleştirebileceğimizi ve bunun, geride kalanlar üzerinde, iyi bir tesir bırakacağını düşünüyorum. İtiraf ederim ki, mesuliyetlerimize bir yenisini ekleyecek olan bu teklif, beni cezbetmiyor."

Kısa bir süre sonra da aşağıdaki satırları ilave edecekti: "Garip ama, bu teklifin (sahibinden başka) yegane taraflar. Lloyd George. Onun da, ne Yahudilere, ne de geçmişlerine, geleceklerine metelik verdiği yok demem lüzumsuz ya, bu adam Mukaddes Yerlerin dinsiz ve Allahsız Fransa'nın eline geçmesi veya himayesine girmesine fırsat vermenin, bir rezalet olacağına inanıyor."

Neticesi henüz hiçbir şekilde belli olmayan Harbin bitmesine daha dört yıl varken, Osmanlı mirasının taksimi için yapılan bu hazırlıklar ve İngiltere ile Fransa arasındaki bağların gerçek yanı bakımından, ibret verici satırlardır.

Muhtarayı veren Herbert Samuel, Mr. Asquith'in Kabinesi üyelerindendi ve Yahudiydi. 3 Aralık 1914 günü, meşhur Siyonist Weizmann, Liberal Parti Başkanı Lloyd George, nüfuzlu Manchester Guardian Gazetesi'nin editörü CP. Scott ve Liberal milletvekili J. Wedgwood'la bir toplantı yaparak, Filistin'de müstakil bir Yahudi Devleti kurulmasını tartışmışlardı, Muhtıra, bu toplantının meyvesiydi.

Harpten sonra, Lloyd George'un koalisyon hükümeti, arada şovalyelik payesiyle taltif edilen Sir Herbert Samuel'i, ilk Filistin Yüksek Komiseri tayin ederek, dünya Yahudilerine, İngiltere'nin Balfour Deklarasyonuna olan bağlılığını teyid edecekti.

İngiltere, bir taraftan Yahudileri Filistin'e yerleştirmek üzere hazırlığa girişirken, diğer taraftan, Arapları Osmanlı İmparatorluğuna karşı ayaklandırmak için, onlara da, Filistin'i içine alan toprakları vaadediyordu ama, iki tarafın bir arada yaşayıp yaşamayacaklarını hesaba katmıyor, veya katmak istemiyordu. "To muddle through" İngilizlerin hayat felsefesidir. Bu işten, sonunda en zararlı çıkan Fransa oldu. Zira, varılan anlaşmalara göre, Filistin'in, Suriye ile birlikte Fransızlara kalması gerekirken, İngiltere, cebine indiriverdi.[122]

Birinci Dünya Harbinde, Amerika'da Yahudiler, bugün olduğu gibi, büyük bir etnik grup teşkil ediyorlardı. Mali bakımdan da çok güçlüydüler. Harp başlayınca, Dünya Siyonist Teşkilâtı, tarafsızlığını ilan ederek, karargâhını Kopenhag'a taşımıştı. Taşımıştı ama, Amerika'dakiler, bir Geçici icra Komitesi kurarak, İngiltere'de Weiz-

122. Belgelerle Türk Tarihi Dergisi, Sayı 10, s. 3-17.

mann'la sıkı bir işbirliğine girişmişlerdi. İngiltere'nin zaferine bel bağlıyorlardı. Öte yandan, henüz Hitler onbaşılıktan, Şansölyeliğe terfi etmediği ve Yahudilerin, Almanya'da genellikle iyi muamele gördükleri için, Alman taraftarı Amerikan Yahudisi de az değildi. Tabii, iki taraf arasında çatışma yine de eksik olmuyordu.

Bir İngiliz sömürge idarecisinin deyimi ile, "Cemal Paşa'nın Filistin'den kapı dışarı ettiği "otuz bin kadar Yahudi, İskenderiye'de toplanmışlardı. Jabotinsky ile Trumpeldor, müttefik saflarında Türklerle savaşacak bir Yahudi birliği meydana getirmeyi, burada tasarladılar. Gönüllü toplandı, bir katır birliği kurularak, Siyon Katır Kolu (Sion Mule Corps) adı verildi ve Çanakkale'ye uğurlandı. Birlik, 750 katır ve bunların sürücülerinden ibaretti.

İngilizler, Çanakkale'de Yahudilere cephane katırlarında vazife vermişlerdi. Bu Yahudiler, katırlar üzerindeki tuhaf oturuşlarıyla dikkatleri çekiyorlardı. İngilizler, bunlara "müttefik suvariler" adını vermişlerdi.

CASUS YAHUDİLER

Bununla beraber, insanların istemeyerek bazı hatalara düştükleri de olmuştur. II. Abdülhamid devrinde Osmanlı Sarayına sızmaya muvaffak olan Yahudi casus Maimon'un hikâyesi de ibret vericidir.

Münir Süleyman Çapanoğlu, bir yazısında Bernard Maimon'u şöyle anlatıyor:[123]

Bolca para verip bunun karşılığı olarak elde edilen memurlara devlet dairelerinden siyasi vesika çaldırmak,

123. Resimli Tarih Mecmuası-Cesus Maimon - cilt 3. Sayı 36, s. 1946.

casuslar vasıtasıyla yabancı bir devletin askeri sırlarını, plânlarını elde etmek son devirlerin formüllerinden, taktiklerinden ve entrikalarından değildir. Bunun eski bir mazisi vardır.

Eski yıllardan beri devam edegelen casusluk son elli yıl içinde gerçekten hayret edilecek derecede gelişmiş, muazzam bir resmi teşkilât halini almıştır. Casusluk yapanlar arasında fahişeler macera peşinde koşanlar, satılmış adamlar bulunduğu gibi en ummadığımız kimseler prensesler dükler, bakanlar, diplamatlar, devlet adamları, iktisadi sahada şöhret yapmış kimseler, ünlü artistlerde görülmüştür.

Bazı casuslar, yalnız siyasi evrak, askeri plân ve benzerlerini çalmakla, resimlerini çekmekle, kopyalarını almakla kalmamışlar, bir takım meşhur kadınların ve erkeklerin gençliklerinde sevdikleri kimselere yolladıkları ve onlardan aldıkları aşk mektuplarını da aşırmışlar, sonra şantaj yaparak mektup sahiplerinden binlerce frank, dolar ve altın koparmışlardır.

Meşhur gazeteciler kıralı Hörst'ün birçok casusları vardı. Avrupa'nın, Amerika'nın, Uzak Şarkın birçok yerlerine havadis toplamak için muhabirler yolladığı gibi, casuslar da gönderir, Dışişleri bakanlıklarından siyasi vesikalarla devletler arasında gizli haberleşme dosyalarını aşırtırdı. Yene casusları vasıtasıyla sevmediği, kavga ettiği, dargın bulunduğu bakanların, milletvekillerinin, ön plânda gelen devlet ve siyaset adamlarının, banka müdürlerinin, meşhur borsacıların, büyük zenginlerin hususi ve aile sırların ait mektuplarını ele geçirir, bunları gerektiğinde kullanmak üzere saklardı. Sonra, zamanı gelince her birinde ayrı ayrı faydalanır, birçok bakanları, hükümet

adamlarını istifaya mecbur eder veyahut istediği şeyi yaptırtırdı.

Dışişleri bakanlıklarından siyasi evrak, vesika ve plân çalmak ve çaldırmak bakımından ustaca plânlar hazırlayanların birisi de Bernard Maimon'dur. 1910 yılında Fransa dışişleri bakanlığından siyasi vesikalar çalındığı zaman, Türk gazeteleri ondan sık sık bahsettiler. Hatta II. Abdülhamid devrinde bazı nezaretlerden vesikalar çaldığı da yazıldı. Bu arada Maimon'u kastetmek ile ve biraz da kasten, bilerek tahrif ederek "Maymun" şeklinde yazanlar da oldu.

Maimon çok kurnaz, şeytana külahını ters giydirecek derecede zeki ve hilekar bir Filistin Yahudisiydi. Gençliğinde Protestanların tesiri altında kaldı. Dinini değiştirerek Hıristiyan oldu. Asıl ismi Arapçada **"mahfuz"** ve **"masun"** anlamına gelen "Me'mun"du. Sonra ismini "Maimon"a çevirmiş ve başına da bir Fransız adı eklemiş, Bernard Maimon olmuştur.

Maimon gayet mükemmel İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca ve İspanyolca konuşur ve yazardı. Meramını anlatacak, işini becerecek kadar da Arapça bilirdi. Tevrattan anlam çıkaracak kadar İbranice'ye vakıftı. Dünyayı gezmiş, dolaşmış gezmediği, görmediği memleket kalmamıştı. Her yerde iyi karşılanmış, güzel muamele görmüş, sevilmiş ve sayılmıştı. Bunda sokulganlığı kadar, bilgisi, ilmi, her konu etrafında konuşması, etkili olmuştur.

Maimon, 1896'da İstanbul'a geldi. O tarihte Samsun-Sivas demiryolu imtiyazını almak istiyen Kont Kapnist'in hesabına çalışıyordu. İkinci Abdülhamid'le Rusya

arasında bu hatta dair olan anlaşma henüz imzalanmamıştı.

Kapnist, Rusya'nın Viyana elçisinin oğluydu. Teklifler, etütler yapıldı, fakat Abdülhamid'in ince düşünüşü yüzünden bir şey başarılamadı. Yalnız ortada yapılan şey şuydu: Samsun-Sivas demiryolunu Osmanlı hükümeti yapmazsa yapmak isteyen yabancı firmalara ve sermayelere Ruslar tercih edilecek onlara yaptırılacaktı.

Bu kaydı, imzalanan mukaveleye koyduran Maimon oldu. Hizmeti yüzünden mühim miktarda para aldı. Bundan sonar Retniçer adındaki İngiliz müessesesinin işini takibe başladı. İngiliz şirketi adına Osmanlı Hükümeti'ne başvurdu. Yumurtalık veya İskenderun - Bağdad demiryolunun yapılması imtiyazını istedi.

Tren yolunun haritası, İkinci Abdülhamid'e verildi. Harita, gerçekten nefis bir sanat eseriydi. Boyu iki metre, eni altmış santimetre olan haritada, yollar, yakut, sarı pırlantı ile, nehirler gök yakutla işaret edilmişti. Şirket, bunu yaptırmak için o zaman parasıyla on bin İngiliz lirası harcamıştı. Acaba bu harita bugün mevcut mudur? Varsa nerededir? Yoksa Sultan Abdülhamid, Yıldız Sarayı'ndan Sehanik'e sürülürken mi kaybolmuştur, bilinemez.

Maimon, İkinci Abdülhamid'le iki defa konuştu. Eski Arap emirleri hakkında yazılmış birçok Arapça kasideleri kendi eseriymiş gibi padişaha okuyarak kendisi için yazdığını söyledi. Abdülhamid bundan aşırı derecede memnun oldu, hoşlandı. Ebulhüda'ya vererek Türkçe'ye çevirtti.

Maimon fırsatı kaçırmadı, Abdülhamid'in iltifatından, ahlâkından zaafından, kuruntularından faydalanmak

sevdasına düştü. Yabancı milletlerin, bilhassa devlet adamlarının Osmanlı İmparatorluğu hakkında ne düşündüklerini, ne gibi fikirler beslediklerini öğrenip bildirmek, gizli anlaşmalar hakkındaki bilgileri saraya yollamak işini üzerine aldı.

Bu, onun gibi kurnaz, açıkgöz, irfan sahibi ve aynı zamanda her çeşit şeytanlığı ve ahlâka aykırı her kötülüğü yapan bir adam için gayet kolay bir işti ve her gün duyduğu, öğrendiği şeyleri istediği şekle sokup Abdülhamid'i aldatmak işten bile değildir.

Padişahla anlaştıktan sonra Yıldız Sarayı'nın devamlı adamlarından biri oldu. İstediği zaman Abdülhamid'in en yakın adamlarından, sırdaşlarından herhangi birinin odasına girerek, duyduklarını kendi uydurmalarıyla süsleyerek anlatıyor, onlar da padişaha bildiriyorlardı.

Maimon, bu suretle bir taşla iki kuş vurdu: bir taraftan ikinci Abdülhamid'i yalan ve dolanla avutup kabarık yekunlu paralar aldı, kıymetli hediyeler çekti, bir tarftan da Osmanlı İmparatorluğuna ait ele geçirdiği vesikaları, öğrendiği hükümet sırlarını ilgili devletlere sattı.

Bu, bir zaman sürdü ve bu adam sonra Fransa'ya gitti.

BOSNA-HERSEK'İ NASIL KAYBETTİK?

Bosna-Hersek'in Avusturya'ya ilhak olayı "Doğmayan Hürriyet" isimli eserde şöyle anlatılmıştır:"[124]

"Bosna-Hersek'in Avusturyalılar tarafından ilhakına yeni demek pek de yerinde değil. Bu ilhak yirmi yıl önce vaki olmuştu. Bugünkü olay bu eski hadisenin geç bırakılmış bir haberi olabilir.

124. Doğmayan Hürriyet - Hasan Amca, s. 42-43

Büyüklerimiz, bu oldu-bittinin geç kalmış haberi de olsa bu muameleye kızmamız lazım geleceğini ifade ettiler ve bu öfkeyi feslerimizi yırtmakla ifade etmiş olacağımızı da öğrettiler.

Feslerimizi yırttık, sokaklara fırladık. Meğerse başımıza giydiğimiz fesleri Avusturya fabrikaları, yaparmış. İşte biz bu hareketimizle Avusturya'ya boykot yapmış oluyormuşuz. Bunu da öğrendik: Boykotaj bu demekmiş!..

Avusturya'nın ezeli düşmanı olduğumuza, ve ebedi düşmanı kalacağımıza, bundan sonra onun yaptığı hiçbir şeyi kullanmayacağımıza, köşe başlarında nutuklar çekerek yeminler ettik.

Feslerimizi yırtıp attıktan sonra, piyasaya elimize geçen astragan taklidi kıvırcık bir kumaştan yaptığımız kalpaklarla ortalığa çıktık. Sonra öğrendik ki bu kumaşları da tez elden Avusturya göndermiş...

Bu hareketler, belki müessir olurdu. Koca bir papazın küsmesi ehemmiyetsiz bir şey olamazdı. Ancak bu hareketlerimizde ciddiyet yoktu. Her vesile ile sokaklara dökülmek, yaşasın veyahut kahrolsun diye bağırmak suretiyle eğlence yaratmayı iş edinmiştik? Bu da o türden bir gösteri idi.

İthalat, ihracat, millî üretim, ticari denge, hatta iktisat diye bir ilmin varlığını dahi bilmediğimiz o günlerde bütün bunlar bizim için ciddi anlamlar değildi. İktisadi mevzularda o kadar boş idik ki, bu boş muhitte Selanik terakki mektebi müdürü Cavit Bey bir allame gibi çıktı ortalığa... Fes yırtmak suretiyle yaptığımız bu, protesto münasebetiyle hemen bir makale döktürmeyi ihmal etmedi. Bu

yazısı ile bize tavsiyelerde bulundu. Çok şayan-ı dikkat bu yazı şöyle... Bakın Allah rızası için bize neler öğretmişti o gün:

315 senesi evailinde Selanik tüccarlarından oluşan (hepsi tabii dönme) bir heyet mühim bir sermaye kurmışlar. Selanik'te bir fes fabrikası yapmak için... Bunlar devletten ne para istiyorlar, ne pul, yalnız şu kadarcık bir şey:

Şirkete müsaade etsin... Getirecekleri makinelerden gümrük almasın, sonra Selanik'e, Rumeli'ye mahsus olarak tekaddümleri olan Selânik tüccarlarına (yani dönmelere) imtiyaz versin. Sonra da başkalarına fes fabrikası verilmeyeceğini eshabı imtiyaz lehine teahhüt etsin. (Burada Cavit Bey'i güdümlü iktisatçı gibi görmemiz mümkündür) ama o aynı tavsiyeye şunları da ilave eder: (O vakit devletin iki fabrikası vardı, biri: Feshane-i hümayün, göstermelik beş on fes yapardı. Hereke fabrika-i hümayunu da bu gibi şeyler dokurdu.)

Devlet tüccarlık yapamazmış, bu fabrikaları bunun için şahıslara satmalı imiş... Hatta müşteri de tavsiye ediyordu. Meseli katip zadeler diyor.

Hayır ne o, ne bu. Tek maksadı Avusturyalıların lehine Selanikli kardeşlerine (yani dönmelere) Osmanlılara topyekün külah giydirmek imtiyazını temin etmek.

O vakit, bu ince işleri tek tük nadir kimseler anlıyordu. Mustafa Suphiler. Zeki Beyler gibi...

Cavit Bey'in tezi ciddi ve samimidir. O günlerde mali ve iktisadi mevzuların acemisi olduğumuz için bizi aydınlatmaktan daha çok maliye nezaretine adaylığını sağlamak için İlkadım Gazetesi'nde, şurada burada yazılar yazıyordu. Selanik mebusu olan bu yakın zamanın mek-

tep müdürü, bu branşta hem tek kalmak, hem de düşüncelerini hareket sahasına çıkarmak gayretinde idi. Bu fırsatta o kendi mesleğinde kalamazdı. Orada bir şey yoktu. Nihayet okumuş, birkaç insan yetiştirmek... Halbuki önünde geniş bir faaliyet sahası açılmıştı. Bunun başında para işi, en cazip en mühimi idi. Bu işler o vakit Türklerin en yaya bulundukları bir meslekti. Ve bu sahada devletin bütün organlarını eline almak mümkündü. Beş on makale, bir iki cilt kitap tercümesinden sonra bugünlere kadar dostlarının şöhretini sakız gibi çiğnemekle bitiremedikleri, imparatorluğun büyük bir maliyecisi ortaya çıkmıştı. İşte o çorakta bu hayırlı çiçek böylece belirdi. İzmir suikastı sebebiyle sapından koparıldığı gibi atıldı...

Mason localarının yanı sıra, bazı derviş tarikatlerinden de faydalanılmıştı. Bu tarikatlerin en yaygın ve tesirlisi, nüfusun takriben yüzde onunu kaplayan Bektaşilik idi. Bir başka hesaba göre de Anadoluda nüfusun üçte biri Bektaşilerin etkisi altındaydı.[125]

Bazı yazarlar, Bektaşilerle, Masonlar arasında bir bağlantı olduğundan söz ederler.[126]

Nitekim, Bektaşiler I. Selim'in 1514'te Şah İsmail'e karşı açtığı savaşı, Şii İranlılara karşı yakınlık duyduklarından engellemeye çalışmışlardır.[127]

Talat Paşa, Rıza Tevfik ve Şeyhülislam Musa Kâzım Efendi gibi bazı Jön Türkler, hem Mason, hem de Bektaşi idiler.[128]

125. The Bektashi Order Of Dervishes; John Kingley Birge, s. 15;16.

126. A.g.e., s. 87. The Sultan and his Subjects; c. 1, s. 97. Birge; A.g.e., S. 67 ve 159.

127. Dr. Rıza Tevfik'in 16 Mayıs 1941 tarihli özel mektubu, Jön Türkler ve 1908 İhtilali, s. 132.

128. The Dervishes - Brown - s. 64 ve 225.

Ve Enver Paşa, Türkiye'den ayrılırken Cemal Paşa'ya bıraktığı mektupta şöyle diyordu:

"Paşam, bütün yaptıklarımın hesabını vermeye hazırım. Bizim asıl mesuliyetimiz. Sultan Abdülhamid'i anlamamak ve siyonizme alet olmaklığımızdır. Acıdır, fakat hakikat bu!"

İşte bunun için; "İkinci Abdülhamid saltanatı, Türk'ü o engin coğrafyası üzerinde yaşatmak isteyen bir azmin, bir millî inanışın orta-doğu komiteciliğine karşı kurduğu (gizli mukavemet)in adıdır. Abdülhamid devri, orta-doğu komiteciliğine karşı bir (millî savunma) hareketidir."[129]

İTTİHAT VE TERAKKİ İLE İŞBİRLİĞİ

14 Haziran 1902'de Selanik'te, İtalyan casusu Metr Salem'in evinde gizli bir toplantı yapılmıştı. Bu toplantıya; Viyana'daki **"Alliance İsraelite Üniverselle"** servisi beş siyonist anarşistle Theodor Herzl ve Sırp Farmasonları da **"CZERMA FOVKA"**yı temsilen yedi İtalyan casusuyla Polit adındaki farmasonu göndermişlerdi. Böylece bizden de yirmi beş farmason dönme, kol ağası Niyazi, Necib Draga, Emanucel Karasso Metr Salem ve Bulgar farmasonlarını temsilen erkân-ı harb Albay Zonçef ile on iki asker Türk farmasonu katılmış ve şu kararlar alınmıştı:

1. Sırp anarşist teşkilâtı O.R.İ.M. ve Bulgar anarşist teşkilâtı "İLDEM"in siyasi merkezleri Paris'teki Alliance İsraelite Üniverselles olduğundan her türlü harekatı siyasiyeyi Yahudi A.İ.Ü. idare edecektir.

129. Sultan İkinci Abdülhamit ve Osmanlı İmparatorluğunda Komiteciler - Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu

2. Mezkur Slav teşkilâtının ihtiyacı olan her türlü askeri mühimmatı, New York'taki B'nei Brit'in müdürü Bernard Baruh'tan temin ederek hemen derhal istenilen yere gönderilecektir.

3. Banker Jakop Şif; Farmason üstadı ve Slav lideri Sandanski'ye; Sultan Abdülhamid halledilinceye kadar, yılda otuz bin dolar verecektir.

4. Mezkûr Slav teşkilâtı Balkanlarda Türklerle meskun Osmanlı vilayetlerinde zaman zaman tertib edecekleri katliamları, mahalli "Makedonya Rizorta" ve "Labor et Lux"ün ajanlarının gizli direktiflerine istinaden ika edeceklerdir.

5. Osmanlı zabitlerine, anarşist subaylara ve bunların kuvvetlerine hiçbir zaman sert taktiklerle mukavemet gösterilmeyecektir. Yalnız halk üzerinde korku ve tedhiş etkisi yapılacaktır.

1905'te II. Abdülhamid'e yapılan bombalı bir suikast, başarıya ulaşamadı.

Paris'teki "Alliance İsraelite Üniverselles"in reisi banker Modyano; 1900; 1908 yılları arasında İtalyan casusu farmason-siyonist Metr Salem vasıtasıyla, askeri farmason konseyi başkanı dönme Remzi"ye iki milyon dört yüz elli bin dolar vermişti.[130] Bu paralar Farmason subaylardan, on sekiz subay arasında taksim edilmiştir.

Mezkûr yıllarda Jakop Şif, "B'nei Brit" adına Slav komitecilerine iki milyon sekiz yüz elli bin dolar göndermiştir. Bu paralar (İLİDEM) ve (O.R.İ.M.) ile "Czerma

130. Cevat Rifat Atilhan, Türk İşte Düşmanın.

fovka) üyeleri arasında taksim edilmiştir. Bernard Baruh, üç milyon altıyüz elli bin dolarlık malzemeyi Slav komite teşkilâtına gönderdiğini bizzat 1909 Siyonist konseyinde itiraf etmiştir.

Devletin en güçlü kişisi ve kuhaliflerin korkulu rüyası olan İkinci Sultan Abdülhamid, makamında kaldığı müddetçe hiç durmaksızın Dönmelerle, Farmasonlarla entellijans gizli servisinin casuslar ve (OKRANO) nun ajanlarıyla mücadele etmiştir. Vatana ihaneti, hainliğin ve casusluğun beslenmesini durdurmak ve karşı tedbirleri alarak ülke içindeki ve dışındaki azınlık ve casusluk hareketleriyle mücadele etmek, Sultan Abdülhamid'in en önemli işlerinden olmuştu.

Osmanlı Bahriye Nazırı İhsan Bey'in "hatıra defteri"nden yakın tarihimize ışık tutan şu bilgileri öğreniyoruz.

Sene 1325... Büyük Kongre arefesinde, ittihat ve Terakki Cemiyeti'nin Edirne üyesi tayin edildiğim günlerde idi. Mahmud Şevket Paşa'nın baş yaveri erkanı harb Binbaşı Hüseyin Kadri Bey, Miralay Sadık Bey'in görüşmek üzere beni beklediğini söyledi. Miralay Sadık Bey, iyi bir maksat ve hüsnü niyetle İttihat ve Terakki Cemiyetine girmiş büyük rütbeli bir suvari zabitidir. Dindar, müstakim, Müslüman ve Türk'tür. İttihat ve Terakki'nin içine düştüğü korkunç Siyonist tuzağını herkesten evvel görmüş ve ciddi surette mücadeleye girmiş, bayrak açmıştır.

Farmasonların müslümanlara ve Türklere kurduğu hain tuzağa karşı isyan etmiş, fakat Yahudilerin korkunç teşkilâtı yüzünden sözünü kimseye dinletememiştir.

Türk halk efkârı, bu kahraman adamı sadece koyu bir muhalif olarak tanır, fazilet ve temiz ahlâkından ve kahramanlığından haberdar değildir, haberdar edilmemiştir.

Sadık Bey'in evinde toplanan mühim şahsiyetler, kendisiyle samimi sohbet etmektedirler. Miralay Sadık Bey, İttihat ve Terakki Kongresine "Siyonist'lik ve Farmason'luk" aleyhine bir bildiri göndermiştir. Bunda İttihat ve Terakki'nin inkılabımızın maksat ve gayesine aykırı bir cereyana kapılmakta olduğunu, belki de bilmeyerek ve istemeyerek Talat ve Cavit, Cahit ve Ahmet Rıza Beyler ve diğerleri vasıtasıyla, farmason teşkilâtına ve aynı zamanda Siyonistlere alet mevkiine -getirilmek istendiğini iddia ediyor ve bunların cemiyetten kovulmalarını istiyordu. Sadık Bey bu bildiride diyor ki:

Yahudi ırkı, diğer milletlerin mukaddesata olan bağlarını kırmak ve onların dinî ve millî vicdanlarını kararta-rak aralarındaki birlik, muavenet ve kardeşlik duygularını körletmek, buna karşılık kötülük, ayrılık ve isyan tohumlarını saçarak Yahudi olmayanları za'fa düşürmek hususunda tarihin tanıdığı bir ırktır. Vaktiyle, Müslümanların güçlü ve İslâm'ın en iyi yaşandığı dönemde, Medine ve civarındaki Yahudiler bütün Arapları islâm dini aleyhine tahrik etmişlerdir. Bu millet, aynı zamanda yalandan müslüman olarak, (dönme) islâm arasına girmişler, inançlarını hakikat ve kendilerini de samimi birer mümin göstererek yöneticileri ve halkı birbiri aleyhine düşürmeye çalışmışlardır.

Bugün bu Yahudilik bütün dünya ekonomisine hakimdir. Dünyada mevcut ve "Mddahhar ne kadar altın varsa neredeyse hepsi ellerindedir. Büyük sanayii, dünya ticareti onlarındır. Avrupa'da, İngiltere'de, Amerika'da hulasa dünyanın her yerinde köylü ve işçi dünyasına sanat ve ticaret dünyasına Yahudiler hakimdir.

Yahudiler'in hakikatte milliyetçi, görünüşte beynelmilel teşkilâtları vardır. Bu teşkilât sayesinde bilhassa menfaat ve gelecek cazibesine çekerek dünya matbuatına hakim olmuşlardır. Bu suretle dünya kamuoyunu istedikleri istikamete sevk ederler.

Hiç şüphe yoktur ki, her millet içerisinde; mevki, rütbe, şöhret ve menfaat hırsında zekaları karakterlerinden daha kuvvetli birtakım açıkgözler bulunacaktır. Bunlar, bu gibilerden istifade etmesini düşünür. Farmasonluk diğer teşkilâtların yardımıyla bu adamları devletleri idare eden meclislere, yüksek idare ve iktidar mevkilerine geçirmek yolunu bulurlar.

Denebilir ki, bugün dünyaya hükmeden bir Yahudi saltanatı, hakimiyeti vardır. Büyük dünya devletleri İngiltere, Almanya, Amerika ve saire bugün az çok Yahudi saltanat ve nüfuzu altındadır.

Bugün Avrupa'da filozof, yazar, aydın geçinen nice kuvvetli kalemler ve guruplar güçlü iradelerini bu teşkilâtın ihamına bağlamışlardır. Sağlım ahlâkı bozmak, fertleri zevk işret, kumar ve safhata sevketmek için neler yapmıyorlar? Onlar üniversiteleri de işgal etmişlerdir. Bu fikri kabul veya reddetmek için faydalı ya da zararlı olduğunu anlamaktan ziyade yeni ve eski bulunduğuna dikkat eden iğfale müsait olan gençliğe güya ilim ve nazariye adına insanları mukaddesata bağlılıktan ayıran, dinsizliğe, milliyetsizliğe, hodgamlığa, ahlâki çöküntüye sevkeden ne zehirli görüşler ortaya atıyorlar!...

Biz ihtilâl ve inkılap yaptık. Ümmeti ve milleti büsbütün ahlâki yıkıma sevketmek için değil. Biz Sultan Abtülhamid'i hal'ettik, bunun yerine birkaç türedinin sivrilmesi, halkın yeni baştan bu sivrilen türedilere esir olması

için değil... Bugün siyonistler nazarında Osmanlı devleti,o devletin tam olarak çökmesi, hiç değilse Kudüs'ün ve Filistin'in bizden koparılması kesin bir ideal olmuştur. Orada bir Yahudi devleti kurmak istiyorlar ve Kudüs'ün kendilerine, arzı mev'cut olduğuna inanıyorlar."

HİTLER VE YAHUDİLER

İşte bunun içindir ki, Yahudi teşkilâtlarıyla, mason localarıyla, onun Rotary, Lions, Diners Kulüp gibi yarı masonik kuruluşlarıyla, parlâmentolara giren, devlet kademelerinde görevler alan ve dünya siyasetine hükmeden enternasyonal Yahudi, dünya üzerinde ihtilalleri hazırlamış, sürgünleri, firarları, katliamları tezgahlamış durmuştur.

Paranın yanında, Yahudi'nin en güçlü malzemesidir.

Siyonistler'in oyunu bir yerde geri tepmiştir. O da Hitler'e yardım ederken...

Komünist ihtilalini hazırlayan Siyonistler, bunun tehlikeli sonuçlarına karşı Nasyonal Sosyalizmi ateş hattına sürmeyi uygun görmüştür. Tabii ki, bu görüşte, bankerlerin yüksek(!) menfaatlerinin korunmasıydı, esas istenen...

Sidney Warburg isimli genç bir Yahudi, Alman Nasyonal Sosyalist Partisi liderleriyle görüşmek üzere görevlendirilmişti.[131]

Amerika'nın Yahudi bankerleri grubu Hitler'in iktidara gelmesi için 10 milyon dolar vaad etmişti. Bu para

131. Henry Coston, Beynelmilel Sermaye ve İhtilaller s. 166.

Hitlerin emin adamlarından Von Frey'le münasebeti olan Von Heydt aracılığı ile gönderilecekti. Amsterdam'daki Mendelsohn and Co Bankası, her biri bir milyon dolarlık ve Nazi Kurmayının muhtelif üyeleri emrine yazılmış on tane çek çıkardı.

Bu meblağ kısa zamanda tükendi. Hitlerin bir ajanı tarafından Amerika'ya postalanan mektubu üzerine toplanan Montagu, Norman, Rockefeller, Carter ve Mac Mean, 15 milyon dolarlık yeni bir yardım daha yapmaya karar verdiler.

Warburg'un Hitlerin hareketine tutkun bir Yahudi bankerin de rahatlıkla desteğini almasında; Hitler'in Yahudi aleyhtarlığında sadece Galiçyalıları hedef aldığını Almanya'da doğan Yahudilerle Ghetto'ların bunun dışında olduğunu söylemesinin büyük rolü vardı.

Daha sonra Amerikalı Yahudiler Hitler'e yedi milyon dolar yardım daha yaptılar. Bunun beş milyon doları Banca İtaliana vasıtasıyla gönderildi, iki milyon doları için de Dr. Gobbels adına çek verildi.

Hitler, çeşitli "Siyonist" metotları hakkında şunları söyler:

"Yahudiler, dünya savaşının ateşini tutuşturdular. Esen savaş rüzgarının içine "kızıl" ihtilal tohumlarını saçtılar. Sonra da onu uygun bir vakitte en iyi şekilde istismar ettiler."[132]

Yine Hitler, Almanya'da Katoliklerle Protestanlar arasında meydana gelen mücadeleyi Yahudilerin körüklediğini açık bir şekilde ifade etmişti. Hitler bu konuda şöy-

132. Kifahi, s. 341.

le der: "Yahudi, tehlikenin kokusunu hissetti mi, en eski taktiğine dayanarak kendi nefsini müdafaa edecek plânlar düzenlemeye koyulur. İşte bu münasebetle, Almanya'da mezhep problemini, kiralanmış üç gazetede tahrik etmiştir. Sonra da Katoliklerle Protestanlar arasında bölünmeye yönelik korkun mücadeleyi seyre koyulmuştur."[133]

Hitler şöyle devam eder: "Yahudi, kitlelerin kinini kendinden çevirebilmek için aynı vatanın evlâtları arasında düşmanlık tohumlarını saçmaya çalışır. Avrupa'yı Prusya üzerine saldırtır. Böylece her ikisi de tuzağa düşmüş olur."[134]

"Gördük ki Yahudiler, burunlarını dünyanın büyük problemlerine sokuyorlar. Özgürlük hüviyetini taşıyan her ihtilalde mutlaka onların elleri vardır."

Kurân-ı Kerimin, bu hakikati on dört asırdan beri tespit etmiş olması ne büyük bir olaydır. "Onlar (Yahudiler) ne zaman savaş için bir ateş tutuştururlarsa Allah onu söndürdü (kendilerini daima yenilgiye uğrattı). Onlar yeryüzünde hep fesatçılığa koşarlar. Allah ise fesatçı olanları sevmez."[135]

Hitler, 13 Şubat 1945 tarihli hatıralarında ise şöyle diyordu:

"Çeyrek asıra kadar Amerikalılar, ya şiddetli Yahudi düşmanları olacaklar veyahut yutulacaklardır."

"Diğer yaralar gibi Yahudi irinini de biz deştik. İstikbalde bu sebepten dolayı dünya bize karşı ebediyen minnettar kalacaktır."

133. A.g.e, s. 302.

134. A.g.e., s. 108.

135. El;Maide: 64.

HİTLER VE MASONLAR

"Hitler fırtınası, maddi ve manevi her varlık üzerindeki yıkıcı ve öldürücü darbesini Alman masonluğuna da indirmiş, Mason Locaları kapatılmış, binaları arşivleri, müzeleri yakılmış, masonlar ve mason olduğunu bildiklerini ihbar etmeyen şahıslar -öldürülmüş, toplama kamplarına gönderilmiş, her türlü cefaya maruz bırakılmışlardır.[136] Fakat Masonlar yılmamış, göğüslerine taktıkları ***"unutma beni"*** çiçeği amblemi ile birbirlerini tanımışlar ve birbirlerine yardım etmişlerdir.

Yahudiler İçin Neler Dediler:

Ünlü otomobil Fabrikatörü Ford, yazdığı eserinde "Yahudi"yi şöyle anlatır:

"Yahudiler Amerikan nüfusunun 35'de biri olduğu halde nasıl oluyor da bunlar Amerika'ya bu derece hakim oluyor? Beynelmilel dünya ekonomi sahasında hakim olanlar arasında birkaç Yahudi'nin bulunması değil, bilâkis bunların hepsinin Yahudi olmaları gariptir. Paris, Frankfurt, Hamburg borsaları Yahudilerin hakimiyeti altındadır."

"Başkalarını aldatabilirsin. Kendi cinsini asla. Onun fikri vardır, zikri yoktur. İş yapma kudreti vardır. "İşte bunlar otomatikman Yahudiyi başa geçirir." İyice dikkat edecek olursak Yahudi'nin başarısının temelinin saldırganlık olduğunu görürüz.

"Protokollarında; her insan cemiyetini imha etmek ve onların hükümlerini dağıtmak Yahudiler için ebedi bir dev-

136. Mimar Sinan Dergisi, Yıl 1976, Sayı: 22, Büyük Üstadın Mesajı, Nafiz Ekener.

let kurarak dünyaya hakim olmak gayesi dikkati çeker, "İmansız" ismiyle vasıflandırdığı bütün dünya milletleridir. O bütün bu milletlerin aleyhindedir.

Serbestlik parolasının gayesi dini, iktisadi, siyasi hayatı ele geçirmek, kısaca insan cemiyetlerini perişan etmektir. Eğer bu telkinler verilmeye başlanmışsa milletler bütün ulvi hislerini kaybedeceklerdir.

"Bugün siyasi hayat sarsıntılar içerisindedir. Bu hakikat daha fazla saklanamaz. Birçok tarikatlar, isyancılar, Yahudilerin aletidir. Gerçekten bir çok hakikatlar bu iddiayı kuvvetlendirecek mahiyettedir. Tarih bunun böyle olduğunu ispat edecektir."

(Milattan önce 4-Milattan Sonra 65) tarihleri arasında yaşamış olan ünlü Seneka şöyle demişti:

"Bu kavmin öyle kuvvetli adetleri var ki, başka memleketlere de yayılmıştır. Mağlup olurlar, ama kendi kanunlarını galiplere kabul ettirirler."[137]

İslâm alimlerinden bazılarının Yahudiler hakkındaki görüşleri de şöyledir:

"Dünyanın her tarafında dağınık olarak yaşamalarına rağmen, birbirine sıkıca bağlı olan Yahudiler, kurnaz, güçlü teşkilâtçı ve tehlikeli kişilerdir. Tehlikeli düşmanlara karşı nasıl davranıyorsak, onlara karşı da öyle davranmalıyız. Yani görünür görünmez hemen önlem alınılmalıdır. Çünkü tedbirsiz olarak yakalanırsak, bunun sonunda hüsrana uğrayabiliriz.[138]

137. "Seneca philosophus," Bipont baskısı, 1782 cilt IV. S. 423.

138. Abdülkadir El Cilani, "Fath er; Rabbani ve el Fath ar; Rahmani" (Milattan sonra 545).

"Bir Yahudi'nin müttefik olabileceğini beklemek, bir fahişede bakirelik aramaktan farksızdır."[139]

"Nefesi ölüm kokan bu behimi kavime karşı şimdiye kadar çoktan önlem alınmalıydı. Bunun hâlâ yapılmamış olmasını havsalama sığdıramıyorum. İnsanlara saldıran vahşi hayvanların, insana benzer tarafı olsa bile, derhal imha edilmeleri gerekmez mi? Yahudi'nin ne zaman saldıracağı asla bilinmez."[140]

Yahudiler hakkında "Yahudiler ve Yahudi Yalanları" ile **"Şem Hamphoras Hakkında"** isimli iki kitap yazan Martin Luther (1483-1546) şöyle diyordu:

"Yılan ısırmak huyundan nasıl vazgeçmezse, Yahudi de bir Hıristiyanla nerede karşılaşırsa karşılaşsın, onu soymak huyundan vazgeçemez."[141]

"Onlar Ester'in zamanında İran'daki kafirlere yaptıklarının tıpkısını biz kafirlere de yapmak arzu ve ihtirasiyle yanıp tutuşmaktadırlar. Kana susamışlar, kindar ve gaddar hırs ve ümitlerini en iyi şekilde yansıtan Ester kitabı onların indinde en kutsal bir eser niteliğindedir. Bu güneşin altında yaşayan kavimler arasında, kafirleri boğmak ve öldürmek için Allah'ın kendilerini seçtiğine ve vazifelendirdiğine inanan Yahudiler kadar fanatik, tehlikeli kindar ve saldırgan bir kavim yoktur."[142]

139. Manavi, "Al Maulid" (Milattan sonra 821).

140. Mirza Hasan Han, "Chiam, hig. Bil. 3." (Milattan sonra 1689).

141. "Masa Sohbetleri" Luther eserlerinin Erlanger baskısı, cilt 2, s. 375.

142. A.g.e., s. 2, s. 120-121.

"Yahudilerin soluğu kafirlerin altın ve gümüşü kokar. Çünkü onlar kadar doyumsuz bir başka kavim dünya yüzünde, ne vardır, ne olacaktır ve bu güneşin altında daha ne kadar yaşayacaklarsa, başkası hiçbir zaman olmayacaktır. Onların en büyük ümit ve tesellisi, kendi mesihleri geleceği zaman yeryüzündeki bütün altın ve gümüşü toplayarak onlara dağıtacağı inancıdır."[143]

"Goyim'lere (Yahudiden başka herkese) karşı besledikleri müthiş kin onlara ta beşikten beri ana babaları ve Hahamları tarafından aşılanmıştır. Bu kin onların kanına girmiş, bütün varlıklarını sarmış, iliklerine işlemiştir. Artık ne yapsalar ondan kurtulamazlar. Ebediyen öyle kalacaklardır ve bunu kimse değiştiremeyecektir.[144]

"Ve sen ey aziz Hıristiyan, şunu bil ki, şeytandan sonra senin en büyük, en güçlü ve en tehlikeli düşmanın Yahudi'den başkası değildir. Aralarında inekle kazların inandıklarına inananlar bile vardır. Ama kan ve sünnet onların suç ortağıdır. Nitekim tarih kitapları onların kuyuları zehirlediklerini ve Trient, Vaysense ve daha birçok yerlerde yaptıkları gibi, çocukları çalıp doğradıklarını anlatan facia sahneleriyle dolup taşmaktadır. Onlar bunları inkâr edeceklerdir. Ama sen onların dediklerine inanma. Ben iyi biliyorum ki, onlar ellerine fırsat geçer geçmez böyle cinayetler işlemeye, açık veya gizli yollardan, seve seve koşacaklardır. Sen de bunu böyle bilesin ve ona göre tedbirli davranasın."[145]

"Onlar tek tük bir iyilik yapsalar bile, bunu sevgiden veya sana karşı muhabbetlerinden değil, fakat sadece ara-

143. A.g.e., s. 176.

144. A.g.e., s. 18.

145. A.g.e., s. 182-274-276.

mızda yaşayabilmeleri için bir mekâna muhtaç olmalarından yaparlar. Ama ne yapsalar kalplerinde sana karşı düşmanlıktan başka bir duygu taşımazlar. Şeytanı tanımayan bir kimse kendi kendine şöyle düşünebilir: Biz Hıristiyanlar onlara karşı dostçasına davranmamıza ve hiçbir kötülük yapmamamıza rağmen, Yahudiler bize karşı inçin düşmanlıktan başka bir şey düşünmezler? Etrafında olup bitenlere bak ve geçmişte geçenleri gözünün önüne al, bu sorunun cevabını orada bulursun."[146]

"Talmut'a, ve Hahamlar'ın tefsirlerine göre, öldürülen bir İsrail oğlu değilse, adam öldürmek günah sayılmaz. Yine onlara göre, bir Yahudi bir kafire (yani Yahudi olmayana) verdiği sözü tutmazsa günah işlemiş olmaz. Aksine bir hayır işlemiş olur. Bir Yahudi için bir yabancının malını çalmak, bir dini ayin yapmaktan farksızdır. Çünkü o dünyaya hükmetmek için yaratılmış asıl ve mümtaz bir ırkın oğludur. Biz goyimler onun sadece uşakları ve onun hizmetinde sefil ve dinsiz hayvan sürüleriyiz. Yahudiler her zaman böyle düşünmüşler ve her yerde böyle davranmışlardır. Böyle düşünüp davranmakta bugün bile devam etmektedirler. Allah'ın sözünü kendi çıkarlarına göre tahrif ve tağyir ederler, nerede fırsat ve imkân bulurlarsa hasislik yaparlar, dolandırırlar, çalarlar, öldürürler ve bizim için ve bizden sonra geleceklerimiz için çocuklarına hep bunları öğretirler."[147]

"Yahudiler hakkında en ilginç hükmü İsa Peygamber'in bizzat kendisi vermiştir. Ona göre Yahudiler şeytan oğullarıdır. Zehirli, kindar ve insan katilleridir. Açıkça yapmaya güçleri yetmediği için, gizlice tuzaklar kurarlar."[148]

146. A.g.e., cilt 3, s. 183.

147. A.g.e., s. 2, s. 192.

148. A.g.e., s. 244.

"Yahudiler'in mesihinden bana ne? Ben Allah'a şöyle dua ederim: Allahım, mesihini kendine alıkoy veya onu isteyene ver de istersen beni domuz yap!"[149]

"Dokuz ineğin kaç kılı varsa, bir Yahudi'nin o kadar kurnazlık ve plânı vardır. Bu ise onun Allah'ı şeytanın yalanları kadar sayısız ve sonsuzdur."[150]

"Eski zaman şair ve filozoflarının kitaplarında, Allah, manevi hayat ve erdemli olmak hakkında ne güzel bahisler var... Bence Ezop'un üç masalı, Katon'un yarısı ve Terentil'in güzel komedileri, Talmudistlerle Yahudi Hahamlarının kitaplarından daha fazla bilgi, hikmet ve fazilet ile doludur."[151]

"Bizim onlardan öç almaya ihtiyacımız yok. Kin ve öçalma duygusunu onlara bırakalım. Ben size sadece birkaç öğüt vereceğim:

Bir: Onların sinagog ve okullarının faaliyetlerini denetleyin. Denetlenmeyen bir şey kalmasın ki, başıboş kalırlarsa, aleyhimize faaliyetler tertipleyebilirler.

İki: Evlerini de takip altına alın Çünkü okullarında yaptıklarının tıpkısını orada da yaparlar.

Üç: İmansızlık, yalan, lanet ve kötülük dolu kitaplarını ellerinden alın.

Dört: Hahamlarının aleyhimize vaaz vermelerini yasaklayın.

149. A.g.e., s. 261.

150. A.g.e., s. 300.

151. A.g.e., s. 193.

Beş: Şüpheli Yahudilerin sokaklarda ve köylerde dolaşmalarına izin vermeyin. Memur, tüccar ve görevli olmayanların sokaklarda işi ne?

Altı: Dolandırıcılık yapmalarını önleyin.

Yedi: Genç Yahudi erkek ve kadınların eline harman döğeni, tarla çapası, balta, kazma ve kürek verin ki, onlar da ekmeği alınlarının teriyle kazansınlar.

Bize zarar vermekten, kadın, çocuk, mal, mülk ve hayvanlarımıza saldırmaktan yine vazgeçmezlerse, o zaman Fransa, İspanya ve Bohemya gibi memleketlerde onlara yapılanların tıpkısını siz de yapın, sizden çaldıklarını geri alın, herkese hakkını verin ve sonra hepsini toplayıp sınır dışına çıkarın."[152]

Prusya Kralı I. Friedrich Wilhelm (1713-1740)'in görüşleri şöyledir:

"Bu dolandırıcı güruhu memleketimde istemiyorum. Atam III. Joachim bir gün başbakanına şunu söylediği vakit çok haklıydı: "Yahudiler tehlikeli mahluklardır. Gördün ya, onlardan tek biri bile benim 100.000 talerimi dolandırdı."

(Bu kral 10 Ocak 1724'te bir emirname yayınlayarak suç işlemiş bütün Yahudileri sınır dışı ettirmişti.)

Büyük Friedrich ise şöyle der:[153]

(Doğ. 1712. Krallık süresi: 1740'tan 1788'e kadar).

152. A.g.e., s. 233-238.

153. H. Ugfer, "Büyük Freidrich'in zamanında Yahudiler (Laypzig 1880). S. 18, 21 ve 34.

"Küçük şehirlerde, bilhassa ova şehirlerinde yaşayan ve hiçbir işe yaramayan kötü ve muzır Yahudilerin oralardan uzaklaştırılmalarını emir ediyoruz. Ticaret mallarını beraberlerinde götürmelerine müsaade edilecektir. Ama yeni bir Kudüs kurmak istercesine büyük Yahudi kitlelerinin Breslau'da yerleşmelerine izin verilmeyecektir." - 1750 tarihli Yahudi nizamnamesinin 27. Maddesi şöyleydi: "Yüzde 12'den fazla faiz alınması yasaktır." 28. Madde: "Yahudi'nin taşrada toprak veya mülk satın alması yasaktır." Madde 33. "Şehir dışı ve uzak yerlerde Yahudi'nin ikamet etmesi yasaktır."

İmparatoriçe Maria Theresia, şöyle demişti:[154] (Doğ. 1717. İmparatorluk süresi 1740'den 1780'e kadar).

"Bundan böyle, ismi ne olursa olsun, hiçbir Yahudi, benim yazılı emrim olmadıkça burada ikamet edemez. Bir devlet için dolandırıcılık, ihtikâr ve para oyunlarıyla halkı soyup fukaralığa mahkum eden ve hiçbir namuslu insanın yapamayacağı türlü suç ve kabahatleri işlemekten çekinmeyen bu millet kadar zararlı bir unsurun dünya yüzünde bulunduğunun inanmıyorum. Bunların kötülüğünü önlemek için gereken kanuni tedbirler derhal alınmalıdır."

"Yahudi milleti Musa'nın zamanından beri var gücü ile kendini kurnazlık ve tefeciliğe vakfetmiştir."[155]

154. (İmparatoriçe'nin 1777'de Başbakanlığa gönderdiği yazılı emirnamesinden).

155. I. Napolyon'un Fransız devlet Şurasının 30 Nisan 1806 toplantısındaki konuşmasından. "Dictionnaire Napoleon ou recuelil alphabetique des opinions et jugements de l'empereur Napoleon 1 er," Damas Hinard baskısı, 2. Baskı. Paris 1854.

"Fransız hükümeti her türlü kötülüğü yapacak yaratılışta, adi ve alçak bir milletin eski Elsas'ın en güzel iki vilayetini kendi mülkü haline sokmak isteyişine karşı kayıtsız kalmamalıdır. Yahudilik, bir tarikat, bir din değil, bir millettir. Millet içinde bir millet. Bana kalırsa, hiç değilse geçici olarak, ödünç para vermek ve rehin almak hakkı ellerinden alınmalıdır. Çünkü böyle kurnaz bir milletten ödünç alarak ona karşı borçlu ve minnettar duruma düşmek, Fransızlar için utanç vericidir. Yahudiler birçok köyleri ellerine geçirmişler, mal mülk sahibi olmuşlardır. Ve köleliği yeniden diriltmişlerdir. Onlar köle tüccarlarından farksızdır.

"Yahudilere karşı fertlerin almak zorunda kaldığı korunma tedbirleri kanuni tedbirlerle takviye edilmelidir. Esaslı Hıristiyanların günün birinde sabrı tükenebilir ve her zaman Yahudilerin kendi tutumları yüzünden maruz kaldıkları saldırı ve öç almalardan biri, Elsas'taki Yahudilerin de başına gelebilir."

"Yahudiler, Protestan ve katoliklerle aynı durumda değildir. Devlet olarak onlar vatandaşlık hukukundan yararlanamazlar. Çünkü Yahudiler vatandaş değildir."

"Yahudiler daima ihtikâr yoluna saptıkları ve kesilmiş pazarlıkları hileye başvurarak hiçe saydıkları için ticaret yapmaları yasaklanabilir."

"Eisas ve Strasburg'dan geçerken o yerlerin Hıristiyanları tarafından Yahudiler hakkında pek çok şikayetler dinledim.

"Şuna da dikkati çekmek isterim ki, Yahudilerden olduğu kadar protestan veya katoliklerden şikayetçi olamayız. Çünkü Yahudi'nin yaptığı kötülük ferdi değildir, içtimaidir. Tek tek Yahudilerden değil, fakat bu milletin bü-

tününden, toplumundan gelir. Bunlar Fransa'yı harap eden tırtıl ve çekirgelerdir... Birtakım nazari ve egoist prensipler uğruna vilayetlerimizin huzur ve refahının feda edilmesine razı değilim."

"Fransız vatandaşlık hakkını kazanamayacak olan göçebe Yahudileri sınır dışı etmemi ve mahkemelerden muhtekirlere karşı yetkilerini en geniş ölçüde kullanmalarını istememi bana tavsiye ediyorlar. Fakat bütün bunları yapsak ve akla gelen her türlü tedbirleri alsak bile, yine onlarla başa çıkamayız. Yahudiler tâ Musa zamanından beri dolandırıcı ve gaddar bir halk olarak bir araya gelmişler ve birbirlerine sımsıkı bağlanmışlardır. Hıristiyanlar öyle değildir. Aralarında pek az dolandırıcı vardır. Ve bunlar da herkes tarafından kötülenmektedir. Yahudiler ticareti kötüye kullandıkları için, onların ticaret yapmaları yasaklanmalıdır. Tıpkı kalp para yapan veya kalp altın satan kuyumcuların çalışma izni ellerinden alındığı gibi..."[156]

Polonya'daki ordularımızın erzak müteahhitleri Yahudi idi. Ben buna karşılık onlara siyasi bir varlık vermeyi, bir millet olarak tanımayı ve vatandaşlık haklarını bahşetmeyi düşünmüştüm. Ama gördüm ki, onlar eski elbise satıcılığı yapmaktan başka bir işe yaramıyorlar. Yahudi muhtekirleri cezalandıran kanunlar koymak zorunda kaldım. Elsaslı köylüler, bunun için bana tebrik ve teşekkürlerini bildirdiler."[157]

156. I. Napoleon'un 7 Mayıs 1806 toplantısındaki konuşmasından. Pelet de la Lozere, "Opinions de Napoleon sur divers sujets de politique et d'administretion", (Paris 1833, s. 213).

157. Napoleon, "Memories de St. (Helene". - H. Raudh, "Yahudiler ve Alman Devleti", s. 133.

Bir başka hükümdar; IV. Friedrich Wilhelm, şöyle diyordu:[158]

(Doğ. 1795, saltanat süresi: 1840-1861)

"Bana kalben bağlı ve sadık kimselerin doğu Prusya'da Yahudilerin yaptığı kötülüklerin izlerini silmeye çalışmalarını isterim.

"Prusya'nın asil ve sadık halkına şu çağrıda bulunmak isterim: Benim etrafımda toplansınlar ve gittikçe daha korkunç bir şekil alan Yahudi pisliğinden Prusya'yı kurtarmak için aralarındaki küçük anlaşmazlıkları unutsunlar. Prusya'nın varlığı ve refahı için o kurnaz Yahudi kılığıyla onun bön ve budala kuyruğundan daha büyük bir felaket tasavvur edilemez. O küstah güruh söz, yazı ve resimlerle Alman varlığının temelini kökünden kurutmaktan bir an bile geri kalmamaktadır."

Ünlü yazar ve filozoflar da Yahudileri yakından incelemişlerdir.

Kant (1724-1804) şöyle diyor:[159]

"Aramızda yaşayan Filistinliler tâ sürgünü boyladıkları zamandan beri soyguncu olarak isim yapmışlardır. Bunların büyük kısmı gerçekten böyledir. Dolandırıcı ve soygunculardan müteşekkil bir milletin var olduğu bizim havsalarımıza sığacak şey değil, ama sırf tüccarlardan kurulu bir millet de bizim düşünebileceğimiz şey değildir. Ama şu da var ki, bu milletin pek büyük kısmı, içinde yaşadığı devletin müsamahasından yararlanarak şerefli va-

158. Başbakan von Schön ile General Dohna'ya yazdığı bir mektuptan. Treitschke, 49. Yüzyılın Tarihi", 5. Cild, s. 375.

159. "Pragmatik Bakımdan Anthropoloji" - Kant. S. 129.

tandaş gibi yaşamanın yolunu arayacağına, kendisini himaye edenleri türlü tertip ve hilelerle soymaktan başka bir işe sarılmaz ve yalnız buna önem verir."

Goethe Jacobi'ye yazdığı mektupların birinde şöyle diyordu:

"Sen ey zavallı Hıristiyan! Yahudi'nin senin küçücük kanatlarını iyice eline avucuna aldığı gün, eyvah başına geleceklere!" Ve başka bir yerinde Moses ve Mendelssohn gibi "Yahudi şampiyonlardan sakınmayı tavsiye ediyordu."[160]

Yahudi maliye müşaviri İsrael Yakobsohn 1808'de Braunşvayk prensine bir dilekçe ile başvurarak Yahudilere konan tahditlerin kaldırılmasını istediği zaman, Goethe şunları yazıyordu: Braunşvayk'lı Yahudi kendi milletinin ne olduğunu ve ne olacağını düşüne dursun, ama Braunşvayk prensinin Yahudileri bugün oldukları gibi alarak layık oldukları muameleye tabii tutmasına kimsenin diyeceği olamaz."

1808'de Jakobsohn'un kitabına ve Yahudilerin eşit haklara sahip olmalarına karşı "Maliye müşaviri İsrael Yakobsohn'un kitabı üzerinde Düşünceler" adlı yazarı bilinmeyen bir kitap yayınladığı vakit. Goethe şunları yazıyordu:

"Yakobenci[161] İsraelsohn'un böyle güzelce haşlanması hoşuma gitti. Bu küçük kitabın kimin tarafından yazıldığını biliyor musunuz? İçinde öyle isabetli ve güzel pa-

160. Goethe'nin Mektupları - cilt 7, s. 131.

161. "Jakobin" Fransız ihtilali sırasında faaliyet gösteren bir siyasi partinin adıdır. Aşırı demokrasi taraftarı idi. "Jakobinizm" aşırı demokratik demektir.

sajlar var ki, bir Beaumarc Hais'in savunmasında bile yer alabilir. Ama ne yazık ki, konu daha geniş bir ölçüde ele alınmamış ve bu insanlık gevezesinin bütün dünyanın gözü önünde rezil edilmesi fırsatı kaçırılmıştır."[162]

"İsrail milleti kendi liderleri, hakimleri, komutanları ve peygamberlerinin de binlerce de defa yüzüne vurdukları gibi, hiçbir zaman övülmeye değer eserler yaratmamıştır. Faziletten yoksundur ve birçok başka milletlerin kusurlarından çoğu onda da vardır..."

Voltaire (1694-1778) muhtelif eserlerinde görüşlerini şu şekilde ifade etmiştir:

"Yahudiler cahil ve barbar bir halktan başka bir şey değildir. Bu halk kendisine karşı müsamahalı davranan milletlerine içine sokularak onları soyar ve büyük servetler biriktirir. Ve öteden beri kendisinden başka bütün öbür milletlere karşı sönmez bir kin besler. Ve o sonsuz tamah ve hırsı, o en tehlikeli inançlarıyla her tarafa zehir saçar."[163]

"Amcamın Asya'dan gelmiş Yahudilerin en bilginleriyle tanışıklığı vardı. Bunların ona anlattıklarına göre ataları onlara bütün diğer milletleri hor görmelerini ve onlardan nefret etmelerini emretmişlerdi. Gerçekten de Yahudilerden söz eden hiçbir Tarihçi yoktur ki, bu hakikati ortaya atmış olmasın. İstediğiniz Yahudi kitabı açın, onda bunu teyit eden bir sürü belgeler bulacaksınız."[164]

162. Goethe'nin Bir Çocukla Mektuplaşmaları - Bettina von Arnim, s. 164.

163. Felsefe Sözlüğü Voltaire, cilt 15, s. 462.

164. Çeşitli Yazılar, Voltaire, cilt 12, s. 112.

"Şu küçük Yahudi milleti bütün öbür milletlere karış düşmanca davranmaktan ve sönmez bir kin beslemekten asla çekinmez. Yobazlıktan hiçbir zaman vazgeçmez. Gözü her zaman başkalarının mal ve mülkündedir. Felaketlerde zelil olur, saadet anlarında küstahlaşır."[165]

"Tıpkı bütün Asya'yı serseri ve avare dolaşan Ermeniler veya fala bakmak ve evlerden tavuk çalmak için çingene kılığında ötede beride gezinen İsis papazları gibi şu soytarı gürubu Yahudiler de, para kazanabilecekleri her yere sokulurlar ve oraları soyarlar. Ama vahşilere eski elbiseler satan bu Yahudiler istedikleri kadar büyük bir soydan gelme olduklarını iddia etsinler, gerçekte dünya yüzünü karıştıran hilekârların en büyüklerinden başka bir şey değildirler."[166]

"Bütün milletlerin Yahudilere karşı beslediği kin ve nefret şaşılacak şeydir. Ama bu kendi davranışlarının kaçınılmaz bir sonucundan başka bir şey değildir. Onların örf ve adetleri bambaşkadır ve mevcut sosyal düzen ile doğrudan doğruya çelişen şeylerdir. Bu bakımdan bütün milletlere karşı düşman bir millete yaraşır bir muamele görmelerinden daha tabii bir şey olamaz. Yahudiler tamah ve hırsla başka milletlerin hizmetine girerler, onlardan taassupla nefret ederler ve el koymayı, zaptetmeyi kutsal bir vazife sayarlar."[167]

Yahudiler kendi kanunlarının kendilerine bahşettiği hürlüğe ve imtiyazlara uyarak nereye gitmişlerse orasını soymuşlar ve aynı sebepten dolayı her yerde dehşet saçmış-

165. Voltaire, Örf ve adetler Üzerine Deneme. Cilt 11, s. 309.

166. Voltaire, Mmme de Lisle Mektuplaşmalar, Cilt 68, s. 247.

167. Örf ve Adetler Üzerine Deneme, cilt 3, s. 152.

lardır. Huronlar, Kanadalılar ve İrokesler, Yahudilere kıyasla, gerçek insanlık peygamberleriydi."[168]

Belçika Rexist Partisi lideri ve Devlet Adamı Dağrelle siyonist taraftarları için şöyle diyordu:

"Millî bünyemizin düşmanlarını sayarken İspanya iç harbinde de şahit olduğumuz gibi daima komünistlerin hesabına çalışmakta olan farmasonları unutmamalıyız."

Bağımsız İrlanda Devlet Başkanı, İstiklâl Harpleri Millî Kahramanı Devalera 6 Eylül 1947 nutkunda şöyle diyordu:

"Millî mücadelemizde biz milliyetçilere karşı cephe alan başlıca gruplardan biri de farmasonlar güruhudur. Anlamıyorum, bunlarda hiçbir millî his kalmamış mı?"

Nurenberg mahkemesi kararıyla idam edilen devlet adamlarından Julius Streiçher'in idamından biraz önce söylediği son söz.

"Size son defa hatırlatıyorum, kendiniz ve medeniyetinizi komünistlerden ve Yahudilerden koruyunuz. Şunu da ilave edeyim ki, Yahudilerle komünistlerin bir işbirlikçi ordusu vardır. Bunlara da farmason denir."

Milliyetçi Çin Devlet Başkanı Çan Kay Şek 1953 de şöyle diyor:

"Komünistler hesabına çalışan mason localarını kapattım. Fakat beni şaşırtan Amerikan resmi mahfillerinin bizim iç işimiz olan bu kapatma kararımızı protesto eder mahiyette açıklamalarıdır."

Fransa Devlet Adamı Mareşal Petain ise şöyle der:

168. Voltaire Külliyatı, cilt 17, s. 53.

"Farmasonlar garip ve son derece münasebetsiz insanlardır. Üstelik de vatanlarına ihanet için can atıyorlar. Fransa'nın milliyetçi rejimi içinde bu saygısızlara yer vermeyeceğim."

Eski Fransa Başkanı Pierre Laval:

"Bir memleketi içinden mahvetmek isteyen siyonistler, o memleketin mason localarını elde etmekle işe başlar, gerisi kolaydır," der.

Dönemin en büyük mason ve siyonizm karşıtı; Arjantin eski Cumhurbaşkanı General Juan Peron:

"Bütün Arjantinlileri bir millî dâvânın etrafında toplamak istedim. Fakat heyhat! Devamlı surette gizli ve açık beynelmilel bozguncu ve bölücü kuvvetler karşımıza dikildiler. Bunlar Farmasonlardır. Beynelmilel siyonist blokların öncüleridir," demişti.

İspanya Devlet Başkanı Franco ise şunları söylemişti:

"İspanya iç harbinde, İspanya'nın kurtuluşuna canla başla sarıldık. Farmasonların daima güçlükleriyle karşılaştık ve o zaman bu memleketin farmasonların elinden kurtulmasının gerek ve zaruretini anlamış olduk."

Tanınmış Fransız düşünürü Boigirais Volney'in görüşü de şöyledir:

"Birbirine yemin ile bağlı, insanlardan oluşmuş her türlü gizli kuruluşlar, yalnız imtiyazlı, üyelerinin vakıf olduğu gizli gayelere sahip topluluklar, isimleri ne olursa olsun cemiyet ve millet aleyhine ittifak etmiş birer haydut çetesidir. Farmasonlar gibi Avrupa'yı istila etmiş olan modern kulüpler ve gizli kuruluşlar hakkında hükmümüz budur.

"Devrik Milliyetçi Güney Kore Cumhurbaşkanı Sigman Ree de şöyle demişti:

"Farmasonların sulh, insaniyet ve beynelmilelcilik maskesi altında kızıl faaliyette bulunmaları son derece şayanı dikkattir. Bunlara engel olmak için elimizden gelen yapılacaktır."

Güney Afrika Devlet Başkanı Milliyetçi Parti Lideri Dr. Mala'nın görüşü de şöyledir.

"İnsaniyet perdesi altında bizi aldatmaya çalışan farmasonlara karşı hep iğrenerek baktım. Tanrı bizi bunların kötülüğünden korusun."

YAHUDİLİK ve MARKSİST İŞÇİ HAREKETİ

Bir yazar olan Dr. Edmun Wengraf, son derece ilgi çekici incelemesinde şöyle der:[169]

"Viyana'da Sosyal Demokratların kuvvetli durumlarını Yahudi seçmenlerin oylarına borçlu oldukları herkesin bildiği bir şeydir. Ama Avusturya'da Yahudilikle Marksçılık arasındaki sıkı işbirliği kendisini yalnız oy toplamada göstermektedir ve bunun zaten pek önemi de yoktur. Bu konuda asıl önemli olan nokta, Sosyal Demokrat Parti'de Yahudi aydınların oynadığı rolde toplanmaktadır. Bu rol hiç de küçümsenecek gibi değildir. Parti toplantılarında ve Millet Meclisi tartışmalarında en sözü geçen konuşmacılar, partinin ideolojik ve taktik uğraşmalarında, parti gazetelerinde, partinin sanat ve edebiyat kollarında, gençlik teşkilâtında, hayır derneklerinde ve kısaca partinin baştan başa bütün bünyesinde aşlıca rol oynayan kimseler arasında Yahudi aydınlar birinci yeri tutar. Bu olay, birtakım yersiz sakıncalar ileri sürülerek gereği gibi açıklanmakta ise de, sebebi meydandadır. Siyasi hayata atılan Yahudi aydınlar. Avusturya'daki partiler arasında yalnız Sosyal Demokratların safında çalışma imkânı bulmakta ve yalnız onlar tarafından desteklenmektedir. Burada bir soru kendiliğinden karşımıza dikilir. Sosyal Demokratların Yahudi aydınlara gösterdiği bu içten yakınlığın sebebi ne olsa gerek? Bu soruyu cevaplandırmak için Marksist sistemin kaynaklarına ve kendi özel tutumu-

169. Dr. Edmund Wengraf, "Neues Wiener Jaurnal" gazetesi, 17 Mart 1929.

na şöyle bir göz atmak yeter. Marksçılığın kurucusu Karl Marks'ın kendisi eski bir Haham ailesinin torunuydu ve onun gerek baba ve gerek anne tarafından gelen bütün ataları, zaten bu yolun yolcularıydı. Bütün Yahudi aydınların ve hususiyle Yahudi ilahiyat bilginlerinin hemen hemen tek kitabı, ta başlangıçtan 18. Yüzyıla kadar, Tevrat idi. Bu dar sahanın üzerinde nesiller boyunca süren yoğun çalışmalar, araştırıcı zekayı geliştirmiş, fikir oyunlarına geniş ufuklar açmış ve sonsuzluk içinde kendisini kaybeden, doymak bilmez bir arama ve tartışma hevesi uyandırmış, yeni bir şeyler bulup, meydana çıkarma ihtirasını şahlandırmıştı. Ve bundan da Marksistliğin içinden döküldüğü kaynaklardan biri açılmıştı. Bundan başka birçok anlaşılmaz şeyleri anlaşılır hale sokan bir faktör daha rol oynamıştı. Bu faktör Karl Marks"ın kendisiydi. Karl Marks yalnız nesilden nesile intikal eden araştırıcılık hırsının en yüksek ölçüde varisi değildi. O yalnız bir diyalektik, yalnız en ferasetli ve en ğilmez bir mantık kadar giden bir analiz üstadı değildi. O aynı zamanda kişisel kaderinin bir sonucu olarak, bir vatansızdı, bir geleneksizdi ve hemen hemen tarihsiz diyeceğim biri idi de. Bütün bunlar Yahudi aydınların ve hususiyle Avrupa'nın doğusundaki ülkelerde yaşayan veya oradan orta ve batı Avrupa'ya göç eden Yahudi aydınların Karl Marks'a neden bu kadar büyük yakınlık duyduklarını yeterince izah eder."

EN BÜYÜK SÖMÜRÜCÜ YAHUDİLERDİR

Türk'ün asırlar boyu süren örnek ahlâk ve ekonomisi, son birkaç asır içerisinde başta Yahudi olmak üzere, gayri müslimler tarafından sömürülmüştür.

Bunlar arasından binlerce sarraf ve banker, devletin siyaset ve idaresinde önemli tesirler meydana getirmişlerdir.

Osmanlılar zamanında; Bunların herbiri, birer büyük devlet adamına, şehzadeler, sultanlar, vezirler, saraylılar, kadın efendilere hatta padişahlara kadar sokulmuş, onların nüfuzlarından faydalanmak suretiyle, devlet idaresini parmaklarında oynatmışlardır.

Yahudi "sarraf"ların kazanç ve entrika sahnesine çıkmaları, İlk Osmanlı altının tedavüle çıkmasıyla (1480) başlar.

Osmanlı tarihinde darphanelere Nazır yapılan Yahudi sarraflardan, devlet hazinesi kendilerine teslim edilen Maliye Nazırı Yahudilere kadar Türk milletini sömürenlerin yolsuzlukları, devlet arşivlerinden bugüne kadar tespit edilmiş bulunan belgelerde açıkça görülmektedir.

Aslen bir Yahudi olan II. Selim'in karısı ve III. Murat'ın anası Nur Banu Sultan zamanında Saray'a nüfuz etmiş olan ve Marran denilen zorla Hıristiyanlaştırılmış Portekiz Yahudilerinden Doktor Yasef Nassi, Yahudilerin bir yurt edinmeleri için Akdeniz'deki adalardan birini satın almak istemişti. Papanın tesir ve müdahalesiyle bu iş gerçekleşmemiştir. Bunun üzerine İstanbul'a gelen Yasef Nassi, o güne kadar kullandığı Don Juan Miquez takma adını rahatlıkla atmıştır.

Yasef Nassi Galata'da Venediklilerden kalma "Saint Pierre" hanında bir **"dolap"** yani **"banka sandığı"** açmıştı. Garip bir tesadüfle bugün aynı yerde kurulmuş **"İstanbul Küçük İstikrazzat Anonim Şirketi"** adında bir Yahudi istikraz sandığı bulunmaktadır.

Yasef Nassi, Fransa Kralı II. Henri'ye kurulan bu Yahudi bankasından yüzellibin düka altını borç vermiştir.

Yasef Nassi'nin Saray'a ilk girişi Kanuni devrindedir. Hürrem Sultan sayesinde Padişah'tan **"Frank Beyoğlu"** unvanını elde etmiştir.

Sadrazam Makbul-İbrahim Paşa'nın teveccühünü kazandıktan sonra Yasef Nassi, Saraya hulul ederek Kanuni Sultan Süleyman'ın güvenini kazanmıştır. Rus papazının meşhur kızı Roksalan olan Kanuni'nin sevgili refikası Hürrem Sultan'ın bu yaklaşmada büyük tesiri olmuştur. Kocasını Yasef Nassi lehine hazırlamakta, malum olan şeytanet ve fettanlığı kafi gelmiştir. Yasef Nassi, bir gün İtalya'daki ırkdaşlarını kurtarmak için Kanuni'nin huzuruna çıktığı zaman, hakan hiçbir kimseye göstermediği şekilde ona iltifatta bulunmuş ve ona **"Fenk bevi"** unvanını vermiştir. Bu unvan "Frenk Beyoğlu", Frenk Beyzade" şekillerinde belgelerde geçmektedir. Yasef Nassi, dünya'ya hükmeden Büyük Hakan"ın, bu iltifatından cesaret alarak ayaklarına kapanmış, İtalya'daki Papa IV. Paul'ün yaşamalarını imkânsız hale getirdiği Maranlaşmış yani Yahudilikten zor ve korku ile Hıristiyan olmuş Yahudilerin ölümden kurtarılmaları hususunda Papa nezdinde teşebbüste bulunmasını istirham etmiştir. Büyük Sultan, Yahudiler için Papaya bir Name-i Hümayun göndererek, aralarında Osmanlı tebası Maran'lar başta olmak üzere bu adamlar bırakılmazsa Osmanlı Ülkesindeki Katolikler

hakkında mukabil tedbirlere girişileceğini bildirmiştir. Papa, Kanuni'nin şiddetli ihtarına karşı Osmanlı Maran'larını serbest bırakmış, diğerleri hakkında da bazı haklar tanımıştır. Beşyüz kadar olan Maran'lar İstanbul'a gelmişlerdir. Torunları şimdi aramızda yaşamaktadırlar.

Yasef Nassi, çizdiği kazanç ve entrika plânını büyük bir sabır ve maharetle tatbik sahasına koymaya başlamıştır. Hadiseler, bu görüşümüzü isbat edecektir. Bütün emeli oğlu Şehzade Selim'i babasından sonra tahta çıkartmak olan muhteris Hürrem Sultan, bilindiği gibi cinayetler işlemiştir. Artık Yasef Nassi, Hürrem Sultan'ın güvenilir adamı olmuş ve günün birinde, Şehzade Selim'in valilik yaptığı Kütahya'ya gönderilmiştir. Kanuni, Kütahya'daki oğlu Selim'e sikket olarak ellibin, cevher olarak da otuz bin düka altını göndermek isteyince bu işi Yasef Nassi'ye vermiştir. Böyle gizli-kapaklı gönderilen para, Türk memuru eliyle giderse herkes duyardı. Bir de Yasef Nassi banker değil mi, paranın üstü belki çıkışmamıştır. Nassi, bedelini vererek cevheri satın almış ve Şahzadeye götürmüş olabilir. Bunlar hep kuvvetli ihtimallerdir.

Bu vesile ile, Yasef Nassi Şahzade Selim'e yaklaşmış olmaktadır. Kurnaz Yahudi sarraf, kendisini ona da sevdirmiş, gitgide (Müşavir-i Has), olmuş. (Müteferrika) unvanını almıştır. Müteferrika, kapı (daire) halkından olmayıp, Padişah ve Şehzadelerin doğrudan doğruya (adamı) olanlara verilen unvandır. Artık Yasef Nassi, Padişahın ve Şehzadenin saraylarına istediği gibi girip çıkan, sözü dinlenen bir adam haline gelmiştir. Kendi adamlarını köprübaşlarına yerleştirmeye başlamış bu cümleden olarak kardeşi Samuel'i Şahzade Selim'in kethüdalığına tayin etmiştir. Nassi'nin saraya bu derece girginliği, Fransa ve

Venedik elçilerinin hiç hoşlarına gitmiyordu. Çünkü günün birinde, Yasef Nassi isterse Fransız ve Venedik politikalarını bozabilirdi.

Nassi bir yandan bir sürü entrika ile uğraşırken bir yandan da halasıyla ortaklaşa kurdukları Saint Pier hanındaki bankası vasıtasıyla sarraflık dalaverelerine devam ediyordu. Hele hayatlarını kurtararak İtalyadan gelmelerini temin ettiği Yahudilerden sarraflık işlerinde çok istifade ediyordu. Nassi'nin bankası Avrupa'nın bazı yerlerinde ve bilhassa Hollanda'da şubeler açmış, Fransa Kıralı II. Henri'ye 150 bin düka altını borç vermiş, Kral borcunu ödeyemeden ölmüştür. Ne yerine geçen II. Fransuva, ne de sonradan Kral olan IX Şarl, Nassi'nin müracaatına rağmen borcu ödememişlerdir. Bunun üzerine, Nassi, Kanuni Sultan Süleyman'a keyfiyeti arz ve istirhamda bulunmuş, Koca Hakan, Yahudi sarrafının hatırı için Fransa Kralına şu Name-i Hümayunu göndermiştir:[170]

"Françe padişahına Name-i Şerif ki oğlum Selim'in müteferrikaları zümresinden Frenk Beyoğlu Millet-i Mesihiye (halbuki millet-i Museviye denilmek lazımdı. VII. Belgede de böyle yazıldıktan sonra tashih edilmiş olduğu görülecektir) ileri gelenlerinden Yasef Nassi'ye olan yüz elli bin düka altını borç için bundan evvel iki defa Name-i Hümayunumuz gönderilmişti. Bazı maniler sebebiyle şimdiye kadar gönderilmediği anlaşılan paranın bu Name-i Humayunumuz alınınca geciktirilmeyerek gönderilmesi doğruluk ve sadakatinizin eseri olmakla beraber bize karşı olan dostluğunuzun da ifadesi olacaktır. Name-i Hümayunumuzla tarafınıza varan Yasef Nassi'nin adamı-

170. Şşb. Arş. 6. Mü. 439, s. 492, H. Sene 972 "1564".

na itimat olunup atanızı borcundan kurtarmak babında çeşitli ve iyilikle anılacak hizmet ve gayretlerinizi esirgemeyesiniz."

Kanuni Sultan Süleyman 1566 da vefat etmiş yerine oğlu II. Selim geçmiştir. Kanuni'nin Polonyalı bir Yahudi kızı olan zevcesi Roksalanı Kanuni'nin ilk zevcesinden olan şehzade velihat Mustafa'yı babasına suikast yapacak diye cellatlara boğdurtarak, kendi oğlu Sarı Selim" (İkinci Selim"in) tahta geçmesini sağlamıştır. Artık Yasef Nassi için meydan daha serbest olmuş, "Nedim-i Has" sıfatıyla yapmadığı, yaptırmadığı iş çevirmediği entrika, kazanmadığı para kalmamıştır.

Kral IX. Şarl, Name-i Hümayuna verdiği cevapta senedin yırtılmasını, borcun bozulmasını rica etmiştir. Bunun üzerine Yasef Nassi, şair Salamon Öske'yi parayı tahsil için Fransa'ya göndermiştir. Onun, paranın bir yıl sonra % 4 faizi ile ödeneceğini bildirmesine rağmen, Nassi İskenderiye limanında bulunan Fransız gemileriyle yüklerine el koymak için II. Selim'den istihsal ettiği emr-i şerif'i İskenderiye beyine göndermiştir. İskenderiye limanındaki dokuz Fransız ticaret gemisindeki eşya ve onların borca kafi gelmediği için de üç gemiyi sattırarak parasını almak istemiştir. Bu olay münasebetiyle Fransız elçisi Marki Giyyom dö Verne'nin 18 Ekim 1568 tarihli raporu, Yesef Nassi'nin saray nezdindeki nüfuzunun derecesini, bir yabancı gözü ile göstermesi bakımından düşündürücüdür:

"Yasef Nassi"nin alacağının ne sebeple olursa olsun ödenmemesinin doğuracağı akıbet Osmanlı sarayındaki nüfuzunu bilenler için meçhul değildi. Kendisi, Osmanlı tahtının yegane varisi haline gelmiş olan Şehzade Se-

lim'in mahrem işlerine de en yakın adamı olarak, istikbalde de mevkiini muhafaza edecektir. Bu sebeple ne gibi hadiselerin sevki ile olursa olsun, ihtilafa düşmek asla doğru olmaz. Biz, Frenkbeyoğlu ile teyid-i muhabbet için bilcümle esbaba tevessül kararındayız."

II. Selim, Yasef Nassi'ye Taberiye Gölü civarında geniş topraklar ihsan eylemiş, onun isteği üzerine 1537 de Barbaros Hayrettin Paşa'nın Venediklilerden zaptettiği Kiklat Adaları'ndan Crispo Hanedanını kovarak bu adaların dükalığını keza Yasef Nassi'ye vermiştir.

Osmanlı devlet arşivlerinde bulunan Kanuni Sultan Süleyman Han'a ait olan bir berat-ı hümayun, Crispo Hanedanı'nın devlete olan sadakatini övmektedir.

Adaları ellerinden alındığı için oradan ayrılarak Galata'daki Sakızlı Cenevizlilerin yanına gelen İtalyanları haraca bağlayan da yine Yasef Nassi olmuştur.

Osmanlılar ile Lehliler arasındaki kârlı balmumu ticaretinin idaresini eline geçiren, daha sonra da şarap ticaretini tekeline alan Nassi, Boğazlardan kendisinden başkalarının şaraplarının geçmesini engellemiş, Padişah Boğdan'a yapacağı şarap ticaretinde Nassi ve adamları ile bindikleri atlara zarar gelmemesi için yol boyundaki bütün sancak beyleri ile kadılara bir hükm-ü şerif göndermiştir.

Batı kaynakları, Kıbrıs'ı bir Yahudi yurdu yapmak gayesiyle II. Selim'e şaraplarının güzelliğini anlatarak, orayı fethe ikna edenin Yasef Nassi olduğunu yazarlar. Nitekim, Sultan"dan söz alan Nassi Kuruçeşme"deki evinin kapısına "Kıbrıs Kralı Yasef Nassi" yazan bir tabelayı bile asmış.

Kıbrıs'a fethinden sonra orada krallık değil, beylerbeyilik tesis edilmiş ve II. Selim, daha üç yıl yaşadığı için, Yasef Nassi emeline nail olamamıştır.

İspanya'daki "Engizisyon"dan kaçarak, Türkiye'ye beş parasız gelen Yasef Nassi'nin ölümünden sonra, muazzam servetini tespit için Nakşe'ye gönderilen Dergah-ı Mualla çavuşunun elinin boş olarak dönmesi de gösteriyor ki, vaktiyle bir Yahudi yurdu kurmak için çalışan Yasef Nassi hayatını ve kazancını "Siyonizm"e vakfetmiştir.

Fransız elçisine göre, Yasef Nassi'nin serveti, "Devletin Hassa Hazinesi'nin altın mevcudu ile rekabet edebilecek derecede" idi.

Halen Türkiye'de "Nassi" ailesinin pek çok ferdi yaşamaktadır.

Osmanlı devlet arşivlerindeki belgeler, Yahudi sarrafların devlet hazinesine karşı olan borçlarını ödememek için çeşitli bahaneler icat ettiklerini, bundan da geç ödense bile çeşitli menfaatler sağladıklarını göstermiştir.

Bu sarraflar, birçok hilelere de tevessül etmişlerdir. Nitekim, bakır paralara yaldız sürmek suretiyle taklit gümüş haline getirdiklerinden, ellerinde bakır para bulunanların bunları denize atmaları, gümüş paraları da darphaneye götürerek kontrol ettirmeleri için, özel ferman-ı hümayun çıkarılmıştır.

Yahudiler, bu sahtekârlık oyunlarını Anadolu'ya kadar yaymışlardır. Bunlardan başka Yahudiler, kalp para basıyorlar, İstanbul ve eyaletlerde ki sikke rayicinin değişmesine sebep oluyorlardı. Artık ticaret, sanayii, gümrük ve iltizam işleri hep Yahudilerin eline geçmişti.

1579'dan sonra çıkan bütün isyanlar, birinci derecede akçenin değerinin bozulması yüzünden çıkmıştı.

III. Mehmet'in annesi "Venedikli Baffo" Safiye Sultan, Esther Kira adlı bir kadın sarrafa İstanbul gümrüğünü, elindeki sahte gümüş paraları devlet hazinesine teslimi karşılığında vermişti. Bu paraların sipahilere dağıtılması onların isyanı ile sonuçlandı. Sipahiler, Yahudi kadının kendilerine teslimini istediler ve getirildiği sırada üzerine saldırarak parçaladılar. Ertesi günü de iki oğlu At meydanında idam edilerek cesetleri yakıldı. Kira'nın sonradan "Aksak Mustafa" diye anılan küçük oğlu ise Müslüman olarak canını kurtardı.

Sultan Mustafa'nın tahttan indirilmesi ve yerine 4. Murat'ın tahta çıkarılmasına karar verildiği zaman Yeniçeriler, hazinenin bomboş olması dolayısıyla, cülûs bahşişi istemeyeceklerine dair söz vermiş ve yemin etmişlerdi. Sonradan bundan vazgeçtiler. Bunun üzerine bir takım sarraflardan borç para alındı. Harem Dairesindeki altın ve gümüş eşya da para yapılmak üzere darphaneye gönderildi. Bir müddet sonra da Yeniçerilerin üç aylık mevacibi için, bu defa Sadr'ı-azam Kemenkeş-Ali Paşa'nın muvafakatiyle mutfak takımları ile, Has ahır'daki değerli gümüş at başlıkları, özengiler, gümüş eğer takımları, benzeri eşya Darphaneye sevkedilerek para yapıldı.

Küçük yaşta tahta çıkan 4. Mehmet zamanında (Kösem Sultan zamanı) yine Hükümet erkanı ile Yeniçerilere verilecek bir para için meşhur Cinci-Hüseyin Hocaya yardım için müracaat edildiğinde, parası olmadığını söylemesi üzerine evinde yapılan aramada ayarlı altın ve gümüş para bulunmuş, sonradan Yahudi sarraflar tarafından halktan toplatılarak eritilmiştir.

4. Mehmet zamanında cereyan eden bir olay, Naima tarihinde "çarşı halkının ayaklanması," Evliya Çelebi Seyahatnamesinde ***"san'at ehlinin genel ayaklanması"*** yahut ***"Pazar fitnesi"*** olarak geçer. Bu olay da Yahudi sarraflarının yeniçerilere verilecek paraları bozuk ayarlı paralarla değiştirmelerinden meydana gelmiştir.

Yahudi sarrafların Osmanlı devrindeki sömürü ve hileleri anlatılmakla bitmeyecek kadar çok olup, bunlar belgelerle tespit edilmiştir.

OSMANLI İMPARATORLUĞUNU YIKAN SEBEPLERDEN BİRİ

17 Mayıs 1717 tarihinde Lady Montaqu isimli kadın Edirne'den yazdığı mektupta şunları anlatıyordu:[171]

"Zengin tüccarların çoğunun Yahudi oluşu dikkatimi çekti. Bunların nüfuzu çok kuvvetli, imtiyazları Türklerinkinden çok fazla. Kendi kanunlarıyla idare edilen bir cumhuriyet gibidir. Türkler atıl tabiatlı ve sanayiye heveslı değildir. Buna karşılık Yahudiler birlik meydana getirdiklerinden devletin bütün ticaretini ellerine almışlar. Her paşanın işlerini eline bıraktığı, sırlarını emanet ettiği bir Yahudi kâhyası var, kendileri hiçbir işe karışmıyorlar. Bu Yahudiler paşanın bulunduğu kazada çarşıyı tanzim eder, her zaman hediyeler alır, giren ve çıkan malları muayene ederler. Padişahın[172] *doktoru, haznedarı, tercümanı hep Yahudi'dir. Menfaatine son derece düşkün olan böyle bir milletin bu durumdan ne derece istifade edeceğini anlar-*

171. (Türkiye Mektupları, Lady Montaqu, 1001 Temel Eser, sayfa 84)

172. Padişah Edirne'ye dinlenmeye gelince onun doktoru, hazinedarı ve tercümanı Yahudi imiş.

sınız. Bunlar kendilerine her zaman ihtiyaç duyulmasını sağlamışlar ve bu sayede saray da onları korumuştur. İngiliz, İtalyan ve Fransız tacirleri bunların bütün hilelerini bildikleri halde, işlerini ister istemez onlara yaptırıyorlar. Velhasıl ticaretle ilgili olan ne varsa onların elinden geçiyor. İçlerinde itibarı en az olanlar bile, kendilerine muhtaç olunmaktan uzak kalınamayacak derecede önemli kişiler. Bütün millet, zenginlerine olduğu kadar da bunlara alâka gösteriyor. Hepsi zengin oldukları halde bu durumu gizlemeye dikkat ediyorlar."

İLHANLI DEVLETİNİ DE YIKAN YAHUDİLERDİ

Ünlü İlhanlı hükümdarı Olcaytu Han zamanında; devleti soyan Yahudi dönmesi hırsızlar, onun değerli veziri Saadettin'in çevresini sarıp, kendisini oyuncak hale getirmişler, hanın oğluna göndermek zorunda kaldığı parayı hazineden çıkaramayınca, vezirin haksız yere idamına sebep olmuşlardır.

Devrin tarihçileri, yaşlı vezirin, Yahudi dönmesi olan oynak karısını elinde oyuncak olduğunu yazarlar.[173]

Bir İranlı tarihçi, İlhanlılar'ın yıkılış sebeplerini, şu sözlerle anlatır.[174]

"İlhanlılar Tarihi, baştan başa Yahudi dönmelerinin komplo ve kötülükleri ile doludur. Olcaytu Han ve Ebu Saidd Bahadır Han dönemlerindeki zulüm de bu dönemlerin etkileri ile olmuştur."

173. M. Şemseddin Günaltay, İslam'da Tarih ve Müverrihler, T.B.M.M. umur-u Şer'iye ve Evkaf Vekaleti yay. 1339 388 vd.

174. Ebu'l kasım Kâşâni (Farsça).

Siyonist Sömürünün Veciz Örneği

Masonların aralarında sık sık tertip ettikleri toplantılara **"azap"** denilir.[175]

İsmail Hüsrev Tökin, bu adetin arkasındaki gizli anlamı anlatırken eski Yunan tragedya yazarı Euripides'in Dionisos misterlerindeki ayinleri anlatan "Bakkhantlar" trayedyasını örnek vererek Bakkhantların söyledikleri şarkının "yaban tekelerinin kanlarını içmekten, onları çiğ çiğ yemekten ve "Şarap ile sarhoş olunduktan sonra İnsanın tanrılaştığından bahsederler.

Bu, Siyonist sömürünün veciz şekildeki ifadesinden başka bir şey değildir.

Fatih II. Sultan Mehmet Han'ı Öldüren Yahudilerdir

Asrının en büyük adamı, Osmanlı hükümdarlarının en ünlüsü, çağ açan, çağ kapayan, ikisi imparatorluk olmak üzere, büyüklü küçüklü on yedi devlet ve 200'den fazla şehir fetheden yüce Sultan Fatih II. Sultan Mehmet Han, 1481 yılının 3 Mayıs günü Gebze civarındaki Sultançayırı mevkiindeki otağında 49 yaşında vefat ettiği zaman, Avrupa Hıristiyan aleminin bütün kiliselerinde çan çalıp, şükür duaları yapıldı.[176]

Birçok Osmanlı kaynakları Sultan Fatih'in ölümü hakkında bir açıklama yapmazken, bir kısmı babasından tevarüs eden **"Nikris"** yahut! **Goutte** -veya **Damla"** hastalığından söz ederler.

175. İsmail Hüsrev Tökin, Masonik Ağaların Anlamı. Mimar Sinan Dergisi, yıl 1977. Sayı 23.

176. Cemal Anadol, Tarihe Hükmeden Millet Türkler. Cilt 2.

Aşıkpaşazâde Tarihi, Fatih'in ayağındaki ıstırabı için, kan alındığını ve kendisine **"Şarab-ı farig"** verildikten sonra vefat ettiğini yazar.[177]

Aşıkpaşazâde bu münasebetle yazdığı şiirlerinde; bu şerbetin[178] Fatih'in ciğerini doğradığını yazar.

O devirde Fatih'in doktorları, Yahudi veya Yahudi dönmesi hekimlerdi. Bunların Fatih'in ölümünden sonra ***"dirlik"***lerinin ellerinden alınmış olması ve padişahın ölümünü öğrenen askerlerin Yahudi mahallelerini yağma etmeleri,[179] yüce hakanın Yahudilerin alçak bir suikastine kurban gittiğini göstermektedir.

Yahudi kurnaz olduğu kadar Sihirbazdır.

Bir kısım araştırıcılar bu propagandayı, gaybı idrak ve gizli işler konusunda ibrani ve talimlerindeki Kabala'nın gizli ilimlerine dayandıracak kadar ileriye gittiler ve 16'ncı Asrın yarısında, İtalya'da **"Yeni Kabalistik Ekolonü"** tesis eden Yahudi bilgini İshak Lurya, sihirli rakamlara ve harflere, tılsımlara, gayb alemine ulaşmaya dair pratik metoda dayalı ilimlerini tespit etmiştir.

Aynı konuda Fransız yazarı Voltaire şöyle der: "Sihirle ilgili işlerin yerine getirilmesinde Yahudilere baş vurmak adetti. Bu eski vehim, Kabala'nın sırlarına bağlanır ki, onlara sadece Yahudilerin sahip olabileceği tahmin edilirdi." Esasında şeytanlara yönelme fikri, tamamen Yahudilere mahsus bir fikirdi. Bu, Yahudi inancı ve an'anelerinin bir sonucuydu. Çünkü Talmut'ta bu konuda şöyle

177. İsmail Hamdi Danişmend, Osmanlı Tarihi Kronolojisi, cilt 1, s. 50.

178. Aşık Paşazâde Derviş Ahmet, Aşıkpaşa Tarihi.

179. Solakzâde Tarihi.

deniyordu: "Eğer göz bütün kainatta oturan şeytanları görebilseydi, hayat bir çeşit yaşanması hayal olan bir şey olacaktı. Çünkü şeytanlar bizden kat kat fazla... Onlar her zaman bizi kuşatıyorlar. O şeytanlardan solda bin şeytan, sağda ise onbin şeytan bizi bekliyor."

Talmut, insanın, bu şeytanları ve diğer vehim çeşitlerini görebilmesi için bu yollardan başka yollar gösteriyor.[180]

"Sihir: İstenilen şeyi ruhlara yaptırmak için çoğu zaman tevessül edilen bir iştir."[181]

İbn Haldun, sihri üç kısma ayırır:

1. **Felsefecilerce sihir:** Alet ve yardımcı olmaksızın sadece gayretle tesiri yerine getirmek.
2. **Tılsımlar:** Bazı özel sayılar veya unsurlar veyahut da yıldızların işe karıştırılmasıyla yapılan tesirlerdir.
3. **Şa'beze ve Şa'veze (göz boyacılık):** Bunda sihirbaz, nefsindeki tesir edici kuvvetle duyu organlarına tesir etmek veya onları etkisi altında bulundurmak suretiyle tesir meydana getirir. Böylece gören şahıs, eşyayı olduğundan değişik bir halde görür.[182]

Ekseri sihirbazların Yahudilerden olduğu ve sihir ilimlerini Babil'e dayandırdıkları bilinir. Yahudiler hakkındaki Kur'an-ı Kerim'in hükmü şöyledir: "Şeytanların, Süleyman'ın mülkü saltanat ve varlığı aleyhine uydurup, takip ettikleri şeylere (yalanlara) uydular. Halbuki Süley-

180. Tarihu'l-cem'iyyatı's-sırriyye, el-üstâz, Abdullah Annan.

181. Ency, Religi, 8. S. 301.

182. Mukaddimetü-l İbn Haldun, 3. Cilt, s. 126.

man asla kâfir olmadı. Fakat o şeytanlar kâfirdiler ki insanlara sihri (büyüklüğü) ve Babil'deki iki meleğe, Harut ve Marut'a indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki onlar (o iki melek): "Biz ancak fitneyiz, (imtihan için gönderilmişizdir. Sakın (sihir, büyü yapıp da) kafir olmayın" demedikçe hiçbir kimseye (sihir) öğretmezlerdi. İşte onlardan (o iki melekten) koca ile karısının arasını ayıracak şeyler öğrendiler. Halbuki (sihirbazlar) Allah'ın izni olmadıkça onunla hiçbir kimseye zarar verici değillerdir. Onlar ise kendilerini zarara sokacak, onlara fayda vermeyecek şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun, onlar muhakkak biliyorlardı ki onu satın alan (ona revac veren) kimsenin ahiretten hiçbir nasibi yoktur. Onlar kendilerini cidden kötü şey karşılığında sattıklarını bilmiş olsalardı..."[183]

HAMURSUZDA MÜSLÜMAN KANI

Türkiye'de yaşayan Yahudiler, bir zamanlar "Mukaddes Kitap"larından aldıkları emir ve telkinlerle ***"hamursuz"***larını Müslüman Türk çocuklarının kanını katarak içerlerdi. İstanbul Kadılığına ait aşağıdaki belge bu olaylardan birini anlatmaktadır.[184]

"Ahmed adındaki vatandaşın namusumu gasp ve ahzedüp halen mahbus olan Yahudilerdir.

Menahim Yahudi, Sabatay Yahudi. Avram Yahudi zikir olunan bu üç kişi hainleri Yahudihane önünde salb olunmak üzere...

183. El-Bakara suresi, 102. Ayet.

184. İstanbul Kadılığının 11 Şevval 1128 tarihli ilâmı.

Yahudi muhiti çevresinde olan Yahudilerin olaylarına karışan belli başlılar:

Haham Avram Yahudi, Haham İlya Yahudi, Ketühda Aron Yahudi, Ketühda Yako Yahudi...

Zikr olunan dört kişi ehli ayâlileriyle Sakız'a gönderilmeleri ve cezre bent olmak üzere.

Yahudi muhiti içerisinde olup ahz olunanlardır: İzak Yahudi. Yasef Yahudi. Bakkal Avram Yahudi. Hayım Yahudi. Ferraş Danyal Yahudi. Ferraş Sarya Yahudi, Ferraş Biso Yahudi...

Adı geçen yedi kişi ehil ve ayâlleriyle İznik'te sürgünleri ve aileleriyle iznik'te yollanmaları şart olunmak üzere..."

Ve Yahudi, insanlığa karşı şu saldırgan yapıya sahiptir:

"Ve sen (İsrail) kurban vererek şükran borcunu eda edesin." Bu kurban sayesinde onlar (Yahudi olmayanlar) ölüm meleğinin yardımıyla hastalıktan ölmekten kurtarılmaktadır. Ama onlar ki, kırlardaki hayvanlar gibi yaşamaktadır, onlar ki, (Yahudi kanununa aykırı olarak) önce dua etmeden yemek yemektedir, onlar kırlardaki hayvanlar gibi öleceklerdir. Yahudi ölüm meleği onları, günahlarının derecesine göre, yalnız hastalıklar bulaştırarak değil, fakat diş diş yapan bıçaklarıyla da kesecektir."[185]

185. Musa II - 20-24.

DÜNYA YAHUDİLERİ

İngiltere'ye Yahudilerin gelmeleri 1291'den beri yasaktı, ama Kraliçe Elizabeth'in özel doktorlarından biri Yahudi idi (1600-1650 yıllarında Kromvel bile Yahudisiz yapamayacağına inanıyordu.[186] Buna rağmen) Yahudilerin hakkında konulan tahditler büsbütün ortadan kaldırılmış değildi. Ancak 1688'de "büyük ihtilal patlak verince iş değişti. Oranya hanedanından III. Wilhelm, İngiltere tahtına konmuştu. Onun arkasında birçok Yahudi Amsterdam'dan İngiltere'ye geçti ve çok geliştirdikleri Borsacılık tekniğini oraya taşıdılar. Sombart şöyle yazar: "Borsa, tam teçhizli bir Minevra gibi ortaya çıkmıştı. İlk İngiliz istikrazının baş müzakerecileri Yahudi idi. Bunlar III. Wilhelm'in adamlarıydı." Bu kralın müşavirleri arasında Medina adında zengin bir Yahudi en büyük nüfuza sahipti.

Fransa ile İngiltere arasındaki uzun savaşlar o zaman başlıyordu (1688-1813). Bu savaşların en tanınmış komutanları önceleri Lord Marlborugh ile Prens Bülcher idi. Lord Marlborough hakkında Sombart şunları yazar: "Zengin Medina Lord Marlborough'un bankeriydi. Ona yılda 6000 lira (120 bin altın mark) maaş bağlamıştı. Bunun karşılığında savaşa ait haberleri herkesten önce öğrenirdi. İngiliz silâhlarının başarıları ve zafer haberleri onun zenginliklerine yenilerini katıyordu. Borsacılık sanatının bütün kurnazlıkları, fiyatların düşüş ve yükselişi, uydurma cephe haberleri, sözde düşman kuryelerinin gelişi, gizli borsa oyunları ve Mammon'un bütün gizli dolapları, Londra borsasının ilk babalarının malumuydu. Kraliçe Anna'nın zamanında (1702-1714) borsada önemli rol oy-

186. Tarih Boyunca Yahudi Meselesi, Theodor Fritsch.

nayan bir sürü Yahudi zenginleri vardı. Yahudi Manaşeh Lopez, Kraliçe öldü diye yayılan uydurma bir haberin yarattığı panikten yararlanarak bütün hükümet fonlarını düşük fiyata satın almıştı.

17. ve 18. Yüzyıllarda borsa dolandırıcılığı, salgın bir ruh hastalığı gibi, önce Hollanda ve İngiltere, sonunda Fransa'nın üzerine çökmüştü. Hollanda'daki lale dalavereleri, İngiltere'de güney denizi entrikaları, Fransa'da Lav sistemi, hepsi o devirlerin acı hatıralarıdır. "Esham alım satımı bütün milleti hiçbir engel tanımayan bir açgözlülüğün tam sersemliğine ve Bakosvari bir şehvaniliğe itmişti."

Dünyanın bütün büyük memleketlerinde, büyük mevkileri ele geçiren Siyonistler ve onun yardımcıları, dünya siyasetini elinde tutan kuruluşların da ön kademelerini ele geçirmek suretiyle, kendilerine dünya hakimiyeti sağlamışlardır.[187] Hiç şüphesiz ki, Amerika'da bunlardan birisidir. İşte Birleşmiş Milletlerden birkaç misal:

(FAO) Gıda ve zirai maddeler kısmında 10 görevli, kısım şefi, müşavir, müdür, eksperler. Yahudi'dir. (UNESCO): Eğitim ve kültür kısmında 9 görevli Başkan, şef, kısım şefleri Yahudi'dir. (UNA): Haber almada 4 görevli ve diğer 7 ayrı kısımda da bütün görevliler, 32 eleman Yahudi'dir.[188]

Bir avuç sayılabilecek insanın milyarlarca kişiden müteşekkil insan cemiyetlerini hakimiyetleri altına almasının sırrına karşı çıkan devlet adamlarının hepsi, mücadelelerinin sonunda mutlak mağlup olmuşlardır.

187. Sidney Warbourg, Nasyonal Sosyalizmin Mali Kaynakları.

188. Birleşmiş Milletler Teşkilâtı Bültenleri.

İslâm dünyasının Yahudilere karşı göstermiş olduğu tepki, bu ülkelerin kendilerine dönüş özleminden başka bir şey değildir.

Bakir bütün iş sahaları, Yahudiler tarafından böyle işgal edildi.

Gün geldi; David Eisenhower ve Salamon Truman gibi Yahudiler, Amerika'da Başkan seçilmekle kalmayıp, Amerika'nın olmaktan çok dünyanın kaderine de tesir ettiler.

Buna hiç durmadan Yahudi akını da eklenince her kapıyı açan para, Amerika'nın iç ve dış politikasını da baskısı altına almaya muvaffak oldu. Hem de, İsrail aleyhinde bir karar söz konusu olduğunda, Amerikan idarecilerine "Yahudi uşakları" dedirtmek pahasına bile olsa...

Yahudi; Amerika Birleşik Devletlerinde yalnız kapitalizmi temsil etmiyor. İşçiler dahi, Yahudiler tarafından idare ediliyorlar. Tabii ki, Yahudi'nin gönlünce.

"Dünya Hakimiyeti" için bütün Yahudilere ve Amerika Yahudilerine, "gayet mahrem" kaydıyla şu talimat verilmişti:

1. Radyo, televizyon, gazeteler, sinema, mecmualar ve kitaplar üzerindeki büyük kontrolünüzü genişletiniz.
2. Hukuk, tıp, kimya ve buna benzer bütün tahsillerden, Yahudi olmayanları uzaklaştırınız ve Yahudileri bilhassa bu şubelerde tahsil ve okumaya teşvik ediniz.
3. Yahudi olmayanların okullarını birer ihtilal merkezi haline getiriniz.
4. Yahudi olmayan peygamberleri gülünç şekle sokup, onları rezil kepaze edecek mevzular icat ve aynı zaman-

da Yahudi olmayanların arasında tefrik ve nifak çıkarınız. Din müesseselerini zayıflatınız, fakat bizlere karşı da kendilerine kardeşlik (!) hisleri telkin ediniz.

5. Bizden olmayanların kadın ve çocuklarının ahlâklarını bozunuz.[189]

6. Kanunları ve anayasaları yanlış şekillerde tefsir ederek, mahkemelerini dahi etkileyip, her yere şüphe ile bakılmasını sağlayınız.

7. Sosyal sınıflar arasında nifak ve mücadele tohumları ekiniz. Renkli ırkları, diğer ırklara düşman kılınız.

8. Çeşitli aşılar ve suya katılan türlü yabancı maddelerle bizden olmayanları tımarhanelere atarak ve medeni hakları engelleyerek, onları yok ediniz, tüketiniz.

9. Basiretsiz Devlet adamlarını eliniz altında tutmaya çalışınız.

10. Ülkelere girmek imkânlarını ve kanunlarını kolaylaştırınız.

11. Her vasıtaya müracaat ederek para üzerindeki hakimiyetinizi takviye ediniz.

13. Cumhuriyeti ortadan kaldırarak, onun yerine demokrasiyi ikame ediniz. (Yahudilerin idare ettiği sosyalizme giden yol).

14. Türlü hak ve imkânları kullanarak işçileri elde tutunuz. Mitingler tertip ediniz. Grevler yaptırınız. Ve bu konuda hiçbir fedakârlıktan çekinmeyiniz.

Hahamlar Merkez Komitesinin bu konudaki açıklamasına göre de, bulunan bu usuller sayesinde, Yahudile-

189. Gnl. Cevat Rıfat Atilhan. Siyon Liderlerinin Protokolları.

rin bulundukları ülkeler yok olacak, ahlâksızlığa, iflasa, sivil harbe sürüklenerek, düşmanlarının sayısı azalacaktır.

Sonra açıklama şöyle devam ediyor:

"Unutmayın ki, Bolşevik ihtilali, bizi Rusya'nın efendisi yaptı. Son harp ise bizi Asya ve Avrupa'nın efendisi yaptı. Bundan yalnız İspanya hariç kaldı. Birleşmiş Milletler Teşkilâtı, İsrail Devletini meydana getirdi. Biz bahsedilen bu hazineyi dünyanın merkezi haline getireceğiz.

Eğer Yahudi olmayanlar tarafından yukarıdaki talimat ve program hakkında sorguya çekilirseniz, yukarıdaki bilgileri telin ediniz, bilmemezlikten gelerek ve elinizden gelen her çareye başvurarak bunun doğru olmadığına onları inandırmaya çalışın. Bu mevzuda yemin edebilirsiniz. Talmut size böyle emrediyor.

İşte bu program ve talimatın Yahudi olmayanların eline geçmesinin bizim için nasıl bir facia olacağını ayrıca ilaveye gerek yoktur."

KOMÜNİZM BİR YAHUDİ OYUNUDUR

Masonluk gibi komünizm de bir Yahudi oyunudur.

Yahudilerin ve Siyonizm'in Bolşevik Rus ihtilali ile ilgileri bulunduğu, Amerikan Genel Kurmayı İkinci Bürosu'nun 1919 yılı başında hazırladığı ve Amerika'daki Fransız yüksek komiserlerine verdiği muhtırada açıkça anlaşılmıştır.[190]

190. Cemal Anadol, Kızıl Emperyalizm, S. 19.

Bu muhtıranın ilk kısmında, Yahudi Siyonist Teşkilâtının gizli protokolunun onuncu maddesi aynen şöyle iktibas (alıntı) edilmiştir.

"Tanrı size, siz seçkin kullarına dünyaya yayılma kudreti bahşetti. Bu kudret başkalarına zaaf gibi göründüğü halde, aslında bizim kuvvetimiz olmuştur. Ve bizi, şimdi dünya hakimiyetinin eşiğine getirmiştir. Bu esaslar, üzerine dünya hakimiyetinin kurulmasına az kalmıştır."

1897 tarihli gizli Yahudi protokolundan sonra muhtıra şöyle devam ediyor:

1. 1916 Şubatında Rusya'da bir ihtilalin hazırlanmakta olduğu ilk defa öğrenildi. Aşağıdaki isimleri yazılı şahıs ve müesseselerin bu ihtilali hareketinin içinde oldukları anlaşıldı:

Jacop Schiff - Yahudi

Kuhn, Leob ve Şirketi - Yahudi Şirketi.

Müdüriyet: Jacop - Yahudi.

Felix Varburg - Yahudi.

Otto Kahn - Yahudi.

Serome H. Hanauer - Yahudi.

Gugenheim - Yahudi.

Max Breitung - Yahudi.

Bu açıklamadan bir yıl sonra Rus ihtilali gerçekleşmiştir. Ve Jacop Schiff, 1917 de yaptığı bir açıklamada, Rus ihtilalinin kendi mali desteğinde gerçekleştiğini belirtmiştir.

Rus ihtilalinde, yalnız Jacop Schiff değil, New York'ta yayınlanan "Forward" adlı Yahudi gazetesi, Stockholm'deki bankacı Yahudi Max Warburg ile Yahudi Olef Aschberg de para yardımı yapmışlardır.

Amerikan Yahudileri olan Jackopsit ile Sia Yahudi bankası şefi Otto Kaan, Felix Warburg ve Zevan H. Hannoverler, Lenin ihtilalinin başarıya ulaşması için Lenin'e 312 milyon dolar yardımda bulunmuşlardır. Ayrıca Yahudi Bernard Baruh müessesesi ise komünist ihtilaline 465 milyon dolarlık askeri malzeme göndermiştir.

12 Nisan 1919'da Harkof'ta Yahudi Lehçesi ile yayınlanan (Der-Komünist) gazetesinde M. Kohen isimli bir Yahudi şunları yazmaktadır:

"Hiç mübalağa etmeden denilebilir ki, yapılan büyük Rus ihtilali Yahudilerin eseridir. Yahudiler yalnız bu işi idare etmekle kalmamışlar. Sovyet dâvâsını da ele almışlardır."

Sonradan açıklanan gizli vesikalara göre, Alman Genel Kurmayı da Lenin'i İsviçre'de sefil bir hayat yaşadığı evden alarak, onu Rusya'nın altını üstüne getirecek şekilde teçhiz ederek, ihtilale sokmuştur. Lenin ve Yahudi arkadaşları, Almanların ve Yahudi Bankerlerin tahsis ettikleri milyonlarca Mark yardımla "kızıl emperyalizm"i kurmuşlardır.

Komünizmin kurucusu Karl Marks, bir Alman Yahudisi idi. Kendisinin baş yardımcısı Engels de bir Alman Yahudisi idi. Komünizmin siyasi hayata intikalini sağlamak için Rusya'ya geldiği zaman 244 ihtilalci arkadaşının 177 tanesi Yahudi idi. Lenin'in kendisi de, annesi de, daha önce de belirttiğimiz gibi Yahudi bir melezdir. 1917'de kuru-

lan ilk komünist hükümetin 22 üyesinin 17 tanesi Yahudi'dir. Lenin Trotsky, Stalin (Gürcü Yahudisi), Kavmahan Smit, Liline Piçburg Zinovyefa, Kokansky, Valoraski, Radomirslizki, Stayinburg, Leon, Çiçerin, Varasilof - hep Yahudi idi. Ayrıca 554 merkez üyesinin 447'si yine Yahudi idi.

Çok önemli bir organ olan merkez icra komitesinin 61 üyesinin 42 tanesi Yahudi idi. O zamanki Rus nüfusunun yüzde biri nisbetinde olan Yahudi azınlığın ihtilalin hakimi durumunda olduğu böylece daha iyi anlaşılmaktadır.

Bolşevik hükümet makamlarındaki Yahudilerin sayısı hakkında birkaç rakam daha verelim: Halk komiser meclisinin, yani eski Bolşevik hükümetinin 22 üyelerinden 17'si (bu rakamlar en büyük Bolşevik isimlerin Stalin tarafından yokedilmesinden önceki zamana aittir), harp komiserliğinin 43'ünden 33'ü, Dışişleri komiserliğinin 16'sından 13'ü, Maliyede 34'ünün 30'u Adliyenin 16'sından 13'ü, Maliyede 34'ünün 30'u Eğitimde 52'nin 41'i, İş Bakanlığında 7'sinden 7'si, vilayetler komiserliğinde 23'ten 21'i, Basın bürolarında 41'inden 41'i Yahudiydi.

Rusya ihtilalinin ve Rusya'nın bolşevikleştirilmesinin Dünya Yahudiliğinin eseri olduğunu "Beynelmilel Yahudi" adlı kitabında Henry Ford da yazar. Bu kitabın 135. Sayfasında şunlar okunur:

"... Çar'ın düşürüldüğü haberi New York'a ulaştığı vakit büyük bir sevinç yaratmıştı. (New York dünyanın en büyük Yahudi şehridir. Orada yüzbinlerce Yahudi yaşar). Dünyaca tanınmış Yahudi olmayan biri büyük bir nutuk vermiş ve bunda çok yüksek itibar sahibi bir Yahudiyi (adı ve sanıyla New York bankerlerinden Yakop Schiff)

"Rus-Japon harbinde Japonya'daki Rus esirleri arasında propaganda yapmak için toplanan paralarla Çar'ın devrilmesini hazırladığı için uzun uzun meth ve sena etmişti."

"Sosyalizm"in bir "Yahudi hareketi" olduğunu "Yahudi"nin bizzat kendisi söylemektedir:

"Korka korka şöyle fısıldayan Yahudiler hâlâ vardır: Siyasi hayatın sol kanadındaki Yahudiler bize zararlı olmaktadır. Bu iyi bir şey değildir. Bizi güç duruma düşürmektedir." Hayır, bilakis bir Marks'ın, bir Lasalle'nin, bir Singer'in bir Rosa Lüksemburg'un, bir Eisner'in ve hatta bir Haasse'nin bile Yahudi olmaları bizim için bir gurur ve iftihar sebebidir. Çünkü bunlar soyumuzun ölmez ruhunu, herhangi bir din yeniliğinin yapabileceğinden çok daha büyük bir kudretle canlandıran ve hakkıyla temsil eden kimselerdir."

"Yahudiler Musa'dan Herzl'e kadar bütün Yahudi büyüklerin tarihi etkilerini daima hatırlatmakta, onların sosyalistce düşündüklerini ve sosyalizm için çalıştıklarını hiçbir zaman unutmamakta, sosyalizmin aslında Yahudi emellerinin gerçekleşmesine yaradığını, sosyalizm ile ilgili bütün problemlerin kaynağı Yahudilerin kutsal kitaplarında yattığını, en büyük sosyalist liderlerin Yahudi olduğunu ve bunların, son zamanlarda Rosa Lüksemburg, Landauer, Eisner ve Levine'lerin yaptığı gibi, sosyalizm uğrunda canlarını feda etmekten kaçınmadıklarını, her zaman övünerek anmakta ve bundan büyük gurur duymaktadır. Sosyalizm bir Yahudi fikri, Yahudi iyimserliği, eski tekamül düşüncesi, değerlerin, tasarrufun, gelirin sosyal dönüşümü ve insanlığın kardeşleşmesidir. Bunlar peygamberlerin bize verdiklerinin alâsının âlâsı değil midir?"[191]

191. "Neue Jüdische Hefte" dergisi, sayı 19-20 Temmuz 1919, s. 47.

LENİN'DE RÜTBELİ BİR MASON'DU

I. Dünya Savaşı sırasında Rusya'da görev yapan İngiliz gazeteci Viktor Marsden, Lenin'i şöyle-târif etmektedir:[192]

"Alman-Yahudi karışımı Lenin'in bir Yahudi ile evliliğinden olan çocuklar, Almanca ile Yahudice karışımı bir lisan kullanmışlardır."

Lenin'in de saygın ve rütbeli bir Mason olduğunu ilân eden vesika, Fransa'da 1935 yılında mülteci Beyaz Ruslar tarafından yayınlanan "Resimli Rusya" isimli mecmuadan alınmıştır. Fotokopide okunan Rusça yazılarda aynen şunlar söylenmektedir:

"Alman Genel Kurmaylığında önemli mevkii olan Graf De Martel dünya Masonlarınca tanınmış ve ün yapmıştır.

1911'de Lenin Alman ve Avusturya Genel Kurmay Başkanlarının emrinde bir ajan iken, Graf Martel Lenin'i, İngiliz ve Fransız Mason localarının (Adı: Siyah ve Beyaz Magi) yüksek idarecileri olan Loyd Jorj ve Briyan ile tanıştırmış, Mason locasına yazdırmıştır. Lenin Mason locasının emirlerini harfiyen yerine getirmektedir.

1917 kızıl ihtilâlinde, bolşeviklere karşı hücum eden bir çok Çar Generalleri İngiltere ve Fransa'ya çağrıda bulunarak, bolşeviklere karşı birlikte savaşa katılmalarını istemişlerdi Loyd Jorj, Graf De Martel'i Çar generallerine göndererek iç işlerine müdahale edilmeyeceğini bildirmiştir. Lenin, Çar Generallerinin müttefiklere müracaatını duyar duymaz bir kahkaha koyvermiştir..."

192. Cumhuriyet, 29.1.1951.

Mecmua ayrıca dipnot olarak şu bilgiyi vermektedir:

Belyayef adında bir yazar, 1921 yılında yayınladığı "Kızıl Bayraklar Altındaki eserinin 3'ncü cilt ve 64'ncü sayfasında da Lenin'in mason olduğunu ilân etmiştir.

1917 ihtilâli'ni inceleyenler göreceklerdir ki başta Troçki, Rikof, Kamenef olmak üzere Lenin'in birçok ihtilâlci arkadaşları Yahudi idiler.

Aslında bugün iyice anlaşılmıştır ki, Masonlar bütün dünyada manevî duyguları yıkıp maddeye dayanan bir düşünce sistemini yani yerine ve ülkesine göre bazen komünizmi bazen de kapitalizmi hâkim kılmak istemektedirler.

Onun için Mason oyunlarına göz yummak, bugün için gafletlerin en büyüğüdür.

STALİN'DE YAHUDİDİR

St. Petersburg Üniversitesi Felsefe-Psikoloji, Tarih ve Antropoloji Kürsüleri profesörlerinden Dubrovsky, (21 Ağustos) 1955'te Ohio'da verdiği ve Washington Tarih Akademisince de bastırılan konferansında şu belgeleri sergiliyordu:

"-Sovyet Generalleri de kabul ediyorlar ki, Stalin'in ataları Yahudi'dir."[193]

Ve devam ediyor:

Stalin'in doğduğu köye yakın kasabada büyümüş, Çar subaylarından Eugen Vladimir Gredjinsky, Stalin hakkındaki kitabında şöyle der:

193. Los Angeles Jewish B'nci B'rith Messenger, 3.3.1950.

"Stalin'i yani Djugashvli'yi küçüklüğünden beri tanırım. Babası bir eskici, büyük babası ise Yahudi bir tenekeci idi, eskicilik de yapardı."[194]

"... Stalin'in ailesi, eski paçavra ve teneke satışı ile geçinen, Yahudi'den dönme bir aile idi."

"...Hepimiz Djugashvili'nin Yahudi olduğunu bilirdik."[195]

KAPİTALİZM, KOMÜNİZM ve İHTİLALLER

Dünyanın "Kapitalizm" ve "Komünizm" gibi iki kampa bölünmesi "Yahudi"nin oyunudur.

Cenevre'de Yahudi İsaak Rousseau ve Suzanne Bernad'dan doğan Rousseau, liberalist görüşü bir doktrin olarak ilk defa 1712'de ortaya atarken bundan 106 sene sonra, yedi sülalesi Hahamlar olarak tanınan Karl Mark komünizmin tohumlarını attı.

Sombart ise şunları yazar: "Rasyonalizm Yahudiliğin ve kapitalizmin temel taşıdır. Yahudi dini Allah ile insan arasındaki bütün ilişkilerin anlaşma ve iş zihniyetine dayanan hesaplı bir düzenleme şekli, bir davranış veya ihmalin getireceği kâr veya zararın daimi bir tesviye biçimi veya kişinin alacak ve vereceklerini tanzim eden çok karışık bir defter tutma usulüdür."

1789 Fransız ihtilali de Yahudi (Masonların) eseriydi.

Farmasonların resmi organı Akasya Dergisi 1903'te şu itirafta bulunuyor:

194. Eugen Viladimir Gredjinsky, The Life of Stalin, İmam Raguza, s. 14.

195. Soviet Staff Officer, 1951, s. 8.

"1789 Fransız inkılabını başaran farmasonluk, şimdi de sosyalizm inkılabını (yani komünizmi) hazırlamalıdır. Masonlar işçilerle müşterek çalışmalıdır. Masonlar da münevver kuvvet ve yardımcı kabiliyet, işçilerde ise kemiyet ve imha vasıtaları vardır ki, bunların bir araya gelmesi sosyal ihtilali meydana getirir."

"Açıkça söylenebilir ki, masonluk, sosyalizme gitmekte ve sosyal bir inkılabı yürütmektedir."

1789 Fransız ihtilali tam mânâsı ile bir masonik fikir ve hamle denemesidir ki, kısa zamanda gayesine ermiştir. 1889'da Paris'te toplanan Birinci Enternasyonal Mason Kongresinde konuşan hatip Francolin:

"Gün geliyor! On sekizinci asır ve 1789 tarihini bilmeyen milletler, din bağlarını koparacaklardır... Bu istikbalin idealidir. Maksadımız, bütün dünya biraderliği şafağını yaklaştırmaktır..." diye Masonluğun uzun vadeli hedefini ifade etmiştir.

Meşriki azam genel içtimai zabıtları, 1923 sayfa: 86 Michel:

"Masonluğun idaresi altındaki proletarya birliğinin tamamlanıp ikmal olunduğu gün hakikaten yenilmez bir ordu olacağız."

Bruvel Milletlerarası Kongresi, 1910, sayfa 15, Michel:

Karl Marks'ın yazdığı kitabın bir Yahudi fikir gevezeliği olduğunu ve Marksizmin Yahudi meselesinin bir kısmını teşkil ettiğini gözönüne almayan her türlü izah veya red çabaları başarısızlığa uğramaya mahkumdur.[196]

196. Theodor Fritsch, Tarih Boyunca Yahudi Meselesi s. 191.

Asıl adı Mordehay olan ve bir Haham ailesinden gelen Marks'ın bütün eserleri, iktisadi, siyasi ve tarihi gelişmelerin, dünya ilişkileriyle hareket tarzları ve eğilimlerin gerçeklere uymayan, fakat dünya milletleri arasında bir yabancı halk olarak yaşayan Yahudiliğin arzu ve emellerine tamamiyle uygun ve izahını vermektedir. Marks'ın iktisadi görüşü, dünyanın her tarafında dağınık olarak yaşayan Yahudiliğin nazariyeleştirilmiş bir himaye kalkanıdır. "Felsefe"si ise, bir Talmudist - rabbinist '(Hahamcı) skolastikten başka bir şey değildir.

Bu ilişki ve bağlantıların en açık ifadesi Marks'ın "tarihi materyalizm" veya "materyalist tarih görüşü" dediği şeyde toplanmıştır. Marks eserlerinin öz Yahudi tarafı, marksist nazariyelerin asıl ağırlığı budur ve "Sermaye" adlı kitaptan sekiz yıl önce yayınlanan "Politik Ekonominin Tenkidi" başlıklı eserin önsüzünde formüle edilmişti. Bunda şöyle denilmekteydi:[197]

"Üretim münasebetlerinin tümü, topluluğun iktisadi yapısı ve onun gerçek temelidir. Bunun üzerinde belirli sosyal şuur şekillerine uygun bir hukuki üstyapı yükselir. Maddi hayatın üretim tarzı, sosyal, siyasi ve kültürel hayat vetiresini topluca şartlaştırır. Varlığı belirten insanların şuuru değildir, bilakis içtimai şuurdur varlığı belirten maddi üretim güçleri gelişmenin belirli bir kademesinde mevcut üretim münasebetleriyle veya hukuki deyimiyle içinde bulundukları mülkiyet şartlarıyla çelişmeye düşerler. Ve üretim güçlerinin gelişme biçimlerinin esiri olurlar. Ve o zaman bir ihtilal dönemi başlar. Bir topluluk biçimi, kendisine yeterli bütün üretim güçleri gelişmeden önce hiçbir zaman çökmez. Yeni ve daha yüksek üretim münasebetleri, bunların maddi varlık şartları eski toplulu-

197. K. Marx, Politik Ekonominin Tenkidi, s. 11.

ğun kucağında sarsılıp yıkılmadan önce hiçbir zaman meydana çıkmaz."

Marksizmin temel görüşünün "tarihi materyalizm"in teşkil ettiğini, daha 1848'de yayınlanan "komünist manifestosu"ndan da anlaşılmaktaydı. Orada şöyle deniliyordu:[198]

"Komünizme karşı dini, felsefi ve ideolojik görüş noktalarından ileri sürülen yakınmalar, etraflı bir tartışmaya değmez. İnsanların hayat münasebetlerinin, sosyal münasebetlerinin, içtimai varlıklarının değişimiyle tasarım, görüş ve kavramlarının da değiştiğini, toplu bir ifade ile şuurlarının da değiştiğini kavramak için büyük bir zekaya ihtiyaç var mı? Fikirler tarih, fikri istihsalin maddi üretim ile birlikte değiştiğinden başka neyi ispatlar?"

Bu fikir akımları, nitelik ve meram bakımından halis Yahudi fikir mallarıdır. Maddenin her şeyin üstünde tutulması Yahudiliğin niteliğine uyar. Şeylere insan değil, aksine şeyler insana hükümdar. Her mânâ ve anlamda her türlü fikir akımlarını, dini, harsi, siyasi ve hukuki bütün değer ve kavramları telkin ve tespit eden tek şey maddi durum ve ihtiyaçlardır. İdeal tahtından düşürülmüş, idealizm diye bir şey ortada bırakılmamıştır.

Marksist "Devlet fikri" de Yahudiliğin meram ve isteklerine uygundur. Devlet kendine mahsus bir varlık olmaktan çıkarılmış herhangi bir iktisadi biçimin hukuki ve idari bir üstyapısına, adeta mahdut sorumlu bir şirkete döndürülmüştür. Devlet kavramı değersizlendirilmekte ve bayağılaştırılmaktadır. Kendini bilen bir vatandaş devlet diye neyi anlıyorsa hepsini toptan silip süpüren bir maki-

198. Komünist Manifestosu (1848).

nalaşmadır bu. Hepsini, vatanı, kendi milletinin beşiğini ve sığınağını, bir şuurlu milletin kendi imkânlarını geliştirdiği, kendi varlığını yaşadığı ve daha ilerlettiği koruyucu çevresini - hepsini ve insan gibi nefes almasını da- burada Yahudi'nin kendine mal etme ve her şeyi bir seviyeye indirme hırsı ve kan ile ırkın her türlü kurumlar üzerindeki etkisini inkar edişi bir kere daha karşımıza dikilmektedir.

Sadece maddi ihtiyaçlar üzerinde kurulu bir devlet, milletin ona yüklediği vazifeleri yerine getirebilmek için lüzumlu yetkililiğe elbette sahip olamaz. Marksizmin ona ayırdığı dar rol ile devlet tarih yapıcı güçleri geliştirmek imkânından yoksun kalır. Ama Marksizme göre bu ***"sınıflar"***ın işidir ve tarih zaten bu sınıflar mücadelesi tarihinden başka bir şey değildir.

Bu tanımlamalar Yahudiliğin siyasi ve iktisadi meram ve amaçlarını geniş ölçüde karşılayabilir. Yahudi, çoğu yerde senaryolar yazarak, devlet sahibi milletler içinde bir misafir olarak yaşar. Bu milletler Yahudiliğin zararlı etki ve kötülüklerinden ancak millî şuurlarının uyanıklığıyla korunabilirler. Buna karşılık Yahudi misafirlerin mevkii ve kuvveti, devlet sahibi millet saflarında Marksizmin materyalist devlet nazariyesi benimsendiği oranda büyür ve artar.

NİL'DEN FIRAT'A KADAR

1830-1848 Fransız, 1917 Rus, Çin ve Küba, hatta Vietnam ihtilalleri hep Yahudi'nin eseridir.

Bir Yahudi olan Madam Roosewelt, Yahudiler tarafından iktidara getirilen Kral Abdülaziz El Suud'a Yahu-

dilerin bu bölgeye yerleşmeleri için 27 milyon dolar teklif etmiştir.

Madam Roosewelt, İsrail radyosunda bu hususta şunları söylüyordu:

"Ben ve kocam İsrail devletinin kurulması ve siyonizmin zaferi için var kuvvetimizle çalıştık."[199]

Bu münasebetle Adolf Hitler, yazılarında Roosewelt'ten şöyle bahseder:

"Tatlı su Yahudisi Roosewelt, Amerikalıların saflığını ve iyi niyetini ahlâksızca istismar ederek milletini sebepsiz yere dünya savaşının ortasına fırlattı. O, Amerikalılara dünyayı Yahudi objektifinden gösterdi.

Keza 1945'te Amerika Başkanı Roosewelt, Kral Abdülaziz El-Suud'a, Yahudilerin bu bölgelere yerleşmesine müsaade etmesi karşılığında 20 milyon dolar teklif etmişti. Fakat Abdülaziz bu teklifi reddetti.[200]

Bu görüşmede delege olarak bulunan Abdülaziz'in özel müşaviri John Philby'den başkası değildi.

"Bu giriştiğimiz mücadelenin zafere ulaşması için Nil'den Fırat'a kadar uzanan sahaları içine alan büyük İsrail dâvâsının gerçekleşmesi için bu mücadeleye devam etmeliyiz."

1949 yılında bazı Amerikalı Turistler, İsrail'i ziyaret etmişler ve Ben Gurion onlara şöyle demiştir:

"Yahudilerin ekseriyeti hâlâ hariçte yaşamaktadırlar; onlar İsrail'e dönmelidirler."

199. 31 Mart 1955 saat 23 yayını.

200. Siyonizm'in Gayeleri, Salih Özcan, s. 31.

"Bu harita, bizim haritamız değildir. Bizimkinin meydana getirilmesinden siz mesulsunuz. Millî vatanımızın haritası, Nil Nehri'nden Fırat Nehri'ne kadar uzanan toprakları içine almaktadır."[201]

TÜRK DÜŞMANLIĞI

İsrail idarecileri yalnız Türk topraklarına göz dikmemiş, her fırsatta "Türk düşmanlığı" da yapmaktadırlar.

Londra'da yayınlanan Middle East Reviev dergisi İsrail Başbakanı Menahem Begin'in Irak'taki nükleer santralin bombalanmasından sonra, "Bir Türk"ü öldür, rahat et!.." dediğini yazmıştı.

İsrail'in Ankara Maslahatgüzarı dışişleri bakanlığımıza bir açıklama yaparak, Begin'in böyle bir söz söylemediğini, ancak; bunun bir İsrail atasözü olduğunu söyledi.[202]

"Lübnan katliamı" sonrası, adı "Lübnan Kasabı" olarak anılan İsrail Savunma Bakanı Ariel Şaron da "Türkiye İsrail'in ilgi alanı içerisindedir." Diyerek, bir İtalyan gazetesi ile Türkiye'nin işgalini tartışmıştır.[203]

201. (Ben Gourion'un, 1950 yılında İbri Üniversitesi talebelerine verdiği beyanattan).

202. İsrael'in Ankara Maslahatgüzarı "Bir Türk'ü Öldür Rahat Et." Diye atasözü vardır. Ama Begin söylemedi. Tercüman, 24.7.1981.

203. Haddini Bil Şaron, Günaydın, 31.8.1982, manşet haber.

31 Mart Olayı Siyonist ve Masonların Eseridir

Türk tarihinin ünlü **"31 Mart Olayı"** Siyonistler'in ve Masonlar'ın eseridir.

Bu olayla ilgili olarak dünyanın sayılı siyonistleri olay sırasında İstanbul'a gelmişlerdir.

Bir çok Avrupa memleketlerinde ihtilaller çıkarmakla itham edilen ve **"İnternasyonal Postale"** adındaki en korkunç ihtilâl servisinin yıllarca müdürlüğünü yapmış olan Siyonist Ludvik Mayer; Türkçe ve Farsçayı fevkalade konuşabilen kırk beş kişi ile 10 Mart 1909 da İstanbul'a gelmişlerdir, gelmesi zamanın önemli olayını teşkil eder:[204]

Dünyaca tanınmış Siyonistlerden Max Nordau, Belakun (Macaristan'ı mahveden Yahudi) ve Kurt Lisner bu ihtilalde fiilen çalışmışlar ve Hassa kıtasındaki askerleri öldürmek ve bunlardan Anadolu yakasına geçip firar etmeye çalışanları imha etmekle meşgul olmuşlardır.

Lizbon'daki siyonistlerden Mac Halaes Lina ile Şenhor Movkada, Tuncalı on iki Farmasonu Anadolu'ya göndermişlerse de bunlar, Anadolu'daki ihtilali ancak 1 Nisan günü yapabilmişlerdir. Yani İstanbul hareketinden bir gün sonra...

Kremlin'in "Çeka" ve "G.U.P." su ile "M.D.V." adlarındaki gizli servislerinin müesseselerinden siyonist Litvinof, Oleg Kanzler ve Yagoda ile Dzerkimki ismindeki cellatlar (ki bu şahıslar Rusya'daki kanlı kızıl ihtilalin teşkilâtçılarıdır); Hassa kuvvetlerine mensup Türk askerlerini öldürmekle vazifelendirilmişlerdi. Bu katiller, kendile-

204. Hacı Veliyüddin Ömer Efendi, Farmason, Anarşizm.

ri gibi elli sekiz celladı da yanlarına almayı ihmal etmemişlerdir.

31 Mart Olayı'nda bulunmakla vazifelendirilen kızıl zorba Yegoda 1927 de Türkistanlı bir komisere bu hadise hakkında mufassal ve esrarengiz açıklamada bulunmuştur. Mamafih; Çar Nikola'nın meşhur baş vekillerinden Stolibin'in evinde 1917'de Siyonist-Komünistlerin yapmış oldukları aramada, hayrete düşmüşlerdir. Zira 31 Mart Olayı'nda görev alan Siyonist-Komünistlerin isim listesi ellerine geçmişti.

Fransa'nın tanınmış Siyonist bankerlerinden Alfons Roçildin bankasının müdürü; Türkçeyi ve Arapçayı gayet iyi konuşan on sekiz Siyonisti olaydan kırk gün önce İstanbul'a göndermiştir. Odessa'daki Siyonist "Beni Mookoko" lideri Siyonist Farmason Günzberg; on beş siyonisti 5 Mart'ta özel araç ile gönderdiğini, bir Tatar tanıdığına bizzat itiraf etmiştir.

O yıllarda Alliance İsrailite Universelle'in müdürü banker Farmason-Siyonist Medyano idi. Tanınmış Farmason biraderi A. Rıza'ya yedi yüz elli bin dolar göndererek yapılacak olan ihtilalde kullanılan elemanların tedarikini rica etmişti. Banker Medyano'nun gönderdiği yedi yüz elli bin dolar, A. Rıza'nın başkanlığı altında yapılan gilzi bir toplantıda Farmasonlardan Mert Salem, Karasso, Cavit, dönme Remzi ve arkadaşları arasında taksim edilmiştir.

New York'taki "B'ei Brit" adına Farmason siyonistler banker Jakop Schiff, Rumeli'deki askeri farmasonları harekete geçirmek için dağa çıkanlar için gönderilen bu paralar; dönme Remzi Atıf ve Süleyman Askeri ile Necib Drağa ve Eyyub Sabri arasında taksim edilerek ihtilalde sarfedilmiştir.

"Entellijens Secret servis"in orta şarktaki meşhur casuslardan Farmason Sakalini, Büyük Britanya'nın siyasi şube müdürü Yahudi Montou'dan aldığı on bin İngiliz altınını Prens Aziz Hasan ile Kıbrıslı S.. .ve Volkan Gazetesi'nin naşiri İngiliz casusu Derviş Vahdeti arasında müştereken kullanılmasını, ayrıca adı geçen şahıslara gönderdiği bir mektupla rica etmiştir...

Jarop ve Medyano ile Alfons Rocilt, Detroit'te gizli bir şekilde Maks Nordau vasıtasıyla Prens Aziz Hüseyin'e göndermişlerdir. Bu komiteci de altınları lazım oldukça Farmasonlara bol bol dağıtmıştır.

Siyonistler, çarlığı yıkarken belki de bu kadar fazla para sarfetmemişlerdir. Osmanlı Türk İmparatorluğunu tarihten silmek için, her türlü fedakârlığa katlanmışlar ve Türk'e en hain ihanetlerden asla geri durmamışlardır. Hareket ordusunu harekete geçiren ve Sultan Abdülhamid'i deviren Siyonistler; fikirleri ve vicdanları bu altınlarla satın almışlar ve milletimizi korkunç bir akıbete sürüklemişlerdir.

Muhtelif memleketlerden adı geçen ihtilalde görev almak için İstanbul'a gelen Siyonistler İstanbul'daki Yahudi ve dönmelerin evlerine yerleşmişler ve Halit adındaki Farmasonun yönetimi altında ihtilalin sonuna kadar faaliyette bulunmuşlardır.

Farmason konseyi hükümetinin idareyi resmen eline aldığında; önce zaptiye nezaretini ilga ederek, Rusya'da 1918'de Siyon komünistlerinin tesis ettikleri tedhişçi emniyet teşkilâtının metodlu ve faal şeklini alması çok mânâlıdır. Bu teşkilâtın idaresine Farmason Halit tayin edilmiştir. Halit dünyanın bir çok yerlerinden ihtilalde yerini

almak için İstanbul'a gelen cani sürülerini bir teşkilâtta toplayarak en etkili neticeyi almış ve ihtilalin bitiminden sonra her birini geldikleri yerlere göndermiştir.

New York'taki B'nei Brit servisi asıl ismi GRÜNZENBURG olan Mişael Borodin ile kırk beş Siyonisti 22 Şubat'ta İstanbul'a görevleri gereği yola çıkarmıştır ki; hoca kıyafetine girerek ihtilalde en aktif olarak çalışan bu gurup olmuştur.

Şişael Borodin, dünyanın tanınmış Siyonist komünistlerindendir. Meksika, Portekiz ve İskoçya'da teşkilâtandırılan ihtilallerde fiilen çalışmışlardır. Banker Jakop Schiff komünist LENİN'e 1917 deki kızıl ihtilalde harcanması için tahsis ettiği 312 milyon doları, bu Siyonistle göndermiştir. Yine 1917 komünist ihtilalinde çalışan 447 Siyonist-Komünisten biri de Michael Borodin'dir.

Bu adam; 1917 ihtilalinden sonra 1925 yılına kadar Rusya'nın muhtelif vilayetlerinde girişilen korkunç katliâmları idare etmiş ve 1925'de **"Polit Büro"**nun gizli talimatıyla Çin'e gönderilmiştir. Çin'in en kuvvetli **"KVOMİNTAG"** partisini yıkarak, Çin komünistlerine başarı sağlayan dört Siyonist-Komünisten birisi de bizzat kendisi olmuştur.

Dünyanın dört bucağından kafile kafile İstanbul'a gelen Siyonistler; Farmason Halit'in teşkilâtında birleşerek aralarında vazife taksimi yaptıktan sonra harekete geçtiler.

Londra'daki Siyonistler "Jewish ve Anglo Jewish association gongreation" servislerinin müdürleri ve "entellijens secret" direktörü ile müştereken çalışmışlardır.

İngiliz siyonistleri "Volkan Gazetesi"ni, Tanin ve Şuray-ı Ümmet adlı diğer iki gazeteyi de başka siyonistler desteklenmekte idi. Şuray-ı Ümmet ve Tanin muhafazakarlar aleyhine ağır yayın yapıyorlardı.

Hasan Fehmi Bey farmasonların suikastına kurban gidince, aktifleşmek isteyen kuvvet harekete geçmişti. İngiliz casusu Derviş Vahdeti ile Kıbrıslı Sait Paşa, Kör Ali'yi ve daha 350 casusu cami ve mescitlere göndererek, halkı isyana teşvik edici mahiyette vaazlar vermekle vazifelendiriyor. Volkan Gazetesi'nde çıkan bütün şiddetli ve tahrik edici başmakalelerin asılları, 31 Mart dolayısıyla İstanbul'a gelen emniyet müdür muavini erkan-ı harb kolağası Ohrili Kemal Bey tarafından bu paşanın evinde yapılan aramada ele geçirilmiştir. Ne gariptir ki divan-ı harpler ne bu zat, ne de vak'anın uygulayıcısı Rumeli avcı taburları hakkında hiçbir tahkikat açmamışlardır. Bunu da kafi görmeyerek Mehmet Ali Çavuş'a iki yüz İngiliz altını vererek Hassa kuvvetlerinin mensuplarını da isyana teşvik etmeye çalışmışlardır.

İhtilalin ilk anında farmasonların organı olan Tanin ve Şuray-ı Ümmet gazetelerinin idarehaneleri entelijens servisinin ajanları tarafından tahrip edilmişti.

Farmasonlardan H. C. ve dönme Cavit ve Farmason Siyonistlerin organı **"La Tarquie Gazetesi"**nin müdürü Fransız casusu Sean; ihtilalin siyasi hareketini Beyoğlu'nda oturan Mutran ailesi'nin apartmanlarından idare etmiştir. Bu Mutran ailesinin Victoria adındaki kızları, Fransızların İstanbul'daki en azılı bayan casuslarından biri idi.

Her türlü siyasi hazırlıkları aylarca evvel, Farmasonlar adı geçen evde toplanarak yapmışlardı. Nitekim yapılan ihtilalde bu ev, Farmasonlara, Siyonistlere ve casusla-

ra bir sığınak ve barınak ve siyasi atmosferde merkez rolünü oynamıştır.

Arnavut Hamdi Çavuş; Lâzkiye mebusu Mehmet Arslan Bey'i, askeri farmason konseyi başkanı Yahudi Remzi'nin direktifiyle öldürmüştür.

Asâr-ı Tevfik zırhlısı kumandanı Binbaşı Ali Kabuli Bey'i öldürtenler, entellijens servisi ajanları ve Derviş Vahdeti'dir. Sait Paşa, asâr-ı Tevfik zırhlısı mensuplarından Abanalı Osman Çavuş, Rizeli Enis, Divrikli İsmail ile İnebolulu Yakub'a ve Ünyeli Mehmed'le Rizeli Osman'a ellişer altın vererek, onları kanlı hadiseye katılmaya ve teşvik etmiştir.

Böylelikle, Siyonist, Farmason ve Dönmeler, meşhur 31 Mart Olayı'nda faalleşerek devletin jeopolitik ve stratejik mevkilerine hakim olmuşlar ve büyük Osmanlı Türk devletine en hain darbeyi indirmişlerdir.

İkinci Sultan Abdülhamid'in; 1893 senesinin Nisan ayında huzurundan Theodor Herzl ile Haham Moşe Levi'yi kovmasının ardından, dünyanın beş kıtasındaki Siyonist ve farmasonların kin ve nefret dolu husumetleri sonucu büyük Türk devletini tarihten tasfiye eden Siyon liderleri; saraydan kovulmanın intikamını Osmanoğullarından çok feci bir şekilde almışlardır.

Doğu Rumeli'nin birçok şehirleri, yıllarca farmason ve dönmelerin sinsi ve hain olaylarına sahne olmuş ve Siyonistler, dâvâlarında olumlu başarılar sağlayabilmek için gizli bir antlaşmanın bazı şartlarını birçok defalar değiştirmiş veyenilmeye tabii tutmuşlardır. Hareket ordusunun, Siyonistlerin esrarengiz direktifleriyle İstanbul'a yürümesinden çok evvel 15 Şubat 1908'de Selanik'te, Karas-

so'nun evinde o devrin en gizli toplantılarından biri yapılmıştır.

Edirne'deki İkinci Ordu'yu temsilen dört farmason subay (ki bunların biri, Dimetoka'daki On birinci Suvari Alayı'ndan Ş.T. Paşadır); Manastırdaki Üçüncü Orduyu temsilen sekiz farmason zabit (bunlar da dönme Remzi, Süleyman Askeri ve Niyazi ile arkadaşları) katılmak suretiyle hazır bulunmuşlardır.

Bu gizli toplantıya Yunanistan, Bulgaristan, Slovenya, Avusturya, İtalya ve Fransa ile Büyük Britanya dörder farmason Siyonist temsilci göndermişlerdir. Büyük Britanya'yı temsilen gönderilen heyeti Arthur Tomas Balfor seçmiştir. Dönme Cavit, Doktor Nazım, Metr Salem bu toplantıya fiilen iştirak etmişlerdir. Gizli toplantı iki gün devam etmiş ve şu kararlar alınmıştır:

1. Volkan, İkdam ve Yeni Gazete farmasonlar aleyhine, Tanin ve Şuray-ı Ummet ise, karşı yayın İstanbul halkını ideolojik anarşiye teşvik edeceklerdir. 31 Mart tarihinde Adana ve İstanbul'da, anarşi meydana getirilecektir.

2. 15 Martta Manastırdaki Üçüncü Ordu ve 20 Martta Edirne'deki İkinci Ordu takviye kuvvetleriyle İstanbul'a doğru harekete geçeceklerdir. Bu kuvvetlere **"Hareket ordusu"** ismi verilecek ve Rum, Sırp ve Bulgar komitecileri de harekâta iştirak ederek orduyu takviye edeceklerdir.

3. Eğer hareket ordusu İstanbul'u işgale ve padişahı tahttan indirmede muvaffak olamazsa; ikinci ve üçüncü ordunun hakim olduğu yerlerde "Askeri ihtilal konseyi hükümeti" teşekkül edecektir.

4. Dahili bir harbin çıkmasında Rumeli'deki "Askeri ihtilal hükümeti" ne Bernard Baruh her türlü askeri mühimmatı süratle temin edecektir. Bu adam dünyanın bir numaralı siyonisti ve dünyanın en büyük silâh fabrikalarının sahibi olup, Türk ve müslüman düşmanı idi.

5. Askeri ihtilal konseyi hükümetin mensuplarının maaşlarını, banker Jakop Schiff ve Medyano ile Alfons Roçilt verecektir.

6. Hareket Ordusu konseyi ile Osmanlı kuvvetleri arasında harp çıktığı takdirde; Avrupa devletleri Osmanlı devleti ile münasebetleri iptal edeceklerdir. Bu vaziyet padişahın tahttan uzaklaşmasına kadar devam edecektir.

7. Sultan İkinci Abdülhamid halledildiğinde, Viyana'daki bir bankada hazır bulunan bir buçuk milyon altın dolar hareket ordusunda vazife alanlara dağıtılacak ve Yıldız Sarayı'ndaki servet de, İTTİHAT VE TERAKKİ Partisi'ne hibe edilecektir.

Hareket ordusu bu andlaşmayı müteakip İstanbul üzerine yürümüştür. Adı geçen Siyonistler; Türk ordusundaki farmason subayları manen ve maddeten destekleyeceklerine dair teminat verirken şu satırları da ileri sürerek kabul etmişlerdir.

a. Sultan İkinci Abdülhamid tahttan indirildiğinde, idarei mülkiye ve idarei askeriye Farmason ve dönmelerin kontrolüne terk edilecektir.

b. Devlet-i Osmaniye, laik'lik kabul edecektir.

c. Arap harflerinde değişiklik yapılarak, Azeri bilimadamlarından Mirzâ Fetih Ali Ahundzâde'nin 1863'te sadrazam Fuat Paşa'ya takdim ettiği ve (Cemiyet-i İlmiye-i Osmaniye)nin reddettiği proje, aynen tatbik edilecektir. (Bu projeye sadrazam Fuat Paşa'ya takdim eden malum şahsiyet, aslen Rus Yahudilerinden olup 33 dereceli bir Farmasondu ve büyük Rus maşrikine tabii idi).

d. İttihat ve Terakki Partisi; Filistin'de 38 bin kilometrekarelik bir arazide kurulması düşünülen (Siyon devleti) için, Siyonistlere maddi ve manevi yardımlarda bulunacaktır.

e. İlerde orta şarkta olması muhtemel İngiliz-Türk harplerinde Büyük Britanya ordusuna karşı Farmason subaylar merkezden tayin edilecektir.

f. İşbu akit; Siyonistler Filistin'de SİYON kolonilerini ve ardından da SİYON Devleti teessüs kuruluncaya kadar geçerlidir.

Asker farmasonlar; 1 nisan gününden itibaren İstanbul'a dehşet saçarak değişik kollardan şehre girmişlerdir. Altmış bin masum Anadolu Türkü, masonların iğrenç tecavüzlerine maruz kalmış ve birçoğu caniler tarafından öldürülmüşlerdir. Tarihi İstanbul şehri, bir hafta her türlü kanlı hadiselere sahne olmuş ve mukadderatını 10 Nisan 1909'da Farmasonlara ve dönmelere terk etmiştir.

Rumeli şehirleri canilerin melanetine sahne olurken, Padişah vaziyetten haberdar edilmedi mi? Siyonistlerin gizli toplantılarını, kendilerine ihbar eden olmadı mı dersiniz?

5 Temmuz 1908'de GÖRİCE metrepolidi FOTİS; Manastır'daki Üçüncü Ordu Kumandanı Müşir Şemsi Paşa'nın Farmason mülazim Atıf tarafından öldürüleceğini ve Firzovik ile Manastır'da meşrutiyet lehinde gösteriler yapılacağını haber vermekle kalmamış, Selanik'te Emanuel Karasso'nun evinde yapılan esrarengiz toplantılarda alınan gizli kararların müsveddesini ele geçirebilmiştir.

Bu metropolit, 5 Temmuz 1908'de Görice'deki Ortodoksları kiliseye davet ederek Siyonist ve Sabetayist'lere karşı ateşli ve hisli bir va'z ve konferans vererek; Ortodokosları Rumeli'deki Farmason ve dönmeler aleyhine gizli mücadeleye davet etmişti. Farmason ve dönmeler ise, bu konferanstan aynı saatte haberdar edilmişler ve metropolitin durumunu askeri farmason konseyi başkanı Remzi'ye bildirmişlerdir.

Remzi, metropolidin tasfiyesini Görice'deki ajanlardan birine derhal bildirmiş ve hemen harekete geçmesini bildirmişti. 6 Temmuz 1908'de metropolit Fotis'i makamında arayanlar kendisini bulamayınca telaşa düşmüşler ve şehrin içini, dışını sıkı bir kuşatma altına alarak aramaya başlamışlardır. Nihayet iki üç saatlik sıkı bir aramadan sonra, metropolit şehrin on iki kilometre dışında üç metre derinliğindeki kireç kuyusunda diri diri yakılmış olarak bulunmuştur. Fakat, maktülü öldürenler o gün için tevkif edilerek adaletin pençesine verilememiştir...

Metropolit Fotis; farmason ve dönmelerin caniyane emellerine feda edildiği halde bu katillerde hâlâ asabiyet görülüyordu. Nihayet Arnavutluğun Avlonya limanından, Görice'ye hazin bir haber ulaştı. Zira; Fotis'in çok sevdiği ulemadan Mehmed Rıfkı Efendi'nin de, Avlonya'dan bir saat uzakta dört metre derinlikteki bir çukurda diri diri yakılarak öldürüldüğü tespit edilmiş, fakat kaatiller yine yakalanmamışlardı.

Maktül Mehmed Rıfkı Efendi, metropolidin yakın bir dostu idi. Metropolit Fotis; öldürülmesinden iki gün evvel Mehmed Rıfkı Efendi'yi makamına davet ederek, Rumeli'deki farmason ve dönmelerin esrarengiz hazırlıklarını ve ele geçirdiği mühim vesikaları kendisine okumuştu. Bundan Padişahın haberdar edilmesi için de Selanik'te yapılan gizli Siyonist konseyinin zabıtlarının müsvettesini Mehmed Rıfkı Efendiye vermişti. Onun bu hareketini haber alan farmason ve dönmeler, kendisini derhal yok ederek esrarengiz toplantının gizli zabıtlarını ele geçirmişlerdi. Dolayısıyla Yıldız Sarayı vaziyetten haberdar edilememiş ve Rumelideki kötü olay meydana gelmiştir.

Farmason ve dönmeler; Rumeli ve Balkanları kontrollerine almaya muvaffak olduklarından aleyhlerine herhangi bir yerden yükselen itiraz sesini susturmakla kalmamışlar ve o sesi duyurmak isteyenleri de en feci şartlar altında hiç acımadan öldürmüşlerdir.

Ünlü "31 Mart Olayı"nı o günü yaşamış olanlardan Hacı Veliyüddin Ömer Efendi'nin kaleminden okuyalım:[205]

Meydana gelen 31 Mart Olayı'nda Yunan hükümetinin casuslarından Theodoron Astikini, Selanik'teki Yunan konsolosluğunda siyasi kurye ile müşterek çalışmakta idi. Dört lisanı fevkalade iyi konuşan ve Farmason ve dönmelerin esrarengiz hazırlıklarına vakıf olan bu şahsiyet, kendisini baş konsolosun tercümanı olarak tanıtmıştı. Hakikaten o; yalnız konsolosun değil, esrarengiz hadisenin de haberdarı idi.

205. Hacı Veliyüddin Ömer Efendi, Farmason, Anarşizm.

10 Şubat 1909'da genç bir dönme, Theodoron Askitini'yi evinde ziyaret ederek yetmiş sahife tutarında bir dosya veriyor ve karşılığında 750 Osmanlı lirası alıyor. Solgun bir çehre ve karanlık gözlerle muhatabına bakıyor ve:

"Çok rica ederim, bu kongre zabıtlarını benden aldığınızı katiyen kimseye söylemeyiniz! Zira etrafımız, farmason ve dönme ajanlarının kontrolü altındadır. Bu hain canilerden iğreniyorum. Onlar hakikaten canavar ruhlu insanlardır. Sizden yedi yüz elli lirayı, emin olunuz ki sıkılarak alıyorum. fakat ne yapayım fakir bir kimseyim. Durumu derhal Sultan Abdülhamid'e arz ediniz ki bu vicdansızların iğrenç projeleri başarısız kalsın. adaletli, hoşgörülü, insanlığa medeniyet hocalığı yapan yedi asırlık ve imparatorluğu yıkmak isteyenler; inşallah yine ergeç onun enkazı altında kalacaklardır.

Ben hain ve nankör bir casus ruhu taşımıyorum. Bize asırlarca kardeş muamelesi yapan, refah ve saadet bahşeden velinimetimiz Türklere karşı ihanet etmek, dünyanın en büyük alçaklığıdır. Onlar dünyanın en asil insanlarıdır..." diye hazin hazin konuşuyordu.

Genç dönme, belki daha konuşacaktı Fakat muhatabı, gecenin mistik karanlığını bölercesine gururlu bir sesle ona şunları söyledi:

"Ben de sizin gibi düşünüyorum azizim. Onların bu hain plânlarını gerekli yere sevkedeceğimden ve sizden aldığımı da kimseye söylemeyeceğimden asla şüpheniz olmasın. Lütfen müsterih olunuz.

Sabataist genç; gecenin esrarengiz karanlığında bir hayalet gibi odadan çıkarak gözden kaybolup gitti.

Theodoron Askitini o gece heyecanından uyku uyumamamıştı. Sabahın erken saatinde kalkarak, Selanik'in ücra bir semtinde oturan Boşnak Hüseyin Ali efendiyi ziyaret etti. Bu ziyarette hiç bir fevkaladelik yoktu. Theodoron askitini zaman zaman bu eve gelir ve Hüseyin Ali Efendi ile sohbet ederdi.

Bugün her ikisi de, garip bir psiko karakteristik halde idiler. Zaman zaman odadan dışarıya "Vay hainler vay! Bu ne müthiş proje! Bu ne cesaret! demek dünyanın en bilinen Siyonistleri, bunlara teminat vermişler. Avrupa devletleri dahi bu projenin uygulanmasında yardımcıdır... Heyhat! Dünyanın en hücra köşelerinden İstanbul'a Siyonist sürüleri geliyor! Hemen derhal harekete geçmeliyiz, şu halde!" gibi sözler aksediyordu. Nihayet kendi aralarında, ençok bir kaç hafta sabredip, olayların gelişmesini beklemeli ve ondan sonra harekete geçmeli diye anlaşmaya vardılar.

Günler çabucak gelip geçti. Tarih 22 Şubat 1909... gece vakti saat on bir buçukta Theodoron Askiti'nin sokak kapısı üç meçhul şahıs tarafından şiddetli şiddetli yumruklanıyor! Derken kapı yavaş yavaş aralanırken, içerdeki şahsın dışarıya çıkmasına imkân vermeden üç meçhul Farmason dönme cellat, yıldırım gibi eve giriyorlar ve kapıyı açan Theodoron Askiti'nin; henüz bir şey söylemeden üç meçhul şahsın kudurmuşçasına hücumarına maruz kalarak, hiçbir karşılık veremeden kıskıvrak bağlanıp evden çıkarılıyor. Götürüldüğü evin en küçük odasına götürülen Theodoron; üç meçhul saldırganın şu tehditkar sorularına muhatab oluyor:

"Çabuk söyle, itiraf et! Sana gizli projemizin müsvettelerini hangi hain getirdi? Şimdi onlar nerede?!

Sorulan bütün sorular cevapsız kalınca, içlerinden biri belinden çıkardığı keskin kama ile Theodor Askiti'nin iki kulağını da kesiyor. Bir taraftan acıyla yükselen canhıraş feryat ve figânlar, diğer taraftan ağızlar dolusu küfür ve kahkahalar, odanın içini bir facia sahnesine döndürüyor.

Bu işkenceyi kafi görmeyen dönmeler, baygın bir vaziyette inleyip çırpınan biçarenin cinsel organını kesiyorlar. İtiraf etmediği için bu da yeterli görülmeyerek kasıklarından parça parça et kesmek suretiyle zavallının ıstırabı kat kat arttırılıyor. Theodoron Askiti, yarı ölü bir vaziyette iki saat kadar yattıktan sonra biraz kendisine gelir gibi oluyor. Onun yarı baygın bir halde sağa, sola kıvrandığını gören canilerden biri, derhal elindeki kamanın keskin ucunu gırtlağına sürterek: "İtiraf et! Yoksa seni diri diri yakarak öldürürüz," diye ölümle tehdit ediyor. Yarı ölü ve yarı baygın saatlerden beri yerde çırpınmakta olan canlı cesedi dudaklarından yavaş yavaş şu sözler dökülüyor:

"Müsveddeleri boşnak Hüseyin Ali Efendiye verdim. Bugün trenle İstanbul'a hareket etti.

Theodoron sözlerini bitirir bitirmez kalbinin ortasına iki ağır kama darbesi yiyerek feci bir şekilde cansız yere yıkılıyor...

Metr Salem; 23 Şubat 1909'da "Makedonya Rizorta"nın elemanlarını derhal Selanik'teki evinde fevkalade bir toplantıya davet ediyor. 28 Farmason ve dönme o tarihte Metr Salem'in evinde saat on buçukta toplanarak, Theodoron Askiti'nin öldürülmesini sağlayan **"CZERMA FOVKA"** locasına ve Metr Salem'e teşekkürlerini arz ediyorlar. Metr Salem, Boşnak Hüseyin Ali Efendi-'nin ne pahasına olursa olsun öldürülmesini ve müsved-

delerin ele geçirilmesini söyleyerek toplantıda bulunanlardan on sekiz kişiyi deniz ve on kişiyi de karayolu ile İstanbul'a gönderiyor. Ayrıca Edirne'deki İkinci Ordu'da bulunan Farmason subaylar da, şifreli telgrafla vaziyetten haberdar edilerek harekete geçmeleri emrediliyor.

Boşnak Hüseyin Ali Efendi, Drama, İskeçe ve Gümülcüneyi olaysız geçerek; sık sık kelime-i şehadet getirerek Allahı'na olan inancını ifade ediyor. Vakit gece saat 10.00.. Dedeağaç'a daha birkaç saat var. Şu şehri de bir geçse, tehlike az çok atlatılmış olacak... Tren; Smoro dağlarının korkunç kayalıkarından ve tünellerden yıldırım hızıyla geçerken; esrarengiz homurtusuyla gecenin sessizliğini yırtarak, medeniyet çağının imkânını yolcular hatırlatıyor.

Boşnak Hüseyin Ali Efendi'nin karşısında dört subay oturuyor. Bunlar, biraz önce küçük bir bölge istasyonundan trene binmişlerdi, fakat her nedense hiç konuşmuyorlar. Soğuk ve esrarengiz bakışları, Hüseyin Ali Efendi'de şüpheli ve tehditkâr bir hal uyandırıyor. Nihayet tren birkaç saat daha yol aldıktan sonra Bodima istasyonunda duruyor. Herhalde lokomotif su alacak... Bu arada dört subaydan biri Ali Efendi'nin göğsüne büyük bir nagant tabancasını dayayarak:

"Ses çıkarırsan derhal öldürürüm. Burada ineceğiz. Arkadaşları sağına, soluna bakmadan derhal takip et!" deyince Boşnak Ali Efendi çaresiz tehdide boyun eğerek onlarla birlikte trenden iniyor. İki subay önde ve iki subay arkalarında Bodima'nın korkunç dağının ormanlarına doğru ilerliyorlar. Bakir çam ve meşe ormanları gecenin karanlığında etrafa korkunç bir görüntü veriyor.

Derken İmroz Dağı'nın yüzlerce mağarasının birinde, tarihin en kanlı ve meşum cinayeti işleniyor. Subaylar çarmıha gerdikleri boşnak Ali Efendi'nin etrafına canavarlar gibi üşüşmüşler ve zavallının vücuduna kızgın demir değdirerek görülmedik işkenceleri yapıyorlar.

Farmason cellatlardan biri, elindeki kızgın demiri boşnak Hüseyin Ali Efendi'nin kasıklarına sürterek:

"Be herif! Konuşsana ya niçin susuyorsun? Müsveddeler üzerinde olmadığına göre, padişahın hangi hafiyesine verdin?" diye küfür ve işkence ile sorularına cevap istiyorsa da, boşnak Ali Efendi'nin konuşmamaktaki ısrarı bu canavarları kudurtuyordu. Gittikçe çileden çıkan azgınlar, masumun rastgele ayaklarından kabalarından ve rastgele, parça parça et keserek yanmakta olan ateşe atıyorlar ve bir taraftan da Ali Efendi'nin üzerine soğuk su döküyorlardı. Fakat bu, yamyanları bile iğrendiren akılalmaz işkence fasılları, arşı alaya yükselen feryatlar ve ateşte vahşi bir cızırtı çıkararak yanmakta olan insan etleri, hiçbir fayda vermiyordu.

Nihayet Boşnak Ali Efendi'nin, bir şey söylememesinden ve konuşmamasından doğan bir asabiyet ve hiddetle bu acıklı manzarayı yaratan farmasonlar; çarmıha gerili olan yarı ölü vücudu çözerek, ateşin kızıl alevleri içine atıyorlar. Kızgın ateşin alevleri arasında bir an için kendine gelen yanık bedenden gelen boğuk ve son söz şu oluyor:

Ey insanlığın ve dünyanın kızıl, zorba katilleri belgeleri asla ele geçiremeyecek ve hain arzularınıza nail olamayacaksınız!...

* * *

Bu olaylardan sonra bir gün İngiliz işbirlikçisi Mısırlı Prens Aziz Hasan; 31 Mart teşkilâtı projesini İsmail Mahir Paşanın ele geçirdiğini haber alıyor ve derhal farmasonlardan birkaçına dört yüz altın vererek, İsmail Mahir Paşayı, İstanbul'da Çemberlitaş'ta öldürüyorlarsa da, aranan belgeler ellerine geçmiyor.

Bu sefer farmasonlar, asabi buhranlar geçiriyorlar. Zira belgelerin yanında, Osmanlı Türk imparatorluğunu parçalamaya yönelik gizli maddelerin müsveddeleri de bulunuyordu. Eğer bu önemli belgeler ele geçmezse, bundan böyle müslüman Türkler, farmasonlara düşman gözüyle bakacaklar ve büyük Türk devletinin parçalanmasından, her zaman onları mesul tutacaklardır.

Bu tarihi mesuliyeti bertaraf edebilmek için, kendilerine göre tehlikeli unsurlar her ne suretle olursa olsun ortadan kaldırılmalı idi. İşte bunun içindir ki; bir çok vatanperver şahsiyet 31 Mart Olayı'ndan önce birer birer farmasonların attıkları hain kurşunlara hedef oluyorlardı.

Farmason, dönme Cavit ile arkadaşı, usta ajanları vasıtasıyla **"Serbesti Gazetesi"**nin baş muharriri Hasan Fehmi'nin söz konusu belgeleri ele geçirerek gazetesinde neşrettiğini öğreniyorlar. Ve derhal vakit kaybetmeden Hasan Fehmi'nin plânını iptal etmek üzere her türlü tehlikeyi göze alarak arkadaşı Ertuğrul Şakir'le birlikte köprü üstünde öldürtüyorlar.

Suikastçılar, Ertuğrul Şakir'i Mevlanazâde Rıfat Bey'e benzeterek değil de, bilerek ve isteyerek kasten öldürmüşlerdir. Nihayet uzun, yorucu hazırlıklarının ardından 31 Mart Olayı'nı sahneye koyuyorlar. Farmason, Siyonist ve dönmelerin dağıttıkları milyonlarca altın tesirini göste-

riyor. Altınlarla ve bazan da tazyik ve tehditle sahneye çıkarılan zavallı medrese talebesi mollalar ve bunlara alet olan yüzlerce Siyonist ve gizli servisin ajanlarını tazyikle aktif bir hal alıyorlar.

İstanbul'un her yanını korkunç homurtular sarsıyor. Böyle bir hengamede adliye nazırı Nazım Paşa, makamına giderken asker elbisesi giymiş olan Farmason subaylardan mülazim Şerif'in tahrik ve idare etmekte olduğu gruba tesadüf ediyor. Avının önüne çıktığını gören Şerif; adliye nazırı Nazım Paşa'ya ateş açarak:

"Bu adam Hasan Fehmi Bey'in kaatillerini aramıyor!" diye nara atmaktan kendisini alamıyor...

Acaba hakikaten nazır bey, öldürülen Hasan Fehmi Bey'in kaatillerini buldurmadığı için mi saldırıya maruz kaldı? Katiyen hayır! Zira sözkonusu proje 31 Mart Olayı çıkarıldığı gün, Nazım Paşanın eline geçmişti ve dolayısıyla bunu öğrenen farmason ve dönmeler mülazim Şerif'e derhal yedi yüz elli İngiliz lirası vererek adliye nazırını öldürtmüş ve projeyi ellerine geçirmişlerdi.

Bütün bu suikastlar, adı geçen projeyi elde etmek için düzenlenmişti. Fakat artık saldırganların, yıkıcı farmason ve dönmelerin maskeleri yırtılmış ve gerçek yüzleri dünya kamuoyunun dikkatine sunulmuştu.

Farmason dönmelerin yıllardır körükledikleri menfi yayınların iç yüzü bugün açık bir şekilde ifşa edilerek milletlerin asıl vicdanlarına sunuluyor. Onların vicdani ve insani anlayışlara asla riayet etmediklerini, artık milletlerin genç ruhları ve genç beyinleri idrâkte gecikmiyor. Bundan böyle her geçen gün onların daima aleyhine olacaktır. Çünkü mantığa aykırı esaslara dayanan cihanşü-

mul bir dünya diktatörlüğünü kurmayı plânlama arzularının, elbette birgün gelip hezimete uğrayacağına şüphemiz yoktur.

31 Mart ihtilali o güne kadar devam etmiş ve altmış bin Anadolu çocuğu da Rumeliden İstanbul'a gelen farmason dönmelerin hain kurşunlarına hedef olarak can vermiştir. Rumeli'nin karlı dağlarında mertçe ve erkekçe öldüremediği yiğit vatan evlâtlarını, Panslavistlerin Balkanlardaki kızıl maceraperesti Sandanski, İstanbul sokaklarında on iki bin Türkü en feci şartlar altında öldürmüştür. Değişik kollardan İstanbul'a giren farmason ihtilâlciler, günlerce sokaklarda masum Türk kanı akıtmakla iştigal etmişler ve tarihi şehre dehşet ve vahşet saçarak hakim olmuşlardır.

Sultan İkinci Abdülhamid'in malum ihtilâlcilerin tahrik ve etkisiyle tahttan indirilmesinin ütopya olan "Magen David" artık hakikat olmuş ve korkunç dünyalarıyla, iddialarıyla, hülyalarıyla parlamaya başlamıştır. Girit, Doğu Rumeli Bosna-Hersek ile Trablusgarp ve on iki ada, Farmason ve dönmelerin gizli anlaşmaları gereğince birer birer elimizden çıkıyor. Asırlarca Avrupa'yı maneviyatıyla titreten Türk orduları cephelerde mağlubiyete uğruyordu.

* * *

Süleyman Askeri; cephelerde düşmanla savaşıyordu. Fakat her geçen gün, acı akibetlere ve mağlubiyetlere şahit oluyor.

Tarih1914-1915... Süleyman Askeri "Teşkilât-ı Mahsusanın" şefliğine tayin ediliyor. Fakat, sıkıntılar diğer yıllara oranla daha da artmıştır. Türk orduları birçok cephede düşmanla savaşıyor.

8 Nisan 1915'te Süleyman Askeri, Basra'nın Şuaybiye ve Berceziye mevkilerinde İngilizlerle amansızca döğüşüyor. Görevi Basra'yı İngilizlerden geri almaktır. Eğer bunda başarılı olursa Mülkiye'nin idaresini de eline alacaktır. Merkez, onu Basraya vali tayin etmiş ve geniş yetkiler vermiştir. Savaş gün geçtikçe, aleyhimize gelişiyor. Ve Süleyman Askeri, çatışmalar sırasında vücudunun muhtelif yerlerinden yaralanıyor.

Tarih: 13 Nisan 1915... Türk kuvvetleri cepheden çekilmek mecburiyetinde. Süleyman Askeri otomobiline güçlükle binerek "Berceziye" ormanından karargaha geri dönerken gayri ihtiyari mazisi aklına geliyor.

Gençlik yılları hatırına geldikçe, kan beynine hücum ediyor ve sinirleri geriliyordu. Nasıl gerilmesin ki; meşrutiyet için hayatını tehlikeye attığı, müşir Şemsi Paşa'nın öldürülmesini intaç eden, maruf farmasonlarla birlik olmak için "Czerma Fovka" locasına ileriyi görmeden girdiği, hareket ordusunda vazife aldığı, Trablusgarp'ı İtalyanlara peşkeş çekenlere ortak olduğu, Bingazi ve Derne savaşlarına iştirak ettiği ve Birinci Balkan Harbinin ardından Batı Trakyayı düşmanlardan istirdat ederek "Batı Trakya devlet-i muvakkatesi"nin başına geçtiği günler hafızasında canlanıp bir sinema şeridi gibi akıp gittikçe, o da kendinden geçer gibi oluyordu. Nihayet bugünde Basra'yı İngilizler'in elinden geri almakla görevli idi. Fakat heyhat ki, aktif kuvvetleri ve fedâil taburları üstüste mağlubiyetlere uğramakta idi.

Süleyman Askeri; tefekkür aleminde bir düşünceden diğerine geçiyor, kendisini bu âleme atan feleğe ve kendisini gafil avlayan Farmason ve dönmelerin sahte vaadlerine lânetler okuyor, sonsuz üzüntü ve sıkıntıyla kendi kendine içinden şöyle sesleniyordu:

- ... Ey dönek ruhlu alçak farmason dönmeleri! Neredesiniz? Hani imparatorluk büyüyecek ve Pan İslâmizm genişleyecekti? Garp farmason ve Siyonistlerinin vaad ettikleri yardımlar ne oldu? Nerede sadakatiniz?

Heyhat! Heyhat!... Beni bu hain farmason dönmeler aldatmış ve Siyonizm idealine uşak yapmışlar! Cephelerdeki geri çekilişlerin, artık Farmason ve dönmelerin ihanetinden doğduğuna asla şüphem kalmadı, eyvah, eyvah! Ben artık istikbali görmemeliyim...

Uçuruma ve ölüme doğru nihai bir hızla gidiyordu... Bu asil ve masum millet ve bu büyük devlet, hep bizim gibi gafil farmason uşakların ihanetine feda oldu! Lanet bize, lanet!

Nihayet Süleyman Askerî, yavaş yavaş elini beline götürerek nagant tabancasını çıkararak bir müddet etrafını hazin hazin seyretti. Top sesleri fasılasız devam ediyor. Zaman zaman etrafa mermiler düşüyordu. Otomobil süratle yola devam ederken Süleyman Askerî:

".. Bu millet bu gidişle nasıl muzaffer olabilir? Asla! Yedi yüz yıllık imparatorluğun şan ve şerefi, haşmet ve azameti tarihin mistik karanlıklarına gömülürken ben nasıl dayanırım?

Demek artık Akdeniz'de coşan leventler, Viyana surlarını döven şanlı akıncılar unutulacak ve vahşet, zulüm ve istibdat kurulacak ha! Ey müşir Şemsi Paşa, sana suikast yapanlar kahrolsun! Sen yine bir dâvâ uğrunda şehit oldun, fakat ya ben! Beni öldürmüyorlar! Artık ben ölmeliyim ölmeli..."

Otomobil yoluna durmadan devam ederken, top sesleri Bercesiye ve Nuhayle vadilerini titretiyor fakat bu sı-

rada otomobilden dışarı akseden bir tabanca sesi, vadinin esrarengiz karanlıklarına daha korkunç bir çehre veriyordu Zira Süleyman Askerî, intihar etmişti.

Süleyman Askeri daha pek gençti. İstikbale ümitle bakması onun tabii bir arzusu iken, bunu reddetmişti. Zira o, Farmason-Dönme'lerin hain tuzaklarına düşürülmüş ve böylelikle farmasonluğa hizmet ederek, vatanın yüksek menfaatlerine ihanet etmişti. Layık olduğu idam cezasını bizzat kendisi vermiş ve bu casusların içinde yaşamamaktansa ölümü tercih etmişti...

Süleyman Askerinin cenazesi o günün gecesi Nuhayle'deki kumandanlık karargahına götürülerek üniformasıyla çadırın içinde açılan bir çukura defnedilmiştir. Şimdi o sahraların ıssız vadilerinde gömülü bulunan Süleyman Askeri, bir mezar taşından dahi mahrumdur.

SİYON PROTOKOLLERİ

Siyon önderlerinin protokollarında, bir takım gizli hedefler ortaya konmuştur... (... Muhakkak ki gençler, erkenden kötülük ve sekse dalmakla bunak olacaklardır. Onları bu bunaklığa, adamlarımız olan öğretmenlerle, hizmetçilerle, mürebbilerle, varlıklı ailelerde görevli kadınlarımızla, oyun yerlerinde görevli kızlarımızla, kötülük ve şehveti taklit eden sosyetelerimizle devamlı sevkedeceğiz.)

Yahudilerin bütün oynamak istediği oyunları açıklayan "Protokoller"in yazarı Oriental Asher Ginsberg "aynı halktan" mânâsına gelen, Achad Haam takma adını kullanmıştır. Gayesi Yahudi şuurunu uyandırmaktır.

Protokollerin aslı, yazılıp, yayınlanmadan 1890'da Odesa Yahudilerin elinde idi. Protokoller 1905'de Rus, Nilus tarafından yayınlanmıştır. Protokollerin doğruluğu Dünya çapında tartışma konusu protokollerin doğruluğu New York'un meşhur başhahamı Benjamin Schulz "Dünyada mevcut bütün Yahudi cemiyetlerine bir tamim göndererek Yahudiler tarafından meydana getirildiği inkâr ve tevil kabul etmez bir gerçek olan meşhur "Siyon önderlerinin protokollarının dünya milletlerinin ruhlarında uyandırdığı nefret, tiksinti ve düşmanlığı belirtmiş ve artık bu yoldan açık saldırganlıklardan vazgeçilerek, milletlerle iyi geçinmek suretiyle insanlığın muhabbet ve teveccühünü kazanmanın çaresini ve yolunu bulmalarını tavsiye etmiştir."

"Siyon Protokolleri" ilhamını ve esasını Talmut'tan alan İsrail doktrinleri demektir. Bu protokoller Yahudi dünya hakimiyet plânlarının son şekilleridir. Katiyet ifade

ederler ve emir mahiyetindedirler. Sayısı 24 olarak tespit edilmiştir. Bu protokolların dışarıya ifşa edilmemesine çok dikkat edilmişse de yine de bu sırlar insanlığın meçhulu olmaktan sıyrılıp, aydınlığa çıkmışlardır. Bu yüzden Dr. Theodor Herzl dahi protokollerin yabancıya intikalinden duyduğu üzüntülerini gizleyememiştir.

Biz burada Siyon Protokollerinin genişçe tahlilini yapmayıp, protokolleri kısa ve öz olarak aşağıya almayı uygun bulduk.

Madde;

1. Genç nesilleri ahlâka aykırı telkinlerle dejenere etmeli.

2. Aile hayatını yıkmalı.

3. San'atı zayıflatmalı, edebiyatı müstehcen ve ahlâk dışı bir hale sokmalı.

4. İnsanlara aşağı sınıflar gibi tehakküm etmeli.

5. Mukaddesata saygıyı yıkmalı, hürmetle anılan kimseler hakkında rezilâne skandallar uydurmalı.

6. Hudutsuz bir lüks baş döndürücü modalar icat etmeli, çılgınca harcamaları teşvik etmeli.

7. Kalabalıkların vakitlerini, oyunlarla oyalamalı, insanlar düşünmekten alıkonulmalı.

8. Çelişkili görüşlerle fikirler zehirlenmeli, gürültü ve kargaşalıklar çıkartılmalı.

9. Genel bir hoşnutsuzluk oluşturularak sosyal sınıflar arasında kin ve güvensizlik yaratmalı.

10. Aristokratlara müthiş vergiler koyarak onları bunaltmalı, aralarına kin ve itimatsızlık saçmalı.

11. Mal sahipleriyle işçilerin arasını bozmalı grevler sabotajlar tertip ettirmeli.

12. Yüksek tabakanın manevi kuvvetini her çareye başvurarak kırmalı.

13. Sanayiin ziraati ezmesine imkân vermeli, böylece köylü sınıfı ortadan kaldırılmalı.

14. Saçma nazariyeler ortaya atarak halkı uygulanması mümkün olmayan fikirlere, dolambaçlı yollara sevk etmeli.

15. Hayat pahalılığını körüklemeli, fiyatları artırmalı.

16. Beynelmilel meseleler çıkararak milletler arasına kin ve nefret tohumlarını serpmeli.

17. Milletlerin mukadderatını tahsil ve terbiyeden mahrum kimselerin ellerine bıraktırmalı.

18. Bütün hükümet şekillerini değiştirmeli gizli hükümet sırlarını ifşa etmeli.

19. Meşrû hükümet tarzlarından saptırılıp, mutlak bir baskı yönüne gitmeli.

20. Siyasi, iktisadi buhranlar yaratmalı, serveteri mahvetmeli.

21. Mali istikrarı bozmalı iktisadi krizleri çoğaltmalı, spekülasyonlara, enflasyonlara yol açmalı, altını belirli illerde toplamalı büyük millî sermayeleri felce uğratmalı.

22. Hükümetlerin ölümlerini hazırlamak için: İnsaniyeti elem ıstırap ve yoksulluk içinde atmalı.

Siyon Protokollarına göre, olaylar şöyle değerlendirilmektedir:

"Şu son elli sene içinde meydana gelen bir çok felaketler ve bu felaketlerin herbiri Yahudi dâvâsını, bir dev adımı kadar daha ileriye götürmüştü.[206]

"Ahlâk ve mukaddesatını çürüttüğümüz cemiyetlere öyle bir istikamet vermeliyiz ki, orada yaşamak, ancak namussuzluk, hırsızlık ve yankesicilik sayesinde mümkün olabilsin."[207]

"Ortaya saldığımız hürriyet, eşitlik ve kardeşlik kelimeleri sayesinde işin içyüzüne vakıf olmayan, organlarınızın da yardımıyla bir sürü saf insan saflarımıza katıldılar ve şevk ve heyecanla bayrağımızı taşıdılar."[208]

"Hıristiyanlar bir koyun sürüsünden başka bir şey değildir. Biz de onlar için kurtlardan başka bir şey değiliz ki, kurtlar ağıla girince koyunların başına neler gelebileceğini siz de pekala bilirsiniz."[209]

"Hıristiyan cemiyetlerin içine kökleri o derece derin nifak tohumları ekmiş bulunuyoruz ki, buralarda nizam ve intizamın tekrar sağlanabilmesi ancak güçlü bir iktidarın sert ve merhametsiz tedbirler almasıyla mümkün olabilir."[210]

"Basına karşı aşağıda görüleceği gibi hareket edeceğiz. Onun sırtına bir eyer, ağzına kuvvetli bir gem vuracak, diğer basılı eserler hakkında aynı şekilde muamele yapacağız. gazetelere özel vergiler ihdas edeceğiz. Vergi-

206. A.g.e., Ders 3.

207. A.g.e., Ders 7.

208. A.g.e., Ders 9.

209. A.g.e., Ders 10.

210. A.g.e., Ders 15.

ler boşuna yazı yazmak arzusunu sona erdirecek, edipler saflarımıza geçecektir. Bu yoldaki eğilimleri sağlamak üzere basacağımız yayınların çok ucuz olmasını temin edeceğiz.

Gazetelerden oluşan ordumuzu bu hedefe yöneltmemek üzere bu işi özel bir dikkat ve itina ile düzenlemeliyiz."[211]

YAHUDİNİN DÜNYA HAKİMİYETİNDE KUVVET KULLANMA YOLLARI

a- Yayılma ve Fetih:

1) Sizden büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız. Ayak tabanınızın bastığı yer sizin olacak, önünüzde kimse durmayacak, Allahınız Rab söylediği gibi dehşetinizi ve korkunuzu ayak basacağınız bütün diyara koyacaktır.[212]

2) Bir şehre karşı cenk etmek için ona yaklaştığınız zaman onu barışıklığa çağıracaksın. Ve vaki olacak ki, eğer sulh cevabı verirse, ve kapılarını sana açarsa, o vaki olacak ki, içinde bulunan bütün kavim sana angaryacı olacaktır ve sana kulluk edecekler. Ve seninle anlaşmaya yanaşmayıp, savaşmak isterse, o zaman onu muhasara edeceksin. Ve Allahın Rab onu senin eline verdiği zaman, onun her erkeğini kılıçtan geçireceksin... Ancak; Allah'ın Rabbin mirası olarak sana verdiği kavimlerin şehirlerinden nefes alan kimseyi sağ bırakmayacaksın.[213]

211. A.g.e., Ders 12.

212. Teşniye Kitabı, Bapa 11 - Cümle: 23-25.

213. A.g.e., s. 20. c. 10, 1 16.

3) Taçlar giydiren Sur'a karşı bu işi kim tasarladı? O şehir ki, tüccarı reislerdi, bezirganları dünyanın itibarlı adamları idiler. Her izzetin gururunu bozmak, dünyanın bütün itibarlı adamlarını ayağa düşürmek için, bu işi orduların Rabbi tasarladı.[214]

4) Denizin üzerine ellerini uzattı, ülkeleri titretti, Kenan hisarlarını harap etsin diye Rab onun hakkında emretti ve dedi: Bir daha meseretle coşmayacaksın, ey kirletilen kız ere varmamış Sayda kızı kalk Kittim'e geç, orada bile sana rahat yok.[215]

5) Ve yetmiş yıl bitince vaki olacak ki, Rab Sur'u yoklayacak ve şehir fahişelik ücretine dönecekler ve yer yüzünde bütün dünya kralları ile fahişelik edecekler. Ve onun kârı ile fahişelik ücreti Rabbe mukaddes olacak. Onun kârı Rabbi önünde oturanların olacak.[216] Yazıda yıkılacağı haber verilen Sur şehri, eski Filistin'in Fenike bölümünde bir limandır. Ve bütün İsrail komşuları için bu hükmü geçerli sayma mümkündür.)

b- İç harpler ve İhtilaller:

1) Ve vaki olacak ki kovalanan ceylan gibi ve toplayanı olmayan koyunlar gibi, herkes kavmine yönelecek ve herkes memleketine kaçacak. Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edilecek. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak, evleri çapul edilecek ve karıları kirletilecek.[217]

214. İşaya Kitabı, B. 23 - C. 8.

215. A.g.e., B. 23 - C. 11-12.

216. A.g.e., B. 23 - C. 17.

217. A.g.e., B. 13 - C. 14-16.

2) Ve İsrail evi Rabbin toprağı üzerinde, onları köle ve cariye olarak kendine mülk edecek; ve kendilerini sürgün etmiş olanları sürecekler ve kendilerini hükmetmiş olanlara hakim olacaklar. Şöyle ki, asurluyu kendi memleketimde kıracağım ve dağlarımın üzerinde onu ayak altında çiğneyeceğim. İşte bütün dünyaya karşı tasarlanan tertip budur.[218]

3) Ümmetler çok suların çağlayışı gibi çağlayacaklar, fakat onları azarlayacak ve uzağa koyacaklar ve yelin önünde dağların saman ufağı gibi ve kasırga önünde yuvarlanan toz gibi kovulacaklar. Akşam vakti, işte dehşet ve sabah olmadan yok oldular. Bizi çapul edenlerin payı vesoyanların hissesi budur:[219]

4) Ve Mısırlıları Mısırlılara karşı ayaklandıracağım. Ve herkes kardeşine karşı ve herkes komşusuna karşı, şehir şehre karşı ve ülke ülkeye karşı cenk edecekler. ve Mısır'ın ruhu, içinde kalmayacak. Ve onun öğüdünü bozacağım. Ve putlara ve büyücülere ve cinlere danışacaklar. Ve Mısırlıları sert bir efendinin eline vereceğim.[220]

İşte bundan dolayıdır ki bugün islâm âlemi biri birleriyle adeta şehir şehir harbetmektedir. Umulur ki islâmlar arasındaki bu kanlı hadiselere sebep olan nifakın ve düşmanlığın sebebi bilinir; islâm milletleri yabancı fitnenin ve siyasi nifakın esiri olmaktan kurtulur ve biribirlerini sevmeyi ve anlaşmayı öğrenmiş bulunurlar.[221]

---

218. A.g.e., B. 14 - C. 24-26.

219. A.g.e., B. 17 - C. 13-26.

220. A.g.e., B. 19 - c. 2.

221. Siyonizmin Ana Prensipleri ve Protokoller, s. 61.

c- Yahudi olmayan milletlerin hükümetlerinin ele geçirilmesi ve bu kuvvetlerin Yahudi politikası hesabına kullanılması.

1) Ve Kral Haman'dan almış olduğu yüzüğünü çıkardı ve onu Mordehay'a verdi. Başvekalete geçen Mordehay, vilayetlere. Yahudi aleyhtarlığının yok edilmesi için tamim gönderdi.) ... Kendilerine, çocuklarına ve karılarına hücum ederek kavminin, onların mallarını çapul etmeye izin verdi.[222]

2) Ve Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler ve öldürdüler ve yok ettiler. Ve kendilerinden nefret edenlere istedikleri gibi yaptılar. ve Yahudiler Şuşan sarayında beşyüz kişi öldürdüler ve yok ettiler. Ve kendilerinden nefret edenlerden yetmiş bir kişiyi öldürdüler.[223]

d- İstilâ edilen ülkelerin milletlerine ve dinlerine karşı icrâ edilecektir: Din, milliyet ve millî tarihin kazınması:

1) Ve Allahın Rabbin sana teslim edeceği bütün kavimleri bitireceksin, gözün onlara acımayacak, onların ilahlarına kulluk etmeyeceksin çünkü o sana tuzak olacaktır.[224]

2) Fakat onların mezbahalarını yıkacaksın ve onların dikili taşlarını parçalayacaksınız ve onların eserlerini yok edeceksiniz.[225]

222. Ester Kitabı, B. 8 - C. 2-12.

223. A.g.e., B. 9 - C. 5-6-16.

224. Tesniye Kitabı, B. 7- C. 16.

225. Tevrat Çıkış Kitabı, B. 34 - C. 13.

3) Mülklerini alacağınız milletlerin yüksek dağlar üzerinde ve her yeşil ağaç altında ilahlarına ibadet ettikleri bütün yerleri mutlaka harap edeceksiniz ve onların mezbahalarını yıkacaksınız; ve dikili taşlarını parçalayacaksınız ve onların eserlerini ateşte yakacaksınız ve ilahlarının oyma putlarını baltalayacaksınız ve o yerden adlarını yok edeceksiniz.[226]

- "Senin Allahın seni zengin edecektir. Sen pek çok halklara ödünç para vereceksin, ama hiç bir kimseden ödünç para almayacaksın."[227]

KUDÜS'TE YAHUDİLER

Şimdi yıllar önce yayınlanan şu haberi ibretle okuyunuz:

"- Ürdün Başbakanı Zeyd Rıfai, Kudüs'teki "Hz. İbrahim Camii" sorununu BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim'a yolladığı mektupta, İsraillilerin kutsal Hz. İbrahim Cami'inin içini musevi stili eşyalar ve musevi dinini metheden kitaplarla doldurduklarını ayrıca Müslümanların bu camide serbestçe ibadet etmelerini engellediklerini belirtmiştir.

Rıfai ayrıca İsraillilerin Hz. İbrahim Camii'nde gürültülü içki ve dans partileri verdiklerini de iddialarına eklemiş, bunlara engel olmak isteyen camiinin müslüman görevlilerinin İsrailliler tarafından dövüldüklerini, hakarete uğradıklarını ve hatta tutuklandıklarını açıklamıştır.

Rıfai İsraillilerin, Camiin Doğu minberini de tahrip ettiklerini kaydettiği mektubunda İsraillilerin, Müslüman-

226. Tesniye Kitabı, B. 12 - C. 2-4.

227. Musa V 7 - 10; 14, 21; 15, 6; 17, 2 vs.

lara ait ibadet yerlerinin büyük kısmını Musevilere tahsis ettiklerini ve Müslümanların ibadet imkânlarını kısıtladığını ifade etmiştir.

Rıfai, Waldheim'den bu durumu düzeltmek için elinden geleni yapmasını ve mektubunu da BM resmi belgesi olarak güvenlik konseyi ve insan hakları komisyonu üyelerine dağıttırmasını istemiştir."

Bugün mübarek "Mescit-i Aksa"da da, müslümanlara ait diğer ibadet yerlerinde de aynı oyunlar sergilenilmektedir.

ORTADOĞU'DA YAHUDİ OYUNU

Ortadoğu'da Arap-İsrail uyuşmazlığına bir çözüm getireceği söylenen "ara anlaşması" imzalanmıştı.

Öncelikle, bu anlaşmanın, kendi hatalarıyla dahi olsa, toprakları Yahudiler tarafından işgal edilmiş bulunan Araplara bir fayda sağlamadığını belirtmek isteriz.

Böyle olmasaydı, bir zamanların Amerikan Dış İşleri Bakanı Yahudi Kissinger, Kahire ile Kudüs arasında mekik dokur muydu?...

İsrail'in, Arap topraklarına girdiği ve hayli mesafe katettiği tarihlerde; Mısır böyle bir savaşa hazırlıksız bulunuyordu. Yahudi casuslarının üstünlüğü yanında, Arap Ordusu her türlü savaş bilgisinden uzak ve son derece iptidai tarzda yakayı ele verdi.

Gizlenmeye lüzum görülmemiş, mevkileri besbelli bir sürü uçak havalanmaya bile fırsat bulamadan Yahudiler tarafından imha edilince, bu olay, dünyada en az bizde olduğu kadar şok tesiri yaptı.

Mısır, her şeye rağmen aldığı bu acı dersten sonra durumunu süratle toparladı. Aradan geçen kısa zamanda modern bir Arap Ordusu kuruldu. Yapılan göz kamaştırıcı geçit törenleri, hava gösterileri, bu gerçeği herkese kabul ettirdi. Nitekim, Mısır kuvvetleri sonraki harekatlarda küçük sayılamayacak üstünlük sağladılar.

Şimdi ise öğreniyoruz ki: Yahudiler, Amerikanın yardımı ile Arapları oyuna getirmişler.

Nitekim, dünyada Amerika ve Rusya'nın emperyalizmine karşı "Arap Birliği" anlamına gelen, "Üçüncü dünya" kurulması ideali uğrunda çalışan Libya Devlet Başkanı Muammer El Kaddafi, bu ara anlaşmasına ilk karşı çıkan olmuştur.

Bu zıddiyet, Kaddafi ile Enver Sedat arasında uzun süreden beri devam eden anlaşmazlıklarla yorumlansa bile; Mısır Devlet Bakanı, bu anlaşma ile milletinin güçlü olduğu bir sırada, oyuna gelmiş veya getirilmiş, büyük bir ihtimalle de Amerikan teklifine isteyerek ayak uydurmuştur.

Aslında; Arap ve İslâm topraklarının tam ortasında "siyonizm"in meydana gelmesi, anormal şartlardan doğmuştur.

Bugünkü ülkelerini, bütün dünyaya karşı, Arap çöllerinde bir vaha, bir medeniyet, barış ve demokrasi merkezi gibi göstermeye çalışan Yahudiler, bir taraftan da her geçen gün biraz daha toprak kazanmak için saldırılar yapmak, katliamlar düzenlemek gayreti içerisindedirler.

1948'de kurulan İsrail'de Filistinli Araplar, olmadık eziyet ve zorlamalarla topraklarını terketmeye mecbur bırakılmışlardır.

O tarihten beri; İsrailin kadınlara, yaşlı ve günahsız çocuklara karşı tertiplediği katliamlar, işlenen sayısız cinayetler, tahmin bile edilemeyecek kadar, vahşi ve insanlık dışı idi.

YAHUDİ KATLİAMLARI

Yahudiler, Arapların camilerini, mukaddes yerlerini yakıp yıkmakla kalmamışlar, kasaba ve köylerini bile büyük bir hınçla ortadan kaldırmışlardır.

1958 Ekim ve 1967 Haziran saldırıları dolayısıyla, Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun ve Güvenlik Konseyinin İsrail'i suçlu bulması, Araplara bir şey kazandırmamıştır.

Enver Sedat, bu ara anlaşmasını imza ederken, Arap dünyasına açıkça ihanet etmiş olmaktadır. Sırası gelmişken, Araplara karşı Yahudi katliamlarının 1948-1968 arası bir listesini verelim.

1) 9 Nisan 1948 Deir Yasin katliamı

2) 11-15 Ekim 1953 Kıbya katliamı

3) 28-29 Mart 1954 Nahhalin katliamı

4) 31 Ağustos 1955 Han Yunis katliamı

5) 11-12 Aralık 1955 El Butiha katliamı

6) 10-11 Ekim 1956 Kalkilya katliamı

7) 19 Ekim 1956 Kafır Kasım katliamı

8) 1 Şubat 1962 El Tevfik katliamı

9) 13 Kasım 1966 Essemu katliamı

10) 21 Mart 1968 El Karameh katliamı

11) 4 Haziran 1968 İrbid katliamı

12) 4 Ağustos 1968 Sait katliamı katliamlar bugün de devam etmektedir.

Tevratta yazılı olduğu gibi "Fırat'tan Nil'e kadar olan toprakları içine alacak olan Büyük İsrail Devletini kurmak gayesi güden Yahudi oyunlarına gelen Enver Sedat, bir kısmını Arap Milletinden "gizli" olarak imzaladığı bu ara anlaşmasının vebalini bir gün taşımayacak hale gelmiştir ki, bu çok hazin bir biçimde olmuştur.

Sonunda Enver Sedat, hiç beklemediği bir zamanda, kendi askerlerinin düzenlediği bir suikastte öldürülmüştür.

Nitekim bu Yahudi katliamları son yıllarda o kadar şiddetledirmiştir ki, ne batı, ne ittifaklar, ne Amerika bu vahşeti görebilmiştir. (!)

Arab milleti, Filistin'de maruz kaldıkları ihaneti, baskıyı ve aldıkları yarayı henüz unutmamıştır. Arablar, bir gurup azgın siyonist Yahudi cemaatının tesiriyle, düşmanlıkların her türlüsüne, ihanetin ve ölüm olaylarının en beterine, toplu imha hareketlerine, maruz kalmışlardır.

Hâlâ, Diir Yasin ve Kabiyye'de yapılan iki katliamın -ki çalınmış vatının toprağını o kurbanların kanı sulamıştır- kurbanlarının kanı, siyonistlerin saldırganlıklarına ve cürümlerine en büyük şahit olmaya devam ediyor. O iki katliamda erkekler, kadınlar, çocuklar öldürülmüşler ve orada, tüyler ürpertici bir şekilde uzuvlar kesilmiştir.

Bu saldırı durumu Yahudiler'de yeni bir hal değildir. O, dedelerinden ve babalarından onlara miras kalan bir

özelliktir. Bu konuda Fransız tarihçisi Güstav le Bon şöyle der: "Mücrim Yahudilerin tarihleri, onların vahşiliklerinin çeşitlerini anlatmıyor. diri diri testerelerde biçilen ve alevli fırınlarda kızartılan esirlerin sözlerinden tutun da; köpeklere yedirmek için atılan cariyelere ve erkek, kadın, yaşlı ve çocuk farkı gözetmeksizin kesilen şehir sakinlerinin sözlerine kadar hiçbirini Yahudi tarihleri zikretmiyor."[228]

Kim Yahudilerin kutsal kitabını okursa; onların en çok şiddete, hiyanete, sözlerinden dönmeye dayandıklarını derhal anlar. Aynı şekilde Kur'ân-ı Kerim onları, "sözünde durmamak" ile damgalar. "Onlar ne zaman bir âhid ile bağlandılarsa içlerinden bir gurup onu bozup atıvermedi mi? Hayır, (bir kısmı değil) onların çoğu (ahid tanımazlar), iman etmezler."[229]

Yine onlar, Kur'ân-ı Kerim'in anlattığı gibi, Allah'ın peygamberlerini öldürmüşlerdir: "Andolsun ki biz İsrailoğullarından sapasağlam teminat almış, onlara peygamberler göndermişizdir. Ne zaman bir peygamber, kendilerine canlarının hoşlanmayacağı bir şeyi getirdiyse bir takımını yalana çıkardılar, bir takımını da öldürdüler..."[230]

Yine Yahudiler, insanlar arasında adaleti isteyen kimseleri de öldürmüşlerdir. "Allah'ın ayetlerini inkar ile kafir olanlar, haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanların içinden adaleti emredenlerin canına kıyanlar (yok mu?) Onları (Habibim) acıklı bir azab ile muştula.[231]

228 Ter.: Adil Zaiyter, el-Yehûd, Fi' Tarihi'l-Hadarati'l-ülâ.

229. El-Bakara suresi, âyet 100.

230. El-Maide suresi, âyet 70.

231. Al-i İmran suresi, âyet 21.

LÜBNAN İŞGALİ-SABRA VE ŞATİLLA KATLİAMLARI

3 ve 4 Haziran 1982 günlerinde, İsrail'in Londra Büyükelçisi Slomo Argov'un Filistin'li gerillalar tarafından yaralanmasını bahane eden Yahudiler önce Lübnan'daki Filistin mülteci kamplarını bombalamaya başladılar, sonra da 6 Haziran 1982 günü İsrail tankları sabahın erken saatlerinde, üç koldan güney Lübnan'a girdi.

Bu harekatın adı; "Galole Barış Operasyonu" idi. Oysa ki, önce Sayda da 40 km'lik bir alanda binlerce Filistinli sivil öldürüldü veya esir alındı. Üçüncü gün, İsrail uçakları, Bekaa'da Suriye mevzilerine karşı saldırıya geçtiler. Beyrut kuşatıldı. Havaalanı ele geçirildi.

Daha sonra "Beyrut Kasabı" adını alacak olan o dönemin savunma bakanı Ariel Şaron idaresindeki Yahudiler, Sabra ve Şatilla kamplarına korkunç katliamlar düzenlediler. Evler yağma edildi. Pek çok aile kurşuna dizildi.

İsrail İstihbaratı (MOSSAD), Lübnan'daki Suriye kuvvetlerinin yerleri ile Filistin kamplarının şemalarını, 1980 temmuzunda hazırlamaya başlamıştı.

Ariel Şaron, 1950'li yıllarda da, Arap köylerini "kazıma" denilen usulle yok eden plânların hazırlayıcısı idi.

Acımasız ve gaddar Ariel Şaron yine ordularının başında idi. Yahudiler, Beyrut'ta; yetim ve sakat çocuklar için açılmış yetimhanelerin üzerinde "Kızılhaç" bayrağı bulunduğu halde, buraları da bombaladılar. Sabra'da yüzlerce kadın ve çocuk, başlarından kurşunlanarak öldürüldüler.

Katliamda ölenlerin cesetlerini, kızılhaç görevlileri toplayıp, toplu mezarlara gömdüler. Burada ölenlerin sayısı belli olmadı. Başta Dışişleri Bakanı Yitzak (İzak) Şamir ve Başbakan Şimon Perez olmak üzere pek çok Yahudi idareci, İsrail ordusunun Lübnan'dan çekilmesini istemiyordu. Bunlar, İsrail halkına, Suriye ile çatışmaya girmeyeceklerini söylüyorlardı ama, Suriye birlikleri ile kıyasıya vuruştular. 16 Haziran 1982 günü ise, Hıristiyan milislerin giriştikleri korkunç katlimı kendilerinin desteğinde yapılmasını sağladılar. Bir bakıma da buna göz yumdular.

Ölüleri topluca gömmek için gelen buldozerler sokaklara sığmadı.

Yahudilerin bombalı saldırıları, Lübnan'a çok pahalıya mal oldu. Lübnan'ı yaktılar, yıktılar, gittiler, sonra tekrar tekrar geldiler ve vurdular. Arap dünyası ise, olaylara utanılacak bir sükunet içerisinde sadece bakakaldı. Hâlâ da bakmaya devam ediyor.

Anlaşılan; Yaser Arafat'tan kurtulmak isteyen korkak Araplar, Filistin Kurtuluş Teşkilâtı'nı yalnız bırakarak, Filistin'i harcamışlardı.

Arafat, bir zamanlar bel bağladığı Moskova'dan yardım istiyordu ama, Ruslar'ın Suriye'deki temsilcisi Suriye Hava Kuvvetleri Komutan Yardımcısı General Yevgeni Lourasov, yardımın gelmesini değil, gelmemesini bekliyordu.

Bu sırada, İsrail, ABD ordusunda bile bulunmayan "arayıp bulan sam füzeleri" ile, Bekaa Vadisinde Suriyelilere bırakılmış olan; 20 Sam füze bataryasının 16'sını bir anda yok etmeyi başarmıştı.

Bu olay, tıpkı İsrail'in Mısır baskınında; Arapların ellerinde "fantom" uçakları bulunduğu halde, bunları kullanmasını beceremeyip, üstelik imha edilmelerine sebep oluşlarına benziyordu.

Suriye ordusunda; Gruman E 2C modeli ikiyüzelli uçaklık filo vardı. Fakat, İsrail'in oraya sevkettiği Sam'lar, iki günde Suriye Hava Kuvvetlerinin yarısını yok ettiler. İsrail ise, bir avcı uçağı ile iki helikopter kaybetmişti.

Filistinli gerillaların sivil halkı rehin alarak, birlikte camilere sığınmaları, halk arasında büyük tepkilere yol açtı. Halk, Filistinlilerin silâh depolarını ihbar edince, Yahudiler, bu depolarda roketler, füzeler, çeşitli silâhlar ve arada 300 zırhlı araç ele geçirince, bu işe çok şaştılar.

Bu operasyonlarda yakalanan 6000 Filistinli, elleri ve gözleri bağlı olarak meçhul bir istikamete sevk edildiler.

LÜBNAN İŞGALİ, YAHUDİNİN "NİL'DEN FIRAT'A KADAR" İDEALİNİN BİR DEVAMIDIR

İsrail'in, Lübnan işgali aslında, Yahudinin Knesset Meclisinde asılı duran ve bahsettiğimiz "Nil'den Fırat'a kadar" haritasındaki idealinin gerçekleşmesi için atılmış bir adımdı.

Ariel Şaron'dan sonra, Sabra ve Şatilla katliamlarının sorumlusu, eski genel kurmay başkanı Raphael Eitan, ABD'nin Türkiye'ye yaptığı askeri yardımlara karşı çıkışını, şu gazete haberinden öğreniyoruz:[232]

232. Lübnan kasabı İsrailli General Eitan'ın Hezeyanı. Tercüman, 9.4.1984.

ATİNA (Tercüman),

İsrail'in stratejik ve güvenlik alanlarının Türkiye'yi de içine alacak biçimde genişletilmesini savunan 1982 Lübnan işgalinin mimarı İsrail savunma eski Bakanı Ariel Şaron'dan sonra, Sabra ve Şatilla katliamlarının sorumlularından eski genel kurmay başkanı Raphael Eitan, ABD'nin Türkiye'ye "Hesapsız askeri yardım vermesi korkunç bir hatadır," dedi.

Lübnan'da, 'Sabra' ve 'Satilla' katliamlarından sorumlu olduğu tespit edildiği için "istifa ettirilen" ve hep "Lübnan kasabı" diye bilinen Rafael Eitan, Atina'da yayınlanan "Tahidromos" (posta) mecmuasına özel bir demeç verdi.

Rafael Eitan, bu demecinde, Türk-Yunan ilişkileri, askeri paktlar ve NATO konularında, kendisine yöneltilen bir soruyu şöyle cevaplandırıyor:

"Askeri paktlara karşıysam da, itiraf etmeliyim ki, bana göre, Yunanistan, NATO için Türkiye'den daha değerlidir. Şu anda Türkiye, Sovyetler Birliğini, topraklarına yerleştiren radarlar ve diğer elektronik takip etme üsleri bakımından önemli rol oynayabilir. Fakat, Amerikalıların Ankara'ya bu derece hesapsız askeri yardım vermeleri, muazzam bir hatadır. Washington'da, Yunan Başbakanı Andreas Papandreu'nun, diyelim ki, biraz sol politika takip etmesi rahatsızlık oluşturabilir, boğazların (Çanakkale) stratejik önemi olabilir, fakat Türkiye'ye verilen silâhlarla da, bu ülke daha da güçlü olmayacaktır. Ülkenin iç yapısı, her zaman ciddi tehlikelere gebedir. Türkiye Müslüman bir ülkedir ve bir ihtilal ile, İran'da olduğu gibi batabilir. Şah, bölgede en iyi örgütlenmiş bir orduya sa-

hipti. Fakat her şey birkaç gün içinde yok oldu. Türk rejimi, yıkılacakmış gibi devamlı sallanıyor, (titriyor). Suudi Arabistan için de aynı şey geçerlidir. Suudi Arabistanlılar, tanklarını ve savaş uçaklarını Pakistanlı personel ile yürütüyorlar. Böyle bir ülkeye nasıl güvenebilirsin?

Türkiye, bana göre, Yunanistan ile yapacağı bir savaşı, hiç bir zaman kazanamayacaktır. Kıbrıs'taki olaylar değişiktir. Tabii, ben şahsen Türkler'in Yunanistan ile bir savaş yapmayı düşünmediklerini zannediyorum. Türkiye böyle bir ihtimali karşılamak üzere örgütlenmiş değildir."

İsrailli general, askeri paktlar konusundaki bir soruyu da, "Diyelim ki, Sovyetler Birliğinin Türkiye'ye tecavüzü halinde, NATO ülkelerinden birinin, Türkiye'ye yardıma koşacağına mı inanıyorsun? Amerikalılar dahi, böyle maceralara karışmaya cesaret edemeyeceklerdir. NATO bir çatışma halinde hiç bir ülkeye garanti vermiyor. Orta Avrupa'da el kaldırıcaklardır. Yalnız, İngilizler ve Batı Almanlar, Varşova Paktı'na karşı bir mukavemet gösterecekleridir. Bir çok Batı Almanyalı general, geçmişte kendileriyle yaptığım görüşmelerde bana, ülkelerinin Sovyetlerin nüfuzu altında bulunması halinin kendilerini ilgilendirmediğini söylediler. Doğu Almanya, Sovyetlerin safına dahil bulunuyor ve pekâlâ yaşıyor. Öyleyse neden savaşa girelim. Askeri açıdan bağımsız olan iyidir. Paktlara hayır, fakat, Batı'ya evet. İsrail de bunu yapıyor," diyerek cevaplandırdı.

UZUN VADELİ ÇIKARLAR

Gözlemciler, İsrailli generalin Türkiye ile ilgili bu sözlerinin, Sabra ve Şatilla katliamlarıyla ilgili olarak İsrailde kurulan komisyon tarafından ihmali tespit edilen savunma eski bakanı Ariel Sharon'un daha önceki sözleriye paralel düştüğünü bildiriyorlar. Şaron, 1981 yılının Aralık ayında Tel Aviv Üniversitesi stratejik araştırmalar merkezinde yaptığı konuşmada, İsrail'in stratejik çıkarları için önemli olan ve ülkesine tehdit teşkil eden ülkeleri sayarken, "İsrail'in stratejik ve güvenlik alanı, 1980'li yıllarda, Türkiye, İran ve Pakistan gibi ülkeleri de içine alacak biçimde genişletilmelidir," demiştir.

SÜTLÜCE SUİKASTI

Nuri Paşa'nın (Killigil) Mısır'da silâh ve cephane siparişi (tabii ki, Yahudilere karşı kullanılmak üzere) aldıktan ve İstanbul'a dönüşünde iki gün sonra, Sütlüce'de bu işleri yapan fabrikanın infilak etmesi sırasında, çıkan yangının uçak mermilerinin bulunduğu depoya sirayet etmemesi ve İstanbul'u muhtemel bir felaketten kurtarmak için hayatını feda etmesi yanında yirmiyedi Türk öldü. Fabrikada çalışan otuz Yahudinin burunları bile kanamadı... Çünkü olay günü hiç birisi fabrikada değillerdi.

Biz, ülkemizi saran Yahudi işbirlikçileri yüzünden, hâlâ 3 Mart 1949'un gafleti içerisindeyiz.

Dünya üzerinde insanları birbirine kırdıran, sükunetleri fırtınalara çeviren, birlikleri bozan, bütün fitneleri, suikastleri, ihtilalleri hazırlayan, insan kanı akıtmayı dini vazife sayan Yahudilerdir.

Her iyilik ve himaye gördüğü memleket halkını birbirine düşeren, ihtikâr, kaçakçılık, hayasızlık ve tefeciliği meslek edinen kişiler de onlardır.

Dünya milletlerinin kanlarına giren, ruhlarına nüfuz eden "Beynelmilel Yahudi" (Koskoca Osmanlı İmparatorluğunu yıktım, Sina çölünde devlet kurdum) diye boşuna sevinmesin. Çünkü, İslâmın yüce Peygamberi, bakınız onlar için neler söylüyor:

"Bir gün gelecek, onlar (İsrailoğulları) o mukaddes toprakları terk edecekler. İslâm ile olacak büyük bir harpte taşlar ve ağaçlar dile gelerek, arkalarına gizlenmiş olan Yahudileri haber verecekler."

Yahudi ne ise, dönme de odur. Yahudi Doktor S. Bernfeld, Umumi Yahudilik Mecmuasının 1895 tarihli ve 43. sayısında şöyle der:

"Dinini değiştirmiş Yahudiler (dönmeler) Yahudi Cemaatine göre, Yahudidirler. Çünkü, Yahudilik, din değiştirmeyi katiyyen tanımaz ve dinini değiştirmiş olan Yahudileri eskisi gibi Yahudi telakki eder."

Julies Bad, bir başka Yahudi idi. Berlin'in batısındaki Siyonist Cemiyetinde 28.2.1912 günü bir konferans verdi. Bad konferansında şöyle diyordu:

"Kanımın iradesi on defa dahi din değiştirsem, yine Yahudi kaldığımı bana ihtar eder."

Dünyaya kafa tutan, Alman Milletini ve Ordusunu yere seren Yahudilerle, masonlardır.

Napolyon'un ordularının hezimetini de Yahudiler hazırladılar.

Sina çöllerinde, Gazze'de Türk Ordusuna karşı hıyanet içerisinde bulunan, casusluk yapan, koskoca Osmanlı İmparatorluğunu yıkanlar Yahudidir.

Yahudi H. Chon Leipzig'de 1913'te yayınlanan **"Yahudilik"** isimli eserinde bakınız ne diyor?..

"Biz, bugün ırk ve tarih itibariyle Yahudiyiz. Bütün irade ve duygularımızda yalnız kanımızın iradesi hakimdir."

Japonya'da Vüzeda Üniversitesi Başkanı Kont Nobutsone Okuna, verdiği bir konferansta şöyle demişti:

"Dünyanın her tarafında Yahudiler, vatanseverliği ve sağlam devlet prensiplerini çürütüp yok etmektedirler."

Bu da Mendelson'dan:[233]

"Yahudi, dünyanın her tarafına yayılmış olan ve bütün imkânlar ve fırsatlardan şeytanca istifade ederek servet toplayan, heyecansız, rahatına düşkün, fakat fesadın bütün inceliklerine ve tezvirci bir karaktere sahip olan unsurdur."

YAHUDİ TARİHİNDE SAHTE MESİHLER DÖNMELİK VE DÖNMELER

Hz. İsa'yı **"peygamber"** kabul etmeyerek çarmıha geren Yahudiler, asırlar boyu çok sayıda "sahte mesih"lerle ortaya çıkmışlardır.

Miladın 44'ncü yılında zuhur eden Theudas, Roma Valisinin gönderdiği süvariler tarafından kılıçtan geçirilmiştir.

233. Yahudilerde ahlâk düşkünlüğü isimli kitabından, 1878, Berlin.

132 yılında devlet kuran ve mesihliğini ilan eden Bar Kohba Romalılarla savaşırken öldürülmüştür.

Girit Yahudisi Moşe, İsrailoğullarını Mısırlıların esaretinden kurtaran Moşe (Hazreti Musa) ile aynı şahıs olduğunu, Allahın kendisini İsrailoğullarını yeniden kurtarmak üzere gökten yeryüzüne indirdiğini, kavmi tıpkı Kızıldeniz'den geçirdiği gibi, bu defa da yürütüp Akdenizden geçirip Filistine götüreceğini iddia edip, bunu vadediyordu.[234]

Girit Adası Yahudileri derhal işlerini tasfiyeye girişmişler ve Mesih'in hareket işaretini beklemeye başlamışlardı. **"Mesih Çağı"** başlamak üzere olduğuna göre para ve altının lüzum ve değeri kalmıyordu. Beklenen gün gelince Moşe adanın ıssız ve burnunda kavmini toplamış ve oradan denize atlamalarını emretmişti. Ellerindeki altın ve paraları mesihe teslim eden büyük bir çoğunluk emre uyarak denize atlayıp Akdenizin dalgaları arasında kaybolmuşlar, civardaki balıkçıların yardımı ile kurtulan bir kısmı ise aldatıldıklarını anlayınca Moşe'nin kendilerini aldatmak için gelen şeytan olduğunu hükmetmişlerdi. Zira Moşe, bütün aramalara rağmen ele geçirilememiş, altınlarla beraber kaybolmuştu.

Emevî Halifesi İkinci Ömer'in (717-720) zamanında Suriye Yahudilerinden Serene faaliyete geçmiş, kavmini uçurarak götürüp devleti Filistinde kuracağını vaadetmişti. Yakalanıp Halifenin huzuruna götürüldüğünde "Sırf Yahudilerle eğlenmek için böyle hareket ettim," deyince cezalandırılmak üzere kavmine teslim edilmişti.

234. Doç. Dr. Yaşar Kutluay, Siyonizm ve Türkiye, s. 19-24.

Seren'den az sonra, Abbasi hakimiyetinin ilk yıllarında devletin geçirdiği sarsıntı ve dahili isyanları fırsat bilen İran Yahudilerinden Ebu İsa İsfahani ve yardımcısı Yudgan zuhur etmişler, aynı iddiaları ileri sürmüşler ve bunlar da yakalanıp, cezalandırılmışlardı. Ebu İsa'nın çevresinde toplananların onbinleri aştığı bilinmektedir.

Bu mesihler arasında en enteresanı 1140-1160 yılları arasında ortaya çıkan **David Alroy** veya arapça ismiyle **İbn er-Ruhi**'dir.

İkinci Haçlı Seferi ile Doğu dünyasında meydana gelen kargaşalık, Filistinin Hıristiyanlar tarfından zapdedilmiş olması, Abbasi hilafetinin zayıflaması sırasında İbn er-Ruhi ortaya çıkınca Yahudiler de bu arada kurtulacaklarına inanmış ve ona dört elle sarılmışlardı.

İbn er-Ruhi Musul'da zuhur etmiş fakat Irak'tan Azerbaycan'a kadar uzanan bölgedeki Yahudilere kendisini mesih olarak kabul ettirmişti. Plânına göre önce Musul ve çevresinde bir devlet kuracak, ileride hakimiyetini Filistine kadar geliştirecek ve komşu ülkelerdeki Yahudileri uçurarak götürecekti. Fakat daha plânın ilk safhasında Musul'un yanındaki Amadiye Kalesi'ni ele geçirme çabası sırasında yenilip öldürülmüştü. Ona büyük ümitlerle bağlanmış olan Yahudiler ölümünü kabul etmemişler ve birgün dönüp tekrar başlarına geçeceğini beklemeye başlamışlardı.

Bu ***"bekleme"*** durumundan faydalanan iki açıkgözün oynadıkları oyun ise hâlâ hafızalarda yaşamaktadır.

İbn er-Ruhi'nin emriyle hareket ettiklerini bildirerek Bağdad Yahudileri ile temasa geçen iki kafadar onları uçurarak Kudüs'e göndereceklerini, orada Mesih'in kendileri-

ni karşılayacağını ve ***"Mesih Çağı"***nın başlayacağını ilan etmişlerdi. Şehirdeki Yahudiler bütün varlıklarını altına çevirerek ikisine teslim ederek, hareket emrini beklemeye başlamışlardı. İki açıkgöz mehtapsız bir gecenin ilerlemiş saatinde vaktin geldiğini söyleyip Yahudileri şehrin surları üzerinde toplamışlar ve yeşil elbiseler giydirerek aşağıya atlamalarını emretmişlerdi. Meleklerin kanatlarına binerek uçmak hayali ile kadın-erkek, büyük-küçük hepsi sabahın ilk ışıkları görünene kadar atlamaya devam etmişler, ancak o zaman vaziyet anlaşılmıştı. Fakat, altınları alıp kaçan açıkgözleri ele geçirmek mümkün olmamıştı.

XI. ve XII. yüzyıllarda mesihler zuhur etmeye devam etmiş, bunlardan Yemenli olanı başı kesilse dahi ölmeyeceğini ileri sürmüş, San'a'nın Müslüman Valisi "Eğer dediğin doğru çıkarsa ecdad yadigarı dinimizi bırakıp peşinden geliriz," demiş, ama başı kesilince ***"yalancı"*** olduğu anlaşılmıştı.

XIII. yüzyıldan itibaren "Kabalist mesihler"in ortaya çıktığı görülmektedir.

Kabala hareketinin kökü her ne kadar çok eski devirlere dayandırılmak istenirse de aslında İhvan-ı Safa risaleleri ve İslâmiyetin tesiri altında meydana gelmiş bir Yahudi tasavvuf hareketidir. XIII - XVII. yüzyıllar arasında **Abraham Abulafia, Nisim ben Abraham, Aşer Lemlein, David Reubeni, İzak Luria** ve **Hayim Vital** mesihlik iddiasında bulunmuşlardır. Bunların sonuncusu ve ismi üzerinde en çok alaka toplayanı İzmirli Yahudi Mesih **(Sabetay Sevi)**dir.

SABETAY SEVİ, DÖNMELİK VE DÖNMELER

Hahamlık tahsili yapan Sabetay Sevi 1648 senesinde İzmir'de mesihliğini (!) ilan etti ve kendisine şaşılacak derecede taraftar toplamasını becerdi. Çeşitli gezilere çıkarak dönmeliği Türkiye'nin diğer şehirlerindeki Yahudiler arasında da yaydı. Hükümet tarafından hakkında takibat yapıldı. Ulema huzurunda mesihliğini (!) ispat edemeyince, kellesini kurtarmak için yalandan kelime-i şehadet getirip sözde müslüman oldu. Osmanlı İmparatorluğunda "İslâm" gibi görünüp "Yahudi gibi davranıp yaşamak" Yahudilerin menfaatlerine çok yatkın geldiğinden dönmelerin sayısı gün geçtikçe artıyordu. 1675 senesinde Sabetay öldü. Onun ölümünden sonra dini liderin kim olacağı yüzünden çıkan anlaşmazlık ve münakaşalar neticesinde dönmeler bazı gruplara ayrıldılar. Bu ayrılma, gruplar arasında evlenmeyi yasaklayacak kadar kesin çizgilere ulaşmıştı. Bazıları Sabetay'ın ikinci karısı Ayşe ile onun kardeşi Jakop'un çevresinde, başka bir grup dönme de Sabetay'ın varisi olduğuna iman ettikleri Osman adında bir dönmenin etrafında toplandılar. Özellikle 1683 yılından sonra Selanik'teki Yahudiler arasında dönmelik alabildiğine yayıldı. Selanik dönmeliğin merkezi haline geldi. Ve bu tarihten itibaren memleketin her yerinde "dönmeler"e ***"Selanikli"***de denilmeye başlandı. Bu arada Edirne, İstanbul, İzmir ve Arnavutluk'taki dönmelerin sayıları da hissedilir derecede artmıştı. 1700'lerde Selanik'te 200 kadar dönme aile vardı. Bu rakam iki asır sonra on bine ulaştı. Dönmeler, Yahudiliğin verdiği imkânlardan faydalanarak ticaret ve sanayii alanını ellerine geçirdiler devlet görevlerinde önemli mevkilere geçtiler. Kendi aralarında inanılmaz bir biçimde birbirlerini destekliyorlardı. Değil

fakir, orta halli bile bir tek dönme aile kalmamış, hepsi memleketin en zengin zümresi arasında yer almışlardı. Miras bölünmesini önlemek için sadece kendi aralarında evleniyorlardı. Bu yüzden dönmeler birbirlerine son derece benziyordu. Aralarında kan bağı bulunanların yaptıkları evlenmeler sebebiyle sakat ve anormal doğan dönme çocuklarının sayısı az değildi. Dönmelerin bir başka hususiyeti de son derece çirkin kimseler oluşlarıydı. 19. asrın sonlarına doğru Osmanlı cemiyetinin yeni nesli içinde tahsilini Avrupa'da görmüş dönme doktorlar, avukatlar, gazeteciler ve profesörler de yer aldı. Balkan muharebelerinden sonraki göçler ve dönmelerin Selanik'teki yerlerini terketmelerine sebep olan Türk-Yunan mübadelesinden sonra yeni bir dönem başladı. Dönmeler, Türkiye Devleti topraklarına özellikle İstanbul'a yerleşmeye başladılar. Aralarındaki bağlılığı devam ettirerek ticaret piyasasını ellerine geçirdiler, özel okullar açtılar ve daha serbest ve hayata kavuştular. Günümüzde özellikle İstanbul'da binlerce dönme aile yaşamaktadır. Dönmelerin inanç ve ibadetlerine ait bilgiler Sabetay Sevi'nin 18 emrine istinad eder. Bu emirlere göre dönmeler, Allah'ın birliğine, Sabetay'ın mesihliğine inanırlar; öldürmekten, yalancı şahitlikten, zinadan, başkalarını başka bir dine girmeye zorlamaktan, müslümanlarla evlenmekten kaçınırlar, Müslüman adetlerine uyuyormuş, ibadetlerini yapıyormuş gibi görünürler, kameri ayların ilk günlerine hürmet gösterirler, gizlice Mezmur okurlar. İnanışlarına göre, Cennetin has bahçelerine sadece kendileri gireceklerdir. İyi bir dönme ancak ruh bağı yoluyla kırk kere dünyaya gelmiş ve her gelişinde iyilik etmiş, kötülükten kaçınmışsa cennete girebilir. Dönmelerin büyük bir çoğunluğu İspanyolcayı unutmuşlardır. Türkçe konuşurlar, Ruhani re-

islerine Müslümanlar gibi ***"hoca"*** diye hitap ederler. Dualarını İbrani diliyle okurlar. Dışardan evlenmemeye çok önem verirler. Selanik'te birbirlerini gizli yollarla bağlı evlerde ikamet eder, gizli ibadet yerlerinde toplanırlar. Dönmelere mezheplernin sırları ancak evlendikleri zaman bildirilir. Dönmeler, Yahudiler gibi doğar doğmaz değil, Müslümanlar gibi yedi-sekiz yaşlarına girdiklerinde çocuklarını sünnet ettirirler. Mezarlıkları ayrıdır. Bir yıl içerisinde aralarında Sabetay'ın doğum günü de olan 12 bayram kutlamaları vardır.

DÖNME BAYRAMLARI

Sabetay Sevi'nin kurduğu ve hâlâ Sabetayistler tarafından gizlice kutlanmakta olan bayramlar şunlardır:[235]

1. Sivan (Nisan) on dörtte (Tohum bayramı). Bu bayramın sebebi olarak bir Tevrat cümlesinde güya. Sabetay'ın adına benzer bir ifadenin keşfedilmesi tahmin ediliyor. Bu gün içinde ezeli tohum İsrailin zinet ve zaferi olacak ve arz meyvesi onların şeref ve gururunu teşkil edecek.
2. Sivan (Nisan) yirmi dörtte (Sabetay'ın Eli tarafından takdis bayramı) Buradaki El'den maksat Gazze'li Nathan'dır. Sabetay'ın Filistin seyahatinde Nathan onu Mesih olarak tanımış ve güya peygamberi olmuştu.
3. Sivan (Nisan) yirmi altıda. (Onu bugün size verdiler) suretinde tercüme edilen tarihi bir hatıranın bayramı ki anlamı tamamiyle açık değildir.
4. Temmuz dokuzda (Ruhun giyinmeye başlaması bayramı). Bunun sebebi ihtimal ki Sabetay'ın Mesih'lik ilhamını duymaya başladığı günü takdistir.
5. Temmuz on yedide kaynı olan Samuel Primo'nun doğuş bayramı.
6. Temmuz yirmi üçte (Donanma bayramı), Mesih'in gelişiyle meydana gelen dini inkılabın hatırasını ifade ettiği tahmin ediliyor. Sabetay, bu bayram vesilesiyle, mensuplarının evlerini donatmalarını emretmişti.

235. M. Ali Yörük, İbret Aynasında, Sabetayistlerin Bayramları, Bizim Anadolu, 12 Eylül 1972, sf. 2.

7- Temmuz yirmi dörtte (Mukaddes Cumartesi) bayramı. Sabatay'ın bu bayramı karısı Sârâ'nın saadeti şerefine armağan ettiği rivayet edilir.

8. Şubat on üçte (Zaferle taçlanmanın başlaması bayramı). Bu bayramın hangi hatıraya ait olduğu kesin değilse de Sabetay'ın Kahire'de Sarrafbaşı Yusuf Çelebi (Rafael Josef) nezdindeki muvaffakıyetine veya daha sonra Aydos'ta iken Mesih'liğe ortak çıkan Polonyalı Haham Nehomya Kohen ile üç gün üç gece süren uzun münakaşadan sonra zaferle çıkışının ardından belirlenmiş olduğu tahmin ediliyor.

9. Şubat dokuzda (Meserret bayramı) Bu bayram Kudüs mabedinin tahribi hatırasıyla yapılan matemin bir meserret gününe tahvili emrinden ileri geliyor ki, güya Sabetay Sevi'nin doğduğu güne tesadüf etmektedir.

10. Şubat on beşinde (Tuzlama bayramı). Sabetay Sevi'nin Kral ilan edildiği günün hatırası.

11. Kislev Ayı'nın yani Arabi Rebiülevvel ve Miladi Ekim ayının 16'ncı günü Sabetay'ın Edirne sarayında şeklen İslâmiyeti kabul ettiği gün ki, Sabetay'lığın Musevilikten ayrılarak başlıca bir zümre teşkil etmesinin başlangıcıdır.

12. Mart yirmi birde (Sabetay'ın doğuş bayramı). Fakat dokuz Şubat'taki (Meserret bayramı) da onun doğuş bayramı olduğuna göre ikisinden birinin başka bir sebebe ait olması gerekir.

13. Mart yirmi sekizde Sabetay'ın sünnet bayramı. (Bu tarihe nazaran Sabetay'ın dokuz Şubatta değil, yirmi bir Martta doğmuş olması gerekir. Şu halde Sabeta-

yistlerin dokuz Şubat'taki bayramlarının başka bir sebebe dayanması gerektir).

14. Aralık ayının on altısında sebebi ve mânâsı bilinmeyen bir bayram.

15. Şubat onbeşte Yahudilerce makbul olan Purim yani şeker bayramı.

16. Mart yirmi ikide yani ilkbaharın birinci gününde (Kuzu Bayramı) veya (dört gönül bayramı).

Halen aralarında kutlanmakta olan bu bayramlar arasında İslâmiyetin iki büyük bayramı olan Ramazan ve Kurban bayramlarına rastlanamadığı gibi, gerek mahiyet ve gerek sayı itibariyle bu bayramlar, İslâm görünen bu dönme zümrenin musevilikle olan bütün gizli alâkalarının devam ettiğini göstermektedir.

Bunlardan sadece kuzu bayramı hakkındaki şu açıklama Sabetayistlerin ahlâki zihniyet ve anlayışlarını göstermesi bakımından ibret ve dehşetle okunmaya değer.

"Kuzu Bayramı 22 Adar (Mart) da yapılır. Bu bayram, geceye mahsustur. Ve her sene kuzu eti ilk defa bu bayram münasebetiyle ve özel merasimle yenir. Bu merasimde en aşağı ikisi erkek ve ikisi kadın olmak şartıyla evli dört kişinin bulunması lazımdır. Kuzu ziyafetinde bulunacakların sayısı iki cinse mensup evli çiftlerin artırılması şartıyla istenildiği kadar çoğalabilir. Kadınlar iyi giyinmiş ve elmaslarıyla süslenmiş oldukları halde sofra hizmetinde bulunurlar. Yemekten sonra biraz eğlenilir ve muayyen zamanda ışıklar söndürülerek karanlıkta kalınır... Bu bayram vesilesiyle doğacak çocuklar bir çeşit kudkiseyit kazanmış olur. Buna (dört gönül bayramı) adı verilir."

Sabetay Sevi'nin ölümü üzerine taraftarları üç büyük gruba ayrılmışlardır:

1. **İzmirliler:** Bunlar Sabetay'ın ölümünün gerçek değil sadece görünüşte olduğunu, ölmediği içinde birgün gizlendiği yerden geriye döneceğini kabul ederler ve onu beklerler.
2. **Yakubcular:** Sabetay ölünce mesihlik onun üvey kardeşi Yakub'a geçmiştir. İleride rücu edip başa geçecek olan da Yakub'un görüşünde olanlardır.
3. **Dönmeler:** Bunlara göre Sabetay Sevi müslümanlığı zahiren kabul etmiştir, aslında ise Yahudi dinine sadık kalmıştır. Mesihin yolundan giderek bunlar da görünüşte Müslüman gibi davranırlar, Müslüman ismi alırlar, her türlü merasimi ifa ederler, fakat gizli gizli asıl dinlerine göre ibadet eder, emir ve kurallara uyarlar. Mesela cumartesi günleri çalışmak Yahudi dinine göre kesinlikle yasaktır, bu yüzden çalışmazlar. Bir yakınları öldüğünde gömleklerini yırtıp bir ay müddetle - Yahudi dini üzere- yerde otururlar v.s. Ülkemizdeki **"Selanik Dönmeleri"** bunlardır.

Bildiğimiz son mesih 1868 yılında Yemen'de zuhur eden Şukr el-Kuheyl'dir. Yemen Yahudilerine mesihliğini kabul ettirmiş, rivayete göre onlara bazı mucizeler göstermiştir. O'da yakalanıp, kesilerek İstanbul'a gönderilmiştir. Yahudi cemaati, onun da ölmediğine, tekrar geri "döneceğine" inanmaya devam etmiştir.

DÖNME DUASI

İlkokul çağındaki bir dönme çocuğun defteri arasından kendilerine ait bir besmele ile Sabetayist'lerin küçük

çocuklara ezberlettikleri ve okuttukları bir dua çıkmıştı. Bu dönme besmelesi aynen şöyle idi:[236]

"Beşamı borahya ilen Sabetay Sevi, es Sabetay Sevi etno doloz mondok."

İlk kelimeleri İbranice, son kelimeleri İspanyolca olan bu dönme besmelesi (!) nin mânâsı şudur:

"Dünyanın yarısı demek olan Sabetay Sevi'nin mübarek ismiyle."

Duanın baş kısımları ise şöyledir:

"Şira beşirem esir lizblü Kantardolos kantarles. Ka eslimo, bizason rebonos desu bu kakebos niyos los krensiyas devino agore mozetos azeti yes boynos azetiye moaziyada."

Baş kısmını naklettiğimiz bu dua tahrif edilmiş bulunan "Tevrat"ın "Agniyet-ül agani) faslından alınmıştır ve mânâsı şudur:

"Ağzının öpmeleriyle beni öpün. Zira aşkın şaraptan âlâdır. Senin yağların hoş rayihalıdır. Senin ismin dökülmüş yağdır. Bu ecilden bakireler seni severler. Beni cezbeyle. Ardınca koşalım. Malik beni halvetlerine götürdü. Seninle mutlu ve neşeli olalım. Senin aşkını şaraptan ziyade zikredelim. Gerçekten seni severler. Ey Ur selim kızlar, ben kralın çadırları, Süleyman'ın perdeleri gibi esmer isem de güzelim. Esmer olduğuma bakmayın. Çünkü beni güneş yaktı. Validemin oğulları bana darıldılar. Bağları bana beklettiler. Kendi bağımı bekledim. Ey canımın sevgilisi, bana haber ver, sürünü nerede otlatırsın? Öğle vakti nerede yatarsın? Zira akranlarının sürüleri yanında

236. M. Ali Yörük, İbret Aynasında, Sabetayistlerin Duası, Bizim Anadolu, 16 eylül 1972, sf. 2.

niçin serseri gibi olayım? Ey unutkanlık içinde güzel olan eğer sen bilmezsen sürülerin izlerinden git ve çobanların çadırları yanında oğlaklarını otlat. Ey sevgilim, seni Firavunun arabalarındaki kısraklara tesbih ettim. Yanakların ziynetler, boynun gerdanlıklarla güzeldir. Sana gümüş örmelerle altın ziynetler yapacağız. Melik sofrada iken güzel kokular saçan. Sevgilim bana bir çıkın merri safidir. Memelerimin arasında kalacaktır. Sevgilim bana bir hunna salkımıdır ki ayni Cedi bağlarında bulunur. İşte güzelsin. gözlerin güvercinler gibidir. Ey sevgilim işte güzelsin ve şirinsin ve yatağımız yeşilliktir."

DÜNYADA VE BİZDE YAHUDİ TEHLİKESİ

"Beynelmilel Yahudi"nin dünya hakimiyetinin ana sebebi Yahudi'nin her yerde Yahudi kalmasıdır.

Yahudinin başarısının temelinde "kurnazlık" yatar. Dünya üzerinde hiç bir millet ticarette Yahudi kadar başarılı olamamıştır. Yahudi başarmak için, kanunların üzerinde her türlü baskıyı dener.

Denilebilir ki, Türklerin arasına iltimas ve rüşveti sokanlar Yahudilerdir.

Ticaret ahlâk ile birlikte, genel ahlâkı da yok eden dünün eskici, işportacı Yahudisini, fabrikatör Yahudi, mülti-milyoner, trilyoner Yahudi yapan bizleriz.

Ondan hiç bir zaman ödediği verginin, sigorta priminin hesabını sormadık ve sormuyoruz. Yanında çalıştırdıklarının haklarını verip vermediğini aramadık.

Yaptığı kanunsuzluklara karşı, ağır cezalar koymadık. Yahudi, hep bizim zaaflarımızdan faydalanmasını bildi.

Bugün dahi, devlete ait müesseselerin dışarıdan ham madde ve makina aksamı getirirken Yabancı ithalatçılarla işbirliği yapmasına karşı çıkacak bir devlet idaresine sahip değiliz.

Şurası bir gerçektir ki İsrail, büyük bir kısmı Türkiye'den kaçırılan paralarla kuruldu.

1481'de Roma Kilisesinin tahrik ve teşvikleriyle "Engizisyon Mahkemeleri"ni kuran İspanya Kralı Ferdinand ve karısı İsabella, bütün Arapları katletmiş, sıra Yahudilere gelmişti.

Engizisyon'un binlerce insanı diri diri yakmaya varan zulüm ve işkenceler, bütün şiddetiyle sürüp gidiyordu.

Yahudiler, başlarına gelecek felaketi erken öğrenmişlerdi. Kral ve Kraliçeye otuzbin duka altını rüşvet teklif ettiler.

Engizisyon hakimlerinden Retorkada, Kral ve Kraliçeyi ziyarete gitti ve Hazreti İsa'yı otuz diniye sattıklarını hatırlatarak, bugün de otuz bin dukaya mı satmak istediklerini sordu.

Kral ve Kraliçe'nin çıkardıkları kanun kesindi:

Yahudiler, üç ay içerisinde, ya Hıristiyan olacaklar, ya da İspanya'yı terk edeceklerdi.

Aksine hareket edenin malına el konulacak, ayrıca hayatını kaybedecekti.

Bunun üzerine Türkiye'ye göç başladı. İspanyol ve Portekiz'li kaptanlar, Yahudilere hem kötü davranıyorlar, hem de yüksek ücret alıyorlardı. Paraları yetmeyenlerin, karıları ve kızlarını ücret olarak zaptediyorlardı.

Müslüman gemiciler ise, fakir Yahudileri taşımak için para bile almıyorlardı.

Sultan II. Bayezıt devrinde Türkiye'ye gelen Yahudiler, daha çok İstanbul ve İzmir'e yerleştiler.

İspanya'da kalanlar din değiştirerek Hıristiyan oldularsa da Engizisyon'un zulmünden kurtulamadılar.

Dünyanın her tarafından kovulan Yahudiye biz ne yaptık?

Saraya, Meclise bile girmek fırsatını verdik...

Sonunda koskoca bir imparatorluk, siyonist mason işbirliği sayesinde yıkıldı.

Ve biz hâlâ gaflet içerisinde bulunuyor, Yahudinin bütün milleti sömürmesine, Yahudi işbirlikçileri yüzünden fırsat veriyor ve göz yumuyoruz.

TÜRKİYE YAHUDİLERİ

Türkiye'deki Yahudiler, başta İstanbul ve İzmir olmak üzere; Bursa, Ankara ve Türkiye'nin bazı önemli kasabalarında yoğun olarak bulunurlar. Bunların çoğu bilhassa 6-7 Eylül olayları sonrası (1957) adlarını da Türk adları koyarak, toplum içerisinde kendilerini kamufle etmek yönüne gitmişlerdir.

Bir Türkiye-İsrail maçında Türkiye'yi bırakıp, İsrail'i tutacakları muhakkaktır ki bu da çok normaldir.

Türkiye'de üç grup Yahudi vardır.[237]

237. Türkiye'de Yahudiler, Yeniadam, İst. 1940, Sayı: 258. sf. 10.

1. Karaitler, ki Osmanlılardan önce de İstanbul'da yaşarlardı. Bizans imparatorları İbranice konuşmalarını menettiğinden Rumca konuşurlardı. Karaitler Güney Rusya'da ve Kırım'da yoğun bir haldedir. Kırım'da yaşayan Yahudiler Türkçe konuşur. Karait tarikatı Milad'ın 8'nci asrında Babil'de kurulmuş olup, Musa'nın yasalarına harfi harfine sadakati ister. Bunlar Yahudi itikat ve ayinlerinde oldukça tutucudurlar. Öyle ki bunlarla diğer Yahudiler bile kız alıp vermezler. Türkiye'de bu zümrelerden ancak 100 kadar aile vardır.

2. Safaratlar. Esas itibariyle dünya Yahudilerinin 1/10'unu teşkil eden bu grup, Türkiye Yahudilerinin büyük ekseriyetini teşkil eder. Safarat, İbranice, Pirene yarımadası demektir. Bunlara İspanyol da denir. Türkiye'ye İspanya'dan göç ederek gelmişlerdir. Safaratlar Batı ve Güney Yahudileri olup İspanya'ya Afrika'dan geçmişlerdir. Safaratlar ince uzun boylu, uzun kafalı, uzun oval yüzlü, kara gözlü, karakaşlıdır. Safaratlar genel olarak **Haliç (Balat, Hasköy), Kuzguncuk** ve **Ortaköy**'de yerleşmişlerdir. Ana dilleri İspanyolcadır.

3. Eskenaziler. Türkiye'de yaşayan Yahudilerin bir kısmı da Eskanizidir. Eskenazi İbranice Almanya demektir. Bunlar da Alman Yahudileridir. Bilhassa Polonya, Macaristan'da yaşarlar. Eskenaziler memleketimize XIX'ncu asırda Avusturya-Macaristan ve Almanya'dan göç etmişlerdir. Türkiye'de yüz otuz seneden beri yaşadıkları halde Türk tabiiyyetine girmemiş olan birçok Eskanazi vardır. Bunlar kendilerini daha çok Avrupalı sayarlar. Eskanazilerin sayısı Safaratlardan çok azdır. Genel olarak **Beyoğlu**'nda **Şişli, Maçka, Nişantaşı**'nda otururlar. Yahudilerin içinde asıl müteşebbis zümreyi bunlar teşkil eder. Ana dilleri Almanca'ya benzer bir lehçedir.

TÜRKİYE YAHUDİLERİ İLE TÜRKİYE RUMLARI AYNI YOLDADIRLAR

Yalnız İstanbul Rumları 1955'te 6-7 Eylül'de meydana gelen vahim hadiseden sonra, Türkiye'den Avrupa'ya beş milyar Sterlin kaçırmışlardır. Bu itirafı, New York'ta çıkan günlük (Ethinos Krix) Gazetesi 1957'de resmen yayınlanmıştır.[238]

Türkiye'nin ekonomik hayatı da 1956'dan sonra spekülasyona gitmeye başlamıştır. Son Arap-İsrail savaşından sonraki aylarda yalnız Türkiye'deki Türk Cumhuriyeti vatandaşı Yahudiler, İsrail devletini mâli yönden desteklemek için o zamanki para ile sekiz milyar Türk lirası yardımda bulunmuşlardır." Bu itirafı İsrail "Knesed" kürsüsünden siyonist Devlet Başkanı yapmıştır.

Her yıl Rumlar tarafından milyarlarca Türk lirası, Yahudiler tarafından ise, trilyonlar kaçırılmaktadır. Her Türkiyeli Rum tacir ve fabrikatörün Yunanistan'da mutlaka bir fabrikası, bir Yahudinin İsrail'de bir imalathane veya fabrikası vardır. Bu hususlar en az bizler kadar "Mali Polis" yetkililerince de bilinmekte ise de; yetki ve kanuni imkânsızlıklar neticesi, bunlar hakkında geniş tahkikatlar yapılarak, işlem yapma yönüne gidilememektedir.

ALTUNA'NIN KADERİ

Uzun yıllar önce İzmir'in eski sorgu hakimi Abdullah Vedat Altuna hakkında, Yüksek Hakimler Kurulu tarafından birisi; Gazeteci, Yazar Necdet Sevinç'in bir yazısı dolayısıyla, olmak üzere, iki soruşturma açılmıştı.[239]

238. Millî Hareket Dergisi, Ekim 1968, Sayı: 27, Sayfa: 18.

239. Cemal Anadol, Milliyetçi Gözüyle Bugünkü Türkiye.

Altuna hakkındaki "soruşturma" tabirinin son derece yadırgamaktayım, ilgili ajans haberini okurken, "acaba yanlış mı okudum?" endişesiyle tekrar tekrar baktım.

Camii sütunlarını kısa yaptıran Rum İspilanti ustanın sağ elini kestiren Fatih Sultan Mehmed Han hakkında kısasa kısas aynı kararı veren İstanbul Kadısı Sarı Hızır Efendinin torunlarına bıraktığı fazilet miras inancı ile, haberin "Gomel-Zigna dâvâsı mesulleri hakkında Yüksek Hakimler Kurulu soruşturma açtı." şeklinde olmasını beklerdim.

İsterdim ki, Abdullah Vedat Altuna, Gomel-Zigna dâvâsı ile ilgili olarak, adaleti boşu boşuna arayıp durmasın.

Onbin Fas'lının felç olması ile sonuçlanan zeytinyağına madeni yağ karıştırma oyunu. Türkiye'de de sahnelenirken, bunu tespit eden ve olayın kahramanı (!) Yahudilerin yakasını bırakmayan ve bunda ısrar eden Türk Hakimi Abdullah Vedat Altuna'ya "takdirname"ler değil, "idari cezalar"mı layık görülmeliydi?

530 ton zeytinyağına (parafin likit) katılmıştı. Bu husus, çeşitli raporlarla sabit olmuştu. Bu arada (Hijyen ve Farmakoloji Profesörler Kurulu) ile (Adli Tıp) göz körlüğüne, gelişme bozukluklarına, kanamalara, zatürreye, kansere ve ölümlere sebebiyet verdiğine dair rapor verdiği halde (Gomel-Zigna) şirketi depolarında bu % 5 karışımlı yağlardan başka; yüzde 6, yüzde 18, yüzde 22, yüzde 40 ve yüzde 44 nispetinde en az 350 ton daha parafin likit karışık yağ bulunduğu halde, nasıl oluyor da bu dikkate alınmıyordu?...

Bu firmanın piyasaya sürdüğü bu öldürücü yağlar yüzünden kimbilir kaç kişi ölmüştü? Kaç kişi de sakat kalmıştı?

Her satırı üzücü ve ibretlerle dolu olan mücadele evraklarını halkın karşısında kırıtarak oy toplayan ne kadar politikacı varsa, hepsine göndermişti Altuna... Yılmadan mücadele veriyor ve aldığı cezalarla sıhhatini kaybediyor, ömrünü tüketiyordu.

Abdullah Vedat Altuna mücadele ediyordu. Ve Gomeller dâvâsı dosyasının bulunduğu İzmir Adliyesi binası, meçhul eller tarafından kundaklandı. Dâvâ sonrasında suçlulardan Yahudi Sami Gomel, İspanya'da yapılan Dünya Zeytincileri Kongresi'nde Türkiye'yi temsil etmek üzere seçildi. Altuna'nın her kösteklenişinde düşmanları, şerefine şampanya kadehleri kaldırdılar.

Adalet ve dürüstlüğü dillerinden düşürmeyenler, Nedense; Altuna'nın haklı mücadelesinde onu yalnız bırakmışlardı.

Ve bir milletvekilinin meclise verdiği soru önergesindeki gibi biz de ilgililere şu soruları soralım:

500 ton (zehirli zeytinyağı skandalı) dâvâsının sanıkları olarak İzmir Sulh Ceza ve Ağır Ceza Mahkemelerinde yargılanacak beraat eden Gomel-Zigna şirketi iştirakçileri delil yetersizliğinden mi beraat etmişlerdir?

- Bu dâvâlarla ilgili savcılar bu mahkemelerin kararlarını temyiz etmişler midir? Temyiz etmemişlerse sebebi nedir? İhmal midir, kanaat midir, bir yan tesir midir?

- Beraat kararının, Adalet Bakanlığı tarafından 25 sayfalık bir gerekçe ile bozulduğu yazılmaktadır. Bakanlık mahkeme kararında usuli hatalar mı bulmuştur, yoksa, esastan mı bozmuştur?

-Yargıtay'ın bozma kararlarının gerekçeleri nelerdir?

- Bu dâvâ İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesine de intikal etmiş midir? etmişse askeri Mahkeme bir karar vermiş midir?

- Delilleri ve sanıkları ortada bulunan bir dâvânın bugüne kadar uzamasının nedeni nedir?

- Yüksek derecede Mason oldukları söylenen Gomel biraderlerin muhtelif suçlardan haklarında takibat yapılmasına rağmen bugüne kadar adaletin pençesine düşmelerine Mason localarının bir etkisi olmuş mudur? Yoksa bütün ithamlara rağmen, bu sanıklar aslında masum mudur?

- Çok uzun süreden beri süre gelen bu dâvâya bakmakla yetkili ve görevli merci ve mahkeme hangisidir.

- Bu 500 tondan ayrı olan 245 tonluk 2. (Zehirli yağ skandalı) dâvâsına başlanmış mıdır? dâvâ safhası nedir?

- Çıkacak olan af kanunlarında (Gomellerin suçlarının affedilmesi hususu millet vicdanının üzerinde ittifakla birleştiği bir temennidir. Af kanununda böyle bir hüküm düşünülmekte midir?

- 28 Ocak 1971 tarihli bir İzmir gazetesinde, Gomellerin İsviçre Bankalarına milyonlarca dolar döviz kaçırdığı ve 31.1.1971 tarihli nüshasının birinci sayfasında büyük puntolarla (açıklıyoruz Gomel'in kaçırdığı milyonlar İsviçre'nin Fossa National Bankasının 5612 numaralı hesapta yatıyor) ibareleri savcılık bir ihbar kabul ederek takiba geçmiş midir? Bu durum devletin yetkili mercilerine intikal ettirilmiş midir? Bu hesaplardan İsrail'e ne kadar milyon lira gönderilmiştir?

- Bu dâvâlarda ihmal ve kasdi hatası görülen hakim ve savcı var mıdır?

- Sorgu hakimi Vedat Altuna vicdanının sesine, mesleğinin haysiyetine uyarak suç delillerini ve suçluları ortaya koyan, sorumluları uyaran kitap yazı ve broşür neşrettiği için mi yüksek hakimler kurulunca disiplin cezasına çarptırılmıştır? Bu hakim hakkında verilen disiplin cezaları ve gerekçeleri nelerdir?

- (Adalet istiyorum) demekten başka suçu bulunmadığı, şerefli ve faziletli bir hakim olduğu kamu vicdânınca tescil edilmiş bulunan muhterem Vedat Altuna'nın sürgünden eski bölgesine ve eski hakimlik makamına iadesi düşünülmekte midir?

Mali Polis Teşkilâtı yine aldığı bir başka ihbarı değerlendirdi ve Kasımpaşa'da sabunlu yağı halka birinci kalite yemeklik zeytinyağı diye satan bir toptan satış mağazasında yaptığı baskında; iddianın doğruluğunu tespit etti ve sanıkları yakaladı.

Bu olay, ne ilktir, ne de sonuncusu olacaktır.

Şahsi çıkarları için Türk milletinin hayatına kastetmiş ve kastedecek olanlara verilmesi muhtemel ceza üç aydan başlar, beş yıla kadar gider. Kaldı ki İzmir'de Zeytinyağına madeni yağ karıştıran (Gomel ve Zigna) isimli Yahudi firmasının hıyaneti, şerefli Türk Hakimi Vedat Altuna'nın büyük görev aşkı ve bir Türk evlâdına yakışır şekilde gösterdiği hassasiyet saygıdeğer okuyucularımızın iyi hatırlayacakları gibi nasıl ters tecelli etmiş ve İzmirli Yahudiler, Türk adaletinin pençesinden ucuz kurtulmayı nasıl da başarmışlardı.

Damar sertlikleri, damar tıkanıklıkları, çeşitli şifa bulmaz hastalıklara kalp krizlerine sebep olan bu suçun karşılığı bu mu olmalı idi?...

Hukukun üstünlüğünü, ülkemizde kanun hakimiyetini savunan, hakkın ve adaletin tecellisini isteyen Abdullah Vedat Altuna, bu millî dâvânın peşinde dert sahibi mi olmalı idi?

Yahudi Gomeller, alkışlanacağı yerde suçlandığı için viski kadehlerini kaldırmışlardı. Altuna için...

Abdullah Vedat Altuna, kendisine karşı yapılan haksızlık ve verilen cezalar için, çalmadık kapı bırakmamıştı. Gelen giden iktidarlara, millete kendisini "halkçıyız" diye yutturan idarelere müracaat etmiş ve eli boş dönmüştü.

Altuna adaleti arıyordu ve belki de açmış olduğu savaş hayatı boyunca devam edecekti. Altuna'nın savaşı, aslında Türk milletinin savaşı idi. Bu defa, düşman milleti zehirleyip, birçok masum insanı sakatlamışlar ve Türk milletinin hayatına kastetmişlerdi.

Türk çocuğu, dedelerinin kanlarıyla sulayıp vatan yaptıkları topraklarda şimdi katkı maddeli yiyecek ve içeceklerle zehirlenip, hayatlarına kestediliyordu.

Gıda kontrolleri yapılmıyordu Türkiyede... Yapılsa da, buna tam olarak yapılıyor denilemezdi.

Alınan kararlar ve önlemler. Türkiye'nin meselelerine gerekli bir biçimde faydalı olamıyorlardı.

"Menba suyu" adı altında sözde "kapalı" şişeler de satılan sular, mikrop saçıyordu. Bunların pek çoğu musluklardan doldurulyordu.

Bir çok kimyevi madde ve ilacın kontrolü yoktu ve bunlar gelişigüzel kullanılınca çeşitli hastalıklara sebep oluyordu.

Deterjanların içerisinde bulunan benzol, uçucu hassasından dolayı, havaya yayılarak, solunum yolu ile süratle kana karışıyor kan yapıcı organlarda ve yağ dokusuna yerleşerek, kemik iliğinin kan yapmaması ve kan kanserine sebep oluyordu.

Kanalizasyonların denize dökülmesi dolayısıyla koli basilli plajlarda kol geziyor, sarılık ve çocuk felci olayları hiçbir zaman tam anlamıyla önemsenmiyordu.

Vatandaşın her şeyi hileli idi. Bunun için de herkes: "mevzuat"ı suçluyor, değiştirmek ise, hiç kimsenin aklına gelmiyordu. Bizler Türk insanının sağlığı ve hayatıyla ilgilenmedikten sonra başkaları neler yapmazdı ki?

MASONLUK BİR YAHUDİ OYUNUDUR

Masonluğun da bir Yahudi hareketi olduğu herkesce malumdur. Mason Von Knigge: 1848 de Yahudilerin idare ettiği masonluktan gelecek tehlikeleri sezmiş ve sesini yükselterek şöyle demişti:

"- Yahudiler kendi gizli hakimiyetlerini kurmak için masonluğun işe yarar bir vasıta olduğunun farkına varmakta güçlük çekmediler."

Anglosaksonlarla Yahudilik arasındaki sıkı bağlılığa Masonluğun gelişmesi büyük katkıda bulunmuştur. 1717'de Londra'da kurulan **"Büyük Loca"** bugünkü Masonluğun temeli ve anasıdır. Daha 1723'de yayınlanan Esas Kanun Kitabı"ndan bile loca'nın bir "gizli cemiyet" olduğu anlaşılmaktadır. Bunun yalnız İngiltere ve Amerika'daki Yeni İngiltere'de değil, fakat bütün batı ve orta Avrupa'da da yayılmasını kolaylaştırmıştı. "Tabiata ve akla uygun" bir din çeşidi olarak ortaya çıkmış ve Papalığa karşı oluşu hızla yayılmasını kolaylaştırmıştı. "Tabiata ve akla uygun" bir din isteği zamanın parolası olmuştu. "Esas Kanun kitabı"nda bile şunlar yazılıydı. "Mason, bütün insanları birleştiren din hangisi ise ona inanır." Gerçi locanın ilk yıllarında Yahudilere rastlamıyoruz. Çünkü Yahudiler yarı vatandaş sayıldığı için, henüz locaya alınamıyordu. Ama ta başlangıçtan beri her şey Yahudi zihniyeti taşıyordu. Hıristiyanlığın Masonlukla hiç bir ilgisi yoktur. Yahudilerin eski Ahit'iyle de hiçbir ilişkisi yoktur. Ancak; Londra locası Kral Süleyman'ı tarikatın ilk büyük üstadı olarak tanınmış ve bütün dış gösteriler (tapınak, mihrap, yedi kollu şamdanlar, Nuhun gemisi) hepsi Yahudilikten alınmıştır. Gerçi büyük sayıda Yahudi ancak

1780'den sonra locaya "kardeş" diye alınmıştı, ama locanın 1717'deki kuruluşunda Yahudi Elias Aşmole'nin belgeleri büyük rol oynamıştı.

Masonluk ile Papalık arasındaki büyük düşmanlığın sebebine dikkatle bakılırsa, bunun dünya hakimiyeti avında bir yarıştan başka bir şey olmadığı meydana çıkar. Papalık kilisesi ve "Karşı-kilise," Cizvitlerle Masonlar, birbiriyle içten akrabadır. Ve papalık için:

"Musa'nın tahtı Aziz Piyer'in tahtı olarak Roma'ya taşındı," diyorsak, Masonluk için de şöyle diyebiliriz:

"Nuhun gemisi Kudüs'ten Londra'ya taşındı."

Bir İngiliz yazar da şöyle der: "Mason sun'i bir Yahudidir" Anglosaksonluk, Yahudilik ve Masonluk arasındaki sıkı bağlılığı gözönüne almadan, son yüzyılların tarihini anlamak asla mümkün değildir. Bir İngiliz Masonu 1902'de şunları yazıyordu: "Britanya'nın azameti Masonluğun eseridir."

Yahudiler 200 yıldan beri dünya masonluğunu ellerinde tutmaktadır.

1848 ihtilalinde ve ondan sonraki cmuhuriyette Yahudi Mason Cremieue ön plânda idi. Sonradan Cambetta da onun izinden yürüdü. İspanya'nın en tanınmış ihtilal kahramanı Yahudi Mason Ferrer idi. Portekiz'de 1907 ve 1910 ihtilalleri Yahudiler tarafından idare edilmiştir. Sultan Abdülhamid'i tahttan indiren "Jön Türkler"in büyük çoğunluğu da Mason idi. Rusya'da yapılan birçok suikastte Yahudi parmağı vardır. 1917 Rus ihtilali Yahudilerin eseridir. 1961'da Avusturya Başbakanı Stürgkhi'yi öldüren Friderich Adler bir Yahudi Masondur. Bugün de Rusya'da Amerika'da, Birleşmiş Milletler'de, dünkü ko-

münist enternasyonelde, Ortak Pazar'da "Dünya hakimiyeti" kuranlar Yahudi ve Masonlardır.

Bu yüzden Masonlara karşı oldukça dikkatli olmak gerekmektedir.

Isaak Salamon Borchardot, Berlin Başhahamı idi, **"Masonluk üzerine bir araştırma"** isimli edebi bir araştırma olan eserinin ***"Masonluğun tarihi izahı"*** bölümünde şöyle diyordu:[240]

"Otuz yıldan fazla bir zamandan beri Masonluğun içinde ve dışında yaptığım araştırmalar ve Patrik Abraham'ın yeni şahsöz **"Adonal"** adına kurarak bir tarikat olarak meydana getirdiği, Kral Salamon'un daha genişlettiği ve İncil'e göre son güne kadar payidar olacak olan Masonluğun İbrani kaynaklarına inmem açısından bana yardımcı oldu."

Tabii yazara göre Masonluk, dışardan maruz kaldığı baskı altında, eski önem ve cazibesini bitirmiştir. O bunu şöyle anlatır:

"Masonluk dünyanın en eski tarikatıdır. Ama "Politika" sahasına lüzumundan fazla daldığı için, sık sık takibata uğramıştır. Masonluk ilmi on daireyi ihtiva eder. Bunlar önyargısız gizliliksiz ve hazırlıksız olarak serbest ve açık olarak öğretilmektedir. Yalnız politika sahasında, plânların gerçekleşmesi bakımından suskunluk ve gizliliğe ihtiyaç duyduğu için, hazırlığa gidilmiştir.

Ve daha aşağıda şöyle der:

240. İsaak Salamon Borchardot, Masonluk Üzerine Bir Araştırma, Yazarın kendi baskısı, 1869, Berlin.

"Masonlukta gizlilik, büyük Prusya locasının sayın üstadına ithaf ettiğim bundan önceki "Masonluğu araştırma yolu ve Mason tarikatının bütün loca sistemlerinin birleşmesi için esaslar" adlı kitabımda (Berlin 1850) belirtilmiş olduğundan başka hiç bir yerde aranmamalıdır."

Başhaham'ın kitabından "loca" sözcüğünün İbraniceden geldiğini de öğreniyoruz.

"Loca sözcüğünün anlamı üzerinde pek çok şeyler yazılmıştır. Bu sözcük İbranice **"Lişhe"** sözcüğünden gelme olup **"yan oda"** demektir. Salamon tapınağında, üç ana kısım veya daireden başka, muhtelif maksatlarla kullanılan pek çok **"yan oda"**lar (localar) da vardı. Mason tarikatının, mesela **"tapınak"** veya **"Allahın Evi"** gibi adlar değli de, "loca" adını kabul ve tercih etmesinin sebebine gelince, bu şöyle izah edilebilir: "Hukuki tapınağın" veya "Allahın Evi"nin ancak bir yeri olabilirdi. O da "Moriya" dağındaydı. Oradan "İlahi Kudüs'e veya "Manevi Siyon"a, yani ABAV sarayına (bu bütün dünyaların büyük mimarı demektir) doğru şakuli bir çizginin çizilebileceği düşünülebilirdi. Bunun için "Moriya"nın uzağındaki bütün yerlere "yan oda" veya "loca"dan başka bir ad verilemezdi."

Haham "Masonluğun Gelişmesi" başlıklı bölümde şunları yazar:

"Biz şuna kesin olarak kaniyiz ki, Masonluk Hıristiyanlar arasında İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonra aşağı yukarı 4. yüzyılda yayılmaya başlamıştır. İlk yayılış Avrupa'da ve sırasıyla Fransa, İtalya, İspanya ve Güney Almanya'da olmuştur. çünkü Yahudi bilginleri bu memleketlerde bulunuyordu ve eski İbranilerin ruhaniliğiyle en eski Masonluğu onlardan öğrenmek mümkün oluyordu."

"Yewish Tribune" gazetesi şöyle yazmıştı:[241]

"Masonluk Yahudiliğe dayanır. Onun üzerinde kurulmuştur. Masonluktan Yahudiliği çıkarırsanız geride bir şey kalmaz."

Bu yazı da "Yewish Guardian" gazetesinden:[242]

"Montreal'deki reformistler sinagogu Emanuel tapınağında; bu yılın 26 Mart gününde Korent locasının ruhani ayini yapılırken çok nadir bir ayin daha yer alıyordu. Bildiğimiz kadarıyla, Kanada ve Birleşik Amerika'da bir Mason ayininde ilk defadır ki, ortak bir Yahudi-Hıristiyan din ayini yapılmıştır. Ayine başkanlık eden muhterem kardeş Haham M. J. Merrit heyecanlı bir konuşma yapmış ve üstüne basarak şunu söylemiştir: "Bir Mason ayini için buradan daha uygun bir yer bulunamaz. Çünkü bu tapınağın sahibi olan halkın tarihiyle Masonluk birbirine ayrılmaz bağlarla bağlıdır. Masonluk İsrail'de doğmuştur!" ("Schweizerbanner," 15, Ağustos 1928).

Mason Ernest P. Kretschmer de şöyle yazar.[243]

"Büyük Nezaretlinin "Bütün milletler bir sürü halinde birleşecek ve bir çobana tabii olacaktır," sözüne atalarımızın o milletlerüstü ve dünya çapında teşkilâtlarına bağlı olarak inanmasaydık, kendimizi ve Masonluğun büyük birleşme mefküresini feda etmiş olurduk. Biz şunu da biliyoruz ki, idealler ulaşılmaz uzaklıklarda parlayan yıldızlara benzer. Onları görüyor, ama anlayamıyoruz. Ama onlar, gemiciye yol gösteren işaretler gibi, ebedi ufuklarda duruyor.

241. Yewish Tribune - 28 Ekim 1927.

242. Yewis Euardian - 12 Nisan 1920, Kanada'dan Mektuplar.

243. Ecra'daki Arşimed Locasının 125'nci Yılı, Ernst P. Kretschmor.

Milletlerüstü ve cihanşümul kardeşlik fikri, bir kin ve nefret zamanında bile sönmez. İşte şimdi Cemiyet-i Akvam'da parıl parıl parıldamaktadır. Ve hiç şüphe yok ki, bütün karşı koymaların ve nankörcesine davranışların inadına, karşısına çıkan engelleri yok edecek ve bütün milletlerin hayrına sonunda gayesine ulaşacaktır.

Masonluğu, bir de bizim masonlardan Üstad-ı A'zâm Hayrullah Örs'ün ağzından dinleyelim:

"Loca'daki üyeler, yarınki toplum insanlarının yapı taşlarının sembolleri olacaklardır. Bunlar bir araya gelerek, bir ideal "Dünya Mabedi" kuracaklardır.[244]

Masonluğun bir Yahudi oyunu olduğunu kendileri her zaman itiraf etmişlerdir:

"Hür masonlar, Yahudilerin dünya hakimiyeti plânını esas tutarak çalışırlar."

Hür mason tarihi, Sayfa 8.

"Farmasonlar, Yahudiler için siyasi, sosyal ve kültürel dâvâlarının gerçekleşmesinde büyük vasıta olmuştur."

Arehive İsraelite, 12 Mart 1904.

"Dünyayı idare edenler görünüşte iktidar mevkilerinde hüküm sürenler değil, kulislerin arkasında bulunanlardır."

Bünyaen İsrael, 1844.

Yahudi gizli devletinin 20'nci asır milletlerini istedikleri istikamette yürüttükleri gibi.

244. Milliyet Gazetesi, 4 Eylül 1972.

"Farmasonluğun gayesi Yahudiliğin göbeğinden doğmuştur. Bunun asıl kurucusu Kral Salamon'dur. Farmason adetlerinin çoğu Salamon mabedinden alınmıştır. Kelimeler ve işaretlerin çoğu da İbranicedir.

Küstem Karpeles Bneberit, 1902.

Meşhur Fransız Yahudi Farmason birader Adolf İsak Branme'in 1960'da Locasının açılış töreninde söylediği nutuktan.

"Bizim yaratmak istediğimiz birlik ne Fransız, ne İngiliz, ne İsviçre ne Almanya'dır. Sadece Yahudidir. Ve bütün dünyaya yöneliktir. Yahudilik ideali dünyayı doldurmalıdır. İşimiz büyüktür. Mukaddestir."

"Mason locaları, gösteri ve propagandalar Yahudiler tarafından idare edilmektedir. Hıristiyan milletler bir gün gelecek o derece sarsılacaklardır ki bizden evrensel bir hükümet kurulmasını isteyeceklerdir."

Siyonizm protokollarına dair 15 numaralı bültende mason locaları ile ilgili bir paragrafın son cümlesi oldukça anlamlıdır.

"Liberal ve ihtilalci unsurların nüvelerini yine bu localarda bizler teşkil edeceğiz."

Yüksek dereceli mason siyonistler bir mason locasında oturmuş düşünüyorlar. Filan memlekette ihtilal yaptıracağız. Bu yaptıracağımız ihtilal liberal karakterli mi olsun, marksist, karakterli mi olsun. Hangisini tatbik ettirsek bizim menfaatimize veya o memleketin bünyesine uygundur.

12. Siyonizm, Protokol Bülteninde:

"İş başına gelirken, dünyanın her tarafında farmason locaları kuracağız. kıymetli olan veyahut kıymetlendirilecek olan insanları oralara çekeceğiz. Bu localar haber alma faaliyetimizin en etkili vasıtalarını teşkil edecektir. İdare ise bunların arkasında kalacak, parolayı biz vereceğiz.

Farmasonluk tarikatına henüz yeni girmiş, çırak durumunda olanların, farmasonluk ipinin Yahudinin elinde olduğunu henüz kavrayamamış olması düşünüebilir. Fakat yüksek dereceli masonların bu gerçekleri bilmemesi düşünülemez. Ama istisnalar olabilir. Mesela 30'ncu dereceye yükseldikten sonra masonluğun içyüzünü öğrenebilmiş gafiller de nadiren çıkabilir. Bunlardan bir tanesi eski maarif azamından, ilim adamı Hafi Bey isimli bir zattır. Acı hakikati nihayet itiraf edebiliyor. Ama çok geç.

15. Siyonizm protokol bülteninden devam.

"Dünya nizamı alt üst edilecek. Kitap ehlilerinin dinleri yok edilecek. Yeryüzünden yaşayan iki milyar insan hayvanlar gibi İsrailoğullarının kölesi olacaktır. Evet bu acı hakikat her mason için, bilhassa yüksek derecelilerce hiç de meçhul bir şey değildir."

Aşağıdaki satırlar "La Verite İsraelite" isimli Yahudi gazetesinden alınmıştır:

"Farmasonluğun ruhu: Yahudilerin iman esaslarındaki başlıca temeller, Yahudiliğin fikirleri, Yahudilik dili ve hemen hemen Yahudilik teşkilâtıdır. Masonluğa mesnet olan ve onu besleyen ümit ve emel, İsrail'in dikenli yollarını aydınlatan, ona o yolda yürümek için daima taze kuvvet veren istikbalin emin zaferini gösteren aynı ümit ve aynı emeldir. Mesih devrinin başlangıcı, esasen ezel-

den beri süregelen kardeşlik ve sevgi esaslarının son noktası, yüreklerin ve gayretlerin fert ve camia için birleşmesi, merkezi ve sembolü Kudüs olacak olan Mabed'in, bütün milletlerin mabedinin taç giymesi değil midir?"

Bu da bir başkası:[245]

Tel Aviv'de dünyanın en büyük Mason locası inşa edilmektedir. Temelinin atılışı sırasında, Tel Aviv baş Hahamı İ. J. Unterman Mabedin ilk temel taşını yerleştirmiştir. Merasimde Tel Aviv Belediye Başkanı Hayım Levanon ve dünyanın her tarafından gelmiş üç bin Mason temsilcisi bulunmuştur. Mabedin büyük bir kütüphanesi ve yine gayet büyük bir Mason müzesi mevcut olacaktır.

Baş Haham şunları söylemiştir:

"Bu mabet, büdün dünya milletleri için yeni bir kıbledir. Milletler; kendi batıl dinlerini terk ederek bu mabede tevecccüh etmeye kendilerini mecbur göreceklerdir. Artık, Müslümanlığın ve Hıristiyanlığın dayandığı kural ve küflü inançlar yıkılacak, insanlar hak ve hakikatın nuruna sayemizde kavuşacaklardır."

Yine bir Mason olan Ömer Rıza Bey de Masonluk hakkında şunları yazmaktadır:[246]

"Bütün kardeşlerimin malumu olduğu gibi bizim hemen bütün rumuz ve işaretimiz, ayinlerimiz ve derecatımız Mısır'a ait olmakla beraber, bunların ekserisi bize "Beni İsrail" vasıtasıyla intikal etmiştir.

245. "The Jewish Chornicie" gazetesi 24 Ocak 1958, sayı 4631, sayfa 32, sütun 5.

246. Ömer Rıza Doğrul, Selamet Mahfilinde dört konferans, sayfa: 24.

Biz nasıl Süleyman Mabedini inşaya çalışıyorsak, eski Mısır Mabedinin biraderleri de Ehrâm'ı yani Nur evini inşaya çalışırdı. (Yani yeraltı faaliyetini kuranlar)... Heredot bu toplantıyı tertip ederdi."

HER YERDE YAHUDİ

Uzun Fransız-İngiliz savaşlarının (1688-1815) başında Yahudi Medina, sonunda ise Yahudi Natan Rotşild vardı. Militarizmin, uzun harplerin, ihtilallerle umumi kargaşaların, hep Yahudiler adına bir zenginleşme vesilesi teşkil ettiğini anlamak için bundan daha tipik bir örnek tasavvur edilemez. Rotşild ailesinin yükselişine yol açan olay, Fransa-Prusya savaşında (1806) memleketi terk etmek zorunda kalan Hess prensinin büyük hazinesini saray başkâhyası Anşel Rotşild'e emanet etmesiyle meydana gelmişti. Bu da parayı (600.000 altın lira) Londra'daki oğlu Natan Rotşild'e göndermişti. Gerçi söylendiğine göre, prens bunun idaresinden çok memnundu, ama Rotşild'ler o andan itibaren büyük bankacı kesilmişti.

Sonra-1808'de-Londra'daki Natan Rotşild birden bire isim ve şöhret sahibi olmuştu. O zamanlar İngiliz Lordu Wellington'un Pirene yarımadasında giriştiği savaşlar ağır basmaya ve ordunun beslenmesi, silâhlandırılması ve asker ücretlerinin ödenmesi pek büyük güçlükler yaratmaya başlamıştı. Her taraf, Rusya, Avusturya, Prusya ve hatta İngiltere'nin kendisi de iflasın arifesindeydi. Her tarafta Kağıt para piyasaya sürülüyor, bunun da değeri günden güne düşüyordu. İşte böyle bir hengamede Natan Rotşild doğu Hindistan kumpanyasından 800.000 lira değerinde altın ve bundan başka İspanya'da 1. Napolyon'a karşı savaşan Lord Wellington'un Londra bankasına çek-

tiği külliyetli miktarda senetleri de satın alıyordu. Ve bunları istediği biçimde değerlendiriyordu. İngiliz hükümeti Rotşild'in altınlarına muhtaçtı. O da ona sattı. Sonra da, bütün kara Avrupasına konan ablukaya rağmen, en dolambaçlı yollardan parayı Portekiz'deki lorda ulaştırmak gibi bir şaheseri de beceriyordu. Bütün bu işler Natan Rotşild'e tahminsiz kârlar sağlamış ve ayrıca sıkıntılı anların kurtarıcısı diye, İngiliz hükümetinin memnunluk ve takdirini kazandırmıştı.

Natan'ın cephe haberlerini herkesten önce bilmesi her tarafta hayret uyandırıyordu. Bilgisinin kaynakları hakkında çeşitli rivayetler dolaşıyor, kimliğini adeta efsaneleştiriyordu. Bu en çok 18 Haziran 1813'de yer alan büyük ve kesin sonuçlu Belle Alliance Muharebesinde kendini göstermişti. Kimine göre Natan Rotşild bizzat cephede bulunmuş ve maceralı bir deniz yolculuğundan sonra soluğu Londra'da almıştı. Kimine göre ilk haberleri bununla görevli gemi kaptanlarından almıştı. Ne olursa olsun, gerçek şuydu ki, 1. Napolyon'un kesin yenilgiye uğratıldığını İngiliz hükümetinden önce biliyordu. Londra'da herkes iki gün önceki yenilgi haberlerinin telaş ve üzüntüsü içinde kıvranırken, Natan elindeki bütün birikimi, gizli ajanlarının marifetiyle satışa çıkarmıştı bile. Çünkü fiyatların yükseleceğini biliyordu. Altını her şeyin ölçüsü diye bilen çevrelerde Rotşild'e karşı beslenen saygı hayranlığa dönmüştü. O kadar ki, 1850'lerde şu slogan ağızdan ağıza dolaşıyordu: "Avrupa'da bir tek kudret var. O da Rotşild'dir."

Ve geçen yüzyılın başında Fichte şöyle diyordu: "Kuvvetli heybetli ve bize düşman bir devlet hemen hemen her yerde yayılmaktadır: Yahudilik. Sizi hesaba kat-

madan bizimkinden daha sağlam ve daha güçlü bir devletin vatandaşları olan Yahudilere kendi devletiniz içinde vatandaşlık hakkını da tanırsanız, sizleri ayakları altında çiğneyeceklerinin nasıl oluyor da farkına varmıyorsunuz?"

TÜRKİYE'DE YAHUDİ MESELESİ

Türkiye'de İttihat ve Terakki'nin yerini Mason Locaları: Lonca ve Gedik gibi kuruluşların yerini de Ticaret ve Sanayi Odaları, Ticaret Borsaları aldıktan sonra, bundan en çok kazançlı çıkanlar Yahudiler olmuşlardır.

Zira; her Mason locasında bir Yahudi bulunur. Her mason locasına girebilmek için, bir Yahudinin tasvibi olması lazımdır.

Masonluk Hahamlar tarafından uydurulan muharref Tevrat hükümlerine dayanan gizli bir Yahudi şeriatıdır. Salamon mabedini inşa eden Hiram Usta hakkında bir çok sahte ayetlerle doludur. Onlar Hiram'ı bir peygamber veya sembol edinmişlerdir. Kendisine kainatın ulu mimarı derler. Tarih Hiram ustayı dul bir kadının oğlu olarak tanıtır. Onun için masonlara "dul kadının çocukları," "mason biraderler" tabiri buradan kalmıştır. Masonluk tamamen sahte Tevrat hurafelerine dayanır. Bu hurafelerin tarif ettiği mabet ile bugünkü bütün farmason mabetleri aynıdır.

Selamet mahfelinde verilen bir konferansın yayınlanan tutanağının sayfa 24'ünde aynen şöyledir:

"Bizim hemen bütün rumuz ve işaretlerimiz ayinlerimiz ve derecatımız eski Mısır'a ait olmakla beraber bunların ekserisi bize Beni İsrail vasıtasıyla intikal etmiştir."

Farmasonluk belirli bir şekilde 13. asır sonlarına doğru İngiltere'de su yüzüne çıkmaya başlamıştır. Tarihin kaydettiğine göre İngiltere masonlukla yaptığı mücadelede bir kaç defa galibiyete, bir kaç defa mağlubiyete uğramıştır. Kökü dışarıda olan farmasonluk teşkilâtının merkezi İskoçya'dadır. İngiltere'den sonra kollarını Fransa'ya uzatan masonluk Fransa ihtilalini başarmış, oradan bütün dünyaya yayılmıştır.

Paravana olarak kullandıkları (hürriyet, eşitlik kardeşlik sözleri) sadece insanları kandırmak için kullanılan bir yaldızdan ibarettir, onların kardeşliği, eşitliği, hürriyeti sadece kendileri için, masonluk tarikatına dahil olanlar içindir. Yalnız mason biraderlerinin menfaati hakimdir. Bu vaziyete göre ferdiyetçidirler. Kökü sadece Siyon ırkçılığa dayanır. Bu haliyle farmasonluk, siyonizm hesabına çalışan hümanist, kozmopolit bir teşkilâttır. Dünyanın pek çok yerlerinde açılan memleketimiz de dahil, Rotary ve Lions kulüpleri de mason cemiyetlerinin birer şubeleridir.

Daha önceki nüfus sayımında Türkiye'de kırkbeşbin kadar olan Yahudilerin son sayıları açıklanılmamış olmasına rağmen, bu vatandaşların İsrail tabiyeti yerine Türk tabiyetinde olmayı tercih ettiklerini söylemek yerinde olur.

Çünkü, Türkiye'de yıllar yılı politika hayatına hakim olan kısır çekişmeler ve işbaşına gelen dirayetsiz iktidarlar ortalığı boş bırakınca meydanı yabancılar doldurmaya başlamıştır. En can alıcı ticari noktalar yabancının eline geçince de sınırsız bir yağma, ticaret serbestliği rahatlığı başgöstermiştir. Bu durum yüzyıllardan beri böyledir.

Büyük Türk hükümdarı Fatih Sultan Mehmet Han'ın zamanından beri süregelen bu rahatlık, bugün İsrail'de doğan çocukların bile Türk tabiyetinde kalmalarıyla da kendisini göstermektedir.

Yahudilerin dünyadaki bariz vasıfları onları Türk ekonomisine de hakim seviyeye getirmiştir. istanbul piyasasının merkezini teşkil eden Marputçular, Tahtakale, Sultanhamam, Aşirefendi Caddesi ve Eminönü gibi yerlerde ticari faaliyetlerde Yahudiler önde bulunmaktadırlar.

Yahudiler, sosyal ve ekonomik alanda ele geçirdikleri bu fırsatı en iyi şekilde kullanmaktadırlar. Bu sebeple de kökleri enternasyonal mihraklarla bağlanan Masonlukla onun yan kuruluşları Lions ve Rotary Kulüplerinde Yahudiler, kilit mevkileri ele geçirmişlerdir.

İstanbul Ticaret Odası, İstanbul Sanayi Odası ve Ticaret Borsasında da, rakipsiz durumda bulunan Yahudilerin geniş nüfuzları vardır.

İmalatçılık, başbayilik, toptancılık ve komisyonculuk şeklinde faaliyet gösteren bir takım iş kollarından başka; motor yedek parça, akü, pil, batarya, elektrik malzemesi ve ev cihazları, makina ve kâğıt gibi hayati bir takım maddelerin iç ve dış ticareti Yahudilerin elindedir.

Bu öylesine bir durumdur ki matbaa mürekkebi daktilo şeriti ve birçok matbaa malzemesinin ithalinin yabancının elinde olması Türkiye'deki sömürünün aynasıdır.

Yahudi kurnaz bir millettir, Türkiye'de kurulan pek çok Yahudi firmasında ortaklar bir takım Türk adları kullanırken gibi yeni doğan çocuklarına da ekseriyetle Türk adları vermektedirler.

Türkiye'de, Amerika ve Hollanda adı altında faaliyet gösteren beynelmilel şirketler. Yahudilerin elindedir. Nitekim Amerikalı meşhur iş adamı Henri Ford, Yahudiler hakkında şunları söylüyordu.

"- Amerikan milleti kendi her yerde ticaret işi yapanların ekseriyetle Yahudi olduklarını görebilse hayrete düşerdi. Onlar Amerikalı isminin büyük kıymetini hakkıyla kavrayabilmişlerdir. Yabancı memleketlerde (Amerikan Ticaret Şirketi) ve buna benzer isimler altında görülen ticarethanelere girersek, ekseriya Amerika'da pek az bulunmuş bir Yahudi ile karşılaşırız. Bazı yerlerde bu, Amerika'nın kazandığı şeref ve itibarı zedelemektedir. Otuz kırk ırka mensup insanlar Amerikalı ticaret usullerine sahte gözüyle bakılmasına hiç de hayret etmemelidir. Yahudi muvaffakiyetinin temeli ahlâksızlıktır. Hiç bir kimse, Yahudi ticaret sisteminin vicdansız olduğunu Yahudi kadar bilemez."

Yahudi, Türk tüccarını da Masonlarla büyük menfaat şebekesi kurmak suretiyle, ortak ticaret ve ithalatta bulunmak, müşterek tesis kurmak ve kotalara nüfuz etmek, banka kredileri almak için paravana olarak kullanmaktadır.

Yahudi patronlar kuvvetlerini beynelmilel kuruluşlardan almakta ve Türkiye'nin sanayileşmesine karşı ciddi bir engel teşkil etmektedirler. Devlet ihtiyaçlarını Yahudilerden karşılanmak mecburiyetinde bırakılmakta, Türkiye'deki ekonomik buhranlarda Yahudinin etkisi çok büyük olmaktadır. Türk ve Dünya basınında bazı büyük tirajlı gazeteler, "Siyon Protokolları"nda açıkça belirtildiği gibi, Yahudi Mason ilanlarıyla beslenerek "Beynelmilel Yahudi"nin emrinde çalışmaktadırlar.

J.G. Finder 1869 tarihinde Londra'da bastırdığı **"Farmasonluk Tarihi"** isimli eserinde şöyle diyor:[247]

"Biz masonlar dinlerin soysuzluğuna inanıyoruz. Localarımız dinlerden nefret eden insanlar için en emin ve sağlam bir yerdir. farmasonluk dinlerin takibatından kaçanlar için koruyucu bir sığınaktır."

Fransız Büyük Locası ise şöyle diyor:[248]

"Din adamlarının dünya etrafında kurmuş oldukları mutlak hakimiyetlerine bir son vermek zamanı gelmiş ve geçmiştir. Gayemiz her şeyden evvel dinleri yok etmektir."

Bu da bir başka görüş:[249]

"Büyük Fransız ihtilalini hazırlayan mason mabetlerinin bunu sırf mason prensiplerini tahakkuk ettirmek için yaptıkları hiç bir zaman unutulmayacaktır."

Fransız Maşrık-ı Azâmının bildirisine devam edelim:[250]

"Bir zamanlar masonluğun ne dinle, ne de siyasetle meşgul olmadığı söyleniyordu. Acaba bu sahtekarlık mı idi? Zannetmem. Biz polis ve kanun tazyikinden dolayı asıl maksadımızı gizlemeye mecburduk. Bütün toplantılarımızda yalnız siyasetle uğraşırız ve hatta yüksek siyasetle."[251]

247. J.G. Findem, Farmasonluk Tarihi, s. 70.

248. Fransız Büyük Locası Bülteni, 1922, s. 198.

249. Brüksel Beynelmilel Kongresi Bülteni, s. 124.

250. Fransız Büyük Locası Bülteni, 18886, s. 45.

251. A.g.e., 1894.

"Farmason olmayanlara bir biraderin farmason olduğunu bildirmek katiyen yasaktır."

"Mevki ve iktidarda bulunan biraderlerin, daima ve mümkün olduğu kadar idari mevkilere masonların getirilmesine çalışması lazımdır."

1894'teki Localar Kongresi ise şöyle denilmiştir:[252]

"Din aleyhine mücadele dini devletten ayırdıktan sonra halledilecektir."

Spor teşkilâtımız Masonların ve dönmelerin elindedir. Başarısızlık ve yolsuzlukları sabit olmuş bir Federasyon Başkanının hiçbir iktidar zamanında görevine son verilememiştir.

"OLİMPİYATLARIN ESASI MASONLUK MUDUR?" başlığını ve "M. Sami Karayel" imzasını taşıyan makalede aynen şu satırlar geçmektedir:[253]

"- Beynelmilel Spor Teşkilâtı ve Olimpiyadlar, Mason Teşkilâtıdır...

Baron Pierre de Coubertin hazretleri yüksek dereceli bir Masondur.

Olimpiyat Merkez Komitesinin adamları ve idarecileri Masondur...

Mason olmayan, birader bulunmayan bir sporcu adamın, Olimpiyat Komitesini temsil hakkı çok azdır.

... Acaba 1896'dan beri Masonluğun bu beynelmilel sporculuk teşkilâtı ve hareketi ne neticeler verdi?

252. Akasya Mason Neşriyatı, 1903-860.

253. (BÜYÜK GAZETE) Mecmuası sayı: 33, sahife: 12, tarih: 1 Temmuz 1935.

Bence hiç!.. Çünkü, vasıta çürüktür... gösteriş mahiyetindedir."

MASONLUK KANUN DIŞIDIR

Türkiye'de Mason Locaları Atatürk devrinde 1936 yılında kapatılmış, İnönü devrinde 1948'de tekrar faaliyetlerine müsaade edilmiştir.

Cemiyetler Kanununda bir değişiklik yapılıp, Mason Localarının faaliyetlerine yeniden müsaade edildiği zaman Meclis'te Masonluğun gayesini izahı için bir soru önergesi verilmişti.

O zaman İçişleri Bakanı olan Emin Erişirgil bu önerge üzerine yine o zamanki İstanbul Valisi rahmetli Dr. Lütfi Kırdar'a yazı ile müracaatla, bu gayenin bizzat Masonlar tarafından açıkanmasını istemişti.

Profesör Mim Kemal Öke, M. Hakkı Nalçacı, Muhip Kuran, Prof. Hazım Atıf Kuyucak ve Mecdi Akay'dan müteşekkil Türk Mason Derneği temsilcilerinin imzalarını taşıyan aşağıdaki mektubun İçişleri Bakanlığına iletilmesi, İstanbul Valiliğinden istenildi.

1. Türk Mason Derneği Cemiyetler Kanununun onuncu maddesinde yazılı, merkezi yani kökü dışarıda olan cemiyetlerden değildir. Tamamen bağımsız ve millî olan bir teşekküldür.
2. Türk Mason Derneği, dünyada mevcut Mason teşekkülleriyle federe değildir. Herhangi bir teşekküle ne direktif verir, ne onlardan emir alır.
3. Derneğimiz, milletimiz için ilmi, ahlâkî ve içtimai gayeler takip eden bir teşekkül olması itibariyle bu konu-

lar içinde memleket için faydalı olduğu da şüphe ve tereddüt edilmeyeceği aşikârdır.

4. Yüksek malumunuzdur ki, mânâsı üzerinde yanlış bir anlayışın ifade olarak MASON kelimesi suitefehhüm ve tefsirlere yol açmış olduğunu teessürle görüyoruz. Halbuki MASON tabiri çalışkanlığın ve doğruluğun sembolü olarak dünyaca kullanılan bir kelimedir. Doktor, profesör, avukat gibi bir unvandır.

Türkiye Mason Derneği her vakit ve lüzumunda memlekete hizmet ve sadakati teyit etmeyi millî bir vazife telakki eder. Bu vesile ile saygılarımızı sunarız.

Halbuki Cumhuriyet tarihimizin hangi devresinde olursa olsun; Mason teşekkülü "gizli" bir cemiyettir.

MAsonluğa "kabul" gizlidir, merasimleri, teşrifatları gizlidir "tekris" merasimleri, bir tür "vaftiz" gibidir. Bu toplantılara "serbest"çe girilemez.

Dernekler Kanununa göre, 18 yaşını tamamlamış ve "medeni hakları kullanma ehliyeti"ne sahip olan herkes, bu kanuna göre kurulmuş derneklere girebildiği halde "Mason" derneğine giremez.

Yukarıda anlatılan duruma göre, Mason Derneği, kanunlara ters düşmektedir.

Türkiye Masonlarının gizli talimat ve kanunlarına göre merasimlerde, teşrifatlarda ve yeminlerde kullanılan kılıçlar, önlükler, matraklar, sütunlar da gösteriyor ki, bu derneklerde garip bir oyun oynanılmakta ve insanlar, bu tip sapıklıklarla aldatılmaktadırlar.

Yetkili makamların bu locaları denetleyip, denetlemediklerini, üye adlarının cemiyetler masasında mevcut bulunup, bulunmadığını bilmiyorum.

Kuş diline benzeyen şifreli lisanları ile "Mason" teşkilâtının içerisinde birinci dereceden başlayıp otuz üçüncü dereceye kadar giden unvanlar, İbranice dualar, hangi kanunun hangi maddesinde vardır?!

Türkiye'deki Mason Locaları, Meksika, Porto Riko, Brezilya, Şili, Kolombiya, Ekvator, Paraguay, Honduras, Arjantin Büyük Localarına kadar ilişkileri bulunduğu gibi, kullandıkları mason kanunları bakımında da İskoçya Büyük Locası'na bağlıdırlar. Hülasa; dünya Yahudiliğinin tesiri altındaki bütün localarla çok sıkı bir işbirliği halindedirler.

MASONLUĞUN KÖKÜ DIŞARIDADIR

İngiltere Büyük Locasından Türkiye Büyük Locasına ilginç bir mektup gelmişti. Mektupta şöyle deniliyordu:[254]

"İngiltere Büyük Locası Büyük Katibinden Türkiye Büyük Locası Büyük Kâtibine gelen levha (Tercüme).

11 Eylül 1970

Muhterem Büyük Kâtip Kardeşim;

Ekli belgeleriyle birlikte 9 Mart ve 2 Haziran 1970 tarihli mektuplarınıza atıf yaparak, Büyük Locanıza ve özelikle onun menşeine ilişkin tamamlayıcı bilgiler Harici Münasebetler Komitemizin ve Genel İşlemler Kurulunun dikkatli incelemelerinden ve bunların sonuçlandırmaları olumlu bulunduktan sonra Büyük Locamıza arzedilmiş olup, şimdi İngiltere Birleşik Büyük Locasının 9 Eylül 1970 tarihli üç aylık toplantısında Türkiye Büyük Locasının tanınmasının oybirliği ile kabul edildiğini bil-

254. Mimar Sinan Dergisi S.10

dirmekle memnuniyetimi bildirir ve bu vesile ile iki jüridiksiyon arasında kurulan dostane münasebetlerin sürekli olmasını ümit ettiğimi beyan ederim.

Temsilciler teatisi üzerinde sizinle tekrar temasa geleceğim.

Samimi ve kardeşçe selamlarımla.

Büyük Kâtip.

Şimdi soruyoruz:

Masonluğun kökü içerde mi, dışarda mı?

Arif olan anlar!

Ama arif nerede?...

Büyük Mevlana şöyle der:

"- Sen, hakikat olduğuna inandığın sesi yükselt... Kulaklar tıkalı olsa da, hakikat kaybolmaz, maveralarda dolaşır ve dinleyecek arif bulduğu zaman onun gönlünü aydınlatır. Sana diş gösterenler o zaman, senin gibi iskelet olacaklardır amma, onlar gerçeklere diş gösterirken, sen hakikatin muzaffer tebessümü içinde pervaz edersin. Yeter ki, ebedi ve ölümsüz olan DOĞRU'yu konuşasın..."

Oysa ki, doğruyu konuşmak "açık söylemek"le olur. Masonluk ise, açık değil "gizli"dir.

Hirâm Usta'nın kurduğu düzenin 1400-1717 tarihleri arasında teşkilâtlanmış olduğunu gösteren belgeler vardır.

24 Haziran 1717 tarihi ise, Londra'da toplanan dört Mason Locasının merkezi bir idare altında toplanarak, İngiltere Büyük Locasını kurdukları tarihi gösterir.

Masonluğu, bütün Peygamberleri eleştirerek, beğendikleri peygamberlere atfedenlerden; Mısır, İran, Yunan ve Roma esrarına bağlayanlara kadar pek çok kişi ona ilmi bir hüviyet vermek istemiş ve bir takım garip rümuz ve işaretlerin mukayese ve benzerliklerini anlatmışlardır.

Mason, lügat mânâsında "inşaat yapan kimse" demektir. Masonluğun fikri yapısındaki "İnsaniyet mabedi inşa etmek" gayesi buradan gelmektedir.

O zamanki mesleki inşaat grupları arasında ortaya çıkan "masonluk" önceleri yahut orta çağda inşaat yapmaya müsait kilise çevrelerinde faaliyet gösterirken, bir gün geldi: "Beynelmilel Yahudi"nin cihan hakimiyeti idealinin pençesine düştü ve onun maşası oldu.

Türkiye'de İkinci Meşrutiyet'in ilanından sonra kurulan mason localarının en kıdemlisi, Muhbiban-ı Hürriyet yahut "Hürriyet Dostları" Locasıdır. Bu Locanın ilk kurucuları Dr. Mehmet Ali, İttihat ve Terakki'nin, daha sonra da Fırka-i İbad yahut Demokrat Parti'nin ilk kurucularından meşhur Doktor İbrahim Temo, sonraları Hariciye Nazırı olan Ahmet Nesimi, Rauf Paşazâde Sadık, Osman Saip, Jak Kalderon ve Herkül Diyamandopulo idiler.

Bu Locayı sonraları, Maliye Nâzırı Cavit Bey'in Meşrutiyet, Prens Aziz Hasan'ın Vatan, Reşit Bey'in Vefa, Doktor Suhami'nin Şark Locaları takip etti.

Mevcut vesikalara göre, Osmanlı İmparatorluğuna Üçüncü Ahmet (1703-1730) zamanında çnegel atmaya başlayan Masonlar, bu bilgiyi Üçüncü Selim (1787-1870) zamanında geliştirmiş ve Kırım Harbi (1854-1856) sırasında da devletin idaresini ele geçirmişlerdir.

Osmanlı Masonlarının İngiliz Locasına bağlı bulunmaları, İngilizlerin tarihimizde Türk devletini yıkmak için çevirdikleri iğrenç entrikaların ana sebebi olmuştur.

Masonların Türkiye'deki Büyük Locası, bugün de kökü dışarıya bağlı bir "beynelmilel!" hüviyet içerisinde, "dünya kardeşliği" ifadesi altında büyük sanayici ve iş adamlarından, devlet adamlarına kadar "Türkiyenin meseleleri" ile ilgili temaslar kurarak Türkiye'nin kaderine tesir etmektedir. Bazı "İş adamlarının Amerika'daki vs. temasları, Ecevit'in kuşadasında katıldığı Bilderberg toplantısı gibi..."

Masonların "Beynelmilel" kuruluşlara bağlılıkları belgelerle ispatı mümkün olan gerçektir.

Türkiye'de kanunlar kökleri dışarıda olan cemiyetlerin faaliyetlerini yasakladığı halde, Türkiye'deki masonlar, faaliyetlerini büyük bir rahatlıkla yürütmektedirler.

1923'te Maşrık-ı Azam Konventi'nin bir demecinde gerçekler şu ifadelerle anlaşılmaktadır.

"Bu sene biz Türkiye Maşrık-ı Azam Locası, Panama Büyük Locası, Honduras ve Polonya Büyük Localarıyla teminat anlaşması yaptık. Böylece 59 Büyük Mason kuruluşuyla irtibat kurduk..."

TÜRKİYE'DE MASON LOCALARI ATATÜRK TARAFINDAN KAPATILMIŞTIR

Masonlar bazan "Atatürk"ün Mason localarını kapatmadığını iddia ediyorlar.

Mason locaları, 13 Ekim 1937 günü, Atatürk'ün emri ve devrin İçişleri Bakanı'nın talimatı ile polis tarafından kapatılmıştır.[255]

255. Cumhuriyet Gazetesi, 14.10.1937.

İstanbul, Bursa, Ankara, İzmir, Edirne, Muğla, Gaziantep ve diğer şehirlerdeki şubelerinin kapatılıp, emlakına hükümetçe el konulmasına sebep olarak, kökünün dışarıda oluşu gösterilmiştir.

Atatürk, 10 Ekim 1937 günü Çankaya köşkünde masonların Maşrık-ı Azam'ı Mim Kemal Öke'ye;

"- Mason cemiyetinin faaliyetlerini, inkılaplarımıza karşı gördüğüm için, kapatılmasını elzem buldum. Bu dakikadan itibaren, bu cemiyeti ölmüş biliniz ve bir daha diriltmeye teşebbüs etmeyiniz," demişti.[256]

Türkiye'de Mason locaları; İkinci Dünya Savaşı sonrası, İngiltere Kralı 6'ncı George'un direktifi ile, zamanın cumhurbaşkanı İnönü'nün muvaffakatı ile yeniden açılmış ve zamanla; siyasi teşekküller, devet kademeleri ve basın yayın organlarında hâkim güç haline gelmişler, bugün de faaliyetlerini, daha hızlı ve plânlı şekilde sürdürmektedirler.

SİYONİST CEPHE

"Cephe savaşta kurulur," diyerek sinir krizleri geçirenlerin, bu cephenin "Türk düşmanlarına karşı kurulduğunu bilmemelerine imkân var mıdır?

İster "Milliyetçi Cephe", ister "Milliyetçi Partiler İttifakı", isterse "Milliyetçi hükümet" veya Milliyetçi iktidar" olsun, bu hükümet işbaşına geldiği tarihten itibaren, "Türk"ün millî menfaatlerine ters düşen faktörlerle, tatbikatı bozmak değiştirmek zorundadır.

256. Atatürk ve Masonluk, Yedi Gün Dergisi, 27.12.1938.

Bu konular arasında birisinin eski iktidarlar için bağışlanacak bir yönü yoktur. Bugün Devlete ait kuruluşlardan, dışarıdan her türlü eşya veya ham madde getirmek mecburiyetinde kalanların tamamına yakını, Yahudi ve Mason sermayedarların kurdukları firmalarla anlaşmaktadırlar.

Bu sebepten dolayıdır ki, güçlü bir Türk ekonomisi oluşturarak ticari hayatımızı yabancıların elinden kurtarmak gerekir.

Acacia isimli Mason dergisi şunları yazıyordu:[257]

"Yahudisiz hiç bir Mason locası yoktur. Yahudi havralarında hiç bir mezhep mevcut değildir. Orada Masonlarda olduğu gibi, yalnız semboller vardır. İşte bunlardan dolayıdır ki, İsrail mabedi bizim tabii müttefikimizdir. Ve bu sebepledir ki Masonlar arasında büyük sayıda Yahudiler bulunmaktadır."

Archive İsraelite'de de şu ilgi çekici izahat vardır:[258]

"Yahudiler gayet iyi anladılar ki, dini mahvetmek için en iyi vasıta masonluktur. Mason tarihi de tıpkı Yahudilerinki gibi tarihin başlangıcına dayanan beşbin küsur senelik mevcudiyete bağlıdır. Bunların sembolleri altı köşeli David'in yıldızı olduğu gibi, kendileri de Salamon mabedini meydana getirenlerin manevi evlatları sayılırlar. Diğer din ve milletlerin kurallarını zayıflatan ve tahrif eden Masonluk, Yahudiliğin üstünlük ve başarısına yol açmaktadır."

Bir İngiliz düşünürü de:

257. 1908, sayı: 62.
258. 12 Mart 1904.

"Mason eğer doğuştan bir Yahudi değilse muhakkak ki sun'i Yahudidir," der.

Holzinger isimli Viyanalı bir Mahkeme Başkanı da, bunu alaylı bir şekilde şöyle ifade etmiştir:

"Viyana'da yüz Mason arasında, ikiyüz Yahudi vardır."

B'nei Brit[259] üyesi Güstav Karpeles 1902'deki bir yazısında şöyle diyordu:

"Masonluğa dair yapılan tetkikattan anlaşılıyor ki, her Mason locasında; aynı zamanda gizli Yahudi teşkilatına mensup, mutlaka birkaç fala ve nüfuz sahibi Yahudi vardır. Bunların vazifesi muhtelif locaların çalışmalarını birleştirmek ve bunların gidişat ve istikametlerini Yahudilerin genel gayelerine göre tanzim etmektir."

Alyans İsraelit'in başı olan meşhur Fransız siyaset adamı ve çok nüfuzlu bir Mason olan Adolf İzak Bremme 1860'taki bir açılış konuşmasında şöyle diyordu:

"Bizim meydana getirmek istediğimiz birlik, yabancılardan oluşacak bir birlik değildir. Bu birlik sadece ve sadece Yahudi birliğidir ve beynelmileldir. Yahudi ideali, dünyaya hakim olmalıdır.

Yapmak istediğimiz iş, büyük ve mukaddes bir dâvâdır. Başarısı muhakkaktır. Mukaddes kitaplarımızın müjdeleri tahakkuk edecektir. Her fırsattan faydalanmamız

259. B'nei Brith Cemiyeti, merkezi Paris'te olan Alliance Üniversalle İsraelites gibi, merkezi New York'ta bulunan güçlü bir kuruluştur.

gerekmektedir. Hiç bir şeyden korkumuz yoktur. Bütün dünyanın servetinin İsrailoğullarına mülk olacağı gün uzak değildir.

Masadok Locasından Viyanalı Haham Z. P. Chajes 1922'de şunları söylüyordu:

"Dünyada hiç şeyden korkmayan ve mağlup olmasına imkân olmayan bir güç varsa o da bizim saltanatımızdır. Hiç bir muhalefetle karşılaşmadan, adım adım hedefimize doğru ilerliyoruz."

Yahudilerin dünya ekonomisine ve siyasetine hakim olmaları konusunda ki düşünceleri hakkında ciltlerle yazı yazmak mümkündür.

İTHALATÇI YAHUDİLER

Türkiye'deki ithalatçı firmaların büyük bir ekseriyeti Yahudi ve gayrimüslimlere ait firmaardır. Bunun sebebi, bütün dünya ticaretindeki "Yahudi hakimiyeti"nin yanı sıra, bu işin "lisan bilme" ihtisasına bağlı bulunmasıdır.

Türkiye'de ne kadar kamu kuruluşu varsa, bunların tamamına yakını, bu tarzdaki firmalar vasıtasıyla hertürlü eşya, malzeme vesairenin ithalatını yapar ve bu şahıslara her yıl milyonlarca lira kazandırır.

Bu firmaların çalışma tarzları hakkında da okurlarımıza okuyucularımıza biraz daha geniş bilgi verelim:

Bu konuda çalışan bir firmanın aracı olacağı konuyu tanımasına lüzum yoktur. Mesela, diyelim ki, Karabük Demir Çelik Fabikaları'na "amyant" lazım olsun, Dış ticaret temsilciliğini yapan aktif bir firma bu isteği herhan-

gi bir ticaret gazetesinde, yahut da "Resmi Gazete"de okuduğu an, elindeki "malbilgisi" kitaplarından, ansiklopedilerden "amyant"ın ne olduğunu ve dünyanın neresinde çıktığını araştırarak ön bilgileri elde eder. Sonra, ilgili hükümetin (mesela Meksika) Konsolosluğuna müracaatla Ticaret Ateşeliğinden Meksika'daki "amyant" ticareti yapan firmaların isim ve adreslerini ister. Ve bu firmalara derhal müracaatta bulunarak, beynelmilel standartlara göre, ne cins ve ne miktarda "amyantı, ne kadar zamanda ve kaça satabileceklerini sorar. Genel bilgileri alıcıya iletir. Talebi Meksika'ya yazar ve bir "proforma fatura" getirir. Bunu alıcıya gönderir ve aradan çekilir işi takip etmeye lüzum yoktur. Mal geldiğinde ticaret gazeteleri yazar. Merkez Bankası bloke ettiği "dış ticaret komisyonu"nu dekonte eder.

İşte bu iş için devlete ait kuruluşların her yıl milyonlarca lirası, sıkıştığı zaman "Ben Türk değilim" diyecek olan birtakım şahıslara gitmektedir.

"Bu, bir sömürü"dür ve sömürülerin de en büyüğüdür ki bazı yetkililer Masonları incitmemek için bnun sözünü etmek istemezler.

Bugün Türkiye'de pek çok Türk firması, ham madde temin etmek için, yüksek ücretlerle Yahudileri vazfelendirmektedirler. Yahudiyi işten çıkarmaya teşebbüs eden firma, maalesef bu işten zarar görür. Türk kendi işine sahip olmadıkça, bu eziklik bitmez.

BİLDERBERGLER

"Siyonizmin yan kuruluşlarından birisi de **"Bilderberg"**dir. Bu ismin Türkiye'de tanınması, Bülent Ece-

vit'in bu teşkilâtın "Kuşadası"nda yaptığı toplantıya katılması dolayısıyladır.

Cevat Rifat Atilhan, bu olaydan on yıl kadar önce yayınladığı "Dünya İhtilalcileri - İsrail" isimli kitabında bu teşkilâtla ilgili şu bilgileri vermektedir:[260]

"Müstakil ve milliyetçi İrlanda'nın Dublin şehrinde yayınlanan **"Newa Nationalist"** isimli dergi Ocak 1964 sayısında A.C.E. adlı bir İspanyol dergisine atfen verdiği bir haberde "Yahudi hayalini gerçekleştirmek için Birleşik Amerika'da muazzam bir nüfuza sahip olan gizli ve etkili bir farmason teşkilâtı hakkında şu beyanda bulunmaktadır.

Bu teşkilâtın adı Bilderberg'dir. Bu teşkilât etkili bir farmason teşkilâtı olan B'nei Brith'e benzemektedir. Bilderberg'ler saf Yahudi kanı taşımakta olup, Yahudilik dünya dahilinde çok zaman Eskenaziler'den (Doğu Yaudisi demektir) müteşekkildir. Bundan başka bu teşkilâtta, aşağıda isimlerini sayacağımız şahıslardan büyük bir kısmı, anneleri Yahudi olan kimlerdir. Yahudi kanunana göre, annesi Yahudi olan bir kimse tamamen Yahudi sayılmaktadır. 33 dereceli Mason Roosewelt gibi...

Bilderbergler Teşkilâtı, B'nei Brith ve diğer mücrim Yahudi Teşkilâtları ile sıkı bir şekilde işbirliği yapmaktadırlar..."

Adları verilenler arasında Ecevit'in, bursundan istifa ederek Amerika'ya gittiği Yahudi "Rockelfeller" ile meşhur Yahudi Hennry Kissinger de bulunmaktadırlar.

---

260. Cevat Rifat Atilhan, Dünya İhtilalcileri s. 303. Yahudilerin Dünya Tahakkümü ve Perde Arkasındaki Adamlar.

Jacques Bordiot, **"Gizli Bir El İdare Ediyor"** isimli eserinde[261] bize daha kuvvetli bilgiler veriyor:

"Bilderberg Group'un teşkili, Polonyalı, tuhaf bir Yahudi, Joseph Retinger (Doğumu 1887 veya 1888, ölümü 1960), tarafından tasarlanmıştır. Kendisi İsveç Farmasonluğunun yüksek derecelilerindendi.

"Retinger, Masters of Wisdom (Bilgeliğin Üstadları)'un 'İlluministe' ve 'Synarchique' Masonluğundan, Amerikan Council on Foreign Relations (C.F.R.)'ının müessesesi ve beynelakvam Yüksek Maliyece "maniqule" etmek (alet gibi kullanmak) üzere nezdine verildiği Cumhurbaşkanı Thomas Wilson'ın sıkı-fıkı müsaviri meşhur Albay Edward Mandell House ile münasebetliydi.

"Cenevre'de Retinger tarafından kurulmuş Centre de Culture Europeenne (Avrupa Kültür Merkezi)'in beşinci 'Bulletin'ı 1960-1961)'inde şunlar kaydedilmiş:

Onsuz, ne Ligue Europeenne de cooperation Economique (Avrupa İktisadi İşbirliği Teşekkülü) ne Mouvement Europeen, (Avrupacı Hareket) ve ne de bizim Centre de Culture Europeenne, hiç bir zaman dünyaya gelemezdi. La Haye'deki Congrees de l'Europe (Avrupa Mü'temeri) onun eseri oldu. Ve Conseil de l'Europe (Avrupa Heyeti), bunun neticesinde ortaya çıktı. daha yakın

261. Jacques Bardiot, Gizli Bir El İdare Ediyor (Une Maion Cachees Oirige).

zamanda ise, Bilderberg Group'u tasarlayan ve meydana koyan yine o oldu.

Bilderberger Goroupe, bize meşhur Disraeli (1804-1901'in şu sözünü hatırlatıyor:

"Dünya, nazar-ı dikkatlerini perde arkalarına atfetmeyenlerin zannettiklerinden tamamen başka şahıslarca idare ediliyor."

"Böylece Mayıs 1954'te, Oosterbeek (Hollanda) de Bilderberg Otel (Grup'un ismi buradan geliyor) nin salonlarından Prens Bernard, siyasi çevrelerden, beynelmilel kuruluşlardan, yüksek maliyeden, devletlerüstü kavmiyelerde, hepsi de büyük servetli yüz kadar şahsiyetli Bilderberg Gouroup tesisini kararlaştırmak için bir araya geldi.

"Küme, her sene çeşitli sır vermez mahallerde toplanır. Toplantılarda birçok gazetecinin hazır bulunmasına rağmen müzakereler ve alınan kararlar titizlikle gizli tutulur. Hiçbir zabıt tanzim edilmez."[262]

262. "Lectures Françaises" juin 1974, Nu 206 p. 23.

BU OYUN ÖRTÜSÜZ OYNANMALI

Masonluk, Tevrat ve Yahudi gelenekleri üzerine kurulmuş, milliyet ve millî birlik duygusu ile hiç bir ilgisi bulunmayan ve tarikate benzeyen bir kuruluştur.

Masonluğun batıl ve geri bir tarikat olduğuna dair pek çok kitap yazılmıştır.

Yahudi gelenekleri ve inançları Masonluğun esasını teşkil eder. Muharref Tevrat'ta yazılı olan Süleyman Mabedi" hikayelerinden ve "Hiram" efsanesinden başlayan masonluk, bünyesinde bu ruhu ve bu esrarı sürdürür gider.

Masonlar, Masonluğu tarikatten de öte gizli bir din olarak kabul ederler.

3'ncü dereceli Mason Maşrık-ı Azam Suhami Kardeş, şöyle diyor:[263]

"Şimdi anlayacağımız bir nokta; Masonluk bir mezhep mi, değil mi? Evet Masonluk bir dindir."

Masonluğa girişteki **"Tekris"** Masonluğun ***"Vaftiz"***inden başka bir şey değildir.[264]

263. "Gizli Üstad" isimli kitabından.

264. Ahdiatik mülük fasıl IV - Bab: 7.

Bu merasim, tarikat sahibi manastır ve tekkelerde, hatta vahşi kabilelerde görülen merasimlere benzer.

Bilindiği gibi, tekke ve tarikatlarda Hak ve marifet yolunda muhip olmak, çile doldurmak, dervişliğe, sonra da halife ve şeyhliğe geçiş gibi bazılarındaki gizlilik Cumhuriyet Hükümetine Tekkeleri kapattırırken "dünya kardeşliği" maksadıyla, din bağlarını yıkmaya uğraşan bu beynelmilel Yahudi taraftarlarıyla, sermayesinin Türkiye'deki sömürüsünü hızlandırmak ve Yahudinin dünya hakimiyeti idealini daha sağlam temellere oturtmak gayesi artık iyice anlaşılmış bulunan "Mason Locaları"nın açık bulunmasını vatanseverlik, milliyetçilik demokratlık ve millî birlik gibi duygularla bağdaştırmaya imkân yoktur.[265]

Bu satırların yazarı da ispatına her an hazır bulunduğu ve Gençlik ve Spor Bakanı Ali Şevki Erek'in önünde otuzbeş dakika konuşarak ve sözlerini banda kaydederek, böyle bir Loca'nın sebep olduğu korkunç haksızlığa uğramış ve "Sorumluyuz, sorumluluğumuzu idrak ediyoruz. Tetkik edilecek, gereken yapılcaktır," diyen ve yazarın ilk bakışta gözüne "genç bir idealist" gibi görünen Erek'in, Türkiye'nin bütün meselelerinin temelinde yatan "Yahudi Meslesi" üzerine tabii ki kendi branşında eğileceği günü, küçük bir ümitle bekledi durdu, fakat o gün hiç gelmedi.

265. Bütün gizli talimatlara göre Türkiye'deki Masonluk içyüzü ve sıraları, M. Raif Ogan.

Sırası gelmişken, şurasını bilhassa belirtmek lazımdır. Önceki Gençlik ve Spor Bakanı (halkçıyım) diye iş başına gelmiş olanlardan biri de CHP'li Muslihiddin Yılmaz Mete idi.

İstanbul'da ilk basın toplantısı yaptığı gün, sabahın saat 10'unda bir Mason Kulübünde viskisini yudumluyordu.

Hangi ideolojik maksatla olursa olsun; "dünya kardeşliği" fikrini ortaya atanların Bilderberglerin "dünya devleti" (tabii ki, Yahudinin dünya hakimiyeti) kurmak için yaptıklarını şu gizli çalışmaları bilmekle mümkündür:

"Beynelmilel mali meseleler.

Hicret hürriyeti (Herhalde Sovyet Yahudileri ile alâkası olsa gerek).

Malların gümrük engeli olmaksızın serbestçe tedavülü.

Beynelmilel iktisadi birlik.

Kavmi orduların ilgası ile bir birleşmiş polis kuvvetinin teşkili.

Bir değişik milletlerden oluşan parlâmento tesisi.

Devletlerin hükümranlığının sonu, bunun Birleşmiş Kavimler Teşkilâtı (ONU)'na veya başka bir "Kavimlerüstü Hükümet"e devri."

Bilderbergler teşkilâtı, iyice incelenildiği zaman görülecektir ki, bu gayeyi gerçekleştirmek isteyenlerin başında; Fransa ve İngiltere'nin Rothshild'leri, Rus ihtilalini finanse eden "Kuhn Lieu and Co." İngiliz ve Alman Warboorg'ları. Otto Wolf'lar, Rockefeller, vs. ön plânda bulunmaktadır.

Yani Bilderbergler:

1) Yahudilik (Yahudi fikri, Yahudi kaynaklı olması ve hep Yahudi nüfuzu altında bulunması).

2) "Mondialisme" (tek Dünya Devleti taraftarlığı) fikrinden ileri gelen Avrupacılık (Yahudi Avrupa Birleşik Devletleri inancı)nı gerçekleştirmenin peşindedirler.

Bilderbergler'in mayıs 1973 toplantısı İsveç'te yapıldı. İştirakçilere ev sahipliği yapan, toplantının tertipçisi, İsveç'i avucunda tutan kişi olan Yahudi yüksek maliyeci Marcus Wallenberg idi.

19-22 Nisan 1974 günlerinin toplantısı ise, Fransa'nın Megeve şehri yakınlarında bir şatoda yapıldı. Ev sahipleri ise Elie de Rothschiled ile Edmond de Rothschiled (Avrupanın taçsız kralı) idiler. toplantıya çeşitli memleketlerden yüzyirmi şahsiyet iştirak etti. Müzakere edilen meseleler arasında, Atlantik alemi için perspektifler de vardı.

Bilderberglerin 1975 toplantısı, Çeşme (izmir)'de Altın Yunus Otelinde yapıldı. Bu otel, İzmir'de çıkan "Ekspres" gazetesinin sahibine aittir. Toplantıda ev sahip-

liğini ve tertipleyiciliği, İzmir'in zengin sermayedarlarından Selahaddin Beyazıt Bey yapmıştır. Toplantı, 25 Nisan günü başlayıp 27 Nisanda sona erdi. Joseph Luns'un ifadesne göre, yüzden fazla şahsiyet toplantıya icabet etmiştir.[266]

İzmir'in mahalli gazetesi "Yeni Asır"da Bilderbergli-lerin gelişini şu şekilde veriyordu:

"İzmir, İzmir olalı, bu kadar çok ünlü kişiyi bir arada görmedi. Çiğli Havaalanına birbiri ardı sıra inen uçaklardan, dünyayı yöneten adamlar çıktı. Dünya politikasında söz sahibi ünlü siyaset adamları, tek kelime ile bir ülkenin ekonomisini allak bullak edebilecek kadar varlıklı bankerler, sanayiciler, ünleri dünya çapında sanatçılar, milyonlarca işçinin üye olduğu sendikaların başkanları, ülkelerini ekonomik yönden başdöndürücü bir hızla yükselten büyük maliyeciler... Kısacası, geçtiğimiz yıl kendi alanlarında sivrilen ve dünya çapında ün sağlayan yüzyirmi 'meşhur adam' İzmir'de buluştu."[267]

Yahudi-Mason inançlarıyla beslenen bir gazete de devletlerin artık parlamentolarda değil, kulislerden idare edildiğini belirten şu ilginç haberi vermişti.

"Bilderberg Konferansı, dün Çeşme'deki Altın Yunus Otelinde, yüze yakın ünlü devlet adamı, diplomat milyarder iş adamı, yazar ve aydının katılmasıyla kapalı kapıla-

266. Ekspres, 23 Nisan 1975, s. 3.

267. Yeni Asır, 25 Nisan 1975, s. 1.

rın ardında ve çok sıkı güvenlik tedbirleri altında başlamıştır."

NATO Genel Sekreteri Yahudi Luns, Dünya Bankasının en büyük hissesine sahip Amerikan Manhattan Bankası Yönetim Kurulu Başkanı, ABD Cumhurbaşkanı Yardımcısının kardeşi meşhur Yahudi banker David Rockefeller, Amerkalı parlamenter Prichard, toplantı sonrası soluğu Ankara'da aldılar.

Bu toplantıya Türkiye'den de Çağlayangil, Kâmran İnan, Hasan Esat Işık, Fevzioğlu ve Ecevit katılmıştı.

Toplantıdan sonra Ecevit hiç kimseye (!) sır vermedi. Hatta CHP'lilere; "Fazla ısrar etmeyin, partiden istifa ederim," tehdidini bile savurdu.

Yahudi, Emil RATHENAU (1838-1915)'de şöyle der:

"Birbirlerini tanıyan ve hedeflerini kendi etraflarından seçen üç yüz kişi, Avrupa kıtasının mukadderatını tayin etmektedir."

TELEVİZYONDAKİ YAHUDİ

ABD'nin eski Dışişleri Bakanı Hanry Kissinger, **"Üçüncü Dünya"** adı altında yeni bir kuvvet bloku kurulmasına karşı çıkacağını söylemişti.

Evvela; Kissinger bir Yahudidir, sonra masondur, dolayısıyla beynelmilel sermayenin adamıdır. Siyonizmin önde gelen adamlarındandır. "Millî" bir devlet anlayışın asahip olamayan, her şeyden önce "millet" vasıflarının bulunmadığı Amerika'da, iç ve dış politikanın temsilcisidir.

Kissinger, bizim (1) Ecevit'in de hocasıdır. Kissinger için dünya üzerinde Yahudilerin menfaateri, Amerika'nın menfaatlerinden önde gelir.

Beynelmilel Yahudi; dünyanın bir çok yerinde olduğu gibi, Amerika'da bankaları, büyük ithalat ve ihracat firmaları, şirketleri, silâh fabrikalarını ve devlet mekanizmasının önemli mevkilerini ele geçirmiş ve siyonizmin hedeflerini gerçekleştirmek için faaliyet göstermektedir.

Nitekim Birleşmiş Milletler Teşkilâtında da en önemli mevkileri işgal eden Yahudiler, Genel Kurul'un "Siyonizm"i "ırkçılık" saymasını engelleyemediler.

Siyonizm, geniş anlamı ile, Arz-ı Mev'ud, yani Filistin dışındaki bütün Yahudileri yine orada toplamak ve

sonra da Süleyman Mabedini Siyon dağı üzerinde yeniden inşa etmek ideali şeklinde tarif edilir.

Muharref Tevrat'a göre de kurulması istenilen Yahudi Devletinin hudutları "Nil'den Fırat'a kadar"dır. Bunu temin etmek için, dünya ekonomisini ellerinde bulundurmak dünya üzerinde ihtilaller, sabotajlar ve cinayetler ile rüşvet alıp, tefecilik yaparak, cemiyetleri bozmak ve yıpratmak için her çareye baş vururlar.

Her locasında bir Yahudiin bulunduğu ve oraya dahil olmak için de bir Yahudinin rızasına ihtiyaç olan beynelmilel Masonluk, Yahudinin bir Siyonizm oyunundan başka bir şey değildir.

Bir zamanlar başbakan olan Ecevit'in desteğindeki İsmail Cem Televizyonu ve Yalçıntaş döneminde yeni ekranlara getirdikleri "İnsanlığın Yücelmesi" isimli programda bakınız nasıl Yahudi propagandası yapıyorlardı.

"Vaadedilmiş bir toprak, yeni bir hayat yok bunun sonunda... Yakub'un yaptığı gibi... Yeşua, İsrail Kavmini vaadedilmiş toprağa götürürken... Benim gibi Tevrat'la büyütülen Tevrat'ı gayet iyi bilen her kişinin aklına Eriha'dan ayrılmadan önce, iki soru geliyor. Yeşua gerçekten kenti tahrip etti mi, ve surlar parçalanıp yerle bir oldu mu? İnsanlığı tâ buralara kadar getiren ve bu kente, yaşayan bir efsane havası veren bu iki soru. İlk sorunun cevabı kolay. Evet, İsrail kavimleri Mezopotamya'ya girmek için savaşıyorlardı. Anadolu'nun güney sınırını çizen

dağlardan Batıda Akdeniz'e, aşağıda Basra Körfezi'ne uzanan bu bölgeye girebilmek için İsrail kavimlerinin Eriha'yı ellerine geçirmeleri gerekiyordu. M.Ö. 1400 yılında kenti aldılar.. Yeşua, eriha'yı ele geçirirken...

Koskoca Malazgirt zaferimizi unutan dönemin TRT Televizyonu, Türk milletine, gerektiğinde Yahudilik propagandası yapıyor... Türk Milletine, Yahudi kültürünü tarihini sevdirmeye çalışıyordu.

Türk çocuğu kendi dinini doğru dürüst bilmezken, Tevrattan âyetler öğrenerek, uzun süredenberi yapılan birçok yanlışlıklar yetmiyormuş gibi bir de "Yahudi" propagandası yapılıyordu.

BİR OLAY VE AÇIKLAMASI

İstanbul Haliç Rotary Kulübü, "Haliç Öyküsü" isimli bir yazı yarışması açmıştı. Bu kimselerin; "Haliç için ne yapılacaksa, biz yaparız," dediklerini öğrendim. Ben araştırma yaparken, bakış ufuklarıma bakışlarının hayal dünyaları bile yetişemez," diyerek, bana ters düşmekle birlikte bu yarışmaya katıldım. İlim adamlarından kurulu jüri, son derece dürüst hareket ederek, beni birinci ilan etti. Bu kulübün mensupları, şahsıma çok büyük bir saygı gösterdiler.

Bazılarına göre, beni kazanmak için kazandırılmıştım. Halbuki, ben, daha önceleri, bir Mason locasından, bir daha kendilerine sataşmamam ve karşılığında, her istediğimi elde etmem şartı ile üç defa üyelik teklifi almıştım.

Madde değil, mana adamıyım. Ülkemi ve milletimi çok seven biriyim. Satın alınmam. İnançlarımı değiştirmem. Bu kuruluştan üyelik teklifi kabul etmem. Bir başkası ise, konferans vermemi teklif etti. Eğer bu konferans veya konferanslar, "Milliyetçilik ve Masonluk" gibi konuları ihtiva edecek ise, belki de bunda bir mahzur görmeyebilirim. Bunu zaman gösterecektir.

GİZLİ DEVLET

Bir defa daha belirtelim:

Masonluk, birbirlerine gizli yeminlerle bağlı bir takım kişilerin meydana getirdiği gizli bir topluluktur.

Masonluğun her memlekette kullanılan aynı tip arması vardır. Bu arma da altı köşeli Yahudi yıldızı mevcuttur.

Kral Salamon (Süleyman), Beni-İsrail tahtına geçtikten sonra, ülkesini Mısır'dan Fırat Vadisine kadar genişletti ve Tir (Finike) hükümdarı Hiram'dan şöhreti civar memleketlere yayılan mimar ve heykeltraş Hiram Api'yi, zengin hazinesini, uğruna tahsis ettiği muhteşem mabedi için istedi. Hükümdar Hiram, adaşı mimar ve heykeltraş Hiram'ı Kudüs'e gönderdi. Hiram Api, serbest çalışabilmek için bazı şartlar ileri sürdü. Ve birlikte çalışacağı işçileri tespit ederek çalışmaya başladı. Mabedin yapılacağı geniş sahayı kalın duvarlarla çevirdi. Bu duvarlara, Süleyman'ın mühürüne benzeyen ve bugün Masonluğun esas işareti olan altı köşeli yıldız şeklinde altı kapı yaptı.

Hiram Api, civardan topladığı işçilere, sanat değerlerine göre müptedi ise *(çırak),* kısmen yetişmiş ise refik ***(arkadaş yahut birader),*** maharet sahibi ise usta ***(üstad)*** adlarını verdi.

Bu unvanlar, sonradan her Yahudi aydınının hayaline yerleşen dünya hakimiyeti idealinin gizli gayesine hizmet eden Masonluğun unvanları oldular.

Bir dereceden ötekine geçiş için bu gizli teşekkülün sırlarını öğrenmek kadar, muhafaza etmek de şart koşuluyordu.

Hiram, kurduğu teşkilâtı bu yolda geliştirmiş ve (Üstadlık) bölümüne ait olan işaret, tabir ve şekilleri gizli tutmuştur.

Bu kademeleri aşamayarak, üstadlık seviyesine erişemeyen üç birader, Hiram'ı zorlayarak saklanan sırları öğrenmeye karar verdiler. Bir gün iş paydosundan sonra, onun yoluna çıkarak, yolunu kestiler. Yüzlerini gömlekle örtmüşler, ellerinde demir çubuklar vardı.

İlk adam:

"- Mukaddes işareti söyle!.. Üstad işaretini göster!.." dedi.

Hiram suikastçiyi teskin etti:

"- Onları öğrenebilmek, ancak makbul emeklere sahip olmakla mümkündür. Vazifem, ehli ve lâyık olmayanlara karşı susmak ve onların mevkilerini idraklerine çalışmaktır," dedi.

Birinci adam kızdı ve elindeki çubuğu Hiram'ın başına indirdi. Çubuk omuzuna rastladı. Hiram usta yaralandı ve kapıya koştu. Bu defa ikinci suikastçi ile karşılaştı. Aynı cevabı verdi ve ekledi.

"- Siz, ancak cinayetlerin ve kötülüklerin aranızda hakim olduğu zaman ÜSTAD olabilirsiniz. Ben, canilerin safına katılan hainlere hakikatleri söyleyemem. Öleceğim, fakat sırrım da beraber gidecek ve onu ancak; layık olanlar benden sonra dünyaya yayacaklar," dedi.

İkinci suikastçı fena halde içerlemişti. Elindeki manivelayı Hiram'ın ense köküne indirdi. Hiram yine kaçtı. Bu defa üçüncü suikastçı ile aralarında aynı konuşma geçti. Hiram, başına şiddetli bir çekiç darbesi aldı. Ölmüştü.

Üç birader, cesedi uzaklara götürüp gömdüler. Mimar kaybolmuş, fakat kan lekeleri, cinayeti meydana çıkarmıştı. Üstad mertebesine erişenler, matem alameti olarak Hiram'ın kendilerine hitap ettiği yeri siyah bir perde ile örttüler.

* * *

Yakın bir geçmişte, yazar Ahmet Kabaklı'ya gönderdiği bir yazıda; Yahudiler'in cihan hakimiyeti iddiasını reddeden İsrail'in Ankara Büyük Elçiliği, İsrail'in Millî Meclisi olan Kneset Meclisinin Şeref Salonunda bulunan ve "Nil'den Fırat'a kadar" iddiasını ispatlayan büyük duvar haritasından bizim haberimiz olmadığını sanmaktaydı!

Türkiye'deki İngiliz diplomat ve gizli ajanları 1896 ila 1919 yılları arasında Londra'ya bir takım gizli raporlar göndermişlerdi. "The British Documents on the origin

of the war" isimli eserin 207'nci sayfasındaki 6 Eylül 1910 tarihli ve 181 sayılı vesikayı birlikte gözden geçirelim:

"Sir Lowther'den Sir E. Grey'e:

... Manastır ve Selanik'te Birleşme ve İlerleme Komitesi (İttihat ve Terakki) gizli iki toplantı yaptı. Bu toplantılarda Talat ve Cavit Beylerin iktidarda kalmaları için her şeyi yapmaya karar verdiler. Ordu Komitenin yanında olduğu müddetçe bir Anayasa değişikliğiyle Talat ve Cavit Beylerin ortadan kaldırılmalarına imkân yoktur. Komitede 80-90 Mason, yeni Şeyh-ül İslâm ve Evkaf Nazırı da vardı. Son zamanlardaki söylentilere göre, Komite üyelikleri valilik, mutasarrıflık gibi yerlere yüksek ücretlerle tayin ediliyorlar..."

İttihatçılar devrinde, Masonların nasıl tehlikeli tarzda geliştiklerini şöyle sıralayabiliriz.

1- Nazır İbrahim Bey Masondu.

2- Temyiz azalarının çoğu Masondu.

3- Cinayet Mahkemelerinin reis ve azaları Masondular.

4- Savcılar mutlaka Masondular.

5- Sorgu Hakimlerinin bir kısmının Mason olmaları sağlanmıştı.

6- Bazı Hukuk Mahkemeleri yalnız Masonlardan kuruluydu.

7- Adli Tıp Müessesesi mensupları Masondu. Bir Adli Tıp Divanı vardı ki, Komiteci kaatil Dr. Bahattin Şakir tarafından Cumhuriyetten sonra İzmir'de Dr. Nazım'ın yardımıyla kurulmuştu. Burada her birisi Tıp otoritesi ve öğretim üyesi olan yüksek dereceli Masonlar vazife almışlardı.

8- Cezaevi Müdürleri, başkâtipleri, başgardiyanlar Masondu.

9- Avukatların çoğu, Baro Başkanları Masondular.

10- Jandarma Genel Kumandanı, İstanbul Jandarma Alay Kumandanı, Cezaevlerinin muhafazasına memur kumandanlar, poliste şube müdürleri ve yardımcıları, Emniyet Genel Müdürü Masondular.

Gayesini gerçekleştirebilmek için, Yahudi koskoca Osmanlı İmparatorluğunu paramparça etti. Ve biz, imparatorluğun yıkılmasına etken olanlarla onların gayesine hizmet eden Mason localarını hâlâ içimizde besliyoruz.

LOZAN'DA YAHUDİ ETKİSİ

Savaş meydanında kazanıp masa başında kaybettiğimiz zaferlerden birisi de **"Lozan"**dır.

Lozan heyetinden Rıza Nur, "Hayat ve Hatıratım" isimli eserinde şunları anlatıyor:[268]

"Sonradan haber aldım, meğerse İsmet, Gürzon'a ve diğerlerine verdikleri projeyi imza edeceğine son hususi konuşmalarında ve son celseden evvel söz vermiş imiş. İsmet'in beni zorlamaları, Gürzon'un ümidi ve bu beklemeleri bundan imiş... Bu adam şayanı hayrettir. Bu ne iştir?.. Ben delegeyim. Bensiz bu sözü nasıl verirdi. Hükümete yazıp ondan muvafakat cevabı alıp almadığını bilmiyorum. Yoksa hususi olarak Mustafa Kemal'e yazdı da ondan muvafakat cevabı mı aldıydı?.. Gördüğünüz gibi önemli bir delege olan Rıza Nur sitem etmektedir. Yine Rıza Nur'un hatıralarına devam edelim.

"Gürzon Londra'ya gidince hükümete resmi bir rapor vermiş. Bunu hemen yayınlamışlar. Ben görmedim. Söylediklerine göre, bu raporunda. "Sulh oldu demektedir. İsmet bana projeyi imzalayacağına kati söz vermişti. Son dakikada işe bir ruh-u habis karıştı, olmadı," demiş. Bu ruhu-habis, tabii, ben oldum.

268. Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım, S. 1146-1150.

Bu esnada sahneye Hahambaşı Naum girdi.[269] Paris gazetelerinden birinde beyanatını gördük, kısaca diyor ki: "Merak edilmesin, İsmet benim ahbabımdır. Sözümden çıkmaz. gider işi düzeltirim." Derken Paris'ten İsmet'e Haham'dan bir telgraf geldi: "Ben geliyorum, işi düzeltim. Size mühim haberim var. Sakın ben gelmeyince işi kesmeyin!" Halbuki Yahudiyi Lozan'dan uzaklaştırmıştık. Çekinmiyor bunu yazıyor. Tabii Yahudi... Çekinmez... Güldüm. Şu Yahudinin madrabazlığına bak! Gazeteye ne diyor, bize ne?!.. Gazeteye göre frenklere, telgrafına göre bize hizmet ediyor... Yahudi dediğin böyle olur... İsmet, ben, Münir ve daha bir kaç kişi İsmet'in odsında oturuyoruz. Neler geldi, "Naum Efendi gelmiş, sizi görmek istiyor," dedi. İsmet'e bağıra bağıra "Sen hiçbir lakırdı söyleme. Bu işi bana bırak! Şu domuz Yahudiye göstereyim," dedim. bu sözleri tabii merhalde bulunan Yahudi de işitti. Nefere? "Getir!" dedim. Geldi. "Otur!" dedik, oturdu. "Ne haber var?" dedim. Yahudi bu... Usta... Sözümü işitti ya "Hiç bir şey yok. sizi ziyarete geldim," dedi. Hiddetim mani olmasa kahkaha ile gülecektim. Fakat herifin ustalığını takdir ettim. Bu da öfkemi geçirdi. Yahudiler böyle lastik gibidir, her tarafa uzarlar. İnce bir kamış gii rüzgâra göre eğilirler. Ama telgrafta ne demişti, onun zararı yok... Utanmadıktan sonra... Yahudi habisinin ise utanmamak en büyük sanatı, meziyeti ve silâhıdır. "Peki!" de-

269. Nayim, Naum, Lozan Heyetinin müşaviri arasında yer almaktadır. Lozan Hezimet mi? Zafer mi? Kadir Mısırlıoğlu. Cilt: 1, s. 235.

dim, "telgrafında mühim haber getirdiğini yazıyordun?" Buna cevap bulamadı. Kekeledi. Demek tam Yahudi değilmiş... Tam olsa kekelemez, buna da bulurdu, ama zırva... Zararı yok, söylerdi. Herif dalavereye kalksa, fena haşlayacaktım. Kalkmayıp bu tarza dökülünce öfkem geçti. Gazeteyi kedisine verdim. "Bu beyanatın nedir?" dedim. Şapa oturdu. Herif kafa tutmuyor ki. Hamur gibi yumuşak. Yalnız, soğuk muamele çabuk defettim gitti.[270]

Daha sonraki satırlarda son derece tiksindirici bir laubalilik sergilenilmektedir:

"Bir müddettir, İstanbul eski Hahambaşısı Naum bizim otelde görülmeye başladı. Baktım ki bir gün İsmet'le görüşüyor. Ne yapmış yapmış, kimi vasıta yapmış bilmem, İsmet'e yanaşmış. Yaman Yahudi!... Artık İsmet'ten ayrılmıyor. Yemek zamanını biliyor ya asansörün kapısında bekliyor. Derhal İsmet'in koltuğuna giriyor, belinden yakalıyor. O da onun, İsmet'i lüzumu yokken holde dolaştırıyor. Sonra yemek salonunda İsmet'le şakalaşıyor, gülüyor. Anlaşılıyor ki herkese İsmet benim samimi, teklifsiz arkadaşımdır diye göstermek istiyor ve gösteriyor. Nihayet bütün Yahudi sırnaşıklığı ile yanaştı. İsmet'in yakasını bırakmıyor. şimdi odasından da çıkmıyor. İsmet bunu müşavir tayin etti. Yevmiye vermeye de başlamış. Bana da söylemiyor. hey'et-i murahhasa çiftliktir, keyfi gibi kullanıyor. Ne diye kandırdı bilmem. Bu sadedil İsmet, Yahudi'nin dolabına girdi. Derken Hahambaşı-

270. Dr. Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım, s. 1157-1159.

nı soframıza da aldı. Bu vakte kadar sesimi çıkarmamıştım.

İsmet'e dedim ki: Bu Yahudi de başımıza nerden çıktı? Senin böyle bir Yahudi ile laubali görünmen haysiyetini ve Türk Milletinin, heyetinin haysiyetini kırar. Bu kadar yüz verme! Hiç olmazsa herkesin içinde yüz verme! Bana kızdı.

Herif derken azdıkça azdı. Heyetten şuna buna herkesin içinde kumanda ediyor. Benim önüme geçip önümde yürüyor. İhtimal İsmet benim sözlerimi ona söyledi. Fakat ben durur muyum? Zaten Yahudileri hiç sevmem. Hahama önüme geçtiği vakit hakaret ettim ve kolundan tutup arkama çektim. Bir daha burada yürü! dedim. Bunu otelde yaptım. Herkes gördü. Herif bitti. Bir daha önüme geçmek değil, ben varken İsmet'in yanına bile yaklaşmadı. Bunu esasen İsmet yapacaktı, ama düşünmüyor ki, bu işte benim şahsım değil, mevkiim de var. Bir Türk nazırı ve delegesiyim. Bu mevkiyi Yahudi'nin ayağına çiğnetmese ya... Adam, O'nun böyle şeyler umurunda mı, Yahudi ile kimbilir nesi var...

İsmet'e tekrar dedim. Bu, bir Yahudidir. Yahudiler çok kurnaz şeylerdir. Bunun kimbilir ne fena işleri vardır. Bundan bir hayır bekleme!.. Onun tanıdığı muhit Yahudi sarraf alemidir. Bunun gayesi imtiyaz gibi bu herifi yemekte istemem. Yahut ben sofradan çekilirim. Yine dinlemedi. Başka sofraya geçtim. O vakit Yahudiyi sofradan yolladı. Yemek yerken kendi sammiyet muhitimizdeyiz

diye gayretle düşünmeden bir laf kaçıracağız, Yahudi derhal düşmanlara yetiştirecek. Aramızda bulunduğunu herkese göstererek para dalaverisini yürütecek.

Hahambaşı, İsmet'e bütün İngiliz ve Fransız ricalini tanıdığını, hepsi ahbabı olduğunu; işleri istediği gibi yaptıracağını söylüyormuş. Tabii İngiliz, Fransız ve İtalyan delegelerine de İsmet'in avucunda olduğunu söylüyordu. Derken dediğim oldu. Bizim Hahambaşı İsmet'ten İzmir'de bir imtiyaz, istikraz işi, daha türlü para dolabı istemiş. Nihayet Washington sefirliğini de istemiş. Lozan muhitinde dolaşıyor. Herkese İsmet teklifsiz ahbabımdır, sözümden dışarı çıkmaz, diyormuş. Haberi aldım. İsmet'e "gördün mü!" dedim. Cevap yok. "Kov bu herifi!.." dedim, İsmet bu imtiyaz ve emsali işleri bana söylemişti."[271]

Yine eski bir Osmanlı tebası olan Metr Salem adlı Yahudinin de Lozan'da İtalyan Heyetinin müşaviri olarak ortaya çıkıp Türkiye aleyhine nasıl çalıştığını ibret ve dehşetle nakleden Dr. Rıza Nur, bu hususdaki tafsilatını şu satırlarla belirtmektedir.

İşte Türk'ün ekmeği ile beslenen ecnebi unsurların marifeti!... Melunlar, Yezidler... Türk'e ders, ders!... Maatteessüf evvelce zikrettiğim gibi bu adam sulhden sonra defaatle Ankara'ya gelmiş, imtiyaz ve para işleri halletmiş, paralar kazanmış, rüşvetler vermiş, bizimkilerden itibar görmüştür. Hâlâ Paris Sefarethanemizin en imtiyazlı

271. Dr. rıza Nur, a.g.e., s. 1081-83.

ziyaretçilerindendir. Sefir Fethi'nin baş ahbapları Yahudi Menâşe bu Salem, Ermeni Devlet Efendidir. Zannımca oradan haberler alıp Fransız ve İtalyanlara götürüyorlar. İnsan böyle vakaların şahidi olup da sonra da bunları görünce meyus oluyor... Böyle şey duygusu bitmiş, yani batacak milletlerde olur... Acı, ye's verici şey... Şu Salem vaktiyle Talat'ın en baş dostu ve sırdaşı idi. Devletin en mühim işlerini ona danışırdı. O da tabii frenklere haber verirdi. İşte herif karşımıza İtalyan Müşaviri olarak çıkmıştı. Bu zavallı milletin ciğerini böyle dost sıfatında nice kurtlar yemiştir.[272]

Lozan'da oynanan "Hilafet pazarlığı" idi.

Lord Gürzon, Lozan'da İsmet Paşa'nın müşaviri sıfatına sahip bulunan Hayim Naum Efendiyi çağırarak daha önceki taahhütlere uygun olarak Hilafet ilga edilmediği takdirde Sulhün gerçekleşemeyeceğini söylemiştir. Esasen bu mesele ile öteden beri meşgul bulunan Hayim Naum Efendi, İsmet Paşa'yla Lord Gürzon arasında bu mesele etrafındaki haberleri getirip götürmek suretiyle ciddi bir gayret sarfetmişti.[273]

Gafil veya suç ortağı idareciler tarafından Hayim Naum Efendi 1919 yılında da "Türkiye için faaliyet göstermek üzere, kuzuyu kurda teslim etmek kabilinden resmen

272. Dr. Rıza Nur, a.g.e, s. 1096.

273. Lozan Hezimet mi, Zafer mi, Kadir Mısırlıoğlu, S. 270.

Amerika'ya gönderilmişti. Hilafetin ilgasını temin etmek için Amerikan Yahudileri ile mutabık kalan Hayim Naum İstanbul'a dönüşünde (8 Mart 1919) gazetecilere şu sahte beyanatı vermişti.

"... Fakat ihtimal bilmezsiniz, ben bundan evvel de memleketime gene bu nevi bir hizmette daha bulunmuştum. 1915 yılında Osmanlı hükümeti ile İngiltere hükümetinin arasını bulmak hususunda da bir hizmetim var. O zaman Sadrazam Sait Halim Paşa, münferit bir sulh yapmak istiyordu. Bunun üzerine, İngiliz dostlarım nezdinde yaptığım teşebbüs neticesinde Dedeağaç'a gönderdikleri bir diplomatla buradan gönderilen bir diplomat temas ettiler. Fakat İngilizlerin şartları kabul edilemez derecede ağır görüldü. Bu meseleden sonra Almanlar beni, itilâf hükümetlerini sevmekle itham ettiler. Talat Paşa da benden bu hususta izahat istedi..."[274]

Gerçekten başta Hayim Naum Efendi olmak üzere Maliyeci dönme Cavit Bey ile onun kadim sır arkadaşı Hüseyin Cavit Bey, Lozan müzakereleri boyunca Türkiye'nin aleyhine çalışmışlardır.[275] Düyunu umumiye denilen Osmanlı borçlarının Osmanlı İmparatorluğundan toprak almış bulunan devletler arasında taksimi mevzuubahis olduğu zaman Türk heyeti murahhasasında vazife gören Vahid ve Cavit Beyler, azılı birer Fransız taraftarı kesil-

274. A.g.e, s. 270. dip notu.

275. A.g.e, s. 319.

mişler ve böyle bir taksimin kendi tabirlerince fennen mümkün olmadığını borçların tamamen Türkiye tarafından ödenmesini müdafaa eylemişlerdir. Fakat bu nihayet maddi bir meseleye müteallikti.

Halbuki Hayim Naum Efendinin Türkiye aleyhinde çevirdiği entrika ve Londra ile Ankara arasında mekik dokumak suretiyle temin ettiği gizli anlaşma, İslâmiyet ve Türklük hesabına tarih boyunca eşine rastlanmayan bir felaketler silsilesine sebep olmuştur. Bu sebeptendir ki, Hayim Naum Efendi sulhtan sonra Türkiye'ye geri dönmek cesaretinde bulunamamış ve Yahudilerce en büyük Hahambaşılıklardan biri olan Mısır Hahambaşılığına nakledilmek suretiyle taltif edilmiştir. Ne hazindir ki Türk Milleti bu aleyhimize faaliyetler gösteren Yahudi'nin Robert Kolej Fransızca öğretmenliğinden itibaren Türk Milleti aleyhine çevirdiği entrikaları hâlâ bütün açıklığıyla bilememektedir.

Heyete "müşavir," "katip," "gazeteci" gibi sıfatlarla dahil edilmiş bulunan kimselerden bir çoğunun ahmaklıktan "hırsızlık" ve "casusluk"a kadar ne derecede uçurumlara yuvarlandıklarını ibret ve dehşetle görmek için Dr. Rıza Nur'un adı geçen eserini okumak gerekir.

KÜRTÇÜLÜK HAREKETİNDE YAHUDİ PARMAĞI

Irak'taki "Barzani" hareketine yardım eden Yahudiler,[276] Türkiye'deki "Kürtçülük" hareketinde de tahrikçilik ve kışkırtıcılık yapmaktadırlar.

Nitekim; Paris'teki "Kürt İhtilaline Yardım Komitesi" üyelerinden çoğunun Yahudi olması dikkati çekmektedir. Hollanda'nın Amsterdam şehrinde kurulmuş olan "Kürt Cemiyeti"nin Başkanı Silvio Van Roy başta olmak üzere büyük bir kısmı Yahudidir.[277]

Yahudi'nin bu faaliyetinde; Kürtleri Araplarla birbirine düşürmek ve Oğuz boylarından oldukları halde,[278] ayrı bir kavimmiş gibi göstererek bölücülük yapmak ve bu suretle de Orta Doğu'ya hakim olmak gayesi yatar.

Molla Mustafa Barzani'nin De Gaulle'e mektup yazdığı günlerde Yahudiler, Kürtlerle ilişki kurmak için harekete geçmişlerdi. Yahudi temsilcisi Kürt temsilcisine şöyle diyordu:

276. Hulusi Turgut, Barzani Dosyası.

277. A.g.e, s. 41-42.

278. Cemal Anadol, Tarihe Hükmeden Millet, Türkler. s. 203-207.

"Fransa'daki harp sanayii bizim elimizdedir. Şimdi biz, Irak'ın istediği uçakları vermeyeceğiz. Verirsek bunları bize karşı kullanırlar. Bunun için gelin ittifak edelim."[279]

Halbuki aynı zamanda De Gaulle'de "Biz bu uçakları vermeyeceğiz. Verirsek, Araplar Mirage'ları İsrail'e karşı kullanırlar."[280] diyordu.

279. A.g.e, s. 45.

280. Hulusi Turgut, Barzani Dosyası, s. 45.

SİNAGOG KATLİAMI

6 Eylül 1986 günü, İstanbul Kuledibi'nde Türk Musevi Cemaatine ait Neve Şalom Sinagogu'unda büyük bir ihtimalle Yahudilerden zarar görmüş Arab tedhiş örgütlerinden biri tarafından plânlanılmış bir silâhlı baskın yapıldı. Sinagog'da bulunan 21 kişi bombalarını patlatan teröristlerle birlikte öldüler.

Herhangi bir insana karşı yapılan zulüm, işkence veya katliamın, insan olan herhangi bir kimse tarafından hoşgörülmesi ya da bağışlanması mümkün değildir. Ancak; tarih boyunca, hiç kimse, gerçekten işlenilmiş bir cinayete karşı güdülen kan dâvâlarının önüne geçememiştir.

İstanbul'da "Sinagog katliamı" da hiç şüphesiz ki kan dâvâlarının, Yahudilerin Ortadoğu'da Araplara karşı yaptıkları katliamların tabii bir sonucu, kanlı bir intikam saldırısının, vahşete, vahşetle verilen cevabıdır.

Türkçe'de bir söz vardır: "Rüzgar eken, fırtına biçer." Yahudi, Sabra ve Şatilla'da üzerine "Kızılhaç" bayrağı çekilmiş yetimhaneleri bile bombalarken, birgün başına gelebilecekleri düşünmeli idi. Bu olayın müsebbibleri, hiç şüphesiz ki, yine Yahudi insan kasaplarıdır.

SON SÖZ

İsrailoğulları Allah'ın lânetine uğramışlardır ve bu durum Kur'an-ı Kerim'den işaret edilmektedir. Ayrıca; Kur'an-ı Kerim O'nun Musa'nın diliyle de lânetlendiğini bize bildirir.

Müslümanlığın ilk yayılışı sıralarında aramıza sokularak tefrikalar ve mezhepler yaratan İsrailoğullarıdır.

Hıristiyanlığa müdahalesi daha çoktur. Teslis akidesi, İsa dinine Yahudiler tarafından sokulmuştur.

İsa Peygamberi çarmıhta öldürmeye niyet edenler Yahudilerdir. Hıristiyanların bundan dolayı Yahudilere karşı duydukları nefret büyüktür. Yahudiler bunun da önüne geçebilmişler ve Hıristiyan dinine sızmayı başarmışlardır. Dönmelerin "Vatikan"a kadar nüfuz ettikleri muhakkaktır. Bir çok kardinallerin asılları Yahudidir.

Müslümanların ise bugün için bağlı oldukları Papalık gibi dini bir makam ve mercii yoktur. Halen Katolik dünyasında büyük nüfuz ve gayet geniş servete sahip olan Papalık makamına bu şekilde nüfuz etmeleri İsrailoğullarının dünya hakimiyeti yolunda attıkları son adım değildir.

Birleşmiş Milletlerden, Ortak Pazar'a; Dünya Bankasından İMF'ye kadar bir sürü Siyonist oyunu karşımıza çıkmakta; milletler, Masonun, Yahudinin, dönmenin, Si-

yonizmin yan kuruluşlarının parmaklarından meydana gelen "gizli el" ile idare edilmektedir.

Milletlerin "millî"lik vasıflarını yok etmek için çevrilen çeşitli entrikalar, önce onları kozmopolit hale getirmeyi, sonra da Siyonizmin emrine sokmayı amaçlamıştı.

Her milletin idari ve iktisadi gücünü ele geçirmek için yapılan plânlar, Türk devletinin istikbal ve istiklalini korumaya azimli ve kararlı olanlar için gerçeketen ibret teşkil ediyor.

Bugüne kadar, bu gizli kuvvetle mücadele eden pekçok idealist çıkmıştır. Fakat, bunlardan hiç birisi gayesine ulaşamamış, bunun aksine çeşitli mağduriyetlere, hatta tehlikelere maruz bırakılmışlardır.

Masonluk Türkiye'de de "Türk Milleti"nin başına bela kesilmiş, Siyonistlere toprak sağlamak için, dünyanın bir numaralı devleti olan Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışında rol oynamıştır.

Prensleri, Paşaları, bazı tarikat şeyhlerini hatta kadrosuna Kralları bile alan Masonluk adındaki gizli kuvvet, Atatürk devrinde localarının kapatılmasıyla ortadan kalktığı halde, sahte Atatürk'çüler tarafından onun ölümünden sonra tekrar açtırılmıştır.

Masonluk, gerçekleri halktan gizleyenlerin meydana getirdiği bir kuruluştur.

Masonluğun gizli gayelerine, sadece imtiyazlı üyeler vakıf olurlar.

Hakiki gayelerini ustalıkla gizleyen Üstadlarının elinde, Masonluk bir takım yan kuruluşlarıyla (Lions, Rotary, Diners Kulüpler vs. gibi) Siyonizmin hizmetkârlarından başka bir şey değildir.

Her mason locasında bir Yahudi vardır. Bu Yahudinin muvafakatı olmadan "Mason" olmak mümkün değildir.

"Masonluk" iktisaden dünyayı saran "gizli devlet"in adıdır.

Büyük sermaye sahipleri ile nüfuzlu kişileri bünyesinde toplayan Masonluk, Siyonistler tarafından kontrol edilir, Masonluğun en ilgi çekici yönü, her Yahudinin Beynelmilel Masonluğun tabii üyesi kabul edilmesidir.

İsrail Hükümetinin kuruluşu, Yahudilerin yıllardan beri hasretini çektikleri Arz-ı Mev'ud'a dönüşleri Masonluk sayesinde olmuştur.

Fransa Maşrık-ı Azam'lığının kongre zabıtlarında da belirtildiği gibi, kendisini her yerde hissettiren fakat hiç bir yerde görülmeyen bu gizli fakat kuvvetten Türk milletinin zarar görmemesi hiç şüphesiz ki en büyük temennimizdir.

Bunun için de, milletimizin daima Türkiye'yi ilgilendiren meseleleri bilmesi ve tehlikeler karşısında uyanık bulunması mecburiyeti vardır.

Bu gizli devleti başarıya ulaştıran sebep, dünyayı saran vurdum duymazlığın sonucudur.

Bu vurdumduymazlık devam ettiği sürece de "Masonluk" faaliyetleri ve Siyonizm tehlikesi, milletlerin başından eksilmeyeceği gibi, gücünü daha da kuvvetli olarak hissettirecektir.

Halkın; kendi vekilleri sandıklarının gizli durumları, aslında memleketlerin geri kalmışlıklara, felaketlere sürüklemekte, içteki karışıklıklar insanları millî bünyeden uzaklaştırmaktadır. Masonların özel menfaat kuruluşları, ekonomi taktikleri, sömürü oyunlarının anlatıldığı bu kitap, sanıyoruz ki, Türk milleti için uyarıcı bir rehber olacak değerdedir.

İktidara gelmek için yapılan mücadele ve seçilen hedefler, propaganda metodları, basına ve topluluklara nüfuz etme sistemleri, belgelerle sunulmuştur.

Yeni nesillere bu gerçekleri anlatmayı bir görev sayıyoruz.

EK BÖLÜM

MASONLAR VE ADNAN MENDERES

"Hakikate doğru ilerlemeyi durdurmak isteyen düşmanların, yoldan temizlenmesi lazımdır; şu kadar ki her türlü intikam alma bile kanun ve adalet esprisi dahilinde yapılmalıdır; aksine kalkışacak olanların hepsi cezalandırılmalıdır."

Mason Dergisi, s.1 2, cilt 2, sf. 19.

Menderes Dönemi, Türk siyaset tarihinin en önemli ve ilgi çekici olaylardan birine sahne olmuştur. Bu dönemi böylesine önemli yapan, Adnan Menderes'in halkın hür iradesiyle ve demokratik bir yolla iktidara gelmesine rağmen Masonik bir plânla, halkın iradesi dışında görevinden alınarak idam edilmesidir.

Ayrıca 27 Mayıs olayı, Masonların basını kullanarak kitleleri sevdikleri kişilerle nasıl karşı karşıya getirdiğinin görülebilmesi açısından da çok önemli bir örnektir.

Adnan Menderes halkın büyük sevgi ve desteğini kazanmış bir devlet adamıdır. 27 yıllık tek parti yönetimi, halkın hür bir seçimle Menderes'i iktidara getirmesi ile sona ermiştir. Bu sevgi ve destek, on yıllık iktidarı döneminde de giderek artmış, bunun sonucu olarak Menderes üç kez üst üste seçimleri kazanarak görevine devam etmiştir.

Menderes'in din ile ilgili kendi görüşleri de şöyledir:

"Müslümanım, müslüman olduğumdan da şeref duyuyorum... Müslümanlığın çağdaşlaşması için çalışmalarımız vardır. Açtığımız okullar bunun delilleridir... Müslüman dininin büyüklüğü, insani yönü, adaleti, ilmi ile en mükemmel bir dindir. İlme karşı bütün kapılar açıktır. Müslümanlık müsbet ilime hizmet eder, ona yardımcı olmaya çalışır. Din adamlarımızı, en iyi şekilde ilimle, bilgiyle güçlendirerek yetiştirmek mecburiyetindeyiz."

Güneş gazetesi, 10 Ekim 1986

"Türk Milleti Müslümandır, Müslüman kalacaktır. İslâmiyetin bütün icabatı vatandaşlarımız tarafından tam bir serbestliğin içerisinde icra olunacaktır.

Tercüman Gazetesi, 22 Eylül 1987

Menderes, demokrasinin bir gereği olarak halkın istek ve arzularının baskı altına alınmaması gerektiğini şu şekilde ifade etmiştir:

"İnkılap kanunları halk tarafından benimsenmemişse, jandarma zoruna dayanacaksa, millî vicdanın hilafına olan bu kanunları kaldırmak, demokratik idarenin başta gelen vazifesi olmak icap eder."

Bu sözlerin uygulaması olarak önce ezanın Arapça okunabilmesi müsaadesi verilmiş, Kuran derslerine kadar

uzanan yasaklamalar kalkmış, okullara din dersi konmuştur.

DP iktidarının ilk yedi yılında 15.000 cami inşa edilmiştir. İmam Hatip Liseleri ve daha sonra büyük tartışmalara sahne olan İslâm Enstitüleri bu dönemde açılmıştır. Baskı gören din büyükleri üzerinde bu baskılar kaldırılarak demokratik bir ortam oluşturulmuştur.

Menderes ile beraber oluşan, teknik alandaki ve manevi hayattaki bu gelişme Türkiye'yi Ortadoğu'da ve Avrupa'da söz sahibi bir ülke durumuna getirmiştir.

Masonlar rahatsız olmaya başlıyor

Yahudilerin dünya siyasetinde en rahatsız oldukları durum, ülke yöneticilerinin mevcut Masonik düzen içerisinde yer almamaları veya bu plânların bozulması yönündeki çalışmalarıdır. Menderes böyle bir devlet adamıydı ve Yahudilerin kurdukları bu masonik dünya düzeni içersinde yer almayı reddetmiş. Bu durum Yahudi ve Masonları çok rahatsız etmiş, kontrol edemedikleri her geçen gün güçlenen Adnan Menderes'ten büyük huzursuzluk duymuşlardı. Yahudiler ve Masonlar bunun üzerine iç huzursuzluk çıkarmak, kardeş kanı dökmek ve ülkenin gelişmini yavaşlatabilmek için bir ihtilal plânını devreye sokmuşlardır. Bu Yahudilerin ülkelere karşı sıkça kullandıkları ve esasını değiştirilmiş Tevrat'tan alan bir uygulamadır.

Yahudiler Uluslararası Mason teşkilâtlarını devreye sokuyor.

Yahudiler başarılı olabilmek için Türkiye ve Adnan Menderes'in üzerinde hem uluslararası alanda hem de ülke içinde bir baskı ortamı oluşturmaya çalışmışlardır. Bu baskı öncelikle ekonomik alanda başlatılmıştır. Uluslararası Mason teşkilâtları, Türkiye'nin diğer ülkelerle olan dışilişkilerinde ülkemiz aleyhine ortamlar oluşturarak Türkiye'nin girişimlerini sonuçsuz çıkarma yoluna gitmişlerdir. Burada en büyük görevi Yahudilerin ve Masonların en etkili olduğu ve İkinci İsrail denen ABD üstlenmiştir. Uluslararası Mason Teşkiatları ve CIA aracılığı ile Türkiye'nin ekonomisini ve siyasi istikrarını bozmak üzere bir takım çalışmalar başlatılmıştır.

Örneğin, dönemin Amerikan Büyükelçisi Yahudi ve Üstad Mason Avra Warren (Avra Earl Warren: Sexquia no: 349, Orient d'Oakland Grand Lodge California Üstad-ı Azamı: Dictionnaire des Franc-Maçons sf. 1245) Menderes'e askeri ve ekonomik yardım almak üzere ABD'ye gitmesi için ısrar etmişti. Menderes Yahudi Eisenhower'ın kendisinin ülkemizin ekonomisini olumsuz yönde etkileyecek bir devalüasyon talebinde bulunacağını öğrenince Avra Warren'e şöyle demişti:

"Eğer Eisenhower devalüasyon diye bir konu açacaksa ben şimdiden 10 uçağına bilet alıp dönerim. Bunun üzerine Eisenhower bu konuyu Menderes'e açamıyor, an-

cak söz verdikleri 300 milyon dolar krediyi de vermiyordu."

(Mehmet Ali Birand, Demirkırat, sf. 109)

Bir başka örnek de Menderes'in Seyhan Barajı'nın inşası için Dünya Bankasından istediği 40 milyon dolar kredinin verilmemesi idi. Bu baraj inşa edilebilirse Çukurova'daki üretim beş katına çıkacaktı. Ancak devreye giren Dünya Bankasındaki Masonlar ve Amerikalı Yahudiler Türkiye'ye bu kredinin verilmesini engellediler. Çünkü Türkiye bu barajla dünya pamuk pazarının en büyük söz sahiplerinden biri olacaktı.

Bu olayı devrin Hazine Genel Müdürü Burhan Ulutan şöyle anlatır:

"O zaman Dünya Bankasının elinde 10 milyar dolar var. Ve her tarafta bahşiş dağıtyor. Ama bize 40 milyon dolar vermek istemiyor. Çünkü orada pamuk üreteceğiz, Amerikakn pamuğuna rakip olacağız. Bilmem arzedebildim mi?"

"Ve vermediler. raporu dünya Bankasının müdür muavini getiriyor. Adnan Beye söyleyince Adnan Bey, 'Sen gittin, gördün mü orayı, neden böyle rastgele konuşuyorsun?' diyor. Umum müdür muavini Garner'da biraz patavatsız adamdı. Rastgele konuşurdu. Adnan Bey kızıyor ve kovuyor. Gönderiyor adamı."

Mehmet Ali Birand, Demirkırat, sf. 95.

CIA Masonluğun emrinde

CIA masonluğun en çok kullandığı silâhlarından biridir. Bu teşkilât daha cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren gerek millî istihbarat teşkilâtında, gerekse devletin diğer stratejik noktalarında hakim ve etkili olmuştur. Menderes öncesi dönemde bu durum öyle ileri boyutlara ulaşmıştı ki, Amerikalılar hiçbir gizliliğe başvurmadan Türk istihbaratındaki işbirlikçilerinden haftalık ödemeler karşılığında bilgi satın alabiliyorlardı.

(Darbeler ve Gizli Servisler,

Cüneyt Arcayürek, sf. 47).

"O dönemde MOSSAD da en az CIA kadar Türk istihbaratıyla içiçeydi."

(A.g.e., sf. 51)

Menderes iktidara geldikten kısa bir süre sonra, Türk istihbaratının içinde bulunduğu bu durumdan rahatsız olarak, Amerikan, İsrail ve diğer istihbarat örgütleriyle resmi ilişkilerin dışındaki bu tür tutumları sona erdirmeleri için yetkili makamlara emir vermiştir.

(A.g.e., sf. 44).

Ancak, stratejik noktalardaki Mason kontrolüne bir son verilmesi anlamını taşıyan bu hareket başarılı olamamış, tam bir temizlik sağlanamamıştır.

İspanyol tarih Profesörü Miguel Angel Cabrera'nın tespitleri anlatılanları daha da netleştirir:

"1960'a kadar ABD için Türkiye'de her şey iyi gitti. Ama Washington Menderes Hükümetinin ABD'den koparak kendi ekonomik bağımsızlığını kazanmayı hedeflediğini, bunun için de Amerikan yardımlarını kullanmayı plânladığını öğrenince duruma müdahale etti ve Gürsel ABD'nin plânladığı bu darbeyi kanlı bir şekilde gerçekleştirdi. Darbenin bir sonucu da, Türkiye'nin ABD'den daha fazla silâh alması oldu. 1950'de 609 milyon dolarlık silâh satın alan Türkiye, bu rakamı 1960'da 1 milyar 318 milyon dolara çıkarttı. Bu tarihten sonra da Washington, kendi politik ve ekonomik menfaatleri nedeniyle birçok ülkede sık sık askeri darbe yaptırdı."

(Hürriyet, 15 Ekim 1988)

Emekli bir asker olan **Memduh Eren** de, Masonların 27 Mayıs İhtilalindeki rolünü şöyle anlatmıştır:

"Yurt dışında bir takım bağlantılar olmazsa olayın gelip oturma şansı yok. 27 Mayıs'ı düşünün. Başta Cemal Gürsel olmak üzere, Nasır Zeytinoğlu ve Agahi Şen, hepsi de evrensel örgütlerle bağlantılı. Başlangıçta ihtilali kabul etmeyen Fahri Özdilek de, Gürsel'i görünce malum örgütün mesajını aldı ve o da kabul etti. Evrensel örgütlerin çok büyük önemi var. Çok... Biz bu evrensel örgütlere Mason ve Bilderberg teşkilâtlarına karşı çıktığımız için işkence gördük.

CIA'in Masonların emriyle Türkiye üzerinde uyguladığı ihtilalin hazırlık programı eski CIA ajanı Philippe Agee'nin iki ciltlik kitabı 'Firar' da şöyle anlatılmıştır:

1. Başbakan ya da partisini zayıflatmak için, içeride ve dışarıda yoğun propaganda çalışmasına başlanır,

2- Ekonomiyi güçsüzleştirmek için de yurtiçi ve yurtdışında yoğun faaliyet gösterilip, kredi imkânları durdurulur,

3. Politik anarşi yaratmak amacıyla siviller arasında özel gruplar kurulup anarşi yaratılır.

"CIA tüm dost (!) ülkelerde gerçekleştirdiği askeri darbelerde bu sistemi uygulamış ve binlerce kişinin tutuklanması, işkence görmesi ve politik cinayetlere kurban gitmesinin birinci derece doğrudan sorumlusu olmuştur."

(Philippe Agee, Firar, Hürriyet, 13 Ekim 1988)

İhtilal'de Masonik basının rolü

Basın, Masonların fikirlerini yaymak ve halkı yönlendirmekte en önemli aracı olmuştur. Sahip oldukları gazeteler ve önde gelen yazarlarla kamuoyunu Yahudi çıkarları doğrultusunda yönlendirebilmektedirler. Örneğin ABD eski başkanlarından Yahudi Truman'ın kurduğu ve halen yönetici kadrosunun büyük bölümünü Yahudi ve Masonların oluşturduğu Amerikan Haber Alma Örgütü CIA'nın 250'den fazla yerli ve yabancı yayın organına sahip olduğu bilinmektedir.

CIA elindeki basın organları yoluyla ülkelerde yerleşmesini istediği siyasi ve kültürel yapının propaganda-

sını yaparak bunların gerçekleşmesini sağlar. Yapılan yayınlarda o ülkenin menfaatlerinin aleyhindeki birçok olay tam aksine olumlu gibi gösterilerek halkın kendi kendine zarar verecek bir yolu seçmesini sağlar.

Ayrıca basın yoluyla Yahudi ve Mason çıkarlarına hizmet edenler övülüp halka sevdirilirken, bunlara karşı gelenler yıpratılır veya aleyhlerinde yalan haberlerle geniş kamuoyu oluşturulur.

CIA bazen de ülkelerin en kritik alanlarında halkın dikkatini dağıtmak için suni, sansasyonel olaylar meydana getirir ve bunları uzun süre kamuoyunun gündeminde tutar. Böylece halkın, ülkenin gerçek sorunlarıyla ilgilenmesi engellenir.

Türkiye için de durum aynen geçerlidir. Bugün olduğu gibi Menderes döneminde de Yahudi, Yahudi dönmesi ve Mason gazeteciler görevlerini en iyi şekilde yerine getirmişlerdir. Basın yoluyla kamuoyunu Menderes aleyhine çevirmişler, böylece Menderes'i halka ezdirmeye dayalı büyük bir intikam hareketinin mimarları olmuşlardır.

Menderes'in yok edilmesine yönelik plânın en önde gelen isimlerinden biri Vatan Gazetesinin sahibi ve başyazarı, Yahudi dönmesi ve Mason Ahmet Emin Yalman'dır. Halkın ihtilale hazırlanmasında önemli görev alan bazı tanınmış gazeteciler de şunlardır: Yahudi Kiyam Levi, Yahudi dönmesi Naim Tirali, Burhan Arpad ve aynı zamanda Mason olan Sinan Korle, Münir Berik, Necmettin Sa-

dak ve Üstad-ı Azam Selim Ragıp Emeç, bu kişiler, ortak bir çalışma içerisine girerek yazdıkları veya sahip oldukları dönemin en yüksek tirajlı gazeteleriyle Menderes ve hükümeti aleyhinde düzenli ve sürekli olarak gündem oluşturmuşlardır.

Ahmet Emin Yalman o dönemin en çok okunan ve halk üzerinde en etkili gazetesi olan Vatan'ın sahibidir. Basınımızda İsrail'i en çok öven yazar olarak tanınan Yalman, bir Yahudi dönmesi ve Üstad Mason'dur.

Nuri Gün, Masonluk ve Masonlar, sf. 146.

Masonik basının önde gelen ismi: Ahmet Emin Yalman.

Ahmet Emin Yalman selanik doğumlu bir Yahudi dönmesidir. İlkokulu Selanik'te Yahudi çocuklarının eğitim gördüğü "Alliance İsraelite" mektebinde okumuştur.

1917'de halkı Osmanlı İmparatorluğuna karşı ayaklandırmaktan dolayı, İstiklal Mahkemlerinde yargılanmıştır. Basın eğitimi görmek için Avusturya'ya gitmiş, burada ileri gelen Yahudi gazeteci ve yazarlardan eğitim almıştır. İlk Masonik bağlantılarını bu dönemde kurmuştur.

Daha sonra İstanbul'a dönerek burada İkdam adlı gazetede, meşhur Yahudi dönmesi yazarar Cavit Bey, Adnan Adıvar ve aynı zamanda Mason alan Hüseyin Cahit Yalçın'dan da gazetecilik eğitimi almıştır. Daha sonra buradan ayrılarak önce bir başka Yahudi dönmesi olan Zeke-

riya Sertel'in yanında Tanin Gazetesinde çalıştı. 1923'te yine bir Yahudi dönmesi olan Enis Tahsin Til ile Vatan Gazetesi'ni kurdu.

Vatan Gazetesinin Türk siyaset hayatı üzerindeki etkisi büyüktür. Bu gazete tam bir mason Locası gibi faaliyet göstermiştir. Burada günümüzün meşhur Mason ve dönme gazetecilerinin de bulunduğu büyük bir gazeteci topluluğu yetiştirmiştir.

(Cenkhan Yılmaz, Dönmelik ve Dönmeler, sf. 15).

"A. E. Yalman'ın çıkardığı Vatan, bir zamanlar Babı Ali'nin gazetecilik okulu idi. Türkiye'de tanınmış gazetecilerin çoğu Vatan'da yetişmiştir."

Kemal Bağlum, Anıpolitik, sf. 189

A. E. Yalman, 27 Mayıs İhtilalinin oluşumunu ve sonuçlarını etkilemiş en etkin gazetecilerden biridir. Gerek yazdığı yazılarla gerekse de sahip olduğu Vatan gazetesi ile, Menderes'in en büyük muhalifi olmuştur. Devrin tecrübeli gazetecisi olması sebebiyle Masonlarca, Masonik basının ihtilaldeki programını yapmakla görevlendirilmiştir. Yahudilikle ilgili birçok kitabı vardır. Menderes aleyhindeki yazıları ihtilal öncesi ve sonrası New York Times gib ibirçok Yahudi gazetesinde yayımlanmıştır.

Yalman, Menderes'in millî ve özellikle dinî çalışmalarının muhalifi olmuştur. "Yalman Vatan Gazetesinin başyazarıydı. Ülkede yeni yeni uyanmaya başlayan geri-

ciliğin en şiddetli muhalifi idi. Yazılarıyla bir anda ülke çapında yobazların hedefi haline gelmişti."

(Mehmet Ali Birand, Demirkırat, sf. 99)

1960 olaylarında gösterdiği etkinlik ve başarılarından dolayı, 1961 yılında Kaliforniya ve Georgia Üniversiteleri tarafından Altın Plaka Üstün Başarı Ödülü ile ödüllendirilmiştir.

(Meydan Larousse, cilt 12)

İç Karışıklıklar Başlıyor

Masonlar basın yoluyla başlattıkları bu baskı ve karalama hareketiyle Menderes'i yavaş yavaş idam sehpasına taşıdılar. Plânları, çıkardıkları karışıklıklarla halkı ve orduyu, hükümete ve bunların sorumlusu gördükleri Menderes'e karşı ayaklandırmaktı. Basının kışkırtmalarıyla yer yer gösteriler ve karışıklıklar çıkartılmış, halk aktif olarak anarşinin içine itilmiştir. Menderes yaptığı konuşmalarda halkın dikkatini bu gösterilerin faili olan gizli güç odaklarına çekmiştir.

BAŞBAKAN "BU ÇALKANTIYA SON VERİLMELİDİR" DEDİ

Vatan, 2 mayıs 1960

Radyoda yayınlanan bir konuşmasında da suni olarak oluşturulan bu olayların faillerini halka şu şekilde duyurmuştu:

"Aziz ve muhterem vatandaşlarım, her an ve her saat başında yatan haberler, bir takım korkunç şayialar çıkarılmak suretiyle heyecan yaratmak ve bu heyecan vasatında bir takım kışkırtmalar da yaparak, hadiseler çıkartmak istenmekte olduğunu ve bu yıkıcı faaliyetlerin belli merkezlerden idare edilmekte bulunduğunu dünkü konuşmamda arz ve ifade etmiştim. Bu şayialara ve bu yalan haberlere inanılmaması ve hatta bunları şayanların alâkalılara ve vazifelilere ihbar edilmesini de ayrıca rica etmiştim."

(Vatan Gazetesi, 2 Mayıs 1960)

2 Mayıs 1960 tarihli Vatan Gazetesinde yeralan bir konuşmasında da şöyle diyordu:

"Bu hadiselerin bir tahrik ve tektip eseri olduğundan şüphe ve tereddüte yer yoktur. Bu iş artık burada kesilip bitirilmelidir."

Gazetelerde Menderes ve taraftarlarını tehdit eden yazıları yayınlanmış, halk üzerinde baskı ve korku ortamı yaratılmaya çalışılmıştır.

"BU GİBİ HADİSELER MİLLETLERİ VAHİM AKİBETLERE GÖTÜREBİLİR."

Masonik basın halkı ayaklanmaya teşvik ediyor.

Menderes'e karşı her geçen gün büyüyen fanatik yapıyı, büyük bir kitle hareketine dönüştürebilmek için Masonik basın halkı ve üniversite öğrencilerini etkilemeye ve onları devlete karşı ayaklandırmaya yönelmiştir. Basında her gün Irak'taki hükümet aleyhtarı olaylar ve Güney Kore'deki üniversite öğrencilerinin ayaklanarak iktidarı devirmesi gündeme getirilmiş, Türk halkı ve öğrencileri kışkırtılmıştır. Hatta Kore'deki ve Türkiye'deki olaylar gazetelerde yanyana yayınlanarak öğrenciler devlete karşı isyana teşvik edilmiş, buna destek verilmiştir.

G. Kore'de binlerce talebe polisle çarpıştı, 60 kişi öldü.

Talebeler, Reisicumhurun sarayına 400 metre kala durduruldu. Hükümet, örfi idare ilan etti.

Menderes basının Kore ve Irak olaylarını kullanarak halkı isyana teşvik etmesini bir konuşmasında halka şöyle açıklamıştır:

"Gene bunlar kalkıyor, Irak'ı misal göstererek ve müteınadiyen ve ısrarla gazetelerinde milleti tahrik ve teşvik ederek adeta bunları da öldürecek bir sergerde, bir serseri çıkmayacak mı? demektedirler.

Komşu bir memlekette öldürülenlerin cesetlerini haftalarca gazetelerinde neşretmek suretiyle, bu memlekette de bir serdengeçtinin harekete geçmesini kışkırtmak istemektedirler."

Cumhuriyet, 7 Eylül 1958

Masonlar Üniversiteli gençliği kullandılar

Bir sistemi değiştirmenin en önemil şartı o sistemin gençliğinin kontrolünü ele geçirmektir. Tecrübesiz, enerjik ve daha çok hisleriyle hareket eden birkitle eğer plânlı bir şekilde yönlendirilebilirse çok büyük bir güç teşkil eder. Bunun bilincinde olan Masonlar eğitim kurumlarına, özellikle üniversitelere çok önem verirler. Bu kurumlardaki öğretim görevlilerinin birçoğu Masonluk teşkilâtına veya Lions ve Rotary gibi yan masonik teşkilâtlara üyedir.

Masonların okullarda ve üniversitelerdeki etkisini yüksek dereceli bir Mason şöyle ifade etmektedir:

"Halil Mülküs: Şimdi bakınız, Masonluk, Masonluk olarak ortaya çıkıp hiçbir şey yapmaz. Masonluk bireyleri yönlendirir, burada yetişen bireyler, zikir talimi üretimine katılan Masonlar dış alemde bulundukları yerlerde, çeşitli seviyelerdeki mesleklerdedirler. Bunlar üniversitelerdedirler, rektördürler, bunlar profesördürler, bunlar devlet adamıdırlar, bakandırlar, doktordurlar, hastane başhekimidirler, avukattırlar, vs. Bulundukları yerlerde bu Ma-

sonluğun talim ettiği fikirleri yaygın bir biçimde topluma aktarma gayreti içinde olurlar."

Nokta Dergisi, Sayı 40, sf. 30-31.

Bir başka masonik kaynakta da bu hakimiyet şöyle anlatılmaktadır.

"Mason bir müdürün yönettiği bir okul da bir Mason müessesesidir. Mason bir önderin ve rehberin mensup bulunduğu topluluk da Masondur. Bundan dolayı sayımız çoğalmasa da prensiplerimizin kimin tarafından olursa olsun gerçekleştirilmesi Masonik bir başarıdır."

(Türk Mason Dergisi, sf. 30)

Üniversitelerdeki Mason öğretim görevlileri de bu öğrenci hareketlerini destekleyerek ayaklanmanın daha da büyümesini sağlamışlardır. bu olaylarda öğrencileri kışkırtan öğretim görevlilerinden en etkili olanı zamanın İstanbul Üniversitesi rektörü Sıddık Sami Onar'dır. Onar 33. dereceden Mason'dur.

(İ. Soysal, Türkiye'de ve Dünyada Masonlar ve Masonluk sf. 24)

Öğrenciler: "Kullanıldık!"

Mason profesörler, ateşli nutuklarıyla, öğrencilerin gençlik heyecanlarını kullanmışlar, onları emniyet kuvvetleriyle karşı karşıya getirmişlerdir. Bu olaylarda birçok öğrenci yaralanmış veya ölmüştür. Bu insanların bilinçaltların devlete karşı gelen vatandaş' psikolojisi yerleşti-

rilmiştir. Bugün bu kişiler Masonların verdiği idam kararlarına alet olmanın ezikliğini yaşamaktadırlar. Bu gerçeği ihtilalden 32 yıl sonra dönemin öğrenci liderleri şöyle anlatmışlardır:

Dr. Cemal Berksoy: (Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği Üyesi)

"Askerler bizi kullandı. Biz darbe istemiyorduk... Biz seçim istiyorduk, idamlara da karşıydık... Ordu gençliği kullandı, darbelerin yolu açıldı. Bu yüzden pişmanlık hissettiğim olmuştur."

(Nokta, 7 Haziran 1992)

Öztürk Akınvar: (Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği Başkanı)

"Yassıada duruşmaları öncesi ifadelerimizi almak üzere üniversiteye bir soruşturma heyeti geldi. Beni de çağırdılar, odaya girdiğimde savcı Albay Ömer Egesel yazılı bir metin uzattı. 'Bunu imzalayın lütfen' dedi. Ne olduğunu sordum, 'İfadeniz' dedi. kısa bir göz attıktan sonra uydurma ve düzmece olduğunu anladım. 'Bu ifade benim değil, ben başka şeyler söyleyeceğim' dedim. 'Efendim yüzlerce öğrencinin ifadesini tek tek alamayız' dedi, ben itiraz edince, 'Bu durumda sizi tanık olarak çağırmayacağız' karşılığını verdi... Odadan çıkarken Yassıadada adaletin saptırılacağı kuşkusuna kapılmıştım. On yılın vebali üç kişiden soruldu."

(Nokta, 7 Haziran, 1992)

Masonların DP Üzerindeki Oyunları

DP'nin Türkiye'nin ilk muhalefet partisi olması, Türkiye üzerinde kontrol sahibi olmak isteyen Yahudilerin ilgi odağı haline gelmesine sebep olmuştur.

Masonlar DP'ye daha ilk kuruluş aşamasından itibaren yerleşmeye başlamışlardır. Bunun ilk ve en önemli örneği yüksek dereceli bir Mason olan Celal Bayar'dır. Bayar, Millî ve dini duygularıyla halkına hizmet etmek isteyen Menderes ve emsallerinin kontrol altında tutulması, yönlendirilmesi ve gerekirse engellenmeleri işinde en önemli görevi almıştır.

Menderes Bayar Anlaşmazlığı

Gerçekte Menderes'le Celal Bayar'ın arası zannedildiği gibi iyi değildir. Bayar Mendees'in ezanın Arapça okunması, Yüksek İslâm Enstitülerinin açılması gibi olaylarda en büyük muhalifi olmuştur. Bayarın bu tutumu Menderes'i istifa etmeye kadar götürmüştür. Bayarla Menderes arasında bu dönemden itibaren bir soğukluk oluşmuş, bu durum idamların infazına kadar devam etmiştir. Celal Bayar'ın Cumhurbaşkanı olduğu dönemde DP üzerinde kurmaya çalıştığı idareci tutumu da ayrıca bu soğukluğun büyümesinde önemli rol oynamıştır.

Ordudaki Masonlar da da bu durumdan tedirgin olmuştu "Ordu daha önce DP'ye sempati ile bakarken, bu ezanın arapçalaştırılması karşısında irkildi, kıpırdanmalar başladı. Bu kıpırdanmalar da giderek arttı."

(Demirkırat, M. Ali Birand, sf. 112)

Masonların Menderes'i tasfiye plânı

Menderes'in 1959 yılında Londra'ya giderken geçirdiği ilginç uçak kazası Masonlara Başbakanı değiştirebilme imkânı vermesi açısından iyi bir fırsat olarak görülmüştür. Yakın çevresindeki Masonlar ayağından hafif yaralanan Menderes'i 3 ay kadar yurt dışına tedaviye göndermeye ikna etmeye çalıştılar. Böylece Menderes yurtdışındayken rahatça yeni bir başbakan seçtirmek mümkün olabilecekti.

"Londra uçak kazasından sonra Adnan Menderes'in bir süre yurtdışında kalması, dinlenmesi, istirahat etmesi, Ankara'da belli çevrelerde düşünülmüş. Bu çevrelerden bir tanesi de belki en önemlisi "Cumhurbaşkanlığı makamıdır. O düşünce gerçekleşmiş olsaydı, belki en azından geçici bir süre için de hükümet değişikliği, bir yeni başvekil atanması, sanıyorum, o düşüncenin içerisinde kaçınılmaz olarak bir yer tutmuş olacaktı."

(Demirkırat, Aydın Menderes, sf. 155)

Menderes iktidar hırslısı değildi

İhtilal 3 yıl önce 1957'de plânlanmıştı.

Plân ihtilalden tam 3 yıl önce 1957 yılında bütün ayrıntıları ile hazırlanmıştır. Masonlar ihtilalde kimin ne görev alacağını, ihtilalin ne zaman başlayacağını ve ne tür kararlar alınacağını en ince ayrıntısına kadar ayarlamışlardır.

İhtilal yapmaya gönüllü subaylar, CIA ve etkisi altına aldığı Türk işbirlikçileri ile tespit edilmiş, plân bu kişilere üstleri olan Mason subaylar tarafından aktarılmıştır. fakat daha sonra bir subayın korkup kararından vazgeçmesi ile bu plân ortaya çıkmıştır:

"Gökdeniz anlattı: 'Yüzbaşıyı sorguya aldık. Ünlü Dokuz Subay Olayı'nı anlatıyordu. Darbeyi yapacak kadronun onuncu kişisi idi. Fakat ihbar ediyordu. Üç yıl sonra 27 Mayıs gerçekleştiğinde, Kuşçu'nun taşıdığı bilgilerin değerini anladık. Çünkü Kuşçu, sadece dokuz subayın adını, yapacakları darbenin içeriğini vermiyordu. 27 Mayıs'a katılan, 27 Mayıs'ı gerçekleştiren kadroda bulunanların hepsinin adlarını da sıralıyordu. 1957'de, 1960'ın adları, ihtilali yapacakların adları."

Cüneyt Arcayürek,

Darbeler ve Gizli Servisler, sf. 29

Akla şöyle iki soru gelebilir;

1. 1957'de yapılan plân neden üç yıl bekletilmiştir?

2. Plân ortaya çıkarıldığı halde, ihtilal neden önlenememiştir?

Plânın üç sene bekletilmesinin sebebi, o yıllarda halkın Menderes'e olan sevgisinin ve desteğinin böyle bir harekete müsaade etmeyişidir. Nitekim plânın ortaya çıkarılışından bir yıl sonraki '58 seçimlerinde Menderes, büyük bir oy desteğiyle 3. kez başbakan seçilmiştir. Ma-

sonlar CIA'in istihbaratları ile, kamuoyunun ancak ortalama üç yıl içerisinde ihtilale hazır hale getirilebileceğini tespit etmişler ve tarihi buna göre kararlaştırmışlardır.

İkinci sorunun cevabı ise, plânın Masonlarca nasıl uygulandığını ve genel olarak devlete nasıl hakim olduklarını göstermesi açısından çok güzel bir örnektir. Şöyle ki; ihtilal yapacağı ihbar edilen subaylar İçişleri Bakanı Namık Gedik'in bütün ısrarlarına rağmen gizli takibe alınmadan Bayar'ın emriyle mahkemeye çıkarılmışlar ve ancak mahkeme tarafından delil yetersizliği gerekçesile serbest bırakılarak aklanmışlardır. Böylece ihtilale kadar geçen üç yıl içerisinde rahatça hareket etmişler ve dikkat çekmeden kendilerini gizlemişlerdir.

"II. Şube Müdürü Ergun Gökdeniz, "Namık Gedik haklı çıktı" diyordu. Köşkün direnmesiyle aksine uygulama yapıldı. Köşk bastırdı ve dokuz subay mahkemeye verildi. Kuşçu'nun ihbarındaki öteki subaylar, 27 Mayıs'taki darbenin hazırlayıcısıydılar. Daha önemlisi dokuz subay mahkemeye sevkedilerek asker askere veriliyordu.

Sonuçta Gedik, o günlerin siyasal kadrosuna çözüm gerçeğini anlatamamış, hükümet üzerinde çok etkii olan Bayar, olasılığı sezdiği halde direnmiş, işin derinine inilmesini engellemişti."

(Cüneyt Arcayürek, Darbeler ve Gizli Servisler, sf. 31)

Masonlar İhtilal'i kutluyor

Daima demokrasi savunuculuğu yapmış ve ihtilalleri kınamış batılı ülkeler, bu kez ihtilali alkışlamışlardır.

İhtilal dış basında büyük memnuniyet oluşturmuş ve Türk basınının mücadelesi büyük hayranlık uyandırmıştır. Bu sayede ülkenin yabancıların gözündeki itibarı yükseltilmiştir.(!)

Uluslararası Basın Enstitüsü'nün Müdürü Mason Jim Rose Türk basınının bu başarısını şöyle anlatmıştır: "Şunu belirtmek isterim ki, Türk basınının ve başyazarlarının mücadelesini dünya büyük bir hayranlıkla takip etmiş ve bu mücadelesi diğer dünya gazetelerine de bir örnek teşkil etmiştir."

Rose, bahsettiği bu mücadeleyi Türk basını ile omuz omuza vererek, beraberce yaptıklarını açıklamaktan da çekinmemiştir.

İhtilalciler ödüllendiriliyor

Masonların etkisi altında bulunan ülkelerdeki devlet adamları ve ileri gelen Mason ve Yahudi gazeteciler ihtilali öven demeçler vermişler ve yazılar yazmışlardır. Birçok yabancı devlet adamı Menderes döneminde bulamadığı yakınlığı yeni yönetimde bulduğu için bunlara, yardım kisvesi altında çeşitli tebrik ödülleri vermişlerdir. Örneğin, ihtilal öncesi Türkiye'nin bütün yardım taleplerini geri çeviren, girişimlerini engellemeye çalışan ABD, ihtilal sonrasında 1 milyar liralık yardımda bulunmuştur.

İdamların Mimarı: Masonik Basın

Basındaki ve etkili yerlerdeki Masonlar ihtilaldeki ortaklıklarını ve yardımlaşmalarını gizlemekten çekinmeyecek kadar bu dönemde etkindirler. MBK'nin Başkanı Cemal gürsel basının ihtilaldeki rolünü gazete sahip ve başyazarlarıyla yaptığı bir basın toplantısında şöyle ifade etmiştir:

"Ben sizleri millî inkilâbımızın fedakâr ve şuurlu öncüleri olarak kabul ediyor, hatta bize cesaret veren kahramanlar sayıyorum."

Vatan, 10 Haziran 1960

Mason olmayan subaylar basının bu kasıtlı propagansının frakına varmamışlardır. Ancak etkilendikleri unsurun basın olduğunun bilincindeydiler. Bu subaylardan Orhan Erkanlı şöyle diyor:

"Biz subaylar, CHP'yi tutan basının yazılarını okuyarak askeri müdahaleye karar verdik. Bu yazıların etkis iile Menderes ve arkadaşları idam edildi."

Orhan Erkanlı, Hürriyet Gazetesi,

4 Mayıs 1992, sf. 17

Masonlar, ihtilali ve idam kararlarını halka benimsettirebilmek için psikolojik kitle yönlendirme yöntemlerini ihtilalden sonra 15 ay boyunca da çok ustaca kullanmışlardır. Halkın bilinçaltına Menderes ve arkadaşlarının idamına kadar geçen süre içinde yoğun olumsuz telkin ve

propagandalar yapılmış, bu sayede halk eski liderlerinin infazına tepkisiz bir hale getirilmeye çalışılmıştır. Bu yöntemle Menderes ve arkadaşlarına duyulan eski sevginin nefrete dönüştürülmesi sağlanmıştır. Yani ihtilalin tüm sorumluluğu halka yükletilinceye kadar basın çalışmış ve idamlar bekletilmiştir.

Basının en etkili silâhı: Asılsız iddialar

Menderes ile ilgili her haber Masonlar tarafından kurulan bir basın-yayın komitesinde çok titiz bir şekilde hazırlanarak gündeme getirilmiş, plânın aksamadan yürümesi için azami dikkat sarfedilmiştir. Menderes ve hükümet ile ilgili herhangi bir haber ancak Masonlarca uygun görüdükten sonra yayınlanabilmiştir. Bütün bu organizasyona karşı Menderes'in kendisini savunmak için mahkemede söz istemesi bile Mason basın tarafından ona çok görülmüştür.

Masonik basının bütün üyeleri büyük bir plânın uygulayıcıları olarak işbirliği içerisinde hareket etmişler, kararlaştırdıkları asılsız iddiaları beraberce gündemde tutmuşlardır. İddialarının hiçbirini ispat edemedikleri gibi zaman içerisinde ortaya çıkan gerçekler sahtekarlıklarını gözler önüne sermiştir.

T.C. Başbakanını idam ettirebilmek için çok basit ve birbirinden gülünç iddialar ortaya atmışlardır. Menderes'in en doğal haklarını bile çarpıtarak halka gayrimeşruymuş gibi göstermişlerdir.

Menderes'i İdama Götüren Dâvâlar:

İftiralar, Komplolar...

Basının birçok asılsız haberle ahlâksız olarak tanıttığı Menderes gerçekte kadınlara karşı çok saygılı ve ölçülü bir insandı. Basının ona bu konuda yüklenmesinin sebebi taraftarlarının ona olan güvenini ve sevgisini sarsmak ve böylece verilecek idam kararlarına kimsenin karşı çıkmamasını sağlamaktı.

Menderes'in muhaliflerinden olmasına rağmen onun ahlâkıyla ilgili gerçekleri gizlememiş olan Nimet Arzık, anılarında bu konuya şöyle açıklık getirmiştir:

Genç çiftçi arada bir İzmir'e iniyor, kent ona bir günah ülkesi. Eğlence yerlerini sabahlara kadar kapattırıyor. Ağalıktan mı? Yoook, ardan. En pervasız zamanlarında bile son derece edepli. Başbakan iken bile, davetlerde kadınlardan bucak bucak kaçıyor."

(Menderes'i İpe Götürenler, sf. 9)

Masonlar, sahte evraklar düzenleyerek Menderes'in kadınlarla gayrımeşru ilişkiler kurduğuna halkı inandırmaya çalışmışlardır. Bunlardan en meşhuru gazete sütunlarını günlerce işgal eden, Menderes'in özel kasası ile ilgili asılsız haberlerdir. Bu kasa tamamen Mason görevlilerin bulunduğu bir ortamda açılmış, gerekli çalışmalar (!) yapıldıktan sonra basına gösterilmiştir. Kasadan yakındaki Kığılı isimli mağazadan satın alınmış ve hiç kullanılmadığı belli olan kadın iç çamaşırları, aşk mektupları ve

çıplak kadın resimleri çıkartılmış ve önceden çağırılmış noterlerin huzurunda zabıt tutturulmuştur. Mason gazeteciler de, gazetelerinde bu resimlere geniş yer vermek, bu komplonun halka duyurulmasını sağlamışlardır.

Halkın rahatça görebilmesi için, sahte mektup metinleri üzerine büyük harflerle 'Suzan' sözcükleri yazılmıştır. Bu işlem dikkatli bakıldığında rahatlıkla farkedebilecek kadar acemice yazılmıştır.

Bu tür sahtekarlıklar ve komplo hazırlıkları Masonların en çok kullandığı yöntemlerdendir.

(MENDERES'İN KASASINDAN AŞK MEKTUPLARI ÇIKTI)

Yeni Sabah gazetesi

17 Haziran 1960

Masonik basın, mahkeme salonunda çektiği resimlerin üzerine idam sehpası hazırlatan şekiller yerleştirerek yayınlamış, halkı henüz verilmemiş idam kararlarına alıştırmaya çalışmıştır.

Gazetelerde resimler üzerine fotomontajlar yapılarak Menderes ve hükümet aleyhine sahte deliller imal edilmiştir. Örneğin arabada oturan şahsın eline sonradan çizim yoluyla bir tabanca yerleştirilmiş, arabanın üzerine de fotomontajla "Trafik Polisi" yazılmış, sanki emniyet görevlileri halka ateş açıyormuş gibi gösterilmiştir. Böylece emniyet yetkilileri de bu karalama kampanyasına malzeme yapılmıştır. Bu tip birçok fotoğraf sonradan hazırlandığı halde, Menderes döneminde yaşanmış gibi yayınlanmıştır.

(Vatan, 13 Kasım 1960)

Masonik Basından hakaret dolu manşetler

Menderes'i halkın gözünde küçük düşürmek ve alaya almak için birçok sahte belge ve haber, Mason basın aracılığıyla kamuoyuna sızdırılmıştır.

Vatan, 9 Ekim 1960

24 milyon lira değerinde köşkü olduğu iddia edilen Adnan Menderes'in servetini bir başka haberde ise sadece 2.485.528 lira olarak belirtmektedir. Rakamların arasındaki bu çelişki haberlerin asılsız olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca bu paranın % 53'ünün gayrımeşru kazanç olduğunun nasıl bu kadar net tespit (!) edilebidiği de merak konusudur.

Menderes döneminde DP milletvekili olan Mükerrem Sarol halkın bu propagandalardan nasıl etkilendiğini şöyle anlatmıştır:

"Beyinleri öyle yıkanmış ki, hayatta bir kere karşı karşıya gelip, elini sıkmadığım insanların, korkunç bir husumetine maruz kaldım. Kalbim çarpıyor. Ne zaman bu insanlar, bu kadar bizim aleyhimize kötü hislerle doldurudu?"

(Demirkırat, sf. 202)

Masonlar devlet eliyle, el kitapçıkları bastırarak dağıtmışlar, mahkemede filmler çekerek sinemalarda, okullarda zorunlu olarak sivil halka ve öğrencilere seyrettirmişlerdir. Bunlardan birinde Menderesin ifadesi alınırken çektiği eziyetin filme yansıması üzerine MBK'den bir yetkili huzursuzlanarak şöyle demişti:

Vatan, 27 Ekim 1960

"Düşükler Yassıada'da" filmi büyük rağbet gördü

"Ben bu filmi seyreder seyretmez hemen koştum Cemal Gürsel'e.. 'Bu' dedim 'halka gösterilemez' Niye yahu?' dedi. Dedim, 'Ben bile şartlandım. Bütün acıma duygularım ayağa kalktı. Olmaz böyle şey. Acıdım yani. İfadesi alınırken ayaklarını böyle ezmesini, büzmesini alttan gösteriyor filan. Ben acımaya başladım. Yani siz kamuoyu aleyhimize mi dönsün istiyorsunuz? Bu küçük düşürme anlamı taşıyor. Tam tersi tesir yapacak dedim.

(Demirkırat, MBK üyesi

Suphi Karaman, sf. 232)

Halkın Menderes'e sempati duyup acıyabileceği her olay, her görüntü özellikle kamuoyuna yansıtılmayarak, Menderes aleyhine tek taraflı bir saldırı ve karalama ortamı oluşturulmuştur. Radyoda, kendini savunma imkânı verilmeden, Adnan Menderes hakkında birçok aleyhte yayın yapılmıştır.

Tek Hedef Menderes

Mahkeme bütün gücüyle Menderes'e yüklenmiştir. Hapsedildiği hücrede maddi, manevi işkence görmüş, avukatlarına söz hakkı verilmemiştir. Hakimlerin hakaret dolu ve öfkeli tavırlarına maruz kalmış, savunmasını yapamaması için duruşmayı seyredenlerin gözü önünde manevi baskıya tabii tutulmuştur.

"Siyasal hedef Bayar değil, Menderes'ti dâvâda. Siyasal gücün, halk sevgisinin Menderes'te olduğunu hesaplıyorlardı ihtilalciler ve CHP'liler. Menderes'i yıprat-

mak için orada çeşitli dâvâlar açtılar. Maddi, manevi güç gösterisi ve fiziki etkiler yaptılar. Menderes'i halkın gözünden düşürmeye uğraştılar."

(Demirkırat, Hüsamettin Cindoruk, sf. 251)

Yassıada: Zulüm ve İşkence

Menderes ve arkadaşları Yassıada'da tutuklu bulundukları süre içerisinde insanlık dışı işkencelere tabi tutulmuşlardır. İşkence daha adaya çıkmadan başlamıştır. Mükerrem Sarol gemiye bindiklerinde görevli muhafızın kendilerine söylediklerini şöyle anlatmıştır:

"Görevli muhafızın, 'Şimdi gidecekler... Yassıada'da muhafızlar bunları bekliyor... Bu akşam orada muhafızlara ziyafet çekilecek!' demesi ise bize bir hançer gibi saplandı. Yani onun deyimi ile muhafızlar bizi koyunlarına alacaklar. Biz, Hitler usulüyle cepheye esir kızlar seçip gönderirlermiş, Naziler'in nefisleri düzelsin diye- onun gibi bizi de Yassıada'da muhafızlar bekliyormuş."

(Mükerrem Sarol, Gölge Adam,

28 Mayıs-4 Haziran 1990)

İşkenceler yargılamanın devam ettiği 9 ay boyunca sürmüştür. Menderes ilaç verilerek, uykudan uyandırılarak, sabaha kadar uyutulmayarak işkenceye tabii tutulmuştur.

"Bir keresinde Adnan Menderes, Celal Bayar'ın avukatı Gültekin Başak'a bir fırsatını bulup şunu sordu: 'Merak ediyorum Başak Bey, benim avukatlarım da geldiler mi?' Olayın devamını Gültekin Başak şöyle anlatıyor: 'Benden cevap almaya vakit kalmadı. Şiddetli bir tokat darbesi Adnan Beyin yüzünde patladı, yakasından tutulup oda içerisine sürüklenirken 'Başkası ile nasıl görüşebilirsin' bağırtısı işitiliyordu. Odasında dövme, sövme faslının devam ettiği anlaşılıyordu. Bunu yapan altın dişli, sarı saçlı, iri yarı bir teğmen idi."

(Gültekin Başak, Tercüman Gazetesi,

28 Eylül 1987)

Bir insanı en çok taciz edecek, en adi işkenceler adada bir tek Menderes'e uygulanıyordu.

"Çok sıkıştığını ve tuvalete çıkmak istediğini söyleyen Menderes'e, 'İşte lazımlık, hepimizin önünde otur, yap!' denince kahroldu: Merhamet edin!"

(Tercüman, 22 Eylül 1987)

Menderes prostatından herhangi bir şikayeti olmadığı halde, moralman çökertmek ve direncini zayıflatmak için doktorların adi, insanlık dışı muamelelerine tabii tutulmuştur.

"Menderes, 'Hayrola profesör beyefendi, neyim var..!' diye soruyor. Doktorlar da, 'Muayenenizi eksik yaptık' diyorlar. Menderes: 'Ne yani!..' deyince de, 'Pros-

tatınızı muayene edeceğiz' cevabını alıyor. Menderes, 'Benim prostatla ilgili hiçbir şikayetim olmadı, peki nasıl olacak bu muayene?' diye sorunca, profesörün iğrenç cevabı şöyle oluyor; 'Sen böyle eğilirsin yatağa doğru (!) arkadaşlar gelir parmaklarını sokarlar ve prostatını ölçerler."

(Mükerrem Saral, Gölge Adam,

28 Mayıs-4 Haziran '90)

Masonik Bir Komite: M.B.K.

"Millî Birlik Komitesi'nin en yüksek rütbeli iki askerinden biri, Orgeneral Fahri Özdilek bir Mason'dur... Komitenin İstanbul Valiliğine atadığı Org. Refik Tulga bir Masondur. İstanbul Belediye Başkanlığına getirdiği Korgeneral Şefik Erensu da bir Masondur."

(Dünyada ve Türkiye'de Masonluk ve Masonlar, İlhami Soysal, sf. 423)

Albay Talat Aydemir anlatıyor: "Cemal Gürsel'in emir subayı Yarbay Agahi Şen Mason cemiyetine girmişti. Diğerleri de onun izinde yürüyorlar, tesir altında kalıyorlardı. Bugün devletin 5 bakanı da Masondur, sen hükmünü ver."

(Talat Aydemir'in Hatıraları, 1. Kitap, sf. 92)

Emekli Büyükelçi İsmail Berdük Olgaçay ise, Masonların 27 Mayıs İhtilalindeki yerlerini şöyle anlatmaktadır.

"Cumhuriyet dönemindeki darbelerde Masonların varlığı hakkında örnekler vermek gittikçe kolaylaşmaktadır. 1960'da 1. Ordu Komutanlığından Parlâmento Millî Birlik Komitesi Başkanlığına giden Fahri Özdiek, İstanbul Valiliğine getirilen Refik Tulga ile İstanbul Emniyet Müdürlüğüne atanan Şefik Erensü asker kökenli Masonlardan bazılarıdır. Onların buralara gelebilmeleri nasıl bir rastlantıdır? Ve darbenin geleceğini önceden bilmediklerini söylemek mümkün müdür?"

(İsmail Berduk Olgaçay, Tasmalı Çekirge s. 447)

Masonik Adalet (!)

Millî Birlik Komitesi, Mason üyelerinin localardan aldığı emir ve güvence ile rahat ve kendi başına buyruk hareket etmiştir. M.B.K. kendi seçtiği hakimlerden kurduğu ekiple yargının bağımsızlığı ve benzer bir çok uluslararası hukuk kuralını çiğnemiştir.

Hakimler Baskı Altında

Mason localarından gelen kararı mecburen onaylayan bir hakim üzerindeki baskıyı Yassıada sanıklarından Samed Ağaoğlu'nun avukatı ve ablası Süreyya Ağaoğlu şöyle anlatmıştır.

"İdam kararları infaz edildikten sonra, bir başka dâvâ nedeniyle yargıçların odasına girmiştim. İçeride hakim General Rıza Tunç, hakim Ferruh Develi ve hakim Selman Yörük vardı... Selman Yörük'e döndüm: "Selman Bey, sizin kadar takdir edilen bir hakim o idam kararları-

na nasıl imza etti," dedim. Gözleri yaşardı ve "O KARARLARI BİZ HAZIRLAMADIK Kİ HANIMEFENDİ,' dedi."

Nokta, 1 Haziran 1986, sf. 15

Hakim Süleyman Yörük, Hüsamettin Cindoruk'la yaptığı bir görüşmede de, bu baskıyı şöyle ifade etmiştir:

"Sayın Cindoruk, yalnız onlar mı tutukluydu? BİZ DE HEYBELİADA'DA TUTUKLUYDUK. Nasıl baskılarla karşı karşıya olduğumuzu bilemezsiniz."

Aktüel, sayı 3, sf. 121

Duruşma hakimlerinden Fehmi Adalı da Cindoruk ile yaptığı bir görüşmede maruz kaldığı baskıyı şöyle anlatıyor:

"Ne yapacağımızı kararlaştıracaktık. Dedim ki orada, '146. madde yok. Bunlar hâlâ meşru parlâmenter. Bunlara ceza vermemiz mümkün değildir. O nedenle 146. maddenin tatbiki mümkün değildir.' Bu sözler üzerine Başol, 'İhtilalin meşruiyeti kalkar ortadan. Böyle bir karar veremezsiniz,' dedi. Aramızda tartışma çıktı. Başol tartışmanın uzaması üzerine toplantıyı tehir etti. Akşama bana hekim asker geldi. 'Efendim sizin hemeroid şikayetiniz vardı. Müsaade ederseniz biz sizi Kasımpaşa Deniz Hastanesinde misafir edip, hemeroid ameliyatınızı yapmak istiyoruz.' Bu laflar üzerine anladım ki Başol beni ihbar etmişti. Onun üzerine hastaneye yattım, ama ameliyat olmadım. Çünkü korktum. Yanlış ameliyata kurban giderim di-

ye. Rapor aldım. Kararlara katılmadım. Yerime askeri bir hakim yedek üye çağrıldı. Onunla kararlar alınmıştır."

(A.g.e. sf. 121)

Yarbay Suphi Karaman, kendisi gibi Mason olmayan diğer subaylarla idam kararına karşı çıkmıştı. O da üzerlerindeki baskıyı şöyle anlatıyor:

"Israr etme söylemem. Herkesin üzerinde çok şiddetli baskı vardı o gün."

(Aktüel, sayı 5, sf. 116)

Hakimlerin ve Mason olmayan subayların ifadelerinde de görüdüğü gibi Millî Birlik Komitesi içerisindeki Mason subaylar verilecek idam kararlarının infazını engelleyecek her türlü girişimi değişik derbirler alarak ortadan kadırmışlardır.

Menderes mahkeme boyunca ihtilalin gerçek liderleri hakkında açıklamalar yaparak halkı bu konularda uyarmaya çalışmıştır.

"Ben (Teğmen Arda Güner) Celal Bayar'ın İstanbul'da yapılan Masonlar balosunu resmen himayesi altına aldığını açıklayınca Menderes: 'Bundan benim haberim olmadı' dedi. Kendisinin Masonluğa karşı olduğunu bildirdi ve: 'Zaten Masonluk, Siyonistlik ve Komünistlik adeta üçlü bir örgüt olarak faaliyet olup... Celal Bayar'ın Mason olmadığını bilmiyorum ama ben Mason olmadığıma her zaman yemin edebilirim' dedi.

(Güneş Gazetesi, 29 Eylül 1986)

Bayar Menderes'e İhanet Ediyor

Menderes'in sorumlu tutulduğu ve asılmasına sebep gösterilen olaylarda başrolü üstad Mason Celal Bayar oynuyordu.

(İlhami Soysal, Dünyada ve Türkiye'de Masonluk ve Masonlar, sf. 13)

Celal Bayar'ın buradaki rolü iyi düşünülürse, bu masonik organizasyonun ne kadar büyük boyutlarda olduğu daha da iyi anlaşılacaktır. Bayar'ın Yahudilere yakınlığı ve Masonik kimliği ayrı bir bölüm halinde detaylı olarak anlatılmıştır.

Plânın deşifre olmaya başlamasıyla Bayar taktik değişikliğine gitmiş ve ülkeyi 27 Mayıs'a getiren olayların baş sorumlusu olarak Menderes'i göstermiştir.

Menderes Celal Bayar'ın bu tavrı üzerine aylar süren yargılamalar boyunca Bayar'la hiç konuşmamış ve sırtını dönerek oturmaya özen göstermiştir.

"Adnan Menderes, Celal Bayar'la sürekli yanyana otururdu. Tam cephesini vermezdi. Arkası yarı olarak devamlı Celal Bayar'a dönüktü. Adnan Menderes bulunduğum hiçbir duruşmada Celal Bayar adını ağzına almamıştır. Adeta başına gelenlerin Celal Bayar'dan geldiğinin farkındaydı ve onun hiddet ve hıncı içindeydi. Celal Bayar adını söylemesi gerektiği zaman hep 'Sabık Cumhurbaşkanı' diye geçiştirirdi."

(Yüksek Adalet Divanı üyesi Nahit Saçlıoğlu,

Demirkırat, sf. 250)

Bayar dışındaki bütün sanıklar duruşmaları büyük bir heyecan ve endişe içinde izlemişlerdir. Bayar ise aylar süren mahkemeler boyunca salona idam edilmeyeceğini bilmenin rahatlığı ve kendine güveniyle gelmiştir.

Menderes Yassıada'da kendisine ender olarak verilen konuşma haklarından birini kullanırken. Yaptığı savunmaların birçoğu mahkemenin başhakimi tarafından müdahale edilmek suretiyle yarım bıraktırılmıştır.

Menderes çok sağlıklı bir halde getirildiği Yassıada'da yapılan maddi ve manevi baskıyla kısa bir sürede çökertilmiştir. Ada Komutanı Tarık Güryay'ın yaptırdığı işkenceler, uğradığı iftiralar ve yaptırılmayan savunmaları birleşince Menderes bir anda yıllarca yaşlanmıştır.

İhtilalde Celal Bayar'ın rolü

Celal Bayar Masonik 27 Mayıs İhtilalinin perde arkasındaki en önemli şahsiyetidir. Türkiye Cumhuriyetinin bilinen en yüksek rütbeli Mason politikacısıdır.

(İlhami Soysal, Dünyada ve Türkiye'de

Masonluk ve Masonlar, sf. 13)

"O devirde Yahudi ve Yahudi dönmelerinin eğitim gördüğü Bursa'daki "Alliance İsraelite" mektebinde eğitim görmüştür. Yahudilerle yakınlığı bu dönemde başlamıştır. Bu mektep tahsili Bayar'ın Yahudileri sevmesine yol açmıştır."

(Avram Galante, Örneklerle Türk Musevi Basınının Tarihçesi, sf. 130)

Masonluğa kabulü 1908'de İttihat ve Terakki Partisine girmesiyle başlamıştır. Önce Bursa sonra İzmit İttihat Terakki'de genel sekreterlik yapmıştır. Halkı Osmanlıya karşı harekete geçirmek için imam kıyafeti giderek köy köy dolaşmıştır. Masonluğa alındıktan sonra Yahudilerle daha içli dışlı olmuş, Türkiye'deki ve yurtdışındaki ileri gelen Yahudi ve Masonlarla tanışma imkânı bulmuştur. Siyasi kariyerinin yükselmesinde bu ilişkilerinin rolü oldukça büyüktür.

Bayar tek parti yönetiminin sonuçlandırılmasıyla ortaya çıkacak milliyetçi muhafazakar partinin kontrolde tutulması amacıyla Masonlarca DP'nin başına getirilmiştir.

"1954'te Eisenhower Bayar'ı ABD'ye davet ediyor. Bu seyahatten istifade eden Amerika'daki Yahudi cemaati onun şerefine bir kabul resmi tertip ediyor."

(A.g.e., sf. 131)

Yahudi yazar Avram Galante bu olayı anlatmaya devam ediyor.

"Halihazırda dünyada dağınık bir halde yaşayan Yahudilerin en büyük merkezi sayılan New York cemaatinin tertip ettiği bu davetin mânâsı nedir? Bu suale tarih cevap versin. 'American Jewish Community' namındaki Yahudi

Komitesi, Türkiye Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın şerefine Hotel Savoy'da büyük bir resim kabul tertip etmiştir. Bu kabul resminde, Amerika Musevi Cemaatine mensup 250'den fazla tanınmış Yahudi Cumhurbaşkanlığı Cemaatine mensup 250'den fazla tanınmış Yahudi Cumhurbaşkanlığı mahiyeti efradı ve gazete muhabirleri yer almışlardır... Müessir ve derin bir tesir bırakan bu Türk-Yahudi-Amerikan tezahüratı, matbuattaki tesir, Okyanusun iki tarafında hüsnü tesir bırakacak niteliktedir."

(A.g.e., sf. 131)

Mason Celal Bayarın Amerika ziyareti Türkiye'nin geleceği ile ilgili çok önemli kararlar alınmıştır.

İhtilalin başından sonuna kadar Bayar özel konumunu korumuş, ihtilal başarıyla uygulanmıştır.

PROPELLER CLUB

Ünlü işadamlarının üye olduğu ve kendi aralarında Türkçe yerine İngilizce konuştukları bu kulüp, görünürde kültürel ve sosyal faaliyet yapıyor. 2000'e Doğru Dergisi'nin 8 Eylül 1991 tarihinde Propeller Kulüp ile ilgili bilgi almak için bu kulübe üye bir kişi ile yaptığı telefon konuşması şöyledir:

Gazeteci: Propeller Kulüp ile ilgili bilgi almak istiyorum. Amaçları, faaliyetleri nedir?

Üye: Valla dernektir, kulüp olarak yazılmasına rağmen dernektir ve merkezi Boston'dadır, basına kapalıdır, daha başka bir şey söyleyemem.

Gazeteci: Türkiye'de kaç üyesi var?

Üye: Türkiye'de 350 üyesi bulunmaktadır.

Gazeteci: Tanınmış üyelerden kimler var.

Üye: Valla yönetim kararı olmaksızın onu söyleyemem. Yönetim Kurulu kararı olmaksızın basına hiçbir şekilde bir açıklama yapamam.

Gazeteci: Şimdiye kadar kimler başkan oldu.

Üye: Bunu da veremeyeceğim, çünkü bu bilgiler çok kapalı, kulüp kesinlikle basına kapalı. Bazı bilgileri vermem imkânsız.

Gazeteci: Peki kulübün merkezi meresidir?

Üye: Türkiye'deki merkezi ABD Konsolosluğu.

Gazeteci: Anlayamadım?

Üye: ABD Konsolosluğu'na bağlı ABD Ticari Konsülü kulübün daimi sekreterliğini yapar. Genel Merkezi Boston'da İstanbul'daki merkezi ABD Konsolosluğu içinde olan daimi sekreterliğini üst düzey bir Amerikalı'nın yaptığı derneğin İzmir'de de şubesi var.

Dünyayı silâhlandıran ve savaş malzemeleri üreten Yahudi şirketler

"İşte kor ateşine üfleyen ve işine göre silâh çıkaran demirciyi ben yarattım; harap etsin diye helak ediciyi ben yarattım."

(İşaya Bölümü, 54/6)

Yahudi firma isimleri:

Krupp Silâh Fabrikaları

Mauser Silâh Fabrikaları

Stahlwaren und walten Fab.

Löwe Silâh Fabrikası

Alman Silâh Fab.

Alman Atlantik Telgraf Şirketi

Hannesmannröhren-werke AG

Aron Hirsch&Sohn

Solingen Mühimmat

Rheinische-Westfalische

Daimler-Benz

General Dynamics

McDonnel Douglas

General Electric

Raytheon

General Motors

Lockhead

United Technologies

Martin Marietta

Boeing

Grumman

GTE

Rockwell

Honneywell

Litton Industries

Hirsch Kupter&Messingwerke AG

IBM

İsrael Aircraft Industries

Israel Raphad

Israel Military Industries

Nortroup

FMC

Rottweiler Barut Fabrikaları

Yahudi şirketler vasıtasıyla ülkelerin servetlerini sömürmeleri işin bir yönünü oluşturmaktadır. Asıl önemlisi dünya silâhlarını elinde tutarak askeri güç dengelerini diledikleri gibi yönlendirmektedir. Askeri güç siyasal yapılanmayı doğrudan etkilediğinden dünya devletlerinin si-

yasi gelişmelerini ve iç politikalarını da, istedikleri doğrultuda yönlendirmektedirler. Askeri bakımdan güçsüz düşmek istemeyen ülkeler, Yahudiler)e kolayca boyun eğmektedirler. Askeri güçlerini caydırıcılık unsuru olarak kullanan Yahudiler, 1948'de Filistin toprakları üzerinde kurdukları İsrail'i de 56 sene içerisinde, dünyadaki Yahudi silâh şirketlerinin teknoloji ve bilgi birikimini kullanarak en büyük silâh üreticisi durumuna getirerek İsrail'in buradaki yerini sağlamlaştırmışlardır. İsrail'in teknolojik ve bilgi birikiminin yanında parasal yönünü de dünyadaki Yahudi lobileri karşılamaktadır.

Tevrat ayetlerine göre isimlendirilen İsrail uçağı "Lavi" (Aslan)

Lavi'nin üretimi için ABD'nin sağladığı destek 750 milyon doları aşıyor. Uçağın önemli parçalarının ABD yapımı olması dikkat çekici.

İbranicede 'aslan' anlamına gelen Lavi Lockheed ve General Dynamics'in ürettiği F-16'lar ayarındadır, "İsrail'in F-16'sı" diye de adlandırılıyor.

(Middie East Journal Winter 86, No. 1)

TEVRAT: Aslan sık ağaçlı ormandan çıktı ve milletleri helak edici yola düştü. Şehirlerin harap olsun, oturan kalmasın diye senin diyarını viran etmek için yerinden çıktı.

(Yeremya Bölümü, 4/7)

Gizli Nükleer Güç: İsrail

Sunday Times Gazetesi, İsrail'in atom reaktörüne sahip olduğu ve bugüne kadar da 100 adet atom bombası ürettiği yolundaki geniş yankılar uyandıran haberlerinden sonra, İsrail'in 'Necef Çölü'nde 'Dimona' adlı reaktörünün gerçekten varolduğunu kanıtlayan fotoğraflar yayınladı. Dimona'nın 1957 ile 1964 yılları arasında Fransızların yardımıyla inşa edildiği belirtiliyor. Yılda 40 kg. plütonyum üretilen bu reaktörde bombalar yer altında saklanıyor. İtalyan Gizli Servisi'nin bu konudaki yorumu ise şöyleydi: "İsrail ne denli güçlü olduğunu Arap ülkelerine ve özellikle İran ile Suriye'ye kanıtlamak istedi küçük bir gözdağı verdi."

(Hürriyet, 17.11.1986)

İSRAİL, ABD, İngiltere, Fransa, Rusya ve Çin'den sonra Dünya'nın 6. nükleer gücü (Cumhuriyet, 6 Ekim 1986) İsrail'in Necef Çölü'nde Atom Bombası imal ettiği nükleer reaktörden bahseden gazete haberi **(Milliyet, 6.10.1986)** Bkz. Ayrıntılı bilgi için Seymour M. Hersh The Sampson's Option.

Kennedy İsrail'de yapılmakta olan Dimona Nükleer Santralı'na karşı çıkmıştı

CIA'nın Tel Aviv bürosu şefi John Hadden "Kennedy İsrail'in nükleer silâhlanması konusunda bir şeyler yapmaya çalışan son başkandı. Kennedy gerçekten bu işe bir son vermek istiyordu."

(Dangerous Liaison, sf. 91)

İsrailli yöneticiler ve ABD Yahudi lobisinin direktiflerini, alışılmışın dışında olarak, pek dikkate almayan bu cüretkar başkanın, İsrail açısından en göze batan hareketi hiç şüphesiz Necef Çölü'nde yapılmakta olan Dimona Nükleer Reaktörü'nün yapımına karşı çıkmasıydı.

Necef Çölü'nde yapılmakta olan reaktör için ABD Dışişleri Bakanı Christian A. Herter'in verdiği rapor 'Reaktör İsrail'in deneysel ihtiyaçlarını karşılayabilecek boyutlardan çok büyük' şeklindeydi. Bu doğrultuda Kennedy de santralin inşaasını engellemek amacıyla İsrail'e karşı kesin bir tavır aldı.

"İsrail'in atom bombası programı ve bununla ilgili mektuplar Kennedy-Ben Gurion ilişkisini bozdu. Başbakan Ben Gurion Washington'a resmi bir ziyaret yapmak için çok uğraştı fakat Kennedy İsrail'in nükleer programı nedeniyle görüşmek istemedi."

(The Samson Option, Israel, America and the Bomb, Seymour M. Hersh, sf. 142)

Daha önceden hiç alışmadıkları bir başkan modeliyle karşı karşıya kalan İsrail hükümeti, başgösteren krizi çözmek için Kennedy'i bir suikast ile ortadan kaldırma yoluna gitti. MOSSAD'ın ve onun kolu gibi hareket eden CIA'nin araya girmesiyle, ABD'nin kuruluşundan bugüne kadar pürüz teşkil eden tek başkanı Kennedy saf dışı bırakılmış oluyordu.

(Ayrıntılar için bkz. Masonluk ve Kapitalizm, Kennedy Suikasti Bölümü)

İsrail Silâh ve Uyuşturucu Ticareti Yapıyor

"Bak İsrail, bugün milletler üzerine ve ülkeler üzerine kökünden sökmek için ve yıkmak için, helak etmek ve yok etmek için seni koydum."

(Tevrat, Yeremya Bölümü, 1/10)

İsrail, El Salvador, Honduras, Guetamala, Panama, Nikaragua, Meksika, Kolombiya, Venezuella, Peru, Bolivya, Arjantin gibi orta ve güney Amerika ülkeleri, Ekvator, Kenya, Etopya, Nijerya, Liberya, Zaire, Kamerun ve Güney Afrika Cumhuriyeti gibi Afrika ülkeleri, Çin, Tayvan, Tayland, Malezya, Singapur ve Endonezya gibi ülkelere silâh satışını gerçekleştiriyor.

"İsrail ihracatının % 40'ını silâh satışı oluşturuyor."

(Andrew and Leslie Cockburn, Dangerous Liaison, sf. 7)

Dünya çapında silâh satışı konusunda büyük bir oyuncu şirket olan Eagle Corporation'ın kurucusu Yahudi Shapik Shapiro. Eagle ajanları Orta Amerika'dan Uzak Doğu'ya silâh ticareti işini organize ediyorlar. Uzi makinalı silâhlarını üreten Uzigalde adlı kişi eski İşçi Partisi Başkanı Simon Perez'in dizaynını yaptığı silâh ve diğer savaş malzemeleri İsrail silâhlarını dünya çapında ünlendirmiştir. TWA mühendisi Yahudi Al Schwinmmer de havacılık endüstrisini İsrail'de kuruyor.

(A.g.e., s. 160)

Dr. Zalman Mordechai Shapiro Amerika'nın nükleer reaktör plânlarını İsrail'e kaçırıyor. Dr. Zalman 51 FBI dosyasına konu oluyor. Atom enerji komisyonunda nükleer araştırmalar yapan bir kimyacı olarak çalışıyor. Çeşitli denizaltılar için nükleer reaktörler geliştiriyor. Daha sonra bu bilgileri İsrail'e bildiriyor. Babası Haham kendisi Siyonist federasyon üyesi.

(A.g.e., sf. 77-78)

Orta Amerika'ya özel eğitilmiş konrgerillalar yollayarak rejimler üzerinde etkisini hissettiren İsrail, silâh satışıyla da bu ülkelerdeki karışıklıkları içinden çıkılmaz hale getirmektedir.

Irkçılık hareketlerini sistemli olarak körüklediklerı Güney Afrika Cumhuriyeti de İsrail'in en önemli pazarlarından biridir.

Latin Amerika'daki uyuşturucu ve silâh ticareti İsrail kontrolündedir.

Emekli Yarbay MOSSAD ajanı Yair Klein'ın Kolombiya'da oluşturduğu kontralar NBC televizyonunda bir dizi halinde yayınlandı. Yayının ağırlık noktası İsrailli askeri uzmanların oluşturdukları ölüm mangaları üzerindeydi. Medella kokain karteli patronlarının özel milisleri de İsrailli kontralarla beraber hareket ediyorlardı. İsrailli kontraların bir senede öldürdüğü Kolombiyalı rakamının 7000 olduğunu düşünürsek, İsrailli askeri uzman görüntüsü altında Latin Amerika'da yapılan katliam daha iyi anlaşılmış olacaktır.

Turizmde yeni umut Museviler

B'nai B'rith ve benzeri siyonist örgütler MOSSAD'ın paravan turizm şirketleri ile ülkelere girerler.

Bu paravan kuruluşlar, devletin turizm şirketlerine sağladığı yardım ve kolaylıkları kullanarak İsrailli istihbarat görevlileri için kimlik, vize, pasaport, vs. gibi her türlü resmi işlemi rahatlıkla yaptırabilmekte, MOSSAD ajanlarının uluslararası sınırları hiç farkedilmeden aşabilmelerini temin etmektedirler. Herhangi bir ülkede gizli incelemelerde bulunacak İsrail gizli servis heyetleri, ya da B'nai B'rith ve benzeri Siyonist örgütler, o ülkede MOSSAD adına çalışan bu turizm şirketleri sayesinde turistik kafile görünümüne bürünerek o ülkeye girer ve gizli faaliyetlerini gerçekleştirirler. Bu yolla, bir kısım paravan turizm şirketleri, MOSSAD'ın en büyük finans kaynağı olan uluslararası uyuşturucu, silâh ve beyaz kadın ticaretinin, dev fuhuş pazarlarının, kaçakçılık trafiğinin organizasyonunu sağlamaktadırlar. MOSSAD adına çalışan paravan turizm şirketleri kendi otellerinde uluslararası fuhuş turizmini organize ederken Uzakdoğu, Romanya, Rusya gibi ülkelere ucuz fuhuş turları düzenleyerek bu sektörü ülke içinde daha da yaygın ve cazip hale getirirler.

Bazı göstermelik turizm şirketlerinin sahibi ise doğrudan doğruya MOSSAD'dır. Bu şirketlerin sahibi gibi gösterilen kişilerse MOSSAD adına aracılık yapmakta, söz konusu karanlık sektörlerden elde ettikleri gelirlerin önemli bir bölümü de MOSSAD'ın kasalarına aktarmak-

tadır. Paravan şirketler, İsrail'in çıkarlarını gözetme uğruna, gerektiğinde MOSSAD tarafından zararına da çalıştırılabilmektedir.

Basında Yahudi Hakimiyeti

"Sana karşı yapılan hiçbir silâh işe yaramayacak ve hükümde sana karşı kalkan her dili suçlu çıkaracaksın."

(Tevrat, İşaya Bölümü, 55/17)

Yahudiler, Tevrat'ta hedef olarak gösterilen "siyonist dünya hakimiyeti"ni sağlayabilmek için, kendi amaçları doğrultusunda faaliyet gösteren masonlar vasıtasıyla dünyaya kendi felsefelerini aşılamaya çalışmışlardır. Bu amaçla en etkili silâh olarak büyük kitlelere rahatlıkla ulaşabilen basın-yayın organlarını görmüşler ve bunlar üzerinde hakimiyet kurmuşlardır.

Yahudi ve Masonların böyle bir yolu seçmelerinin sebebi açıktır. Çünkü basın-yayın organları, insanların düşünce ve fikirlerine yön veren en büyük araçtır. Öyle ki, tek bir fotoğraf veya tek bir yazıyla insanlara yanlış da olsa istenilen düşünce verilebilmekte, bir kişi veya kurum hakkında olumsuz yazı yazılarak aleyhinde kamuoyu oluşturulabilmektedir. Basının elinde böylesine önemli güçlerin, olması basını o ülkede her alanda söz sahibi kılmaktadır. Böylelikle basın, ekonomiden politikaya kadar her şeyi etkileyebilen gizli bir lider konumuna gelmektedir. Yahudi ve Masonlar basının bu önemini çok önceden farketmişlerdir. Basını "dünya hakimiyeti" ideallerine

ulaşma yolunda kullanabilecekleri çok büyük ve etkili bir silâh olarak görmüşlerdir.

Dünya üzerindeki basın-yayın kuruluşlarını incelediğimizde bunların bir çoğunun kurucusunun yahut sahibinin Yahudi veya Mason olduğu ortaya çıkmaktadır.

ABD'de Yahudilerin basın üzerindeaki hakimiyeti

19. Yüzyıl:

"New York Herald" - James Gordon Benett

"Omaha Bee" - Edward rose Water

"The New York World" - Pulitzer

"Morning Journal" - Pulitzer

"The New York Times" ve "The New York World" gibi seçkin 22 gazetenin sahibi Samuel I. Newhouse.

"The New York Post" - Dorothy Schiff

Encyclopedia Judaica, Cilt: 10, sf: 303

Yahudi-Mason Hakimiyetindeki Basının

ABD Siyasi Hayatı Üzerindeki Etkisi

Yahudiler sahip oldukları basın organları vasıtasıyla ABD'nin siyasi hayatı üzerinde oldukça etkili olmuşlar ve böylelikle devleti perde arkasında yönetip ABD vasıtasıyla tüm dünyayı kendi idealleri olan "Yahudi dünya hakimiyeti" doğrultusunda yönlendirmişlerdir.

Yahudilerin dünyayı yönetmek amacıyla oluşturdukları sistem içinde Masonların bağlı bulunduğu "Bilderberg" adlı teşkilâtın üyesi olan ve aynı zamanda "Time," "Life," "Fortune," "U.S" ve "People" gibi popüler dergilerin sahibi olan Henry Robinson Luce, Yahudi olan ABD eski cumhurbaşkanı Eisenhower'ı başkanlık seçimine sokan kişi olmuştur. Sahibi olduğu dergilerle onu desteklemiş ve başkan seçilmesinde en büyük rolü oynamıştır.

(David Halberstam, The Powers That Be, sf. 46, 90, 91)

Bir başka Yahudi olan Norman Chandler'in sahibi olduğu "Los Angeles times" gazetesi Güney Kaliforniya'da Cumhuriyetçi Parti'yi desteklemiştir. gazete adeta partinin kendisi olmuş ve adayları seçer hale gelmiştir. Bir dönemin ABD başkanlığını yapan Richard Nixon, "Los Angeles Times" gazetesi tarafından keşfedilmiş ve yapılan propaganda ile başkanlık seçimini kazanarak ülkenin en üst makamına gelmiştir.

(A.g.e. sf: 117, 118, 122)

"Washington Post" gazetesi 1929 yılında bir Alman Yahudisi olan Eugene Meyer tarafından satın alınmış ve daha sonra idareye Meyer'in kızıyla evlenen Yahudi Philip Graham geçmiştir. Graham, ABD'yi II. Dünya Savaşına sıkmak için plânlar hazırlamıştır.

(A.g.e., sf: 170)

Graham bu amaçla Isiah Berlin adında, Washington-la çok iyi ilişkileri olan bir Yahudi ile çalışmış ve ABD'nin savaşa katılması yolunda büyük çaba harcamıştır. "Time" ve "Life" dergilerinin sahibi olan Henry Robinson Luce gib iEisenhower'ı başkanlık seçiminde desteklemiş ve onu finanse etmiştir. Aynı zamanda Nixon'ın başkan seçilmesine de katkıda bulunmuştur. Graham, 1960 seçimlerinde Lyndon Johnson'ı desteklemiş ve Johnson'ın seçim stratejilerini beraber hazırlamışlardır. Graham, Johnson'ın, rakibi Kennedy karşısında yenilgiye uğramasını istemediğinden Kennedy'den Johnson'ı başkan yardımcısı yapmasını istemiştir. Kimse bunun gerçekleşeceğine inanmazken Graham'ın gazetesi vasıtasıyla kendisi aleyhinde propaganda yapmasından çekinen Kennedy bu teklifi ister istemez kabul etmiştir.

(David Halberstam, The Powers That Be, sf: 314)

Johnson, aynı zamanda Yahudi Henry Robinson Luce'un sahibi olduğu "Time" dergisinin gücünü çok iyi bildiğinden seçimlerden önce dergiyi ziyaret edip desteğini istemiştir. nitekim daha sonra "Time" dergisinde kendisi lehinde birçok yazı yayınlanmıştır.

(The Powers That Be, David Habrestma, sf: 353)

ABD'de Yahudi hakimiyetindeki dergi ve gazeteler siyasi alanda öylesine güçlüdürler ki, hiçbir politikacı onların desteği olmadan seçimlere girmeyi göze alamamaktadır. Nitekim ABD eski senatörü Paul Weydrich Yahudi hakimiyetindeki gazetelerin gücünü şu şekilde ifade etmiştir.

"Yahudilerin inanılmaz bir sistemleri vardır. Eğer onların hoşlarına gidecek bir şey yaparsanız veya söylerseniz, kendi basın organlarında sizi överler, eğer onları kızdıracak olursanız da tam tersi olur. Basın organlarında sizi rezil ederler."

They Dare to Speak Out, sf: 36

ABD'de Yahudi ve Masonların Radyo ve Televizyon Üzerindeki Hakimiyeti

ABD'de Yahudiler aynı zamanda radyo ve televizyon üzerinde de hakimiyet kurmuşlardır.

ABD'nin en meşhur televizyon şirketlerinden "NBC"nin kurucusu David Sarnoff adında bir Yahudidir. "ABC" telvizyon şirketi de "NBC"nin bir kolu olarak ortaya çıkmıştır. "NBC" ve "ABC" topluma Yahudi düşüncesini empoze edebilmek amacıyla "Yahudi Teolojik Okulu" ile birlikte çalışmıştır.

(Encyclopedia Judaica, c: 15, s: 928)

Diğer bir televizyon şirketi olan "CBS" de gene bir Yahudi olan William Samuel Paley tarafından kurulmuştur. "CBS", "NBC" ve "ABC" televizyon şirketleri gibi yaptığı yayınlarla toplumun Yahudilerin "dünya hakimiyeti" ideallerinin doğrultusunda yönlendirmek için "New York Hahamlar Birliği" ile ortaklaşa bir çalışma içine girmiştir.

(Encylopedia Judaica, c. 15, s. 929)

Avrupa'da basın üzerinde Yahudi hakimiyeti

İngiltere:

"Hounsch of Venison" adlı kuruluşun çıkardığı gazeteler- Oliver Goldsmith

"Daily Telgraph" - Lord Burnham-J. M. Levy

"Reuter Ajansı" - Paul Julius Reuter

"Telergpah Agency" - Abraham Abrahams

Almanya:

"Frankfurter Zeitung" - Leopold Sonneman

"Berliner Tageblatt" - Rudolf Mosse

"Koenigsberger Allgemeine Zeitung" - Heinrich Simon

İtalya:

"İl Marzocco" - Cesare Rovighi, Angiolo Orvieto

Fransa:

"L'Express" - James Goldsmith

Encyclopedia Judaica, Cilt: 10, sf: 30

Nesim Benbanaste, Örneklerle Türk-Musevi Basının Tarihçisi, sf. 71

Günümüzdeki Yahudi basın imparatorları

Dünyaca ünlü olan Murdoch ve 1991 yılı sonlarında ölmüş olan Maxwell gibi basın imparatorları Yahudidir.

Bunlar ABD, İngiltere, Avustralya gibi dünyanın dört bir tarafındaki ülkelerde adeta birer basın tröstü oluşturmuşlardır.

Maxwell'in ölümüyle yönetimini Maxwell'in yakınları olan Yahudi ve Masonların devraldığı, İngiltere'de çıkan "Daily Mirror," "Sunday Mirror," "Sunday People" gibi gazeteler sol görüşü savunmaktadırlar. Murdoch da yine sadece İngiltere'de "Times," "Sun," "Sunday Times" gibi sağ görüşü savunan gazeteleri çıkarmaktadır. Bu plânlı bir hareketin, Yahudilerin kendi aralarında yaptıkları iş bölümünün sonucudur. Böylelikle tüm görüş ve düşünceleri Yahudi ve Mason kontrolüne alıp insanların Yahudi menfaatleri doğrultusunda yönlendirilmesi hedeflenmiştir.

İtalya'nın basın kralı olan Carlo de Benedetti de bir Yahudidir. 1983 yılında Editioriale L'Espresso'yu satın alarak İtalya'da basın imparatorluğuna girmiştir. Daha sonra bu gruba bağlı Finegil adlı şirketle bir düzine kadar yerel gazete çıkarmaya başlamıştır. 1985 yılında Milano'da bulunan İtalya'nın en yüksek tirajlı günlük gazetesi La Republica'nın da bağlı bulunduğu Mondadori şirketinin % 42'sini satın alarak bu grubuna sahibi olmuştur. Daha sonra L'Espresso ve Mondadori gruplarını birleşti-

rerek bir basın tröstü oluşturmuştur. Şu anda grup İtalya'nın en yüksek tirajına sahip 16 yerel süreli yayın çıkarmaktadır. Ayrıca İspanya'da Grijalbo yayıncılık kuruluşunun % 70'ini satın alarak basın sektöründe genişlemeye devam etmiştir. Ayrıca İtalyan hükümeti radyo-televizyon yasalarında değişiklik yaparsa Benedetti bu sektöre de girmeyi düşünmektedir.

Benedetti, İtalyan sanayiinin bir numarası ve aynı zamanda Bilderberg, Trilateral, Business Round Table üyesi olan Giovanni Agnelli ile beraber İtalyan sanayiinin iki numarası olarak İtalya'da Yahudi hakimiyetini açıkça gözler önüne sermektedir.

Yahudi ve Masonlar uyguladıkları bu taktiklerle bütün dünyada yoğun şekilde propagandalarını yapmaktadırlar. Sahip oldukları basın ve televizyonlar vasıtasıyla kendilerini mazlum, eziyete uğrayan insanlarmış gibi göstermekte ve böylelikle halka kendilerine karşı doğabilecek tepkileri kırmaya çalışmaktadırlar. Diğer yandan Afganistan'da, Yugoslavya'da, Karabağ'da ve daha birçok yerde Yahudi ve Masonların zulmüne uğrayan müslümanlar konusunda sessiz kalmaktadırlar.

Yahudi ve Masonların hakim olduğu basın kuruluşlarının amacı yapılan yayınlarla tüm dünyayı Yahudi hakimiyetine almaktır. Bu amaçla insanları dejenere etmeye çalışmakta ve serbest cinsellikten ateizme kadar her konunun propagandasını yapmaktadırlar.

Aynı oyunlar şu anda ülkemizde de oynanmaktadır. Bu nedenle milletimiz, Yahudi ve Masonların basın-yayın yoluyla yaptıkları bu oyunara karşı dikkatli olmalı ve millî duyguların köreltilmesine izin vermemelidir.

Bosna Katliamının baş aktörü Miloseviç 33. dereceye mensup bir Mason

Sırbistan'ın Mason lideri Miloseviç, Mitterand'ın Mason localarından aldığı emirle Saraybosna'ya gelmesinden yarım saat önce Sırp milislerin saldırılarını durdurtmuştur. Ziyaret sırasında göstermelik birkaç el ateşin dışında bir olay olmamış ve Mitterand şehri terkeder etmez Sırp saldırısı tekrar başlamıştır.

Bugün Bosna'daki katliam Avrupa'nın başka yerinde, bir diğer halka uygulansa, hiç kuşkusuz tüm dünya ve Avrupa kamuoyu ayağa kalkardı. Ancak katliamı organize eden Siyonistler, Avrupa Hükümetlerine baskı yaparak her türlü reaksiyonu engelliyor. Şeytan'ın komutasındaki siyonistler ve onların maşası Sırplar müslüman katliamını sürdürmeye kararlı görünüyorlar.

Yugoslavya'nın parçalanmasına Masonlar 18 ay önce karar vermişlerdi

Yugoslavya'nın parçalanması masonlar tarafından önceden plânlanmış ve Yahudi sermayeli yabancı yayın organları tarafından da dünyaya duyurulmuştu.

Yahudi basın organları 18 aylık bir propaganda ile Yugoslavya'nın parçalanmasını kamuoyuna normal gösterdiler

Newsweek Dergisi 18 ay önce parçalanmış Yugoslavya haritasını yayınladı

Yugoslavya olaylarının organizatörü yine bir Yahudi: Henry Kissinger

Yugoslavya'nın parçalanacağını 18 ay önceden söyleyen CIA'nın görüşleri 18 ay içinde şaşırtıcı bir şekilde aynı doğrultuda gelişti. Yugoslavya'daki bu şaşırtıcı gelişmelerin mimarı Yahudi Lobisinin önemli ismi Henry Kissinger.

(The World of Sunday, 25 Nisan 1992)

Kissinger'in önderliğini yaptığı Yahudi Lobisi, Sırbistan'ın yaptığı katliamlar hakkında ABD kongresinde gündeme getirilen karar tasarılarını geciktirdi. Kissinger ayrıca İsrail ve Sırbistan arasında tiplomatik ilişkiler kurdu. Belgrad'da kurulan Sırp-İsrail Dostluk Derneği bunun en son örneği idi. Sırbistan resmi olarak İsrail'i destekliyor. Mason Miloseviç yönetimi Tel-Aviv üzerinden silâh sağlıyor. **(Ortadoğu, 19 Haziran 1992)** İsrail'in Yugoslavya'ya yolladığı deneyimli kontralar Sırp ordusuyla beraber savaşıyor, müslümanları katlediyor.

Cezayir'de Mason oyunu

Cezayir'de ihtilal kendi evlatlarını kurban etmeye başladı. Ocak ayında Masonların yaptığı darbeyle Devlet Başkanlığına getirilen Mason Budiaf yine Masonların yaptığı bir suikast sonucu öldürüldü. Suikast ülkedeki masonların müslümanlar aleyhine giriştikleri yeni bir provokasyon.

Cezayir'de müslümanlara baskı ve saldırıları her geçen gün arttıran Yahudi ve Mason subaylar, son olarak kapatılan FIS Partisi'nin yöneticilerini idamla yargılıyorlar. Diğer taraftan binlerce FIS üyesi müslüman, çöllerde kurulan temerküz kamplarında en ağır şartlarda işkence görüyor. Budiaf suikastının da, Cezayir'de müslümanlara yönelik zulmün artması için bir bahane olarak kullanılması muhtemeldir.

Masonlar ve Yahudiler, Cezayir'de provokasyon amacıyla Mason Budiaf'in öldürülmesine benzer bir yöntemi Fransız İhtilali'nden sonra da uygulamışlardı. Fransız İhtilalinden sonra da ihtilalin önde gelen isimlerinden Mason olan Marat, Danton, Robespierre ve daha bir çok Mason, Mason localarının aldığı kararlarla idam edilmişlerdi.

Cezayir'de Demokrasi (!)

Tarih: 26 Aralık 1991. Cezayir'de ilk tur seçimler yapılıyor, ilk tur seçimlerinde 430 üyeli Parlâmento'nun 231 üyesi seçiliyor. Bunların 188'ini İslâmi Selamet Cephesi kazanıyor. Sosyalist güçler Cephesi 25. Cezayir'i 29 yıldan beri tek parti olarak yönetmekte olan Ulusal Kurtuluş Cephesi 15 milletvekilliği kazanıyor.

(Cumhuriyet, 8 Ocak 1992).

Avrupa Topluluğu

"Kendisi ile halkımızı temsil ettiğimiz sembolik yılanın, önünde yürüdüğümüz çember kapanacaktır. Bu halka

kapanınca bütün Avrupa devletleri bir mengene içinde onun büklümlerine kilitlenecektir."

(Protocois of the Learned Elders of Zion, Victor Marsden, sf. 42)

Avrupa Topluluğu, Yahudi ve Masonların ortak hedefleri olan dünya devletlerine ulaşmak için kullandıkları bir basamaktan başka bir şey değildir.

Yahudi ve Masonların amaçladıkları hedef, bütün dünya üzerinde tek bir merkezden yönetilen bir devlet oluşturmaktadır. Bütün milletlerin bir araya getirilip, dini ve millî inanışlarından ayrılarak, Yahudilerin kontrolü altına girmesi, Tevratın Yahudilere vaadettiği bir rüyadır.

Bu bütün dünyaya hakim olma özlemi hem Yahudi, hem de Mason kaynakarında sıkça görülür. Aşağıdaki Tevrat ayeti konuyu şöyle anlatıyor:

"Rab, dedi: Şimdi gözlerini kaldır ve bulunduğunu yerden kuzeye ve güneye ve doğuya ve batıya bak; çünkü görmekte olduğun bütün memleketleri ebediyen senin soyuna vereceğim"

(Tekvin bölümü, 13, 14, 15)

Aynı inanışlar, Mason mabedini tarif ederken de anlatılmakta:

"Bir masona mabedinin ölçüleri sorulduğunda; 'Boyu batıdan doğuya, eni kuzeyden güneye' diye cevap verilecektir."

(Mason Dergisi, sf. 21, sf. 32)

Bütün dünyaya sahip olmak ve bütün dünyayı idare etmek için Yahudi ve Masonlar aşamalı bir yöntem kullanmaktadırlar. Önce devletlerin kilit noktaları ele geçirilir, milletler kolay yönetilecek "kır hayvanları" haline getirilir. Ahlâki dejenerasyon bunun en etkin metodudur.

İkinci aşama ise, milletleri tek bir çatı altında toplamaktır. Bu sayede, ülkelerle ve devlet kademeleriyle tek tek uğraşılmayacak, hepsini tek bir merkezden yönetmek çok daha kolay olacaktır.

Masonlar bu özlemlerini şöyle anlatıyorlar:

"Sadece teşkilâtın (Masonluğun) kudretiyle, dünyanın her tarafında binlerce insanı tek bir iradeye bağlamak ve aynı ağızdan harekete geçirmek. Bu insanları yavaş ve tedrici bir terbiyeye tabii tutarak yepyeni varlıklar haline getirmek... Onları çılgınca, hatta canlarını verecek kadar, görünmez bilinmez reislere itaatkar kılmak... Böyle bir ordu sayesinde, kalplere gizlice tesir etmek, kimsenin haberi olmadan hükümdarları kuşatmak, hükümetleri idare etmek."

(Leon de Poncins, La Franc. Maconnerie D'apres Ses Documents Secrets, Sf. 100, 101, 1972)

Aynı hedef, Tevrat'ta Yahudilere de gösterilmiştir.

"Milletlere baş olmak için beni korudun. Bilmediğim bir kavim bana kulluk edecek. Yabancı oğulları bana boyun eğecekler. kuşakları işitince, bana itat edecekler. Yabancı oğulları takatsiz kalacaklar. Ve hisarlarından titreyerek çıkacaklar."

(2. Samuel Bölümü, 22/4-46)

Avrupa Topluluğu, Yahudilerin Avrupayı ele geçirme noktasında ikinci aşamaya geçtiklerini göstermektedir.

Avrupa'da, hemen hemen bütün devletlerin yönetimleri, Mason ve Yahudi devlet adamlarının eline geçmiş durumdadır. Devletin içinde, bu durumu farkederek tepki gösteren herhangi bir harket hemen engellenmekte ve sindirilmektedir. Avrupa milletleri ise ahlâk dejenerasyonunda ileri boyutlara varmışlardır. Materyalist ve Evrimci düşünce tamamen hakimdir. Bu noktada, plânın ikinci aşaması uygulanmaya başlanmıştır; devletleri tek bir elde toplamak.

Avrupa Topluluğunun, enternasyonal nitelikte, kültürel ve siyasi bir birlik olduğu, eski ismi olan Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET)'ndan, "Ekonomi" sözcüğü kaldırılarak ortaya konmuştur. Ekonomi, yalnızca bu siyasi birliği güçlendirecek ve amacına ulaştıracak bir araçtır.

En büyük kapitalist şirketlerin Yahudilerin tekelinde bulunduğu Avrupa'da, sınırların ve gümrük sistemlerinin kaldırılmasıyla orta ve küçük çaplı kuruluşlar, ya tamamen yok olacak, ya da Yahudi kuruluşlarının himayesine girerek asimile olacaklardır.

Böylece, elde edilecek olan dev ekonomik üstünlük, siyasi alana da aynı oranda yansıyacağından, topluluk içinde ve dışında, yegane söz sahibi Yahudiler olacaktır. Bu birliğin ortak kanun ve kararlarının alındığı, merkezi Brüksel'de bulunan, parlâmentoda da, hali hazırdaki Ya-

hudi hakimiyeti daha pekişip, kayıtsız şartsız bir Yahudi otoritesi oluşacaktır.

Ortaya çıkacak manzara ise, ABD'den sonra üçüncü bir İsrail'den başka bir şey olmayacaktır. Hem de çok daha fazla yetki ve kuvvete sahip bir İsrail.

Görüldüğü gibi AT, İsrail'in Avrupa ülkeleri üzerinde tam denetim sağlayabilmesi için bulunmaz bir fırsattır. Daha önce her devletle ayrı ayrı uğraşan Yahudiler, topluluğun genişlemesinden sonra, bütün üye ülkeleri tek merkezden yönetebileceğini, Rusya ve Türkiye gibi ekonomisi nisbeten zayıf olanları sömürebileceğini düşünmektedir.

Yahudi liderlerinin toplantılarından alınan aşağıdaki sözler, Avrupa Topluluğunun içyüzünü çok iyi açıklıyor:

"Kendisi ile halkımızı temsil ettiğimiz sembolik yılanın, önünde yürüdüğümüz çemberi kapanacaktır. Bu halka kapanınca bütün Avrupa devletleri bir mengene içinde onun büklümlerine kilitlenecektir."

(Protocols of The Learned Elders of Zion Victor Marsden, Britons Pupl, 1970, N: 3, sf. 42)

"Siyonun Kızları" Yahudi Petrol Karteli

Ey Siyon kızı, kalk da harmanı döv; çünkü senin boynuzunu demir kılacağım ve senin tırnaklarını tunç kılacağım; ve çok kavimler ezeceksin, ve onların kazancını

Rabbe, ve onların mallarını bütün dünyanın Rabbine tahsis edeceğim.

(Tevrat, Milka Bölümü, 4/13)

2000 yılı aşkın süredir varlığı bilinmesine rağmen petrolün "kara altın" olarak değerlendirilmesine yol açan gelişmeler 19'ncu yüzyıla rastlar. İlk petrol kuyusu 1859 yılında ABD Pensilvania'da açıldı. İlk petrol şirketi de "Standart Oil of Ohio" ismiyle 1870'de yine ABD'de Yahudi John D. Rockefeller tarafından kuruldu.

Petrol mücadelesi 1900'lerin başında Ortadoğu'ya sıçradı. İlk mücadeleler Basra Körfezi çevresindeki ülkelerde, özellikle İran ve Irak'ta yaşandı. Bu tarihte dünyanın bir numaralı süper gücü, İngiliz İmparatorluğunun içindeki hakim kuvvet Yahudilerdi. İngiltere bu nedenle Ortadoğu'nun büyük bölümünü elinde bulunduran Osmanlı İmparatorluğu'nu yıkarak, İsrail'in kurulmasına zemin hazırlamak istemiştir.

Özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren dünya petrol üretiminin ağırlığı Ortadoğu'ya kaydı. Aynı dönemde İsrail'in de kurulması bu bölgeyi dünya siyaset ve ekonomisinin kalbinin attığı yer haline getirdi. Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan 1989 tarihli raporlara göre dünya petrol üretiminin % 40'ı Ortadoğu ülkelerince yapılıyor. Bu durum 200'li yıllarda da değişmemiştir. Ayrıca petrolün geleceğini etkileyen en önemli faktörlerinden biri olan dünya petrol rezervinin % 65'i de Ortadoğu'da bulunmakta.

Yine aynı istatistiğe göre, Ortadoğu ülkeleri, 820 trilyon varil olan dünya petrol rezervlerinin 530 trilyon variline sahipler.

Merkezi Londra'da bulunan Hartshorn J. E. Oil Companies & Governments'ın yayınladığı istatistiklere göre, Dünya petrolünün % 90'ı, Ortadoğu petrollerinin ise % 99'u 7 büyük petrol şirketinin kontrolü altındadır. Bu şirketlerin beşi (Standart (New Jersey), Standart (California), Texaco, Gulf ve Mobil) Yahudi Rockefeller ailesine aittir. Shell'in sahibi Marcus Samuel ve Royal Dutch'un sahibi William Detending de Yahudidir. British Petrol'de de Yahudiler hisse çoğunluğuna sahiptir.

Dünyanın bir numaralı petrol üreticisi olan Suudi Arabistan petrollerini işleten Aramco şirketinin hisseleri Yahudi Rockefeller'in 4 şirketi arasında paylaştırılmıştır.

Dünya petrol piyasasının % 90'ına sahip 7 büyük petrol şirketi:

1. Standart (New Jersey)

2. Royal Dutch Shell

3. Texaco

4. Gulg

5. Mobil

6. Standart (California)

7. British Petrolium

Bu şirketleri ifade etmek için yaygın olarak kullanılan **"7 Kız Kardeş"** terimi, Tevrat'ta geçen Siyon'un Kızları'nı sembolize etmektedir.

Körfez'de Savaş Oyunu

Sadece Körfez Savaşı'nın değil, Ortadoğu'daki tüm savaş ve çatışmaların tek galibi vardır... İSRAİL.

Arap ülkelerinde petrolü işleten şirketlerin % 99'u Yahudi şirketidir. Bu sayede Yahudiler, Ortadoğu petrolünün kârının çoğuna sahip olmaktadırlar. Yahudiler Arap ülkelerinin bu petrolden aldıkları payı da, bu ülkeleri tasvaşa sürükleyip onları, silâh satarak ikinci aşamada ele geçirmektedirler.

Ortadoğu'daki devletlere silâh satan şirketlerin büyük bölümünün sahipleri Yahudidir. Bu sayede Yahudiler silâh satışından milyarlarca dolar kazanmışlardır. Bunu yaparken Mason Devlet Adamlarını kullanarak suni savaşlar çıkarmışlar, böylece Arap ülkelerinin güçlenmelerini önlemişlerdir.

Körfez Savaşı, Yahudilerin bu amaca yönelik olarak çıkarttıkları bir savaştır. Defense News Dergisinin 8 Ekim 1990 tarihli sayısında yayınlanan bir araştırma raporuna göre; Irak, kimyasal ve biyolojik kimya sanayisini bir düzineden fazla Amerikalı olmak üzere 200'den fazla batılı şirket yardımıyla kurmuştur. Bu şirketlerin çoğunun sahibi Yahudidir.

Irak'ı sattıkları silâhlarla güçlendirmiş olan Yahudiler, Ortadoğu üzerinde klasik taktiklerine devam ettiler. İsrail'in çıkarları için körfezde yeni bir savaş meydana getirmeyi uygun gördüler.

Mason Saddam Hüseyin'i Kuveyt'e saldırtarak, hem Irak silâh rezervini eritmeyi hem de Kuveyt petrollerini ele geçirmeyi amaçlıyorlardı.

Yahudi Kuklası Bir Aile: Sabbah Hanedanı

Mason Saddam'ın orduları Kuveyt'te dehşet saçarken Emir El Sabah'ın küçük oğlu Prens Ahmet Amerika'da gününü gün ediyordu.

Kuveyt Emirliği:

Emirlik şeklinde yönetilen ülkenin lideri Cabir el-Sabah Masondur. beş bin kişilik emirlik ailesinin fertleri petrolden kazandıkları milyarları Avrupa ve ABD'de harcamaktalar. Savaştan önce Kuveyt Emiri Yahudi bankalara ve batılı şirketlere 120 milyar dolarlık yatırım yapmıştır. Bu para ülkenin GSMH'ın altı katı idi.

İran-Irak Savaşı

... Ve herkes komşusuna karşı şehir şehre karşı, ÜLKE ÜLKEYE KARŞI cenk edecek, orduların Rabbi Yehova diyor.

(Tevrat, İşaya Bölümü 2-3)

1.5 milyon müslümanın ve 500 milyar dolar millî servetin yok olduğu savaşın tek galibi Yahudi silâh şirketleridir.

"Birden bire Irak ve İran barış yapmaya karar verirse ne olur? Tahran gibi bir müşteriden oluruz. Bu mümkün değil."

Bu sözler Fransa'da üretim yapan Yahudi silâh şirketi Thompson'ın bir yetkilisi tarafından savaş sürerken söylendi.

Gerçekten de 1979'da Mason localarından aldığı emirle İran'a saldıran Saddam Hüseyin'in başlattığı bu anlamsız savaş, Yahudi silâh tüccarlarından başkasının işine yaramadı. 8 yıl içinde 1.5 milyon can ve 500 milyar dolar mal kaybına neden olan savaşta sınırlar bir karış bile değişmedi. Ama iki müslüman ülke millî gelirlerinin büyük bölümlerini silâha daha doğrusu Siyonistlere yatırdılar.

Örneğin Irak savaş boyunca 80 milyar dolarlık silâh alırken, tüm gelirlerinin % 30'unu buraya harcadı. Yine silâh giderlerini karşılamak için, her iki ülke de 9 yılda 50 yıllık petrol rezervlerini tükettiler.

Milyarların Siyonist teşkilâtlara aktığı, İrangate Skandalı'nın ortaya çıkmasıyla iyice kesinleşti. MOSSAD ajanı Ali Ben Menaşe 4000 adet Tow anti-tank füzesini İran'a satmıştı. Üstelik bunu yaparken İsrail Başbakanı İzak Şamir'le, George Bush'un onaylarını almıştı. İsrail ve onun yakın dostu ABD, görünüşte Irak'ın tarafındaydılar ama gerçekte onlar sadece savaştan yanaydılar. Bunu herkes anladı.

Bu savaşta Yahudi şirketlerin cebine giren paralar için batılı bir gözlemci şu yorumu yaptı:

"Talep öyle büyük ve öyle inanılmaz boyutlardaydı ki bütün silâh şirketleri bu talebe tek başlarına cevap veremeyeceklerini anladılar ve işi ancak bir kartelle kotarabileceklerini saptadılar."

Mason Saddam'ı, İslâm alemine indirdiği bu darbe de tatmin etmeyecek, bir zaman sonra çıkarttığı Körfez Savaşıyla Saddam gerçek yüzünü bir kere daha gösterecekti.

Kardeş Kavgaları

Ve milletlerin ülkelerinin kuvvetlerini harap edeceğim... Herkes kardeşinin kılıcıyla düşecek...

(Tevrat, Haggay Bölümü, 2/22)

Ve Mısırlıları Mısırlılara karşı ayaklandıracağım; ve herkes kardeşine karşı cenk edecek.

(Tevrat, İşaya Bölümü, 19/2)

Siyonistler Ortadoğu'da İsrail dışında hiçbir devletin güçlenmesini istemez, Mason devlet adamlarını kullanarak bölgedeki ülkeleri biribirine düşürürler. Veya bu ülkelerde iç huzursuzluklar çıkarırlar. Dünya petrolünün % 40'ının üreticisi olan Ortadoğu devletleri zorunlu olarak gelirlerinin büyük bir bölümünü silâha yatırırlar. Böylece dünya silâh sanayiinin büyük bir kısmını elinde bulundu ran Yahudiler bir taşla birkaç kuş vurmaktadırlar.

Yahudilerin Vaadedilmiş Toprakları ele geçirme stratejilerinin önemli bir bölümünü **"kardeşi kardeşe kırdırma"** taktiği oluşturur. Bölgede bitmek bilmeyen savaşlar yaşanmıştır. Yemen, Ürdün, Lübnan iç savaşları, İran-Irak, Irak-Kuveyt Savaşları bu kardeş kavgalarına örnektir.

Yemen İç Savaşı:

1962'de başlayan 70'lerin sonuna kadar devam eden Yemen'deki iç savaş Arap dünyasını ikiye böldü. Irak, Suriye, Sudan, Lübnan, Tunus ve Cezayir bir cephede, Suudi Arabistan, Ürdün ve Fas diğer cephede yer aldılar. 67 Arap-İsrail Savaşında, İsrail Mısır'a saldırdığı zaman 80 bin Mısırlı asker Yemende bulunduğu için savaşa katılamadı.

Ürdün İç Savaşı:

1970'de başlayan savaş, Ürdün ordusuyla, bu ülkeye sığınmış olan Filistinli gerillalar arasındaki çatışmalardır. Arap dünyası yine bölündü. Mısır, Suriye ve Irak Filistinlileri destekledi. Suriye ordusu Ürdün topraklarına girdi. Ürdün'ün Mason Kralı Hüseyin, ABD'nin araya girmesiyle kurtuldu. Bu müdahale İsrail açısından Arap dünyasını bölme konusunda atılmış en başarılı adımlardan biridir.

Lübnan İç Savaşı:

Lübnan'da kim, neden savaşır? Bu soruların cevabını çoğu kimse bilemez... Lübnan'daki anlamsız iç savaş

Yahudilerin, Tevrat kaynaklı kardeşi kardeşe kırdırma ve ülkeleri harap etme stratejilerinin en güzel örneklerinden biridir. Dürzi, Sünni, Falanjist ve Şii grupların birbirine girdiği, zaman zaman Suriye ve İsrail ordularının karıştığı bu savaşın bilançosu: 12 bin ölü, 40 bin yaralı ve milyarlarca dolarlık maddi kayıptır.

İç savaş nedeniyle Lübnan'da ortaya çıkan otorite boşluğu dünyanın en ünlü terörist örgütlerinin bu ülkeye yerleşmesine yol açmıştır. Bekaa Vadisi'nde eğitim çalışmaları yapan terörist örgütler İsrail ve MOSSAD'ın gözetimi altında dünyaya dehşet saçmaktadırlar.

Arap Toplumunun Kaderi ve Beklenen Son

Ve... Bir tarafta modern silâhlarla donatılmış, dünün ezilen horlanan toplumu, diğer tarafta 1948'den beri devletini kurmuş ve öteden beri bankaları, tefeci kuruluşları, silâh fabrikaları başta olmak üzere dünya ekonomisine hükmeden insanın kutsal hakkına, emeğine, göz nuruna, alın terine tasallut eden beynelmilel Yahudi, diğer tarafta yerlerden topladıkları taşlarla, kırılan gururlarını biraz olsun hafifletmeye çalışan Filistin gençleri...

Diğer tarafta; kimlikleri sözde Arap... Hemen hepsinin Mason liderleri olan Arap ülkeleri... Ve "Her Arap, birer kova su dökse, İsrail sele gider" sözü boşuna söyleniyor...

Ve... kırılan gururlarını attıkları "taş"larla yüceltmeye çalışanların sözde lideri Yaser Arafat... "Bu adam, yıl-

lardan beri akıntıya kürek çekiyor ve "Acaba arap mı? Yahudi mi? diye tereddüte düşüyorsunuz.

Sonunda olan oldu ve Yahudi silâhları, Filistin gençlerinin üzerlerine, kin, nefret ve intikam yağdırdı sonunda;

Yıllardan beri "ülkelerini ziyarete gelen Türk liderlere İsrail'in Knesett önündeki "Nilden Fırat'a kadar" düşmanlık hayallerinin haritası önünde demeç veren Yahudi idareciler, Filistin Araplar'ının üzerine kin ve nefretle öyle bir saldırdılar ki, Hitler'in yaptırdığı Yahudi katliamlarının intikamını Araplar'dan alır gibi idiler. Dünyadaki, sırtlarını dayadıkları ağababaları ise, sözde bu "soykırım"a karşı çıkıyor ve vakit geçirerek, Filistin halkının daha da telef olmasına göz yumuyorlardı. Arap ülkeleri ise, yine sessizdi. Halbuki, katledilen Arap milletinin bir parçası idi ve Ariel Şaron'un ve ondan sonrakilerin öncülüğünde yapılan işkenceler, zulümler ve soykırımların bedeli, Kıyamet'e kadar ödenemeyecektir.

Taksim'de kardeş katliamı

İŞAYA
BAB: 19
AYET: 2
S: 686

herkes kardeşine karşı,
ve herkes komşusuna karşı,
şehir şehre karşı,
ülke ülkeye karşı cenk edecekler.

Asırlardan beri dünya insanlığının; neredeyse en önemli meselelerinden biri olarak gündemini oluşturan bir konudur-Masonluk ve Siyonizm, Gerek dünya siyasetinin ve sosyal hareketlerinin oluşumunda ayrılmaz bir unsur olarak etkinlik gösteren Siyonistler, Masonlar ve Masonların bağlı olduğu "Loca"nın esrarengiz yapısı, gerekse de karşı olunmakla birlikte tam anlamıyla bilinmeyen, birilerinin anlayamadan anlatmaya çalıştığı Siyonizm ve Masonluk bu kitapta; araştırılıp incelenmek suretiyle okuyucunun bilgi ve dikkatine sunulmaktadır.

Siyonizm, masonluk, mason locaları ve bu locaların çalışma faaliyetleri, Siyon Protokolları, Dönmelik, Sabetay Sevi, Yahova Şahitleri, Bilderberg Gurup, İsrail Devleti'nin Kuruluşu Hamursuz İnanışı, Meşhur Yahudi Devlet Adamları, Politikacılar, Nil'den Fırat'a kadar olan tüm toprakların ele geçirilmesi, 31 Mart Olayı'nda masonların etkisi, Türk Devlet yönetiminde Yahudiler'in etkisi, Sütlüce Suikastı ve bunların yanı sıra Türkiye'yi ve Türk milletini çok yakından ilgilendirip etkileyen, cevabını aradığınız birçok meraklı konu bu kitabın içinde yer almaktadır.

Özellikle şunu vurgulamak isteriz ki; bu kitabın amacı yaşadığı ülkenin bir parçası olan, samimi Yahudi vatandaşlarımızı rencide etmek değildir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bölünmez bütünlüğü ilkesine gönülden bağlı olan bütün vatandaşlarımızı her türlü olumsuzluktan uzak tutarız.

BİLGE KARINCA
ISBN 975-6553-31-6

www.kitapyurdu.com